

EVEREST TRANSPORT INC.

We are Hiring

Company Drivers

For team 65 cents per mile+Safety Bonus.
For Single Driver Run 55 cents per mile.
For Team 65 cents per mile+safety bonus.
Call, Goldy Ph: 260-797-1122

BUYING OR SELLING A HOME IN MICHIGAN

734-330-7933
734-459-1010
gary@soldbysingh.com
soldbysingh.com

RE/MAX CLASSIC

7 Offices to better Serve YOU!
Plymouth • Novi • Canton • Farmington Hills
Milford • Commerce Twp • Bloomfield Hills

Gurjeet Singh (Realtor)

BEST REAL ESTATE PACKAGE

Home Buying & Selling in Michigan
Residential & Commercial Loans
Home Improvement & Renovation

Vikram Jit Singh
Loan Officer (NMLS# 1485377)
Sinar Mortgage (NMLS# 68437)

Loans Available in 26 States
CALL 734.709.9200

Malika Puri
Real Estate Agent

Nineteenth Year of Publication **ਮਿਡਵੈਸਟ ਐਡੀਸ਼ਨ** **Price 50¢** **Email: punjabtimes1@gmail.com**
ਸ਼ਿਕਾਗੋ, ਸੈਨ ਫਰਾਂਸਿਸਕੋ ਅਤੇ ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਤੋਂ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹਫ਼ਤਾਵਾਰ **www.punjabtimesusa.com**

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼

Punjab Times, Vol 19, Issue 11, March 17, 2018 20451 N. Plum Grove Rd., Palatine, IL 60074 Ph:847-359-0746, Fax:847-705-9388

ਫਰਾਂਸ 'ਚ ਦਸਤਾਰ ਦਾ ਮਸਲਾ ਫਿਰ ਖੁੰਝਿਆ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (ਗੁਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਿਰਕ): ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਇਮੈਨੂਏਲ ਮੈਕਰੋਨ ਦੇ ਚਾਰ ਰੋਜ਼ਾ ਭਾਰਤੀ ਦੌਰੇ ਮੌਕੇ ਸਿੱਖ ਮਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅਣਗੌਲਣ ਕਾਰਨ ਫਰਾਂਸ ਵਿਚ ਵੱਸਦੇ ਸਿੱਖ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਧੱਕਾ ਲੱਗਾ ਹੈ। ਆਸ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਾਰਤ ਦੌਰੇ ਨਾਲ ਫਰਾਂਸ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਮਸਲਿਆਂ, ਖਾਸਕਰ ਦਸਤਾਰ ਬਾਰੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਬਾਰੇ ਅਸਰਦਾਰ ਗੱਲਬਾਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰੇਂਦਰ ਮੋਦੀ ਤਾਂ ਕੀ, ਸਿੱਖ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਮਸਲੇ ਤੋਂ ਮੂੰਹ ਫੇਰ ਲਿਆ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਥੇਬੰਦੀ ਨੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ 'ਤੇ ਦਬਾਅ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦਸਤਾਰ ਦਾ ਮਸਲਾ ਹੱਲ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਫਰਾਂਸ ਵਿਚ ਵਫਦ ਭੇਜਣ ਦੀ ਰਣਨੀਤੀ ਬਣਾਈ ਬੈਠੀ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਇਸ ਪਾਸੇ ਚੁੱਪ ਧਾਰੀ ਰੱਖੀ।

ਸਿੱਖ ਜਗਤ ਅੰਦਰ ਰੋਸ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੀ ਭਗਵਾ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਸ

ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਅਕਾਲੀ ਦਲ (ਬਾਦਲ) ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਇਸ ਪਾਸਿਉਂ ਵੱਟੀ ਚੁੱਪ ਨੇ ਵੱਡੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਪੱਲੇ ਪਾਈ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਮੰਤਰੀ ਹਰਸਿਮਰਤ ਕੌਰ ਬਾਦਲ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਭਾਵੇਂ ਦਸਤਾਰ ਦਾ ਮਸਲਾ

ਚਾਰ ਦਿਨ ਭਾਰਤ ਰਹੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤ ਤੇ ਫਰਾਂਸ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਸੀ ਰਣਨੀਤਕ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਰੱਖਿਆ, ਸੁਰੱਖਿਆ, ਪਰਮਾਣੂ ਊਰਜਾ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਬਚਾਅ ਸਮੇਤ ਅਹਿਮ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿਚ 14 ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਉਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ, ਪਰ ਫਰਾਂਸ ਵਿਚ ਵੱਸਦੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਅਹਿਮ ਮਸਲੇ ਏਜੰਡੇ ਉਤੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਕੁਝ ਸਿੱਖ ਆਗੂਆਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਇਹ ਸਿੱਖ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਦੀ ਢਿੱਲ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਏਜੰਡੇ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਦਬਾਅ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਪਾਸੇ ਸੁੱਕੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਬੁੱਤ ਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਫਰਾਂਸ ਵਿਚ ਸਿੱਖਾਂ ਲਈ ਦਸਤਾਰ ਦਾ ਵੱਡਾ ਮਸਲਾ ਹੈ। 2006 ਵਿਚ ਫਰਾਂਸ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਾਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਤੇ ਜਨਤਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨ, ਸਕੂਲਾਂ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਨ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਨਾਖਤੀ ਕਾਰਡ

(ਬਾਕੀ ਸਫਾ 6 ਉਤੇ)

ਉਘੇ ਵਿਗਿਆਨੀ ਸਟੀਫਨ ਹਾਕਿੰਗ ਦਾ ਦੇਹਾਂਤ

ਕੈਂਬਰਿਜ਼: ਉਘੇ ਵਿਗਿਆਨੀ ਸਟੀਫਨ ਹਾਕਿੰਗ ਦਾ 76 ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਇਥੇ ਦਿਹਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਬਲੈਕ ਹੋਲ' ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਉਤੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਬਾਰੇ ਕਈ

(ਬਾਕੀ ਸਫਾ 6 ਉਤੇ)

ਨਾਜਾਇਜ਼ ਖਣਨ: ਕਾਂਗਰਸੀਆਂ ਨੇ ਬਾਦਲਾਂ ਦੀ ਬੁਰਛਾਗਰਦੀ ਨੂੰ ਪਾਈ ਮਾਤ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਰੇਤ ਦੀ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਨਿਕਾਸੀ ਦੇ ਧੰਦੇ ਵਿਚ ਕਾਂਗਰਸੀ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਤੇ ਕੁਝ ਮੰਤਰੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਹੱਥ ਰੰਗੇ ਹਨ। ਇੰਟੈਲੀਜੈਂਸ ਅਤੇ ਮਾਈਨਿੰਗ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸੋਪੀ ਸੂਚੀ ਵਿਚ 32 ਜਣਿਆਂ ਦੇ ਨਾਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ 18 ਕਾਂਗਰਸੀ ਵਿਧਾਇਕ, ਦੋ ਸਾਬਕਾ ਵਿਧਾਇਕ, 4 ਅਕਾਲੀ ਅਤੇ ਇਕ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਵਿਧਾਇਕ ਸਮੇਤ 7

ਕਾਂਗਰਸੀ ਆਗੂਆਂ ਦੇ ਕਰੀਬੀ ਰੇਤ ਦੇ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿਚ ਜੁਟੇ ਹੋਏ ਹਨ।

ਸਾਬਕਾ ਕੈਬਨਿਟ ਮੰਤਰੀ ਰਾਣਾ ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪਿੱਛੋਂ ਸੂਬੇ ਦੇ ਇਕ ਹੋਰ ਮੰਤਰੀ ਉਤੇ ਰੇਤ ਦੇ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿਚ ਹੱਥ ਹੋਣ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕੈਬਨਿਟ ਮੰਤਰੀ ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਚੰਨੀ ਉਤੇ ਦੋਸ਼ ਲੱਗੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਭਾਣਜੇ ਰਾਹੀਂ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਮਾਈਨਿੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਦੱਸ ਦਈਏ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ

ਰਾਣਾ ਗੁਰਜੀਤ ਨੂੰ ਰੇਤ ਦੇ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਕਾਰਨ ਹੀ ਆਪਣੀ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਕੁਰਸੀ ਗਵਾਉਣੀ ਪਈ ਸੀ। ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਤੋਂ ਕਰਤਾਰਪੁਰ (ਜਲੰਧਰ) ਜਾਂਦਿਆਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਸਤਲੁਜ ਵਿਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਈਨਿੰਗ ਨੂੰ ਅੱਖੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪਿੱਛੋਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਹਦਾਇਤ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ- ਨਵਾਂ ਸ਼ਹਿਰ, ਜਲੰਧਰ ਤੇ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਤੇ ਹੋਰ ਸਬੰਧਤ

ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਥਾਂ-ਥਾਂ ਛਾਪੇ ਮਾਰੇ। ਇਕੱਲੇ ਜਲੰਧਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਪੰਜ ਜੇ.ਸੀ.ਬੀ. ਮਸ਼ੀਨਾਂ, 21 ਹੋਰ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਤੇ 30 ਟਿੱਪਰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਲੈਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਂਜ, ਚਰਚਾ ਹੈ ਕਿ ਕੈਪਟਨ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਵੱਡੀਆਂ ਮੱਛੀਆਂ ਨੂੰ ਹੱਥ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਟਿੱਪਰਾਂ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਅਤੇ ਕਰਿੰਦਿਆਂ ਵਿਰੁਧ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰ ਕੇ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਹੁਣ ਇਸ

ਗੋਰਖਧੰਦੇ ਨੂੰ ਜੜ੍ਹੋਂ ਪੁੱਟਣ ਲਈ ਗੰਭੀਰ ਹੈ। ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿਚ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਨੇਤਾ ਸੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ ਖਹਿਰਾ ਨੇ ਕੁਝ ਸਬੂਤਾਂ ਸਮੇਤ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨਵਾਂ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਮਲਕਪੁਰ ਪਿੰਡ ਦੀ ਖੱਡ ਚੰਨੀ ਦੇ ਭਾਣਜੇ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਣਾ ਗੁਰਜੀਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰਸੋਈਏ ਅਮਿਤ ਬਹਾਦਰ ਰਾਹੀਂ

(ਬਾਕੀ ਸਫਾ 6 ਉਤੇ)

ਜੁਲਾਈ - ਅਗਸਤ 2018

High Season Sale

ਦਿੱਲੀ \$855
ਟੈਕਸ ਸਮੇਤ

734 838 9998

24 ਘੰਟੇ ਐਮਰਜੈਂਸੀ

WorldWide Travel
www.fly2world.com
866 66 INDIA
4 6 3 4 2

Harpreet Singh

Fares shown are for July 10th to Dec 7th 2018 departure from Detroit and may change without notice. please call for more details. Other conditions apply.

COLDWELL BANKER

Thinking Real Estate?

Residential Brokerage

BUYERS we'll find the right home for you.
We have a common goal: Making you a homeowner.
SELLERS we know your local markets

Allow us to list your home for a quick sale.

GURDEEP KAHLON
224-409-4042
iShowHomes@yahoo.com

PRADEEP SINGH
847-322-5832
iShowHomes@Yahoo.com

20 S. Roselle Rd., Schaumburg, IL 60193

ਜੱਸੀ ਹੱਤਿਆ ਕਾਂਡ: ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਮਿੱਠੂ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੀ ਆਸ ਬੱਝੀ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚ ਜੱਸੀ ਜਸਵਿੰਦਰ ਕੌਰ ਜੱਸੀ ਨੂੰ ਅਣਖ ਖਾਤਰ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਮਗਰੋਂ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮਿੱਠੂ (41) ਨੂੰ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਝੂਠੇ ਕੇਸਾਂ 'ਚ ਫਸਾਏ ਜਾਣ ਉਤੇ ਹੁਣ ਅਖੀਰ ਇਨਸਾਫ਼ ਮਿਲਣ ਦੀ ਆਸ ਬੱਝੀ ਹੈ।

ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਝੂਠੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਤਫ਼ਤੀਸ਼ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਜਾਂਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਮਿੱਠੂ ਖਿਲਾਫ਼ ਬਕਾਇਆ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਕੇਸਾਂ 'ਚ ਫਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਖਿਲਾਫ਼ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

ਜਸਟਿਸ ਮਹਿਤਾਬ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਅਤੇ

ਜਸਟਿਸ ਬੀ.ਐਸ. ਮਹਿੰਦੀਰਤਾ ਨੇ ਜਾਰੀ ਹੁਕਮਾਂ 'ਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਾਉਂਟੇ ਖੋਸਾ (ਜਗਰਾਉਂ) ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਮਿੱਠੂ ਨੂੰ ਜਾਣ-ਬੁਝ ਕੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮਿੱਠੂ ਨੂੰ ਢੁਕਵਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਤਾਹੀ ਵਰਤਣ ਵਾਲੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਖਿਲਾਫ਼ ਧਾਰਾ 182 ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜੱਸੀ ਦੀ ਮਾਂ ਮਲਕੀਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਮਾਮੇ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਦੇਸ਼ ਨੇ 8 ਜੂਨ 2000 ਨੂੰ ਜੱਸੀ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਜਣੇ ਅਜੇ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਅਜੇ ਲਿਆਉਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ।

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪੈਲਾਟਾਈਨ 'ਚ ਬਸੰਤ ਰੁੱਤ ਦੀ ਕਾਰ ਸੇਵਾ 24 ਨੂੰ

ਸ਼ਿਕਾਗੋ (ਬਿਊਰੋ): ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪੈਲਾਟਾਈਨ ਵਿਖੇ ਬਸੰਤ ਰੁੱਤ ਦੀ ਕਾਰ ਸੇਵਾ ਆਉਂਦੀ 24 ਮਾਰਚ, ਸਨਿਚਰਵਾਰ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 8 ਵਜੇ ਤੋਂ ਸ਼ਾਮ ਦੇਰ ਤੱਕ ਚੱਲੇਗੀ। ਕਾਰ ਸੇਵਾ ਉਪਰਾਲੇ ਦੇ ਕੋਆਰਡੀਨੇਟਰ ਸ. ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ ਔਲਖ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਖਾਲਸਾ ਸਿਰਜਣਾ ਦਿਵਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਸਾਫ਼ ਸਫਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਰਦੀਆਂ ਦੌਰਾਨ ਕੰਮ ਆਉਂਦਾ ਸੰਦ-ਸੰਦੇਤਾ ਸਾਂਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸ. ਔਲਖ ਨੇ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੇ ਸੁਰਧਾਲੂਆਂ ਨੂੰ ਕਾਰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਇਸ ਉਪਰਾਲੇ ਵਿਚ ਵਧ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਰ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਤੀ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਸੋਂ ਫੋਨ: 847-526-1520 ਰਾਹੀਂ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਪੀ. ਸੀ. ਐਸ. ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਦਾ 'ਰੰਗਲਾ ਪੰਜਾਬ' ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ 31 ਮਾਰਚ ਨੂੰ

ਸ਼ਿਕਾਗੋ (ਬਿਊਰੋ): ਸਥਾਨਕ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਸੰਸਥਾ ਪੰਜਾਬੀ ਕਲਚਰਲ ਸੁਸਾਇਟੀ (ਪੀ. ਸੀ. ਐਸ.) ਦਾ ਸਾਲਾਨਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ 'ਰੰਗਲਾ ਪੰਜਾਬ' 31 ਮਾਰਚ, ਸਨਿਚਰਵਾਰ ਨੂੰ ਇਥੇ ਮੈਡੋਜ਼ ਕਲੱਬ (2950 ਵੈਸਟ ਗੋਲਡ ਰੋਡ) ਰੇਲਿੰਗ ਮੈਡੋਜ਼ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮ 7 ਵਜੇ ਤੋਂ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੌਰਾਨ ਬੱਚੇ-ਬੱਚੀਆਂ, ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਭੰਗੜੇ, ਗਿੱਧੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬੋਲੀਆਂ, ਡਾਂਸ, ਪੰਜਾਬੀ ਸਕਿੱਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ। ਸੰਸਥਾ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਇਕ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਦਾਖਲਾ ਟਿਕਟ \$25, \$50 \$100 ਅਤੇ ਵੀ. ਆਈ. ਪੀ. ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਦਸ ਸਾਲ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਦਾਖਲਾ ਮੁਫਤ ਹੋਵੇਗਾ।

ਟਿਕਟਾਂ ਵੈਬਸਾਈਟ <http://events.sulekha.com/rangla-punjab-2018> ਰਾਹੀਂ ਵੀ ਖਰੀਦੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਫੋਨ: 847-359-5727 ਰਾਹੀਂ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

Personalized Service-Committed To Quality

Solutions Financial Mortgage Company

Purchase & Refinance Your Home Loans

ਆਪਣਾ ਘਰ ਖਰੀਦਣ ਜਾਂ ਘਰ ਉਪਰ ਲੌਨ ਰੀਫਾਇਨਾਂਸ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ

Cell 312-608-0006

1701 E. Lake Avenue #280, Glenview, IL 60025- Office: 847-834-0100 Fax: 847-834-0106

AMRIK P. SINGH
Mortgage Loan Originator
NMLS # 232904

Illinois Residential Mortgage Licensee.

Email: asingh@solutionsfn.com
Web: www.solutionsfn.com

Want to Buy/Sell Homes, THs, Condos!

Call Madan Khatri
Ph: 847-530-1550

www.PropertyZoo.com

CALL TO BUY/SELL HOME TODAY!

Top Producer at the office in 2011-2013-2014
*****A Broker who can work with you from Beginning to End, Call Now!!*****

BHHS American Heritage
1010 Rohwing Road, Elk Grove Village, IL

Madan Khatri

BHHS
BERKSHIRE HATHAWAY HOMESERVICES

Vote DEMOCRATIC

RAVI RAJU for COOK COUNTY COMMISSIONER DISTRICT 15

PUNCH #92

www.FriendsofRaviRaju.com

Paid For By Friends Of Ravi Raju

ਰਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਹਿਤਾਂ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ

*ਟੈਕਸ ਘਟਾਏ ਜਾਣ ਤਾਂ ਜੋ ਕੁੱਕ ਕਾਉਂਟੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੂਜੀਆਂ ਕਾਉਂਟੀਆਂ ਵਿਚ ਗਏ ਬਿਜਨਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਦਾ ਆਧਾਰ ਵੱਡਾ ਹੋਵੇ ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਵਧਣ।

*ਅਪਰਾਧ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਟਾਸਕ ਫੋਰਸ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਸਕੂਲਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਆਮ ਵਸਨੀਕਾਂ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮਾਹੌਲ ਸਿਰਜਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

*ਸਭ ਲਈ ਸਿਹਤ ਸਹੂਲਤਾਂ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨਾ; ਕੁੱਕ ਕਾਉਂਟੀ ਹੈਲਥਕੇਅਰ ਸਿਸਟਮ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ 15 ਵਿਚ ਆਊਟ ਪੇਸ਼ੇਂਟ ਕਲਿਨਿਕ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ।

*ਕਾਉਂਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿਚ ਹਰ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕਾਰਜਕੁਸ਼ਲਤਾ, ਭਿੰਨਤਾ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ।

*ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਗਵਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੀਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਜੋ ਕੁੱਕ ਕਾਉਂਟੀ ਵਿਚਲੇ ਜੰਗਲਾਤ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਰਵੀ ਰਾਜੂ ਕੰਮਕਾਜੀ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਹਿਤਾਂ ਖਾਤਰ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ 15 ਤੋਂ ਕੁੱਕ ਕਾਉਂਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਲਈ ਡੈਮੋਕਰੈਟਿਕ ਪਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਚੋਣਾਂ ਲੜ ਰਹੇ ਹਨ।

ਰਵੀ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਉਮਰੇ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਏਰੀਏ ਵਿਚ ਆ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਲਿੰਕਨ ਪਾਰਕ, ਰਿਗਲੀਵਿਲ ਅਤੇ ਬਕਟਾਉਨ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ।

ਰਵੀ ਨੇ ਲੋਇਲਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਤੋਂ ਸਾਇਕਾਲੋਜੀ ਦੀ ਬੈਚੁਲਰ ਡਿਗਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਰਵੀ ਕੋਲ ਹੈਲਥਕੇਅਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ ਆਪਰੇਸ਼ਨਜ਼ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਲੰਮਾ ਤਜਰਬਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਰਵੀ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਜੈਸ਼ੀ ਰਾਜੂ ਅਤੇ 13, 15 ਤੇ 19 ਸਾਲ ਦੇ ਤਿੰਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਬੈਰਿੰਗਟਨ ਏਰੀਏ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

20 ਮਾਰਚ 2018 ਨੂੰ ਹੋ ਰਹੀ ਚੋਣ ਵਿਚ ਨੰਬਰ 92 ਪੰਚ ਕਰ ਕੇ ਰਵੀ ਰਾਜੂ ਨੂੰ ਵੋਟ ਪਾ ਕੇ ਕਾਮਯਾਬ ਕਰੋ

Vote RAVI RAJU

March 20th **PUNCH #92**

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

Gurdwara Shri Guru Har Gobind Sahib Ji
1050 S. Graham Road, Greenwood, IN 46143

ਖਾਲਸਾ ਸਾਜਨਾ ਦਿਵਸ ਸਮਾਗਮ *Khalsa Sajna Diwas Samagam*

20 ਅਪਰੈਲ ਤੋਂ 22 ਅਪਰੈਲ ਤੱਕ

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ॥

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਖੇ ਤਿੰਨ ਰੋਜ਼ਾ ਖਾਲਸਾ ਸਾਜਨਾ ਦਿਵਸ ਸਮਾਗਮ 20 ਅਪਰੈਲ ਤੋਂ 22 ਅਪਰੈਲ ਤੱਕ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਗਮਾਂ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰੀਆਂ ਭਰ ਕੇ ਗੁਰੂ ਕੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ ਜੀ।

ਭਾਈ ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ
(ਹਜ਼ੂਰੀ ਰਾਗੀ)

ਭਾਈ ਗੁਰਮੇਲ ਸਿੰਘ
(ਹਜ਼ੂਰੀ ਰਾਗੀ)

ਗਿਆਨੀ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ

ਭਾਈ ਮਹਿਲ ਸਿੰਘ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ
(ਕਵੀਸ਼ਰੀ ਜਥਾ)

ਭਾਈ ਸੁੱਖਾ ਸਿੰਘ

ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦਾ ਵੇਰਵਾ

20 ਅਪਰੈਲ 2018, ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ

ਸ਼ਾਮ ਦਾ ਦੀਵਾਨ 6 ਵਜੇ ਤੋਂ 9 ਵਜੇ ਤੱਕ

21 ਅਪਰੈਲ 2018, ਸਨਿਚਰਵਾਰ

ਸਵੇਰੇ 6:30 ਵਜੇ ਤੋਂ 9 ਵਜੇ ਤੱਕ ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ
ਸ਼ਾਮ ਦਾ ਦੀਵਾਨ 6 ਵਜੇ ਤੋਂ 9 ਵਜੇ ਤੱਕ

22 ਅਪਰੈਲ 2018, ਐਤਵਾਰ

ਸਵੇਰੇ 6:30 ਵਜੇ ਤੋਂ 9 ਵਜੇ ਤੱਕ ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ
ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਦੀਵਾਨ: ਸਵੇਰੇ 11:30 ਤੋਂ 3 ਵਜੇ ਤੱਕ

21 ਅਪਰੈਲ 2018
ਸਨਿਚਰਵਾਰ
ਸਵੇਰੇ 11 ਵਜੇ

April 20th, 2018 Friday

Evening Diwan 6PM to 9PM

April 21st, 2018 Saturday

Morning 6:30AM to 9AM Asa Dee Vaar
Evening Diwan: 6PM to 9PM

April 22nd, 2018 Sunday

Morning 6:30Am to 9AM Asa Dee Vaar
Afternoon Diwan: 11:30AM to 3PM

ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ:

ਭਾਈ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ
ਫੋਨ: 317-476-4038

ਭਾਈ ਜਸਦੀਪ ਸਿੰਘ
ਫੋਨ: 317-560-0019

ਭਾਈ ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ
ਫੋਨ: 317-403-8344

ਔਰਤਾਂ 'ਤੇ ਤਸ਼ੱਦਦ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਵਾਧਾ

ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਾ ਹੜ੍ਹ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਔਰਤਾਂ ਉਤੇ ਤਸ਼ੱਦਦ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ। ਚਾਲੂ ਸਾਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਸਵਾ ਸੌ ਤੋਂ

ਕਿ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਨਾਲ ਵਧੀਕੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਿਰਫ 493 ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਸਨ। ਉਸ ਤੋਂ ਇਕ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਵਧੀਕੀਆਂ ਦੀਆਂ 618 ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਮਿਲੀਆਂ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੁੱਲ

ਵੱਧ ਔਰਤਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਇਨਸਾਫ ਲਈ ਦੁਹਾਈ ਪਾ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ। ਬੀਤੇ ਸਾਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀਆਂ 10964 ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਆਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ 682 ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਜ਼ਿਆਦਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਨ।

ਸਾਲ 2016 ਦੌਰਾਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀਆਂ 11162 ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਦੋਂ

ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 15986 ਸੀ। ਚਾਲੂ ਸਾਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਿਲੀਆਂ ਕੁੱਲ 1945 ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਵਿਚੋਂ 122 ਔਰਤਾਂ ਉਤੇ ਤਸ਼ੱਦਦ ਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 2008 ਵਿਚ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਵਧੀਕੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ 718 ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਉਦੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਿਲੀਆਂ ਕੁੱਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 19266 ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨ 1997 ਨੂੰ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਕਮਿਸ਼ਨ

ਭਾਰਤ 'ਚ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਦਬਦਬਾ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਭਾਰਤੀ ਔਰਤਾਂ ਹਰ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਸਿਆਸਤ ਵਿਚ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਲਗਾਤਾਰ ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਾਲ 2018 ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਚ ਅਹੁਦਿਆਂ ਉਤੇ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ 20 ਫੀਸਦੀ ਤੱਕ ਵਧਣ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਦੀ ਲਿੰਗਕ ਵਖਰੇਵਾਂ ਰੈਕਿੰਗ ਵਿਚ ਸੁਧਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਂਜ ਅਜੇ ਇਸ 'ਚ ਹੋਰ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।

ਗਰੈਂਟ ਬੋਰਨਟਨ ਐਡਵਾਈਜ਼ਰੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਡ ਦੀ ਲੋਕ ਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਆਗੂ ਕਵਿਤਾ ਮਾਥੁਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਮਹਿਲਾ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੀ 17 ਫੀਸਦੀ ਨਾਲੋਂ ਵਧ ਕੇ 20 ਫੀਸਦੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਵਿਕਾਸ ਅਜੇ ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਾਲ 2014 ਵਿਚ ਇਹ ਗਿਣਤੀ 14 ਫੀਸਦੀ ਸੀ। ਅੰਕੜਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ 64 ਫੀਸਦੀ ਭਾਰਤੀ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿਚ ਇਕੋ ਕੰਮ ਲਈ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਤੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਤਨਖਾਹ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀਆਂ 90 ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਮਿਲੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਜ਼ਿਆਦਤੀਆਂ ਦੀ ਸਿਰਫ ਇਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧ ਕੇ 987 ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ 27 ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਸਨ।

ਸਾਲ 1999 ਵਿਚ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਜ਼ਿਆਦਤੀਆਂ ਦੀਆਂ 64 ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਮਿਲੀਆਂ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੁੱਲ ਕੇਸ ਵਧ ਕੇ 2134 ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਸਾਲ 2000 ਵਿਚ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀਆਂ ਕੁੱਲ 4926 ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਵਿਚੋਂ 236 ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਜ਼ਿਆਦਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਨ। ਸਾਲ 2001 ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਗਿਣਤੀ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 7520 ਅਤੇ 311 ਰਹੀ ਸੀ। ਸਾਲ 2002 ਵਿਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 8312 ਨੂੰ ਪੁੱਜ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਵਧੀਕੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ

ਸਿਰਫ 190 ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਵੀ 11572 ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਵਧੀਕੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਸਿਰਫ 219 ਹੀ ਸਨ। ਸਾਲ 2004 ਵਿਚ ਕੇਸਾਂ ਵਿਚ 16927 ਤੱਕ ਉਛਾਲ ਆਇਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਕੇਸ 523 ਸਨ।

ਸਾਲ 2014 ਵਿਚ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਵਧੀਕੀਆਂ ਦੀਆਂ ਦਰਖਾਸਤਾਂ 615 ਮਿਲੀਆਂ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੁੱਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 615 ਸੀ। ਸਾਲ 2010 ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ 19266 ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਸਨ ਤਾਂ ਵੀ ਔਰਤ ਦੀਆਂ ਵਧੀਕੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਿਰਫ 638 ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਹੀ ਮਿਲੀਆਂ ਸਨ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਆ ਰਹੀਆਂ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਵਿਚ ਘਰੇਲੂ ਝਗੜੇ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਜ਼ਿਆਦਤੀਆਂ ਦੇ ਦੁਖੜੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਨ।

ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਨਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪੁਰਸਕਾਰ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: 'ਬੇਟੀ ਬਚਾਉ, ਬੇਟੀ ਪੜ੍ਹਾਉ' ਯੋਜਨਾ ਵਿਚ ਬਿਹਤਰੀਨ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਅਤੇ ਲਿੰਗ ਪਾੜੇ ਵਿਚ ਵੱਡਾ ਸੁਧਾਰ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਸੂਬੇ ਨੂੰ 'ਨਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪੁਰਸਕਾਰ' ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਆਲਮੀ ਔਰਤ ਦਿਵਸ ਮੌਕੇ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ 'ਚ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਭਵਨ ਵਿਚ ਹੋਏ ਸਮਾਗਮ ਦੌਰਾਨ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਰਾਮ ਨਾਥ ਕੋਵਿੰਦ ਤੋਂ ਇਹ ਪੁਰਸਕਾਰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਸੂਬੇ ਦੀ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਬਾਰੇ ਮੰਤਰੀ ਰਜੀਆ ਸੁਲਤਾਨ ਨੇ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ।

ਰਜੀਆ ਸੁਲਤਾਨ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਜਨਮ ਦਰ 'ਚ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਸੂਬੇ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਲਿੰਗ ਅਨੁਪਾਤ 'ਚ ਆਏ ਸੁਧਾਰ ਸਦਕਾ ਸਮੁੱਚੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ 10 ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਦਾ ਨਾਂ ਆਉਣਾ ਰਾਜ ਲਈ ਮਾਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ।

ਡਾ. ਹਰਸ਼ਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਨਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਲਾਨਿਆ

ਪਟਿਆਲਾ: ਮਹਿਲਾ ਤੇ ਬਾਲ ਵਿਕਾਸ ਮੰਤਰਾਲੇ ਵੱਲੋਂ ਡਾ. ਹਰਸ਼ਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਵਰਗਾਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਕੀਤੇ ਕਾਰਜਾਂ ਬਦਲੇ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਮਹਿਲਾ ਦਿਵਸ ਮੌਕੇ ਨਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਡਾ. ਹਰਸ਼ਿੰਦਰ ਕੌਰ (ਐਸੋਸੀਏਟ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ, ਬਾਲ ਵਿਭਾਗ, ਸਰਕਾਰੀ ਰਾਜਿੰਦਰਾ ਹਸਪਤਾਲ ਪਟਿਆਲਾ) ਢਾਈ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਸਮਾਜ ਭਲਾਈ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿਚ ਮਸਰੂਫ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿਚ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ, ਦਾਜ ਤੇ ਘਰੇਲੂ ਹਿੰਸਾ ਆਦਿ ਵਿਰੁੱਧ ਆਵਾਜ਼ ਚੁੱਕਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਡਾ. ਹਰਸ਼ਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਸਨਮਾਨਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

ਡਾ. ਹਰਸ਼ਿੰਦਰ ਕੌਰ ਟੀ.ਵੀ. ਰੇਡੀਓ, ਅਖਬਾਰਾਂ, ਸੱਥਾਂ, ਸਕੂਲਾਂ, ਕਾਲਜਾਂ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ, ਯੂਥ ਵਿੰਗਾਂ ਰਾਹੀਂ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਸਮੇਤ ਬਾਹਰਲੇ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿਚ

ਜਾ ਕੇ ਵੀ ਮਾਦਾ ਭਰੂਣ ਹੱਤਿਆ ਅਤੇ ਦਾਜ ਪ੍ਰਥਾ ਰੋਕਣ ਲਈ ਯਤਨਸ਼ੀਲ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਪੰਜਾਬ, ਹਰਿਆਣਾ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਤੇ ਵਤਨੋਂ ਪਾਰ ਦੇ 58 ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨੌਜਵਾਨ ਦਾਜ ਨਾ ਲੈਣ ਦੀ ਮੁਹਿੰਮ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਚੋਂ 800 ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾਜ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਵਿਆਹ ਵੀ ਕਰਵਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

'ਆਪ' ਵੱਲੋਂ ਪੈਰਾਂ ਸਿਰ ਹੋਣ ਲਈ ਮੁੜ ਹੰਭਲਾ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ (ਆਪ) ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਪੈਰਾਂ ਸਿਰ ਹੋਣ ਲਈ ਕੋਰ ਕਮੇਟੀ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਸ਼ਾਹਕੋਟ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਹਲਕੇ ਦੀ ਜ਼ਿਮਨੀ ਚੋਣ ਲੜਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਏ ਗਏ ਹਨ। ਸੂਤਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਮਨੀਸ਼ ਸਿਸੋਦੀਆ ਨੇ ਸੂਬੇ ਦੀ ਚੋਣਵੀਂ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਨਾਲ ਮੀਟਿੰਗ ਕਰ ਕੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਏ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਸਿਸੋਦੀਆ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਇਕਾਈ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਤੇ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਭਗਵੰਤ ਮਾਨ, ਸੂਬੇ ਦੇ ਸਹਿ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਮਨ ਅਰੋੜਾ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ 'ਚ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਆਗੂ ਸੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ ਖਹਿਰਾ ਨੂੰ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਕੋਰ ਕਮੇਟੀ ਲਈ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸੂਬੇ ਲਈ ਸਿਆਸੀ ਫੈਸਲੇ ਸਥਾਨਕ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਹੀ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਹ (ਸਿਸੋਦੀਆ) ਫਾਲਤੂ ਦੀ ਕੋਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਉਂਜ ਹਰੇਕ ਨੇਤਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਜ਼ਰੂਰ ਤੈਅ ਹੋਵੇਗੀ।

ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ 'ਆਪ' ਦੀ ਬਹੁਤੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮੁੱਖ ਆਗੂਆਂ ਭਗਵੰਤ ਮਾਨ, ਅਮਨ ਅਰੋੜਾ ਅਤੇ ਸੁਖਪਾਲ ਖਹਿਰਾ ਦੇ ਇਕਸੁਰ

ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕਮਾਂਡ ਇਕ-ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਨਾ ਰਹੇ।

ਨਾ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਦੁਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹਾਈਕਮਾਂਡ ਕੋਲ ਵੀ ਹੈ। ਸੂਤਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਕਰ ਕੇ ਹੀ ਹਾਈਕਮਾਂਡ ਪੰਜਾਬ 'ਚ ਕੋਰ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ

ਸ੍ਰੀ ਸਿਸੋਦੀਆ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਸੱਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧ ਤਰਜੀਹ ਪੰਜ ਜ਼ੋਨ ਪ੍ਰਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜ ਜ਼ੋਨ ਪ੍ਰਧਾਨਾਂ ਨਾਲ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ ਉਤੇ ਮੀਟਿੰਗ ਕੀਤੀ। ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ਮਾਝੇ ਦੇ ਕੁਲਦੀਪ ਧਾਲੀਵਾਲ, ਦੁਆਬੇ ਦੇ ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਚਦੇਵਾ ਅਤੇ ਮਾਲਵੇ ਦੇ ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਸੇਖੋਂ, ਅਨਿਲ ਠਾਕੁਰ ਤੇ ਦਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਢਿੱਲੋਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਭਗਵੰਤ ਮਾਨ, ਅਮਨ ਅਰੋੜਾ, ਸੁਖਪਾਲ ਖਹਿਰਾ, ਕੰਵਰ ਸੰਧੂ, ਕੁਲਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧਵਾਂ, ਹਰਜੋਤ ਬੈਂਸ ਅਤੇ ਗੈਰੀ ਵਡਿੰਗ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ। ਸੰਕੇਤਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਕੋਰ ਕਮੇਟੀ ਤਕਰੀਬਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਗੂਆਂ ਉਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੀ ਬਣੇਗੀ। ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਵਿੰਗਾਂ ਦਾ ਵੀ ਛੋਟੀ ਗਠਨ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕੁਝ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਿੰਗਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀ ਲੱਗਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਖਿੱਚ-ਧੂਹ ਕਾਰਨ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਉਲਝਿਆ ਪਿਆ ਹੈ।

'ਆਪ' ਦੇ ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਧਾਇਕ 'ਤੇ ਕੇਸ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਧਾਇਕ ਉਤੇ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੂਰਬੀ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਨਗਰ ਤੋਂ 'ਆਪ' ਦੇ ਵਿਧਾਇਕ ਐਸ.ਕੇ. ਬੱਗਾ ਖਿਲਾਫ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਵਿਰੋਧੀ ਸੈੱਲ ਨੇ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬੱਗਾ ਉਤੇ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਚੋਣਾਂ 'ਚ ਕੌਂਸਲਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਟਿਕਟ ਦੇਣ ਦੇ ਨਾਮ ਉਤੇ ਰਿਸ਼ਵਤ ਮੰਗੀ ਸੀ।

ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਦਲਿਤਾਂ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤੀ ਰਵੱਈਆ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਦਲਿਤਾਂ ਦੀ ਬਾਂਹ ਨਹੀਂ ਫੜ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਖਫਾ ਕੌਮੀ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਕੋਲੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਮੰਗੀ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਉਤੇ ਸਖਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

ਕੌਮੀ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਮੁਤਾਬਕ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਦਲਿਤਾਂ ਖਿਲਾਫ ਹੁੰਦੇ ਅਤਿਆਚਾਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਜੇਕਰ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵਧੇਰੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿਚ ਐਸ.ਸੀ./ਐਸ.ਟੀ. ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਕਤਲ ਅਤੇ ਜਬਰ ਜਨਾਹ ਵਰਗੇ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੇਸ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਵੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਿਲੀਆਂ ਹਨ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਰਾਮ ਸ਼ੰਕਰ ਕੋਠਾਰੀਆ ਮੁਤਾਬਕ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਸਾਲ 2015-16 ਵਿਚ ਕਤਲ ਅਤੇ ਜਬਰ ਜਨਾਹ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ 147

ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਮੰਗੀ ਰਿਪੋਰਟ

ਕੇਸਾਂ ਵਿਚੋਂ 41 ਕੇਸ ਬੰਦ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਸਾਲ 2016-17 ਵਿਚ 131 ਕੇਸਾਂ 'ਚੋਂ 57 ਕੇਸ ਬੰਦ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ 2017-18 ਦੌਰਾਨ 102 ਕੇਸਾਂ 'ਚੋਂ 35 ਕੇਸ ਬੰਦ ਕੀਤੇ ਗਏ।

ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ

ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਪੱਖਪਾਤੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਪੱਖਪਾਤੀ ਭੂਮਿਕਾ ਜਾਂ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ‘ਇਕ ਨਗਰ ਇਕ ਗੁਰਦੁਆਰਾ’ ਮੁਹਿੰਮ ਦਾ ਆਗਾਜ਼

ਜਗਰਾਉਂ: ਜਾਤ-ਬਰਾਦਰੀ ਅਧਾਰਤ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੇ ਰੁਝਾਨ ਨੂੰ ਨੱਲ੍ਹ ਪਾਉਣ ਦੇ ਮੰਤਵ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ‘ਇਕ ਨਗਰ ਇਕ ਗੁਰਦੁਆਰਾ’ ਮੁਹਿੰਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਇਸ ਮੌਕੇ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਦੇ ਜਥੇਦਾਰ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਵੱਲੋਂ ਪਿੰਡ ਚਕਰ ਨੂੰ ਢਾਈ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਨਗਦ ਇਨਾਮ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਨਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪਿੰਡ ਚਕਰ ਦੇ ਸਰਪੰਚ ਮੇਜਰ ਸਿੰਘ ਸਮੇਤ ਪਿੰਡ ਦੇ ਹਰੇਕ ਪਾਰਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੋਹਤਬਰਾਂ ਨੂੰ ਜਿਲ੍ਹੇ ਦੇ 15 ਜਜ਼ਾਰ ਆਬਾਦੀ ਵਾਲੇ ਵੱਡੇ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਇਕੋ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਿਰੋਪੇ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ।

ਗੁਰਮਤਿ ਸਮਾਗਮ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੱਲ ਇਹ ਰਹੀ ਕਿ ਹਰੇਕ ਪਿੰਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਇਸ ਵਿਚ ਸ਼ਿਰਕਤ ਕੀਤੀ। ਭਾਈ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਨੇ ਇਕੱਠ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਨ ਮੌਕੇ ਵੀ ਇਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਿਆਂ ਆਖਿਆ ਕਿ ਪਾਰਟੀ ਕੋਈ ਵੀ ਰੱਖੇ, ਪਰ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਇਕੋ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਸਿਆਸੀ

ਮਤਭੇਦ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ‘ਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧੜੇਬੰਦੀ, ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਤੇ ਚੌਧਰ ਖਾਤਰ ਜਾਤ ਬਰਾਦਰੀ ਅਧਾਰਤ ਵੱਖਰੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਹੋਣ ਵਿਚ ਆਉਣੇ ਸਿੱਖੀ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਇਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਗਰੂਕ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁਹਿੰਮ ਅਰੰਭੀ ਗਈ ਹੈ।

ਭਾਈ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਲੋਕ ਇਕ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੂਸਰੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਵਿਚ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਦਿਆਲਾ, ਲਾਇਬਰੇਰੀ ਆਦਿ ਖੋਲ੍ਹ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨਵੇਂ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਬਣਾਉਣ ਉਤੇ ਰੋਕ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਪਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪਾਸੇ ਸੋਚਣਾ ਜ਼ਰੂਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਈ ਲੌਂਗੋਵਾਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਵੱਸਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਉਤੇ ਉਥੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਭੇਜੇ ਜਾਣਗੇ। ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਜੰਮੇ ਪਲੇ ਸਿੱਖ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਅਤੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਉਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਗੇ।

ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਰਾਜਿੰਦਰ ਕੌਰ ਭੱਠਲ ਵੱਲੋਂ ਡੇਰਾ ਸਿਰਸਾ ਜਾ ਕੇ ਵੋਟਾਂ ਮੰਗਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਉਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਂਦਿਆਂ ਜਥੇਦਾਰ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੀਬੀ ਭੱਠਲ ਸਮੇਤ ਹਰੇਕ ਉਸ ਆਗੂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਹੇਠ ਤਨਖਾਹ ਲਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਆਗੂ ਆਖ ਕੇ ਕੋਈ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਖਮਿਆਜ਼ਾ ਪੰਥਕ ਰਵਾਇਤਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ‘ਚ ਭੁਗਤਣਾ ਪਵੇਗਾ।

ਦਲਿਤ ਔਰਤ ਨੂੰ ਕੁੱਟਣ ਵਾਲੇ ਵਿਧਾਇਕ ‘ਤੇ ਕੇਸ

ਰੁਦਰਪੁਰ: ਉਤਰਾਖੰਡ ਵਿਚ ਰੁਦਰਪੁਰ ਤੋਂ ਭਾਜਪਾ ਵਿਧਾਇਕ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਠੁਕਰਾਲ ਵਿਰੁੱਧ ਦਲਿਤ ਔਰਤ ਦੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਅਤੇ ਗਾਲੀ ਗਲੋਚ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਹੇਠ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਵਿਧਾਇਕ ਠੁਕਰਾਲ ਵੱਲੋਂ ਦਲਿਤ ਔਰਤ ਦੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਵੀਡੀਓ ਸੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਉਤੇ ਵਾਇਰਲ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

ਟੀ. ਡੀ. ਪੀ. ਨੇ ਛੱਡਿਆ ਮੋਦੀ ਦਾ ਸਾਥ

ਵਿਜੈਵਾੜਾ: ਟੀ.ਡੀ.ਪੀ. ਨੇ ਐਨ.ਡੀ.ਏ. ਦਾ ਸਾਥ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਚੰਦਰਬਾਬੂ ਨਾਇਡੂ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਏ ਕੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਜੋੜ ਧਰਮ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੇ। ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਰਜਾ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਵਾਅਦਾ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਜਟ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਹੀ ਉਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਪਿਆ। ਇਸ ਐਲਾਨ

ਪਿੱਛੋਂ ਟੀ.ਡੀ.ਪੀ. ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਮੰਤਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਗਜਪਤੀ ਰਾਜੂ ਅਤੇ ਵਾਈ ਐਸ ਚੌਧਰੀ ਨੇ ਅਸਤੀਫੇ ਦੇ ਦਿੱਤੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿੱਤ ਮੰਤਰੀ ਅਰੁਣ ਜੇਤਲੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਰਜਾ ਦੇਣ ਸਬੰਧੀ ਕੋਈ ਵਾਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੈਕੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੇਲਗੂ ਦੇਸਮ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਨਰਮਲੀ ਸਿਵਾਪ੍ਰਸਾਦ, ਜੋ ਸੰਸਦ

ਵਿਚ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੁਤਬਾ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਜਪਾ ਅਤੇ ਟੀ.ਡੀ.ਪੀ. ਵਿਚ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਹੁਣ ਸਿਖਰ ‘ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ ਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਚੰਦਰਬਾਬੂ ਨਾਇਡੂ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਫੈਸਲਾ ਨਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਰਾਜ ਸਭਾ ਵਿਚ ਟੀ.ਡੀ.ਪੀ. ਦੇ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਸੀਐਮ ਰਮੇਸ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੁਣ ਸੰਸਦ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਸਿਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਚਿਆ।

House for Sale in Chandigarh
HIG Independent duplex house
around 9 marla in Sector 28 West,
Chandigarh for sale.
Please contact:
Sunny 618-513-7645

INDIAN BAZAAR

334 S. Emerson Ave., GREENWOOD, IN 46143

ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਰਤੀ ਗਰੋਸਰੀ ਤੇ ਮਿਠਾਈਆਂ ਲਈ ਮਸ਼ਹੂਰ

- ਖਾਣਾ ਸੁੱਧ ਵੈਸ਼ਨੋ, ਤਾਜ਼ਾ ਸਮੋਸੇ, ਚਾਟ, ਥਾਲੀ
- ਕੈਟਰਿੰਗ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ
- ਵੱਡੇ ਆਰਡਰ ਲਈ ਸਪੈਸ਼ਲ ਰੇਟ
- ਤਾਜ਼ਾ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਹਰ ਵੀਰਵਾਰ

ਇਕ ਵਾਰ ਜ਼ਰੂਰ ਦਰਸ਼ਨ
ਦਿਓ, ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ
ਹੀ ਆਓਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ
ਚੀਜ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਧੀਆ
ਕੁਆਲਿਟੀ ‘ਚ ਅਤੇ ਵਾਜਬ
ਰੇਟ ‘ਤੇ ਮਿਲੇਗੀ।

ਸੱਤੇ ਦਿਨ ਖੁੱਲ੍ਹਾ-ਸਵੇਰੇ 9
ਵਜੇ ਤੋਂ ਰਾਤ 9 ਵਜੇ ਤੱਕ

ਧਾਰਮਿਕ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ
ਲਈ 10% ਛੋਟ

Ph: 317-534-5151, 916-524-0045

ਤੰਦੂਰੀਏ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

ਆਇਓਵਾ ਸਟੇਟ ਵਿਚ ਇੰਡੀਅਨ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਲਈ
ਅਨੁਭਵੀ ਤੰਦੂਰੀਏ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜੋ ਤੰਦੂਰ ਦਾ ਸਾਰਾ ਕੰਮ
ਜਾਣਦਾ ਹੋਵੇ। ਚੰਗੀ ਤਨਖਾਹ; ਖਾਣਾ ਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਮੁਫਤ
ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲ
ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ: ਮਿ. ਸਿੰਘ
ਫੋਨ: 515-291-1961

11-12

SUPER TRAVEL

847-676-9090, 773-465-5566

E-mail: supertravel2003@live.com

Lowest Fares With Excellent Service

United Airlines
British Airways

For Emergency
Call anytime at
847-673-3825

***Etihad, Air India,
KLM, Lufthansa,
Delta, Qatar Airlines.***

EARLY BIRD SALE!!!!

Domestic fares
available

Gas Station for Sale in Idaho

Conoco branded gas station with prop-
erty for sale in Idaho will carry contract
with 25 percent down price 600k

Call: 208-451-3137

ਇਡਾਹੋ ਵਿਚ ਗੈਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿਕਾਊ ਹੈ
ਇਡਾਹੋ ਸਟੇਟ ਵਿਚ ਕੋਨੋਕੋ ਗੈਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ
ਸਮੇਤ ਵਿਕਾਊ ਹੈ।

6 ਲੱਖ ਡਾਲਰ ਦੀ ਕੀਮਤ ਉਤੇ 25% ਡਾਊਨ
ਪੇਮੈਂਟ ਨਾਲ ਕੰਟਰੈਕਟ ਹੋ ਸਕੇਗਾ

ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ, ਫੋਨ: 208-451-3137

11

ਅਣਖ ਖਾਤਰ 13

ਸਾਲਾ ਧੀ ਦੀ ਹੱਤਿਆ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਕਰਾਵਲ ਨਗਰ ਵਿਚ ਅਣਖ ਖਾਤਰ ਪਿਤਾ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ 13 ਸਾਲ ਧੀ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਰਾਵਲ ਨਗਰ ‘ਚ 7ਵੀਂ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਦੀ ਇਸ ਲੜਕੀ ਦੇ ਘਰੋਂ ਕੋਈ ਸਾਮਾਨ ਖਰੀਦਣ ਜਾਣ ਤੇ ਮੁੜ ਘਰ ਨਾ ਆਉਣ ਉਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਸੁਦੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਉਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਇਸ ਲੜਕੀ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਬਾਅਦ ‘ਚ 9 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਨਿਕਾ ਸਿਟੀ ਇਲਾਕੇ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਬਰਾਮਦ ਕਰ ਇਸ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਗਾਂਜੀਆਬਾਦ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਲੜਕੀ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਪਿਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੇਟੀ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਜ਼ਰਮ ਕਬੂਲ ਲਿਆ।

ਖੇਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਮਿਲੇ 258 ਪਾਸਪੋਰਟ

ਸਿਰਸਾ: ਸਿਰਸਾ ਦੀ ਕਾਲਿਆਂਵਾਲੀ ਮੰਡੀ ਦੇ ਪਿੰਡ ਚੱਕਰੀਆ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ‘ਚੋਂ 258 ਪਾਸਪੋਰਟ ਮਿਲੇ ਹਨ। ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ‘ਚ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਪੰਜ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਪੁਲਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਪਾਸਪੋਰਟ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਵੀਜ਼ਾ ਲਵਾਉਣ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਇਹ ਇਥੇ ਕਿਵੇਂ ਆਏ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ।

ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਹਨ ਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਰ ਕਾਗਜ਼ ਵੀ ਲਏ ਹਨ। ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜੇ ਤੱਕ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ ਕਿ ਪਾਸਪੋਰਟ ਇਥੇ ਕੌਣ ਸੁੱਟ ਕੇ ਗਿਆ ਤੇ ਇਸ ਪਿੱਛੇ ਕੌਣ ਕੌਣ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ।

Punjab TimesEstablished in 2000
19th Year in PublicationPublished every Saturday
by **A B Publication Inc.**
20451 N Plum Grove Rd.
Palatine, IL 60074-2018
Ph:847-359-0746
Fax:847-705-9388
Email:punjabtimes1@gmail.com
www.punjabtimesusa.com**Editor:**Amolak Singh Jammu
Astt. Editors:
Jaspreet Kaur
Kuljeet Singh**Photographer**Kamaljit Singh Virdi
Ph. 847-502-2703**Our Columnists**Ashok Bhaura
Tarlochan Singh Dupalpur
Baljit Basi
Major Kular**Corrpondents****Detroit, MI**
Rajinder Syan
734-261-0936
New York
Iqbal S. Jabowalia
917-375-6395Postmaster: Please send
address changes to Punjab Times,
20451 N. Plum Grove Rd., Palatine,
IL 60074**Distributed in:**California, Illinois, Indiana, Ohio,
Michigan, Wisconsin, Mississippi,
Iowa, Arkansas, Massachusetts,
Texas, Virginia, Nevada, Washington,
Oregon, Arizona, Georgia, Florida,
New York, New Jersey, Connecticut,
Oklahoma, Pennsylvania, Missouri,
Kentucky, Kansas.**ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਪਰਚਾ ਮੰਗਵਾਉਣ ਲਈ**
ਸਾਲਾਨਾ ਚੰਦਾ: 100 ਡਾਲਰ
ਪੰਜ ਸਾਲ ਲਈ: 450 ਡਾਲਰ**ਨੋਟ:** ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਵਿਚ ਛਪੇ ਲੇਖਾਂ
ਵਿਚਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਅਦਾਰਾ ਪੰਜਾਬ
ਟਾਈਮਜ਼ ਦਾ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਇਹ ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਮਹਿਜ਼ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹਿੱਤ ਛਾਪੇ
ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਹੋਣ
ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਹੈ।ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਵਿਚ ਛਪੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਾਂ
ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ
ਕਿ ਅਦਾਰਾ ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਤਾਈਦ ਕਰਦਾ
ਹੋਵੇ। ਪਾਠਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ
ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਆਪ ਕਰ ਲੈਣ।**Disclaimer**The views expressed in the
articles published in the columns
of Punjab Times are that of
their writers, and it is not
implied that Punjab Times
endorses them.Sameway Punjab Times
does not necessarily endorse
the claims made in the
advertisements published in
Punjab Times.**All disputes subject to**
Chicago jurisdiction.

ਜਲਿਆਂਵਾਲੇ ਬਾਗ 'ਚ ਲੱਗਿਆ ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਦਾ ਬੁੱਤ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਰਾਜਨਾਥ
ਸਿੰਘ ਨੇ ਜਲਿਆਂਵਾਲਾ ਬਾਗ ਵਿਚ ਸ਼ਹੀਦ ਉਧਮ
ਸਿੰਘ ਦੇ ਬੁੱਤ ਦਾ ਰਸਮੀ ਉਦਘਾਟਨ ਕੀਤਾ।
ਸ਼ਹੀਦ ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਜੁਲਾਈ 1940 ਵਿਚ
ਲੰਡਨ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿਚ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ 78
ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੁੱਤ ਜਲਿਆਂਵਾਲਾ
ਬਾਗ ਵਿਚ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ
ਆਦਮਕੱਦ ਬੁੱਤ ਲਗਭਗ 11 ਫੁੱਟ ਉਚਾ ਹੈ,
ਜਿਸ ਨੂੰ ਚਾਰ ਫੁੱਟ ਉਚੇ ਮੰਚ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ
ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਬੁੱਤ ਫਾਈਬਰ ਗਲਾਸ ਦਾ
ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗ੍ਰਹਿ ਮੰਤਰੀ ਰਾਜਨਾਥ
ਸਿੰਘ ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਨਤਮਸਤਕ
ਹੋਏ। ਇਥੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਗੋਬਿੰਦ
ਸਿੰਘ ਲੌਗੋਵਾਲ ਨੇ ਰਾਜਨਾਥ ਸਿੰਘ ਦਾ ਸਨਮਾਨ
ਕੀਤਾ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਲਿਆਂਵਾਲਾ ਬਾਗ
ਵਿਚ ਸ਼ਹੀਦ ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬੁੱਤ ਦਾ ਰਸਮੀ
ਉਦਘਾਟਨ ਕੀਤਾ। 13 ਅਪਰੈਲ 1919 ਨੂੰ
ਜਲਿਆਂਵਾਲਾ ਬਾਗ ਵਿਚ ਹੋਏ ਕਤਲ ਕਾਂਡ ਦੇ
ਸਾਲ 2019 ਵਿਚ 100 ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਹੋ ਰਹੇਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਚੱਲਦਿਆਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਖਿਲਾਫ
ਲੜਾਈ ਵਿਚ ਅਹਿਮ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣ ਵਾਲੇ
ਸ਼ਹੀਦ ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਦਾ ਬੁੱਤ ਜਲਿਆਂਵਾਲਾ ਬਾਗ
'ਚ ਲਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਾਫੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਠ ਰਹੀ
ਸੀ।ਸ਼ਹੀਦ ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬੁੱਤ ਦੇ ਰਸਮੀ
ਉਦਘਾਟਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਪੰਡਾਲ ਨੂੰ 5 ਕੁਇੰਟਲ
ਫੁੱਲਾਂ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ 11 ਫੁੱਟ
ਉਚੇ ਬੁੱਤ ਉਤੇ ਤਕਰੀਬਨ 12 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਖਰਚ
ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। 13 ਅਪਰੈਲ 1919 ਨੂੰ ਸਰ
ਮਾਇਕਲ ਓ ਡਾਇਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਉਤੇ ਇਥੇ ਨਿਹੱਥੇ
ਲੋਕਾਂ ਉਤੇ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਵਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।
ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਥੇ ਮੌਜੂਦ ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬਾਗ ਦੀ
ਮਿੱਟੀ ਚੁੱਕ ਕੇ ਡਾਇਰ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ ਜਲਿਆਂਵਾਲੇ
ਬਾਗ 'ਚ ਹੋਏ ਕਤਲੇਆਮ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ
ਸਹੁੰ ਖਾਦੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 13 ਅਪਰੈਲ 1940 'ਚ
ਲੰਡਨ 'ਚ ਡਾਇਰ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ ਬਦਲਾ ਲਿਆ ਸੀ।

ਜੀ.ਐਸ.ਟੀ. ਦੇ ਗਣਿਤ ਵਿਚ ਉਲਝੀ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਕੇਂਦਰੀ ਵਿੱਤ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦਾ
ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਮਿਕ ਸਥਾਨਾਂ ਉਤੇ ਵਰਤਾਏ
ਜਾਂਦੇ ਲੰਗਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਨੂੰ ਜੀ.ਐਸ.ਟੀ. ਤੋਂ
ਮੁਕੰਮਲ ਛੋਟ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ
ਕਮੇਟੀ ਭੰਬਲਭੂਸੇ ਵਿਚ ਫਸੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ
ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਲੌਗੋਵਾਲ ਦਾ
ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਲੰਗਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਵਾਸਤੇ ਖਰੀਦੀ
ਜਾਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਜੀ.ਐਸ.ਟੀ. ਲੱਗ ਕੇ ਆ
ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਛੋਟ ਸਬੰਧੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸਰਕੂਲਰ
ਕੇਂਦਰ ਨੇ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਛੋਟ ਹੈ ਤਾਂਤਾਰੇ ਗਏ ਜੀ.ਐਸ.ਟੀ. ਦੀ ਰਕਮ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ
ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ
ਵੱਲੋਂ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿੱਤ ਮੰਤਰੀ ਅਰੁਣ ਜੇਤਲੀ ਨੂੰ
ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲੰਗਰ ਤੇ
ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਨੂੰ ਜੀ.ਐਸ.ਟੀ. ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।
ਇਵੇਂ ਕੇਂਦਰੀ ਮੰਤਰੀ ਹਰਸਿਮਰਤ ਕੌਰ ਬਾਦਲ
ਵੀ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿੱਤ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਚੁੱਕੇ
ਹਨ ਜਦੋਂਕਿ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਤਾਂ ਕਈ ਯਾਦ
ਪੱਤਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਉਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ
ਭੇਜੇ ਹਨ।ਕੇਂਦਰੀ ਵਿੱਤ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਤਾਜ਼ਾ ਲਿਖਤੀ
ਵੇਰਵਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਲੰਗਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਉਤੇਜੀ.ਐਸ.ਟੀ. ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਿੱਤ
ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚੈਰੀਟੇਬਲ
ਟਰੱਸਟਾਂ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸਥਾਨਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ
ਮੰਦਰਾਂ ਅਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਵਿਚ ਮੁਫਤ ਲੰਗਰ/
ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਵਰਤਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਜੀ.ਐਸ.ਟੀ.
ਕਾਰਨ ਉਤਪਾਦ ਖਰੀਦਣ ਵਿਚ ਕੋਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ
ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਬੁਲਾਰੇ ਨੇ
ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਲੰਘੇ ਸੱਤ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿਚ ਲੰਗਰ
ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਲਈ 20.17 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੇ
ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਤੇ
ਕਰੀਬ ਦੋ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਇਕੱਲੇ ਜੀ.ਐਸ.ਟੀ.
ਵਜੋਂ ਤਾਰੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਤਪਾਦਾਂ ਉਤੇ
ਜੀ.ਐਸ.ਟੀ. ਦਰ 5% ਤੋਂ 18 ਫੀਸਦੀ ਤੱਕ ਹੈ।

ਆਸਟਰੇਲੀਆ: ਦੋ ਪੁਰਸ਼ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਕਰਵਾਉਣਗੇ ਵਿਆਹ

ਕੈਨਬਰਾ: ਆਸਟਰੇਲੀਆ ਵਿਚ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਇਕ ਗੇਅ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਨੇ ਫਲੋਰ ਉਤੇ
ਆਪਣੇ ਜੇਟੀਦਾਰ ਨੂੰ ਪਰਪੋਜ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਟਿਮ ਵਿਲਸਨ ਨਾਮ ਦੇ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਇਹ ਐਲਾਨ
ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿਚ ਹਨ।ਵਿਲਸਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਸਮਲਿੰਗੀ ਵਿਆਹ ਬਾਰੇ ਚੱਲ ਰਹੀ ਬਹਿਸ ਦੌਰਾਨ ਪਰਪੋਜ਼
ਕੀਤਾ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਇਹ ਜੋੜਾ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਦਾ ਰੂਪ
ਦੇਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਮਲਿੰਗੀ ਵਿਆਹ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਆਸਟਰੇਲੀਆ ਸਰਕਾਰ ਨੇ
ਸਰਵੇਖਣ ਕਰਾਇਆ ਸੀ। ਦੇਸ਼ ਦੀ ਜਨਤਾ ਨੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ 'ਚ ਇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ
ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਨਾਜਾਇਜ਼ ਖਣਨ: ਕਾਂਗਰਸੀਆਂ ਨੇ ਬਾਦਲਾਂ ਦੀ ਬੁਰਛਾਗਰਦੀ ਨੂੰ ਪਾਈ ਮਾਤ

*(ਸਫਾ ਇਕ ਦੀ ਬਾਕੀ)*ਆਪਣਾ ਪੈਸੇ ਰੇਤ ਦੀਆਂ ਖੱਡਾਂ ਵਿਚ ਲਾਇਆ
ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਚੰਨੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਾਣਜੇ
ਰਾਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਖੁਲਾਸਿਆਂ ਪਿੱਛੋਂ
ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਬਜਟ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿਚ ਕਾਂਗਰਸ
ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਘੇਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਬਰ ਤਿਆਰ
ਬੈਠੀਆਂ ਹਨ। ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ, ਖਾਸ ਕਰ 'ਆਪ'
ਆਗੂਆਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ
ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਇਸ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਧੰਦੇ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਲੋਕਾਂ
ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਾਰਵਾਈ ਟਿੱਪਰ
ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਖਿਲਾਫ
ਮਾਮਲੇ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੱਕ ਹੀ ਕਿਉਂ ਸੀਮਤ ਹੈ।
ਦੱਸ ਦਈਏ ਕਿ ਰੇਤ ਦੇ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰੋਬਾਰ
ਦਾ ਮਸਲਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਮੁੱਖ ਮੁੱਦਾ
ਸੀ ਤੇ ਇਹੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਪਿਛਲੀ ਬਾਦਲ ਸਰਕਾਰ
ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਬੈਠ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੈਪਟਨਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ
ਕਾਂਗਰਸ ਸਰਕਾਰ ਬਣਦਿਆਂ ਹੀ ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀਆਂ
ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲੇਗੀ, ਪਰ ਸਰਕਾਰ ਬਣਨ ਪਿੱਛੋਂ
ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਧਾਇਕ ਤੇ ਮੰਤਰੀ ਇਸ
ਧੰਦੇ ਵਿਚ ਜੁਟ ਗਏ। ਸਰਕਾਰ ਬਣਨ ਤੋਂ ਤੁਰਤ
ਪਿੱਛੋਂ ਕੈਪਟਨ ਨੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿਚ
ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਨਾਜਾਇਜ਼
ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਕਾਲੀ ਆਗੂਆਂ ਦੀਆਂ
ਲਿਸਟਾਂ ਹਨ ਪਰ ਇਕ ਸਾਲ ਪਿੱਛੋਂ ਵੀ ਕਾਂਗਰਸ
ਸਰਕਾਰ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰੀ ਤਮਾਸ਼ਾ ਵੇਖ ਰਹੀ ਹੈ।
ਹੁਣ ਕੈਪਟਨ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ
ਨਵੀਆਂ ਲਿਸਟਾਂ ਵੀ ਆ ਗਈਆਂ ਹਨ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ
ਵਿਚ ਕਾਂਗਰਸੀ ਆਗੂਆਂ ਦੇ ਨਾਂ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਹਨ।
ਇਸੇ ਲਈ ਕੈਪਟਨ ਸਰਕਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਾਂ
'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਘੱਟਾ ਪਾਉਣ ਵਿਚ
ਜੁਟੀ ਹੋਈ ਹੈ।

ਉਘੇ ਵਿਗਿਆਨੀ ਸਟੀਫਨ ਹਾਕਿੰਗ ਦਾ ਦੇਹਾਂਤ

*(ਸਫਾ ਇਕ ਦੀ ਬਾਕੀ)*ਅਹਿਮ ਖੋਜਾਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਅੰਤਾਂ ਦੇ ਬਿਮਾਰ ਹੋਣ
ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹ ਆਪਣੇ ਇਸ ਕਾਰਜ ਵਿਚ
ਲਗਾਤਾਰ ਲੱਗੇ ਰਹੇ।ਸਟੀਫਨ ਵਿਲੀਅਮ ਹਾਕਿੰਗ ਦਾ ਜਨਮ 8
ਜਨਵਰੀ 1942 ਨੂੰ ਆਕਸਫੋਰਡ (ਇੰਗਲੈਂਡ)
ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। 1988 ਵਿਚ ਆਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ
ਕਿਤਾਬ 'ਏ ਬਰੀਡ ਹਿਸਟਰੀ ਆਫ ਟਾਈਮ' ਨੇ
ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿਚ ਤਰਬੱਲੀ ਮਚਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।
ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਰਸਾਲੇ 'ਸੈਂਡੇ ਟਾਈਮਜ਼'
ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਕਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ
ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਲਗਾਤਾਰ 237 ਹਫ਼ਤੇ ਸ਼ਾਮਿਲ ਰਹੀ
ਸੀ। ਇਸ ਅਹਿਮ ਕਿਤਾਬ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ
'ਬਲੈਕ ਹੋਲਜ਼ ਐਂਡ ਬੇਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਜ਼'
(1993), 'ਯੂਨੀਵਰਸ ਇੰਨ ਏ ਨੱਟਸ਼ੈਲ'
(2001), 'ਆਨ ਦਿ ਸੋਲਡਰਜ਼ ਆਫ ਜਾਇੰਟਸ'
(2002) ਅਤੇ 'ਮਾਈ ਬਰੀਫ ਹਿਸਟਰੀ'
(2013) ਵਰਗੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਿਖੀਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ
ਦੀਆਂ ਕਈ ਲਿਖਤਾਂ ਅਤੇ ਖੁਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਕਈ
ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਫਿਲਮਾਂ ਵੀ ਬਣੀਆਂ। ਪਿਛਲੇ ਲੰਮੇ
ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਹ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਆਪਣਾ ਕਾਰਜ
ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ 14 ਮਾਰਚ 2018 ਨੂੰ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਖਰੀ ਸਾਹ ਲਿਆ।

ਟਿੱਕਾ ਸ਼ਿਵ ਚੰਦ ਨੂੰ ਸੱਚ ਬੋਲਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਸਿਵਾਲਿਕ ਦੀਆਂ ਪਹਾੜੀਆਂ
ਵਿਚ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਖਣਨ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਉਭਾਰਨ
ਵਾਲੇ ਟਿੱਕਾ ਸ਼ਿਵ ਚੰਦ ਨੂੰ ਰਾਜ ਜੰਗਲੀ ਜੀਵ
ਬੋਰਡ ਤੋਂ ਲਾਭੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸ਼ਿਵ ਚੰਦ ਨੇ
ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ ਆਨੰਦਪੁਰ
ਸਾਹਿਬ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਅਜਿਹੇ ਧੰਦੇ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼
ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ
ਸਪੀਕਰ ਰਾਣਾ ਕੇਪੀ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵੱਲ
ਉਂਗਲ ਚੁੱਕੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਖੁਲਾਸੇ ਪਿੱਛੋਂ
ਸ਼ਿਵ ਚੰਦ ਨੂੰ ਬੋਰਡ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦਾ ਰਾਹ ਦਿਖਾ
ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵੀ ਅਣਸੁਣੀ

ਪੈਰਿਸ: ਫਰਾਂਸ ਦੀ ਯੂ.ਡੀ.ਆਈ. ਪਾਰਟੀ
ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਹਲਕਾ ਬੋਬੀਨੀ, ਡਰੋਸੀ ਅਤੇ
ਲਾ ਬੁਰਜੇ ਦੇ ਐਮ.ਪੀ.ਜੌਨ ਕਰਿਸਟੋਫ ਲਗਾਰਡ
ਨੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਮੈਕਰੌਨ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ
ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਭਾਰਤ ਫੇਰੀ ਮੌਕੇ ਘੱਟ
ਗਿਣਤੀਆਂ ਉਤੇ ਹੋ ਰਹੇ ਜ਼ੁਲਮਾਂ ਸਬੰਧੀ ਪ੍ਰਧਾਨ
ਮੰਤਰੀ ਨਰੇਂਦਰ ਮੋਦੀ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ।
ਮੈਕਰੌਨ ਨੂੰ ਲਿਖੀ ਚਿੱਠੀ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ
ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਕਈ ਧਾਰਮਿਕ ਘੱਟ ਗਿਣਤੀਆਂ ਦੇ
ਕਤਲੇਆਮ ਹੋਏ ਹਨ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ
ਅਣਗੌਲਿਆ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।(ਡਾ.) ਨਵਦੀਪ ਕੌਰ
ਬਲਵਿੰਦਰ (ਨਿੱਕੀ) ਕੌਰ ਸੇਖੋਂ
ਵਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਗਿੱਲ
ਪ੍ਰੋ. ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਰਮਦੇਵ
ਸਵਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਢਿਲੋਂ
ਅਮੋਲਕ ਸਿੰਘ ਗਾਖਲ
ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਾਲ
ਹਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਦਿਓਲ

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼ ਦਾ ਆਨਰੇਰੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ

ਡਾ. ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਬਸਰਾਨ
ਬਲਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ
ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਾਹੀ
ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਟਿਵਾਣਾ
ਜੈਦੇਵ ਸਿੰਘ ਭੱਠਲਜਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (ਜੱਸੀ) ਗਿੱਲ
ਡਾ. ਹਰਗੁਰਮੁਖਪਾਲ ਸਿੰਘ
ਅਯੁਧਿਆ ਸਲਵਾਨ
ਡਾ. ਤੇਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮੰਡੇਰ
ਜਗਦੀਸ਼ਰ ਸਿੰਘ ਕਲੇਰਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਘੁੰਨ
ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਦਰਤ
ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬੈਂਸ
ਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ ਭੂਰਾ

ਪਿਛਲੇ ਦਿਨੀਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪਾੜੇ ਪੁੱਤਰ, ਸੱਤਪਾਲ ਗੋਤਮ ਦੀ ਸੋਗੀ ਖਬਰ ਵਾਂਗ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸੁਹਿਰਦ ਅਤੇ ਲੋਕਾਇਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਅਦੀਬ ਪਾਲਕ ਪ੍ਰਤਾਪ ਮਹਿਤਾ ਦੇ ਤੁਰ ਜਾਣ ਦੀ ਖਬਰ ਸੁਣੀ। ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਨਾਲ ਦਿਲ ਦਹਿਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਗਾਲਿਬ ਦਾ ਖਿਆਲ ਆਇਆ: ਦਿਲੇ ਨਾਦਾਂ ਤੁਝੇ ਹੁਆ ਕਯਾ ਹੈ, ਆਖਰ ਇਸ ਦਰਦ ਕੀ ਦਵਾ ਕਯਾ ਹੈ।

1984 ਤੋਂ 92 ਦਰਮਿਆਨ ਮੈਂ ਵੀ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਹਨੇਰੀ ਕੋਠੜੀ ਦੀ ਮੋਠੀ ਮੋਠੀ ਲੋਅ ਦਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਅੱਜ ਵੀ

ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ (ਪ੍ਰੋ)

ਫੋਨ: 91-94175-18384

ਯਾਦ ਹੈ; ਉਹ ਮੇਜ਼, ਕੁਰਸੀਆਂ, ਚਾਹ ਦਾ ਚਾਅ ਤੇ ਗੱਲ ਗੱਲ ਵਿਚ ਫਲਸਫਾ ਭਾਲਦੀਆਂ ਠੰਡੀਆਂ ਠੰਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ; ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਨੀਝ ਨਾਲ ਨਿਹਾਰਦੀਆਂ ਗੋਲ ਗੋਲ ਅੱਖਾਂ; ਸਾਦਾ ਲਿਬਾਸ, ਸੰਜਮੀ ਚਿਹਰਾ ਤੇ ਅਰਧ ਘੁੱਪ ਹਨੇਰਾ; ਇੰਨੀ ਕੁ ਲੋਅ ਕਿ ਦੁਕਾਨ 'ਚ ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਦਿਸਦਾ।

ਉਹ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਸੀ, ਕਿਤਾਬਾਂ ਵੇਚਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਉਹ ਵਪਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਕਿਤਾਬ ਦੇਣ ਲੱਗਿਆਂ, ਉਸ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਮੁੱਲ ਤਾਂ ਹੀ ਦੇਖਦਾ ਸੀ, ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਕਿਤਾਬ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਮੁੱਲ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਏਨਾ ਹੀ ਆਖਦਾ, “ਲੈ ਜਾਹ।” ਉਹ “ਤੇਰਾ ਤੇਰਾ” ਜਿਹਾ ਵਪਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ; ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਦਾ ਵੀ ਕਾਲੂ ਮਹਿਤਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨਾਤਾ ਹੋਵੇ।

ਉਹ ਰਜਨੀਸ਼ ਵਰਗੀ ਟੋਪੀ ਸਿਰ 'ਤੇ ਰੱਖਦਾ

ਪਾਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤਾਪ

ਅਤੇ ਗਾਲਿਬ ਜਿਹੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਉਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਗੁਪਤ ਜਿਹੀ ਸੀ; ਅੱਜ ਵੀ ਮੇਰੇ ਕੰਨ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਦਾਨਿਸ਼ਵਰਾਨਾ ਸ਼ੈਲੀ। ਉਹ ਖੁਦ ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਆਲਾ ਦੁਆਲਾ ਰੂਸ ਦਾ ਤਰਜਮਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ।

ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪੰਜਾਬੀ, ਹਿੰਦੀ ਅਤੇ ਪੋਲੀਟੀਕਲ ਸਾਇੰਸ ਦੀ ਐਮ. ਏ. ਪਾਸ ਸੀ ਉਹ। ਉਸ ਕੋਲ ਹਰ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਲੇਖਕ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਆਉਂਦੇ। ਲੇਖਕਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਵਿਚਾਰਧਾਰਕ ਯਾਰੀ ਪੁਗਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨਾਲ ਧਰਮ ਨਿਭਾਉਂਦਾ; ਉਹ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਅੰਦਰ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਸਾਹਿਤਕ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਜਗਾਉਂਦਾ ਤੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਵੀ ਕਰਦਾ।

ਉਸ ਦੇ ਅਦਬੀ ਸੋਫੀਨ ਅਤੇ ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਰ ਮਿੱਤਰ ਜੈਤੋਗ ਸਿੰਘ ਅਨੰਤ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੋਈ ਕਿਤਾਬ ਪੁੱਛੀ, ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪ੍ਰਤਾਪ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਸਤਕ ਲੇਖਕ ਦਾ ਨਾਂ ਪੁੱਛਿਆ। ਉਸ ਗਾਹਕ ਨੇ ਬੜੇ ਠਾਠ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ, “ਜੀ ਉਹ ਭਾਰਤੀ ਸਾਹਿਤ ਅਕਾਦਮੀ ਦਾ ਪੁਰਸਕਾਰਿਤ ਲੇਖਕ ਹੈ।” ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, “ਮੈਂ ਸਰਕਾਰੀ ਚਾਪਲੂਸਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ।”

ਉਹ ਗਾਹਕ, ਨਿਰਾਸ਼ ਅਤੇ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਜਿਹਾ ਹੋ ਕੇ ਵਾਪਸ ਮੁੜਨ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਨੇ ਉਸ

ਦਾ ਨਾਂ ਪੁੱਛ ਲਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਬੜੇ ਤਹੰਮਲ, ਹਲੀਮੀ ਅਤੇ ਆਜਿਜੀ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ, “ਜੀ ਮੈਂ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਅਭਾਗਾ ਲੇਖਕ ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੁਕਾਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ।” ਉਹ ਗਾਹਕ ਸੁਖਪਾਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਹਸਰਤ ਸੀ।

ਪਿੰਡ ਸਨੋਟੇ ਤੋਂ ਪਾਲ ਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨੀਂ ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਨਾਵਲ ਲਿਖ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਛਾਪਣ ਲਈ ਕੋਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪ੍ਰਤਾਪ ਨੇ ਉਹ ਨਾਵਲ ਛਾਪਿਆ, ‘ਦਰਦ ਸੁਣੇ ਨਾ ਕੋਈ’ ਨਾਂ ਹੇਠ। ਪਾਲ ਸਨੋਟੇ ਨੇ ਉਹ ਨਾਵਲ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਾਲ ਘਰੋਂ ਬੇਹੱਦ ਗਰੀਬ ਸੀ। ਨਾਵਲ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਪੁੱਛ ਪ੍ਰਤੀਤ ਵਿਚ ਰੱਤੀ ਭਰ ਵਾਧਾ ਨਾ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਵੀ ਲਿਖਦਾ ਸੀ। ਕਵਿਤਾ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਸ ਨਾ ਆਈ। ਨਾ ਖੁਦਾ ਹੀ ਮਿਲਾ, ਨਾ ਵਿਸ਼ਾਲ-ਏ-ਸਨਮ! ਫਿਰ ਉਸ ਲਈ ਇੱਕੋ ਰਾਹ ਬਚਿਆ; ਉਹ ਨਸ਼ੇ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ।

ਐਮ. ਐਚ. ਵੰਨ ਦੇ ਪਲੇਨੋ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਿਚ ‘ਆਵਾਜ਼ ਪੰਜਾਬ ਦੀ’ ਖਿਤਾਬ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲੇ ਗਾਇਕ ਮੁਹੰਮਦ ਇਰਸ਼ਾਦ ਦੇ ਸਹੁਰੇ ਸਨੋਟੇ ਸਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਤੇ ਪਾਲ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਛਿੜ ਪਈ। ਮੁਹੰਮਦ ਇਰਸ਼ਾਦ ਨੇ ਪਾਲ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਫੋਨ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕਰਵਾਈ। ਉਹ ਉਦੋਂ ਵੀ ਨਸ਼ੇ ਵਿਚ ਸੀ। ਫਿਰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਰੁਲ

ਖੁਲ ਕੇ ਕਿਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿੱਥੇ! ਗੁਰਮੀਤ ਮੀਤ ਉਸ ਦਾ ਕਰੀਬੀ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਕਵਿਤਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ। ਕਵਿਤਾ ਦਰਮਿਆਨ ਪਾਲ ਉਕ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਮੀਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ “ਲੰਗੂਰ ਦੀ ਪੁੱਛ ਜਿੰਡੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ ਨਾਂ ਲਿਖਿਆ ਕਰ; ਤਾਂ ਹੀ ਭੁੱਲਦੀਆਂ।” ਹਾਸਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ। ਪਾਲ ਸਨੋਟੇ ਦੀ ਪਿੱਠ 'ਤੇ ਮੀਤ ਦਾ ਹੱਥ ਸੀ ਤੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਲੋਕਾਇਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੀ। ਪਾਲ ਸਨੋਟਾ ਪੰਜਾਬੀਅਤ ਦਾ ਬੇਟਾ ਸੀ, ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਇਹ ਗੱਲ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਤਾਪ ਜਾਣਦਾ ਸੀ।

ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਸਾਹਿਤਕ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਨੂੰ ਉਭਾਰਨ ਲਈ ਪੂਰਾ ਤਾਣ ਲਾ ਦਿੰਦਾ। ਪਾਲ ਸਨੋਟੇ ਦੇ ਉਸ ਨਾਵਲ ਦਾ ਇਹ ਨਾਂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਦੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਚੋਣ ਸੀ। ਇਸ ਨਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਤਾਪ ਦੀ ਵੀ ਵੇਦਨਾ ਛੁਪੀ ਹੋਈ ਸੀ; ਨਾਵਲ ਵਿਚ ਪਾਲ ਸਨੋਟੇ ਦੀ ਯਾਤਨਾ ਦਾ ਸਾਹਿਤਕ ਬਿਰਤਾਂਤ ਸੀ। ਸੱਚਮੁਚ! ਲੋਕ ਪ੍ਰਤਾਪ ਅਤੇ ਪਾਲ ਸਨੋਟੇ ਦੀਆਂ ਸਿਰਫ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਦੇ ਸਨ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਲਾ ਦਰਦ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸੁਣਦਾ।

ਸਾਡੇ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਸਾਹਿਤਕ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਹਿਤਕ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਮਾਜ ਵੱਲੋਂ ਦੁਰਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਰੀਬ ਸਾਹਿਤਕਾਰ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਬੁਰਕੀ ਦੀ ਤਾਕ ਵਿਚ ਕੋਈ ਕੁੱਤਾ ਦਰਾਂ 'ਚ ਖਲੋਤਾ ਹੋਵੇ।

ਅੱਜ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਦੇ ਤੁਰ ਜਾਣ ਦੀ ਖਬਰ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਾਲ ਸਨੋਟਾ ਚੇਤੇ ਆ ਗਿਆ। ਮੇਰੇ ਮੁਤਾਬਕ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪਾਲ ਕੋਲ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੋਹਾਂ ਲਈ ਪੰਜਾਬੀ ਸਮਾਜ ਕੋਲ ਕੋਈ ਥਾਂ

ਸੁਰਧਾਂਜਲੀ

ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨਾਨਕ ਦੇ ਨਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋਏ ਪੰਜਾਬ ਲਈ ਪਾਲ ਸਨੋਟਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਮਹਿਤਾ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਗੈਰ ਸਨ; ਆਪਣੇ ਨਹੀਂ ਸਨ।

ਦੋਵੇਂ ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਮਿਲ ਪਏ ਹੋਣਗੇ। ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ; ਫਿਰ ਰੋਏ ਹੋਣਗੇ; ਤੇ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਦੇਖ ਦੇਖ, ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਮਨ ਵਿਚ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋਣਗੇ।

ਇਹ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਹੋਣੀ ਹੈ! ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਸੱਚੇ, ਸੁੱਚੇ, ਸਾਦਾ, ਨਿਹਾਇਤ ਨੇਕ ਅਤੇ ਸਾਹਿਤਕ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਦੇ ਤੁਰ ਜਾਣ ਦੀ ਖਬਰ, ਵਾਇਆ ਜਪਾਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ; ਕਿੱਡਾ ਦੁਖਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਪਾਲ ਸਨੋਟੇ ਦੇ ਕਿਤੇ ਚਲੇ ਜਾਣ ਦੀ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਖਬਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

ਪ੍ਰਤਾਪ ਮਹਿਤਾ ਕਿੱਥੋਂ ਦੇ ਸਨ, ਕਿੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਸ ਹਾਲ ਵਿਚ ਸਨ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪਿੱਛੇ ਕੌਣ ਹੈ, ਕੌਣ ਨਹੀਂ? ਕੁਛ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੱਸ ਏਨਾ ਹੀ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਰਹੇ; ਤੁਰ ਗਏ ਹਨ।

ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਹਨੇਰੀਆਂ ਰਾਤਾਂ ਵਿਚ ਨਿੱਕੀਆਂ ਨਿੱਕੀਆਂ ਰੌਸ਼ਨੀਆਂ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਸਿਰਜਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਇਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ, ਨੇਕ ਦਿਲ ਅਤੇ ਨੇਕ ਆਤਮਾ ਇਨਸਾਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਮਹਿਤਾ ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਪ੍ਰਤਾਪ ਨੂੰ ਲੱਖ ਲੱਖ ਸਲਾਮ! ਇਸ ਉਤਤੇ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਦੁਖਦੀਆਂ ਅਤੇ ਧੁਖਦੀਆਂ ਨਸਾਂ ਦੀ ਖਬਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸੋਢੀ ਭਾ ਜੀ ਨੂੰ ਸਦ ਸਦ ਪ੍ਰਣਾਮ!

ਰਨਵੇਅ ‘ਤੇ ਬੇਕਾਬੂ ਹੋਇਆ ਜਹਾਜ਼, 50 ਮੌਤਾਂ

ਕਾਠਮੰਡੂ: ਨੇਪਾਲ ਦੇ ਤ੍ਰਿਭੁਵਨ ਕੋਮਾਂਤਰੀ ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ ਉੱਤੇ ਅਮਰੀਕੀ-ਬੰਗਲਾ ਏਅਰਲਾਈਨਜ਼ ਦਾ ਜਹਾਜ਼ ਹਾਦਸਾਗ੍ਰਸਤ ਹੋਣ ਅਤੇ ਅੱਗ ਲੱਗਣ ਕਰ ਕੇ 50 ਮੁਸਾਫਰ ਹਲਾਕ ਹੋ ਗਏ। ਬੰਬਾਰਡੀਅਰ ਡੈਸ਼ 8 ਕਿਊ400 ‘ਚ 67 ਮੁਸਾਫਰ ਅਤੇ ਅਮਲੇ ਦੇ 4 ਮੈਂਬਰ ਸਵਾਰ ਸਨ। ਜਹਾਜ਼ ਦਾ ਰਨਵੇਅ ਉੱਤੇ ਉਤਰਨ ਸਮੇਂ ਸੰਤੁਲਨ ਵਿਗੜ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ ਨੇੜੇ ਫੁੱਟਬਾਲ ਮੈਦਾਨ ‘ਚ ਜਾ ਕੇ ਕਰੈਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ

ਅਤੇ ਅੱਗ ਲੱਗ ਗਈ। ਹਵਾਈ ਅੱਡੇ ਦੇ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਛੋਤਰੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 50 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਰਨ ਦਾ ਖਦਸ਼ਾ ਹੈ। ਉਡਾਣ ਯੂਬੀਜੀ 211 ਢਾਕਾ (ਬੰਗਲਾਦੇਸ਼) ਤੋਂ ਕਾਠਮੰਡੂ ਆ ਰਹੀ ਸੀ।

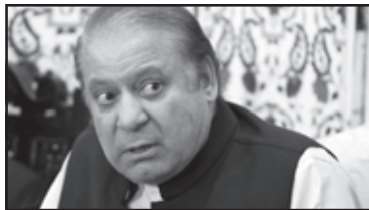
ਫੁੱਟਬਾਲ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚੋਂ ਕਾਲੇ ਧੂੰਏਂ ਦੇ ਉਠਦੇ ਗੁਬਾਰੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਦਸਾ ਤਕਨੀਕੀ ਗਤਬਤੀ ਕਰ ਕੇ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਨੇਪਾਲ ਦੇ

ਸ਼ਹਿਰੀ ਹਵਾਬਾਜ਼ੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ ਸੰਜੀਵ ਗੋਤਮ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਹਾਜ਼ ਨੇ ਰਨਵੇਅ ਦੇ ਦੱਖਣੀ ਪਾਸੇ ਵੱਲੋਂ ਉਤਰਨਾ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਉਤਰੀ ਪਾਸੇ ਵੱਲੋਂ ਦੀ ਆਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਨਵੇਅ ‘ਤੇ ਉਤਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੌਰਾਨ ਜਹਾਜ਼ ਬੇਕਾਬੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

ਢਾਕਾ ਤੋਂ ਜਹਾਜ਼ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਠਾਕ ਉਡਿਆ ਸੀ ਪਰ ਕਾਠਮੰਡੂ ਵਿਚ ਉਤਰਨ ਸਮੇਂ ਡਰਾਮਾਗਾਉਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਹਾਜ਼ ‘ਚ ਵੱਖ ਵੱਖ ਟਰੈਵਲ ਏਜੰਸੀਆਂ ਦੇ 16 ਨੇਪਾਲੀ ਸਵਾਰ ਸਨ ਜੋ ਸਿਖਲਾਈ ਲੈਣ ਲਈ ਬੰਗਲਾਦੇਸ਼ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਤਾਕੀ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤੋੜ ਕੇ ਉਹ ਨਿਕਲਣ ‘ਚ ਕਾਮਯਾਬ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਅਤੇ ਸਿਰ ‘ਚ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ।

ਨਵਾਜ਼ ਸ਼ਰੀਫ ‘ਤੇ ਜੁੱਤੀ ਸੁੱਟੀ

ਲਾਹੌਰ: ਇਸਲਾਮਿਕ ਸੈਮੀਨਾਰ ਦੌਰਾਨ ਇਕ ਧਾਰਮਿਕ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਨੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਵਾਜ਼ ਸ਼ਰੀਫ ਵੱਲ ਬੂਟ ਵਗਾਹ ਮਾਰਿਆ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਅਜੇ ਇਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਮੰਤਰੀ ਖਵਾਜਾ ਆਸਿਫ ਜਦੋਂ ਇਥੋਂ ਸੋ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੂਰ

ਸਿਆਲਕੋਟ ਵਿਚ ਪਾਰਟੀ ਵਰਕਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਇਕ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੂੰਹ ਸਿਆਹੀ ਨਾਲ ਕਾਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਰੀਫ ਗੜ੍ਹੀ ਸ਼ਾਹ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਜਾਮੀਆ ਨਈਮੀਆ ਵਿਚ ਮੁੱਖ ਮਹਿਮਾਨ ਸਨ।

ਸ਼ਰੀਫ ਜਦੋਂ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇਣ ਲਈ ਸਟੇਜ ਵੱਲ ਵਧੇ ਤਾਂ ਇਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਬੂਟ ਸੁੱਟਿਆ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੋਢੇ ਅਤੇ ਕੰਨ 'ਤੇ ਲੱਗਿਆ। ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਤੇ ਨਾਅਰੇਬਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ। ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਰਮੀਆਂ ਨੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਬੂਟ ਸੁੱਟਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਪਛਾਣ ਅਬਦੁਲ ਗਫੂਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਜਾਮੀਆ ਦਾ ਸਾਬਕਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸਾਥੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਸਾਜਿਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹੋਈ ਹੈ।

ਤ੍ਰਿਪੁਰਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਵਜੋਂ ਬਿਪਲਬ ਦੇਬ ਨੇ ਲਿਆ ਹਲਫ

ਅਗਰਤਲਾ: ਤ੍ਰਿਪੁਰਾ ਵਿਚ ਬਿਪਲਬ ਕੁਮਾਰ ਦੇਬ (48) ਨੇ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਵਜੋਂ ਹਲਫ ਲੈ ਲਿਆ। ਭਾਜਪਾ ਨੇ ਲਾਲ

ਗੜ੍ਹ (ਖੱਬੇ ਮੋਰਚੇ) ਦੇ 25 ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦਿਆਂ ਉਥੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਦੌਰਾਨ ਬਹੁਮਤ ਹਾਸਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਲਫਦਾਰੀ ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰੇਂਦਰ ਮੋਦੀ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਸੂਬੇ ਨੂੰ ਹਰ ਸੰਭਵ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਗੇ। ਜਿਸਨੂੰ

ਦੇਬ ਬਰਮਨ ਨੂੰ ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਵਜੋਂ ਸਹੁੰ ਚੁਕਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਭਾਜਪਾ ਦੀ ਭਾਈਵਾਲ ਇੰਡੀਜ਼ੀਨੀਅਸ ਪੀਪਲਜ਼ ਫਰੰਟ ਆਫ ਤ੍ਰਿਪੁਰਾ ਦੇ ਮੁਖੀ ਐਨ ਸੀ ਦੇਬਬਰਮਾ ਸਮੇਤ ਛੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਹੁੰ ਚੁਕਾਈ ਗਈ। ਸਮਾਗਮ ਦੌਰਾਨ ਭਾਜਪਾ ਸ਼ਾਸਿਤ ਸੂਬਿਆਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀਆਂ ਵਿਜੈ ਰੂਪਾਨੀ (ਗੁਜਰਾਤ), ਸ਼ਿਵਰਾਜ ਸਿੰਘ ਚੌਹਾਨ (ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼), ਸਰਬਨੰਦ ਸੋਨੋਵਾਲ (ਆਸਾਮ), ਰਘੂਬਰ ਦਾਸ (ਝਾਰਖੰਡ) ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਵੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲੁਆਈ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਛੱਡਣ ਵਾਲੇ ਮਾਨਿਕ ਸਰਕਾਰ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਸਨ।

ਨੇਫਿਊ ਰੀਓ ਬਣੇ ਨਾਗਾਲੈਂਡ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ

ਕੋਹਿਮਾ: ਨੈਸ਼ਨਲਿਸਟ ਡੈਮੋਕਰੇਟਿਕ ਪ੍ਰੋਗਰੈਸਿਵ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਆਗੂ ਨੇਫਿਊ ਰੀਓ ਨੇ ਨਾਗਾਲੈਂਡ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਵਜੋਂ ਚੋਬੀ ਵਾਰ ਹਲਫ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ। ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਵਾਈ ਪੈਟਨ ਨੂੰ ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਾਜਪਾਲ ਪੀ.ਬੀ. ਆਚਾਰੀਆ ਨੇ 10 ਹੋਰ ਮੰਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਸਹੁੰ ਚੁਕਾਈ ਹੈ।

ਹਲਵਾਈ ਤੇ ਹੈਲਪਰਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

ਹਿਊਸਟਨ (ਟੈਕਸਸ) ਵਿਚ ਇਕ ਭਾਰਤੀ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਲਈ ਮਿਠਾਈਆਂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰੀਗਰ ਅਤੇ ਹੈਲਪਰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਚੰਗੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਇਕੱਲੇ ਬੰਦੇ ਲਈ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ

ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ

ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ, ਫੋਨ: 713-884-9547

ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਫੋਨ: 832-724-1635

Desi Bazar

916 E. Main Street #118, Greenwood, IN, 46143

Tel: 317-888-2040, Fax: 317-887-6116

We specialize in all kind of Indian Groceries and Sweets

- FRESH VEGETABLES EVERY THURSDAY
- FRESH GOAT MEAT

10% off on all Gurudwara supplies and Religious programs!!

We Are Open 7 Days a Week

ਖੁਲ੍ਹਾ ਤੇ ਸਾਫ ਸੁਥਰਾ ਸਟੋਰ, ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦਾ ਮਾਣ ਦੇਸੀ ਬਾਜ਼ਾਰ

ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਮੇਲਿਆਂ ਵਿਚ ਫੋਕੀਆਂ ਫੜ੍ਹਾਂ ਮਾਰਨ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਰਹੀ ਸਰਕਾਰ

ਲੁਧਿਆਣਾ: ਸਨਅਤੀ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਮੇਲੇ ਦੌਰਾਨ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ ਵੰਡਣ ਆਏ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਭਾਵੇਂ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਇਕ ਸਾਲ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਵੱਡੇ ਦਾਅਵੇ ਕਰ ਗਏ ਪਰ ਹਕੀਕਤ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਲੁਕੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ 1.61 ਲੱਖ ਨੌਕਰੀਆਂ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਜਿੰਨੇ ਵੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਮੇਲੇ ਲੱਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਵੱਸ ਹੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਪਹਿਲੇ ਮੇਲਿਆਂ ਵਿਚ ਨੌਕਰੀਆਂ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਨੇਕਾਂ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੇ ਘੱਟ ਤਨਖਾਹ ਤੇ ਛੋਟੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਆਦਿ ਕਾਰਨ ਨੌਕਰੀਆਂ ਲੈਣ ਤੋਂ ਨਾਂਹ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਮਾਹਿਰਾਂ ਦੀ ਰਾਇ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਸਰਕਾਰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਸਿਰਜਣਾ ਦੀ ਚਾਹਵਾਨ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਕੁਝ ਵੱਡੀਆਂ ਤੇ ਬਹੁ ਕੌਮੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨਾਲ ਜੋੜਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਕੇਂਦਰੀ ਸਕੀਮਾਂ ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਮੁਦਰਾ ਯੋਜਨਾ ਤੇ ਸਟੈਂਡ ਅਪ ਇੰਡੀਆ ਆਦਿ ਨੂੰ ਹੀ 'ਘਰ ਘਰ ਨੌਕਰੀ' ਦਾ ਨਾਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਬਹੁਤਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ। ਇਹ ਪਤਾ ਵੀ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਵਿਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਤੀ ਘੱਟ ਉਤਸ਼ਾਹ ਕਾਰਨ ਸਿਹਤ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਹੜੇ ਕਈ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਰਕਾਰ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪੂਰੇ ਇਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੂਜੇ ਨੌਕਰੀ ਮੇਲੇ ਦੌਰਾਨ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ ਸੌਂਪੇ ਹਨ। ਇਸ ਮੌਕੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੇਲਾ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ 20 ਫਰਵਰੀ ਤੋਂ 8 ਮਾਰਚ ਤੱਕ ਸੂਬੇ ਦੀਆਂ 150 ਥਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿਚ ਮਾਰੂਤੀ ਸੂਜ਼ਕੀ, ਮਾਈਕਰੋਸਾਫਟ, ਆਈ.ਸੀ.ਆਈ.ਸੀ. ਬੈਂਕ, ਐਮਾਜ਼ੋਨ ਆਦਿ ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੇ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ।

ਇਸ ਵਿਚ ਨੌਕਰੀਆਂ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣ ਸਮੇਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਰੋਜ਼ਗਾਰ

ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 15000 ਐਮ.ਐਸ.ਐਮ.ਈਜ਼ ਵੱਲੋਂ 90,000 ਹੋਰ ਨੌਕਰੀਆਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਲ 2017-18 ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗ ਵਿਭਾਗ ਨਾਲ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ। ਨੌਕਰੀ ਮੇਲਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਸਿਰਫ ਘੱਟ ਤਨਖਾਹ ਉੱਤੇ ਨੌਕਰੀਆਂ ਦੇਣ ਦੇ ਭੰਡੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨੌਕਰੀ ਮੇਲੇ ਦੌਰਾਨ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਲਾਨਾ 3 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੋਂ 31 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਦਾ ਪੈਕੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 8 ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੇ ਸਾਲਾਨਾ 12 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਪੈਕੇਜ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਜਦਕਿ 12 ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੇ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ, 24 ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੇ 7 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ 66

ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੇ 5 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਸਲਾਨਾ ਪੈਕੇਜ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਤਨਖਾਹ ਮਿਲਣ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਹੇਠ ਸਿਰਫ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀਆਂ ਪਿੱਛੇ ਹੀ ਨਾ ਭੱਜਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀਆਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਪੈਕੇਜਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਸਹੀ ਲੀਹ 'ਤੇ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਨਰ ਵਿਕਾਸ, ਖੇਡ ਅਤੇ ਬਾਗਬਾਨੀ ਸਣੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਗਤੀ ਵਿਚ ਤੇਜ਼ੀ ਆਵੇਗੀ।

ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਧੂੜ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ: ਸਿਮਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬੈਂਸ

ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਜਨਮ ਦਿਨ 'ਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਮੇਲੇ ਲਾ ਕੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ ਦੇਣ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਲੋਕ ਇਨਸਾਫ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਮੁਖੀ ਤੇ ਵਿਧਾਇਕ ਸਿਮਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬੈਂਸ ਨੇ ਖੋਖਲਾ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਜਨਤਾ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਧੂੜ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਮਾਗਮ ਦੌਰਾਨ ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਉਹ ਨੌਜਵਾਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ ਤੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਪਰਵਾਸੀ ਪੰਜਾਬੀ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਲਈ ਸੀ.

ਵਾਈ. ਆਰ. ਸਕੀਮ ਸ਼ੁਰੂ

ਪਟਿਆਲਾ: ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨ ਤੇ ਮੁਟਿਆਰਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ, ਦਾਦਾ-ਦਾਦੀ ਜਾਂ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇਰੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਲਈ ਪਰਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿਭਾਗ ਨੇ 'ਕਨੈਕਟ ਵਿਦ ਯੂਐਰ ਰੂਟਸ' ਸਕੀਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਪੰਜਾਬੀ ਮੂਲ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨ 15-15 ਦੇ ਗਰੁੱਪਾਂ ਵਿਚ 10 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਆ ਸਕਣਗੇ। ਹਰ ਸਾਲ 6 ਤੋਂ 8 ਗਰੁੱਪ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਦੌਰਾ ਕਰਨਗੇ।

ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੁਮਾਰ ਅਮਿਤ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਕੀਮ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਗਰਿਮਾ ਗਰਮ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਮੇਤ ਸਾਬਕਾ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਨੀਤ ਕੌਰ ਦੇ ਸੁਹਿਰਦ ਯਤਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਅਧੀਨ ਪੰਜਾਬੀ ਮੂਲ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਿਰਸਾ ਜਾਣਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਆਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ ਸਬੰਧੀ ਅੰਕੜੇ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਬੀਤੇ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਪਾਰਟੀ ਭਾਜਪਾ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਨੌਕਰੀਆਂ ਸਬੰਧੀ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਦਾਅਵੇ ਕਰ ਕੇ ਬਹਿਸ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਦਾਅਵੇ ਅਤੇ ਬਹਿਸ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਰਤ ਅਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਅੰਕੜੇ ਦਰਜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ। ਕਿਰਤ ਅਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਮਿਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਸਕੀਮਾਂ ਤਹਿਤ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਮੌਕੇ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਅਜਿਹੇ ਅੰਕੜੇ ਨਾ ਤਾਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਰ.ਟੀ.ਆਈ. ਵਿਚ ਹੋਏ ਖੁਲਾਸੇ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਇਸ ਮਹਿਕਮੇ ਕੋਲ 2015 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਇਹ ਅੰਕੜੇ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਦੇਸ਼ 'ਚ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਚਾਹਵਾਨ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ ਕਿੰਨੀ ਗਿਣਤੀ 'ਚ ਹਨ। ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਚਾਹਵਾਨਾਂ ਸਬੰਧੀ ਬਣਾਏ ਗਏ ਲਾਈਵ ਰਜਿਸਟਰ ਮੁਤਾਬਕ 2015 ਵਿਚ 4.49 ਕਰੋੜ, 2014 'ਚ 4.83 ਕਰੋੜ, 2013 'ਚ 4.68 ਕਰੋੜ, 2012 'ਚ 4.48 ਕਰੋੜ, 2011 'ਚ 4.02 ਕਰੋੜ ਤੇ 2010 'ਚ 3.88 ਕਰੋੜ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਚਾਹਵਾਨ ਸਨ। ਮਾਹਿਰਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਮੌਕਿਆਂ ਸਬੰਧੀ ਕੋਈ ਸਰਕਾਰੀ ਅੰਕੜੇ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹਨ ਤਾਂ 2 ਕਰੋੜ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਮਹਿਜ਼ ਅੱਖੀਂ ਘੱਟਾ ਪਾਉਣ ਬਰਾਬਰ ਹਨ।

ਕਰਜ਼ ਮੁਆਫੀ ਸਮਾਗਮ ਦਾ ਉਧਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਭੱਜੀ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ

ਬਠਿੰਡਾ: ਪੰਜਾਬ ਮੰਡੀ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਲੰਘੀ 7 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਮਾਨਸਾ ਦੇ 'ਕਰਜ਼ਾ ਮੁਆਫੀ ਸਮਾਰੋਹ' ਵਿਚ ਗਾਇਕ ਗੁਰਦਾਸ ਮਾਨ ਦਾ ਰੰਗਾ ਰੰਗ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਪੂਰੇ 15 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਵਿਚ ਪਿਆ। ਮਾਨਸਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੇ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਕਰਜ਼ਾ ਮੁਆਫੀ ਸਮਾਰੋਹ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ 20 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਖਰਚਾ ਆਇਆ ਜਦਕਿ 15 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਇਕੱਲੇ ਗਾਇਕ ਨੂੰ ਦੇਣੇ ਪਏ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮਾਨਸਾ ਸਮਾਰੋਹ ਦੇ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਉੱਤੇ ਆਏ ਖਰਚੇ ਦੇ ਬਿੱਲ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਕਲੀਅਰ ਨਹੀਂ

ਕੀਤੇ ਹਨ ਜਦਕਿ ਮੰਡੀ ਬੋਰਡ ਨੇ ਗੁਰਦਾਸ ਮਾਨ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਅਦਾਇਗੀ ਹੱਥੋਂ-ਹੱਥ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਕਿਸਾਨ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਸਟੇਜ ਲਗਾ ਕੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੇ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ 'ਤੇ ਲੂਣ ਛਿੜਕਿਆ। ਪਹਿਲੇ ਸਮਾਰੋਹਾਂ ਵਿਚ ਪੰਜ ਜਿਲ੍ਹਿਆਂ ਦੇ 47 ਹਜ਼ਾਰ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਮੁਆਫ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਕਰੀਬ 167 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮਾਨਸਾ ਸਮਾਰੋਹਾਂ ਵਿਚ ਕਰਜ਼ਾ ਮੁਆਫੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਕੀਤੀ

ਗਈ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਸਟੇਜ ਤੋਂ ਵੰਡੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਰੋਹਾਂ ਤੋਂ ਇਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਾਨਸਾ ਦੇ ਹੋਟਲਾਂ ਵਿਚ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਖੂਬ ਖਾਤਰਦਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸਮਾਰੋਹ ਵਿਚ ਗੁਰਦਾਸ ਮਾਨ ਨੇ ਕਈ ਘੰਟੇ ਸਟੇਜ ਤੋਂ ਰੰਗ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿਚ ਮੰਡੀ ਬੋਰਡ ਨੇ 15 ਲੱਖ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ।

ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਆਰ.ਟੀ.ਆਈ. ਸੂਚਨਾ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਮਾਨਸਾ

ਸੂਫੀ ਗਾਇਕ ਪਿਆਰੇ ਲਾਲ ਵਡਾਲੀ ਜਹਾਨੇਂ ਰੁਖਸਤ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ: ਉਘੇ ਸੂਫੀ ਗਾਇਕ ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਵਡਾਲੀ ਦੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਪਿਆਰੇ ਲਾਲ ਵਡਾਲੀ ਦਾ ਦਿਲ ਦਾ ਦੌਰਾ ਪੈਣ ਕਾਰਨ ਦੇਹਾਂਤ

ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ 75 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਨ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪਿੰਡ ਗੁਰੂ ਕੀ ਵਡਾਲੀ ਵਿਚ ਜੰਮੇ ਵਡਾਲੀ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਅਤਿ ਦੀ ਗਰੀਬੀ ਨਾਲ ਜੂਝਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਦੇ ਦਮ ਉੱਤੇ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਸਿਖਰ ਨੂੰ ਛੋਹਿਆ। ਪਿਆਰੇ ਲਾਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੰਗੀਤਕ ਵਿਦਿਆ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਪੂਰਨ

ਚੰਦ ਤੋਂ ਹੀ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ। 2003 ਵਿਚ ਵਡਾਲੀ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਬਾਲੀਵੁੱਡ ਫਿਲਮ 'ਪਿੰਜਰ' ਤੇ 'ਧੂਪ', 2010 ਵਿਚ ਤਮਿਲ ਫਿਲਮ 'ਚਿੱਕੂ ਬੁੱਕੂ', 2011 ਵਿਚ 'ਤਨੂ ਵੈਡਜ਼ ਮਨੂੰ' ਤੇ 'ਮੋਸਮ' ਵਿਚ ਵੀ ਗਾਇਆ।

ਵਡਾਲੀ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਸਾਦਗੀ ਦੇ ਵੀ ਅਨੇਕਾਂ ਕਿੱਸੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸਮਾਂ ਸਾਈਕਲ ਜਾਂ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਉੱਤੇ ਹੀ ਗੁਜ਼ਾਰਿਆ। ਵਡਾਲੀ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਤੋਂ ਪਟਿਆਲਾ, ਨਾਭਾ ਤੇ ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ ਤੱਕ ਦਾ ਸਫਰ ਸਾਈਕਲ ਉੱਤੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਿਆਰੇ ਲਾਲ ਵਡਾਲੀ ਨੂੰ 1992 ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸੰਗੀਤ ਨਾਟਕ ਅਕਾਦਮੀ ਐਵਾਰਡ, 1998 ਵਿਚ ਤੁਲਸੀ ਐਵਾਰਡ, 2003 ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀ ਸੰਗੀਤ ਨਾਟਕ ਅਕਾਦਮੀ ਐਵਾਰਡ, 2005 ਵਿਚ ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਵਡਾਲੀ ਲਈ ਪਦਮਸ਼੍ਰੀ ਐਵਾਰਡ ਤੇ 2015 ਵਿਚ ਪੀ.ਟੀ.ਸੀ. ਲਾਈਵ ਟਾਈਮ ਅਚੀਵਮੈਂਟ ਐਵਾਰਡ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

ਸੁਖਬੀਰ ਵੱਲੋਂ ਨੋਟਾਂ ਵਾਲੇ ਟਰੱਕ ਮੁੜ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ

ਸਮਾਣਾ: ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਤੇ ਸਾਬਕਾ ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਨੇ ਕੈਪਟਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਸੱਤਾ ਦੀ

ਵਾਗਡੋਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੱਥ ਦੇਣ ਤੇ ਦੇਖਣ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਹਰੇਕ ਹਲਕੇ ਵਿਚ ਨੋਟਾਂ ਦੇ ਟਰੱਕ ਭੇਜਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਮਾਣਾ ਵਿਚ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਵੱਲੋਂ ਕੈਪਟਨ ਸਰਕਾਰ ਖਿਲਾਫ ਕੀਤੀ 'ਪੋਲ ਖੋਲ੍ਹੋ' ਰੈਲੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

ਸੁਖਬੀਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੈਪਟਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਜਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਠਾਠਾਂ ਮਾਰਦੇ ਇਕੱਠ ਨੇ

ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਜਨਤਾ ਕੈਪਟਨ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਕਿੰਨੀ ਦੁਖੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਚੋਣਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਵਾਅਦੇ ਤਾਂ ਕੀ ਪੂਰੇ ਕਰਨੇ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਵੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ।

ਸੁਖਬੀਰ ਤੇ ਮਜੀਠੀਆ ਵੱਲ ਸੁੱਟੀਆਂ ਜੁੱਤੀਆਂ

ਸਮਾਣਾ ਵਿਚ ਪੋਲ ਖੋਲ੍ਹੇ ਰੈਲੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਆ ਰਹੇ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਤੇ ਬਿਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਜੀਠੀਆ ਨੂੰ ਅਕਾਲੀ ਦਲ (ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ) ਅਤੇ ਸ਼ਿਵ ਸੈਨਾ ਬਾਲ ਠਾਕਰੇ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਜਿਥੇ ਮਾਨ ਦਲ ਦੇ ਕਾਰਕੁਨਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਕਾਲੀਆਂ ਝੰਡੀਆਂ ਦਿਖਾਈਆਂ, ਉਥੇ ਹੀ ਸ. ਬਾਦਲ ਅਤੇ ਬਿਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮਜੀਠੀਆ ਦੀਆਂ ਗੱਡੀਆਂ 'ਤੇ ਅੰਡੇ ਤੇ ਜੁੱਤੀਆਂ ਵੀ ਸੁੱਟੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਆਖਿਆ।

ਲੰਗਾਹ ਮਾਮਲਾ: ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਪਲਟਣ 'ਤੇ ਉਠੇ ਸਵਾਲ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਸਾਬਕਾ ਅਕਾਲੀ ਮੰਤਰੀ ਸੁੱਚਾ ਸਿੰਘ ਲੰਗਾਹ ਵਿਰੁੱਧ ਜਬਰ ਜਨਾਹ ਦੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਔਰਤ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁੱਕਰਨ ਉਪਰੰਤ ਵਰਲਡ ਹਿਊਮਨ ਰਾਈਟਸ ਆਰਗੇਨਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਨਾਂ ਦੀ ਇਕ ਸੰਸਥਾ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਡੀ.ਜੀ.ਪੀ. ਨੂੰ ਮੰਗ ਪੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਇਸ ਔਰਤ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਉਚ ਪੱਧਰੀ ਟੀਮ ਤੋਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਸੰਸਥਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤ ਨੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਮੁੱਕਰਨ ਲਈ ਰਿਸ਼ਵਤ ਲਈ ਹੈ।

ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤ ਨਾਲ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਸੰਸਥਾ ਕੋਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਹਨ। ਔਰਤ ਵੱਲੋਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ 'ਚ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਂ ਉਹ ਜਮੀਨ ਵਾਪਸ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਚੁਕੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਲੰਗਾਹ 'ਤੇ ਪੈਸੇ ਹੱਤਧਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਂਜ ਵੀ ਇਕ ਵਾਰ ਮਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਉਪਰੰਤ ਟਰਾਇਲ ਦੌਰਾਨ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁੱਕਰਨਾ ਗਲਤ ਹੈ, ਲਿਹਾਜ਼ਾ ਇਸ ਔਰਤ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਮੀਨ ਦੇ ਲੈਣ ਦੇਣ ਦੀ ਉਚ ਪੱਧਰੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਸਮਾਰੋਹਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰਦਾਸ ਮਾਨ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਮੰਡੀ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਸੂਤਰਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੰਡੀ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਮਾਨਸਾ ਸਮਾਰੋਹਾਂ ਦੇ 35 ਲੱਖ ਦੇ ਬਿੱਲਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨੀ ਪਈ ਹੈ। ਮਾਨਸਾ ਸਮਾਰੋਹਾਂ ਵਿਚ ਜੋ ਟੈਟ ਲਾਇਆ ਗਿਆ, ਉਹ ਫਰਮ ਪਟਿਆਲਾ ਤੋਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਬਿੱਲ ਕਰੀਬ 11 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਲੱਖ ਦਾ ਖਰਚਾ ਲੰਗਰ ਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮਾਨਸਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਕੋਲ ਟੈਟ, ਸਾਊਂਡ,

ਲੰਗਰ, ਫੁੱਲਾਂ, ਬੈਨਰਾਂ ਆਦਿ ਉੱਤੇ ਤਕਰੀਬਨ 20 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੇ ਬਿੱਲ ਪੁੱਜੇ ਹਨ।

ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਮਾਨਸਾ ਧਰਮਪਾਲ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਕ ਕਮੇਟੀ ਬਣਾ ਕੇ ਸਮਾਰੋਹਾਂ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਸੰਜਮ ਨਾਲ ਖਰਚਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਖਰਚਾ ਕਰੀਬ 20 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਬਿੱਲ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਫੰਡ ਮੰਗੇ ਹਨ ਪਰ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਬੁੱਤ-ਤੋੜੂ ਧਮੱਚੜ ਪ੍ਰਤੀ ਭਾਜਪਾ ਦਾ ਸਿਆਸੀ ਹੇਜ਼

ਤ੍ਰਿਪੁਰਾ ਵਿਚ ਖੱਬੇ ਪੱਖੀ ਹਾਰ ਗਏ। ਪੰਝੀ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਨਾਲ ਫਰਕ ਪੈਂਦਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ, ਪਰ ਜਿੰਦਾਂ ਦੇ ਫਰਕ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਦਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਵਿਰੋਧੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਉਥੇ ਖੱਬੇ ਪੱਖੀਆਂ ਦੀ ਹਾਰ ਦਾ ਅਰਥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਹਾਰ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਫਜ਼ੂਲ ਗੱਲ ਹੈ।

ਪੁਰਾਣੇ ਟਰਾਵਨਕੋਰ ਨੂੰ ਤੋੜ ਕੇ ਨਵੇਂ 1957 ਵਿਚ ਬਣੇ ਕੋਰਲਾ ਰਾਜ ਵਿਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ 114 ਮੈਂਬਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਚੋਣ ਹੋਈ ਸੀ। ਕੇਂਦਰ ਵਿਚ ਪੰਡਿਤ ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਨਹਿਰੂ ਵਰਗਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਹੁੰਦਿਆਂ ਵੀ ਕਮਿਊਨਿਸਟ 114 ਵਿਚੋਂ 60 ਸੀਟਾਂ ਜਿੱਤ ਗਏ ਸਨ। ਸਵਾ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਕੇਂਦਰ ਨੇ ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਤੋੜ ਦਿੱਤੀ ਤੇ ਅਗਲੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਖੱਬੇ ਪੱਖੀ ਲਹਿਰ ਵਿਚ ਦੁਫਾੜ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕਾਂਗਰਸ ਬੜੀ ਆਸਵੰਦ ਸੀ ਕਿ ਹੁਣ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਉਠ ਸਕਣਗੇ। ਅਗਲੀਆਂ ਦੋ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਮੁੱਖ ਵਿਰੋਧੀ ਪਿਰ ਰਹਿ ਕੇ ਤੀਸਰੀ 1967 ਵਾਲੀ ਚੋਣ ਵਿਚ ਫਿਰ 133 ਮੈਂਬਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿਚ 71 ਸੀਟਾਂ ਜਿੱਤਣ ਵਿਚ ਸਫਲ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ 52 ਸੀਟਾਂ ਵੱਖਰੀ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ. ਪੀ. ਆਈ. (ਐਮ) ਕੋਲ ਸਨ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਚੋਣ ਵਿਚ ਦੋਹਾਂ ਥਾਂਵਾਂ ਪਾਣੇ ਹੋਏ ਵੀ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਚੋਣ ਲੜੇ ਤਾਂ ਜਿਸ ਗੱਠਜੋੜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਬਣੀ, ਉਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਸੀ. ਪੀ. ਆਈ. ਕੋਲ ਸੀ ਤੇ ਅਗਲੀ ਵਾਰੀ ਫਿਰ ਹਾਕਮ ਗੱਠਜੋੜ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਸੀ. ਪੀ. ਆਈ. ਕੋਲ ਰਹਿ ਗਈ, ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਅਗਲੀ ਚੋਣ ਵਿਚ ਗੱਠਜੋੜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਸੀ. ਪੀ. ਆਈ. (ਐਮ) ਦੇ ਹੱਥ ਆਈ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਨਹੀਂ। ਉਦੋਂ ਪਿੱਛੋਂ ਉਸ ਰਾਜ ਵਿਚ ਕਦੀ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲਾ ਗੱਠਜੋੜ ਅਤੇ ਕਦੇ ਖੱਬੇ ਪੱਖੀ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਰਹੇ, ਪਰ ਚੋਣਾਂ 'ਚ ਹੋਈ

ਹਾਰ ਨਾਲ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਹਾਰ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਉਸ ਰਾਜ ਦੇ ਰਾਜਸੀ ਤਜਰਬੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਹੋ ਚੁਕੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਗੱਲ ਨੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੱਧ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ, ਉਹ ਤ੍ਰਿਪੁਰਾ ਵਿਚ ਖੱਬੇ ਪੱਖੀਆਂ ਦੀ ਹਾਰ ਨਹੀਂ, ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਸਮਰਥਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਧਮੱਚੜ ਸੀ। ਹਾਲੇ ਚੋਣ ਨਤੀਜਾ ਆਇਆ ਹੀ ਸੀ, ਨਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਹੁੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਚੁੱਕੀ ਕਿ ਭਾਜਪਾ ਸਮਰਥਕਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਬੁਲਡੋਜ਼ਰ ਵਾਲੇ ਸ਼ਰਾਬੀ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਵਲਾਦੀਮੀਰ ਲੈਨਿਨ ਦਾ

ਲੈਨਿਨ ਦਾ ਤੋੜਿਆ ਹੋਇਆ ਬੁੱਤ

ਬੁੱਤ ਤੋੜਨ ਲਈ ਵਰਤ ਲਿਆ। ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਤੱਕ ਨੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਸਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਸ ਕਾਰੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿਣ ਲੱਗ ਪਏ ਕਿ ਜਦੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਮਹਾਤਮਾ ਗਾਂਧੀ ਤੇ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਵਰਗੀਆਂ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਦਾ ਬੁੱਤ ਲਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਇਸ ਲਈ ਨਕਾਰਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇਥੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਬੋਲੇਂਦੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹੋ ਗੱਲ ਲੰਡਨ, ਮਾਸਕੋ, ਜੌਹਾਨਸਬਰਗ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਮਹਾਤਮਾ ਗਾਂਧੀ ਤੇ ਹੋਰ ਭਾਰਤੀ ਲੀਡਰਾਂ ਦੇ ਬੁੱਤਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਕੋਈ ਕਹਿ ਦੇਵੇਗਾ।

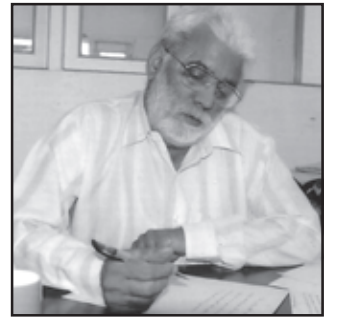
ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਕਈ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਭਾਰਤੀ ਆਗੂਆਂ ਦੇ ਬੁੱਤਾਂ ਤੋਂ ਪਰਦਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਰਾਮਦੇਵ ਬਾਹਰਲੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਵੇਚਣ ਉਤੇ ਮਾਣ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਦਵਾਈਆਂ ਦੀ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਵਰਤੋਂ ਵਿਰੁਧ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹੋ ਕੰਮ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਲੀਡਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੁੱਤਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਧਮੱਚੜ ਮਗਰੋਂ

ਨਹੀਂ ਕਿ ਬੁੱਤ ਤੋੜ ਦਿੱਤੇ ਗਏ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਬੁੱਤ ਤੋੜਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪਿੱਛੇ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਕਿਹੜੀ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ? ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਇਹ ਮੱਧ-ਯੁੱਗ ਵਾਲੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਹੈ। ਮੱਧ ਯੁੱਗ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਜੰਗਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ, ਉਸ ਵਕਤ ਜਿੱਤਣ ਵਾਲੀ ਪਿਰ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਲੋਕ ਏਦਾਂ ਦਾ ਖੌਰੂ ਪਾਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਮਾਰ ਹੇਠ ਆਏ ਪਿੰਡਾਂ ਤੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਲੁੱਟ ਲੈਣਾ ਤੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ ਅਤੇ ਲਿਤਾੜ ਕੇ ਲੰਘ ਜਾਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਹੁਣ ਇਹ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਇਸ ਲਈ ਸਿਰ ਚੁੱਕ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣਾਂ ਹੁਣ ਚੋਣਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਗਈਆਂ, ਜੰਗਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਲੱਗ ਪਈਆਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਲਗਭਗ ਹਰ ਚੋਣ ਵਿਚ ਇਹ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ 'ਵਾਰ-ਰੂਮ' ਦਾ ਜ਼ਿਮਾ ਫਲਾਣੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਭਾਜਪਾ ਦੇ 'ਵਾਰ-ਰੂਮ' ਦਾ ਜ਼ਿਮਾ ਫਲਾਣਾ ਆਗੂ ਸੰਭਾਲਦਾ ਹੈ। ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੀ ਸਹਿਜ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਨੂੰ ਚੋਣ-ਜੰਗ ਦੀ ਥਾਂ ਇੱਕ ਸੱਚਮੁੱਚ ਦੀ ਜੰਗ ਵਰਗੇ ਮਾਹੌਲ ਵਿਚ ਪੁਚਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੇਠਲੇ ਵਰਕਰ ਤੇ ਸਮਰਥਕ ਇਸ 'ਚੋਣ-ਜੰਗ' ਵਿਚ ਸਮਰਥਕ ਨਾ ਰਹਿ ਕੇ ਉਸ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਜੰਗੀ ਪਿਆਦੇ ਬਣੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਤੇ ਜੋ ਪਿਰ ਜਿੱਤਣ ਵਿਚ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਇਹ 'ਚੋਣ-ਜੰਗ' ਵਾਲੇ ਪਿਆਦੇ ਮੱਧ-ਯੁੱਗੀ ਜੰਗਾਂ ਵਿਚ ਜੇਤੂ ਪਿਰ ਦੇ ਧਾੜਵੀ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਵਾਂਗ ਹਾਰੀ ਹੋਈ ਪਿਰ ਨਾਲ ਹਰ ਧੱਕਾ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨਣ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਲੋਕਤੰਤਰ ਜਿਹੜੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚੋਂ ਵਿਕਸਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਭਾਰਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਏਦਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਰਹਿ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਬੁੱਤਾਂ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦਾ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੀਡਰ ਦੇ ਹੋਣ, ਚੋਰਾਹੇ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ

ਸਿਆਸਤ ਦਾ ਪਿੜ

■ ਜਤਿੰਦਰ ਪਨੂੰ
ਫੋਨ: 91-98140-68455

ਭੀੜ-ਤੰਤਰ ਤੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਬਚਾਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਰਤੀ ਭੀੜ-ਤੰਤਰ ਇਸ ਵਕਤ ਲੋਕਤੰਤਰ ਉਤੇ ਭਾਰ ਹੋਇਆ ਪਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਗੱਲ ਸੱਚਣੀ ਵੀ ਫਜ਼ੂਲ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨਿਰਪੱਖ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਉਹ ਮੌਕੇ ਦੇ ਹੁਕਮਰਾਨਾਂ ਦੀ ਅੱਖ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਸਮਝ ਕੇ ਚੱਲਣ ਦੀਆਂ ਆਦੀ ਹੋ ਚੁਕੀਆਂ ਹਨ, ਨਿਰਪੱਖ ਹੋਣ ਦੀ ਆਸ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਇਸ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਇਹੋ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਥਾਂਵਾਂ, ਚੌਕਾਂ ਆਦਿ ਵਿਚ ਬੁੱਤ ਲਾਉਣ ਦੀ ਥਾਂ ਸਿਰਫ ਉਥੇ ਹੀ ਲਾਏ ਜਾਣ, ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੁੱਤਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੋਵੇ। ਬੁੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਦੀ ਥਾਂ ਬੁੱਤ ਲਾਉਣ ਦੀ ਨੀਤੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬਦਲੀ ਤੇ ਸੋਧੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਭੀੜਤੰਤਰ ਨੂੰ ਇਹ ਬੁੱਤ ਭੁਗਤਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਕਦੀ ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਲਾਨੀ ਤੋੜੀ ਜਾਂਦੀ ਰਹੇਗੀ, ਕਦੀ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਫੜਿਆ ਪਿਸਤੌਲ ਭੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਰਹੇਗਾ ਤੇ ਕਦੀ ਡਾ. ਅੰਬੇਡਕਰ, ਪੈਰੀਆਰ ਜਾਂ ਲੈਨਿਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾ ਬੁੱਤ ਤੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਰਹੇਗਾ।

ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਲੋਕ ਰਾਜ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਆਤਮਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿਚ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਬਰਤਾਨਵੀ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇਸ਼ ਭਗਤਾਂ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ, ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਖਾਹਿਸ਼ਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਅਕਸ ਹੈ। ਅਣਗਿਣਤ ਤਸੀਹੇ ਝੱਲ ਕੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਘੁਲਾਟੀਆਂ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਵਾਇਆ। ਡਾ. ਭੀਮਾ ਰਾਉ ਅੰਬੇਡਕਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਘੜਨੀ ਸਭਾ ਬਣਾਈ ਗਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ

ਡਾ. ਕਮਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਟਿੱਬਾ
ਫੋਨ: 91-98554-70128

ਤਿੱਖੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਪਿੱਛੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ 2 ਸਾਲ, 11 ਮਹੀਨੇ, 18 ਦਿਨ ਲੱਗੇ। 24 ਜਨਵਰੀ 1950 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਸੰਬੰਧੀ ਆਖਰੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ਡਾ. ਅੰਬੇਡਕਰ ਨੇ ਚਿਤਾਵਨੀ ਭਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਕਿਹਾ, “ਜੇ ਸਿਆਸੀ ਦਲ ਆਪਣੇ ਮੱਤ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਉਪਰ ਰੱਖਣਗੇ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਖਤਰੇ ਵਿਚ ਪੈ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਸਦਾ ਲਈ ਵੀ ਖੁੱਸ ਸਕਦੀ ਹੈ।” ਇਸੇ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਮੁਖੀ ਡਾ. ਰਾਜਿੰਦਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਨੇ ਵੀ ਖਬਰਦਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੇਵਲ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਇਮਾਨਦਾਰ ਲੋਕ ਹੀ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਠੀਕ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਸੰਬੰਧੀ ਬੋਲਦਿਆਂ ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਨਹਿਰੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਹੱਲ ਸਮਾਜਵਾਦ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਨਿਚੋੜ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ 'ਚ ਦਰਜ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਸੰਪੰਨ, ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ, ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਜਮਹੂਰੀ ਗਣਰਾਜ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਰਾਬਰੀ, ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਅਖੰਡਤਾ ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ ਹਨ। ਇਹ ਭਾਰਤੀ ਬੌਧਿਕਤਾ, ਭਾਵਨਾਤਮਕਤਾ ਤੇ

ਸੰਵਿਧਾਨ ਬਚਾਓ, ਦੇਸ਼ ਬਚਾਓ

ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਦਾ ਗੌਰਵਸ਼ੀਲ ਪ੍ਰਤੀਫਲ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਰਬਉੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਹਕੂਮਤ ਨੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਡੂੰਘੇ ਫਿਕਰਾਂ ਵਿਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਰਾਮ ਨਾਥ ਕੋਵਿੰਦ ਦੇ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਬਿਆਨ ਨੇ ਡਰਾ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਮੰਤਰੀ ਅਨੰਤ ਕੁਮਾਰ ਹੋਗੜੇ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿਚ ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਜਪਾ ਤਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬਦਲਣ ਲਈ ਹੀ ਸੱਤਾ ਵਿਚ ਆਈ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ਵ ਹਿੰਦੂ ਪ੍ਰਸਿਦ ਦੇ ਆਗੂ ਪ੍ਰਵੀਨ ਤੋਗਡੀਆ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੱਤਾ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ, ਮੰਤਰੀ, ਕੁਲੈਕਟਰ, ਜਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਆਦਿ ਸਾਰੇ ਹਿੰਦੂ ਹੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਸਾਕਸ਼ੀ ਮਹਾਰਾਜ ਅਤੇ ਭਾਜਪਾ ਸਮੇਤ ਸੰਘ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਹੁਣ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਲੁਕਵੇਂ ਏਜੰਡੇ ਬੱਦਲਾਂ ਹੇਠ ਆਏ ਸੁਰਜ ਦੀਆਂ ਕੰਨੀਆਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਲਿਸ਼ਕਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੇਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਭਾਜਪਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿਚੋਂ ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਤੇ ਸਮਾਜਵਾਦ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਹਟਾ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਥਾਂ 'ਹਿੰਦੂ ਰਾਸ਼ਟਰ' ਪਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਤਿਅੰਤ ਖਤਰਨਾਕ ਘਟਨਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਪੱਖੀ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਪਸੰਦ ਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਭਾਰਤੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਚੈਲੰਜ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਮਸੇਫ ਦੇ ਚਿਤਕਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਸਿਰਫ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਮਨੂੰ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋਣ ਲਈ ਰਾਹ ਪੱਧਰਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਅਣਕਿਆਸੀ ਸਮਾਜਕ ਉਥਲ-ਪੁਥਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਵੇਗਾ।

ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਉਚੀਆਂ ਜਾਤੀਆਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਦੌਲਤ ਉਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰੀ ਬੈਠੀਆਂ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਦਲਿਤ, ਪੰਛੜੇ ਅਤੇ ਆਦਿ-ਵਾਸੀ ਲਗਾਤਾਰ ਸੰਪਤੀ ਤੋਂ ਵਿਰਵੇ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿਚ ਵੀ ਉਚੀਆਂ ਜਾਤੀਆਂ ਕੇਂਦਰੀ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾਕੁਨ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਬੈਠੀਆਂ

ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਅਸ਼ਾਂਤੀ, ਅਰਾਜਕਤਾ ਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਾਲ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਲੋਕਾਈ ਵਿਚ ਉਤਪੰਨ ਹੋ ਰਹੀ ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ ਤੇ ਵਿਕਸਿਤ ਆਮ ਸੂਝ ਸਮਝ ਸਾਡੇ ਸਭਨਾਂ ਲਈ ਆਸ਼ਾ ਦੀ ਕਿਰਨ

ਡਾ. ਅੰਬੇਡਕਰ

ਹੈ। ਕੱਟੜ ਹਿੰਦੂਤਵ ਦੇ ਖਤਰੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਪੀੜਤ ਲੋਕਾਈ ਦੇ ਖਾੜਕੂ ਨੌਜਵਾਨ ਪਹਾੜੀ ਨਦੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੱਲ ਮਾਰਦੇ ਉਭਰ ਰਹੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਕਨੂੰਈਆ ਕੁਮਾਰ, ਜਿਗਨੇਸ਼ ਮੇਵਾਣੀ, ਹਾਰਦਿਕ ਪਟੇਲ, ਚੰਦਰ ਸ਼ੇਖਰ ਰਾਵਣ, ਅਪਲੇਸ਼ ਠਾਕੁਰ, ਉਮਰ ਖਾਲਿਦ, ਸਾਹਿਲਾ ਰਸੀਦ ਆਦਿ ਅਤਿਅੰਤ ਜੋਸ਼, ਉਤਸ਼ਾਹ ਤੇ ਸਮਝ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ਸ਼ੀਲ ਹਨ।

ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੀ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਉਤੇ ਤਿਰੰਗੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਭਗਵਾਂ ਝੰਡਾ ਲਹਿਰਾਉਣਾ, ਮਹਾਤਮਾ ਗਾਂਧੀ ਦੇ ਕਾਤਲ ਨੱਥੂ ਰਾਮ ਗੋਡਸੇ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਦੇ ਨੀਂਹ ਪੱਥਰ 'ਤੇ ਉਕਰੇ 'ਜੈ ਹਿੰਦੂ ਰਾਸ਼ਟਰ' ਦੇ ਅੱਖਰ ਆਦਿ ਭਾਜਪਾਈਆਂ ਦੇ ਬੁਰੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਦਾ ਇਜ਼ਹਾਰ ਹਨ।

ਕੱਟੜ ਹਿੰਦੂਵਾਦੀ ਫਿਰਕਾਪ੍ਰਸਤੀ ਦਾ ਖਤਰਾ ਲਗਾਤਾਰ ਵੱਧ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਪੁਰਾਤਨ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਗੰਗਾ-ਜਮੁਨਾ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਤਹਿਜੀਬ ਦਾ ਮੋਹ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਅੰਗ ਹੈ, ਪਰ ਕੱਟੜ ਹਿੰਦੂਵਾਦੀ ਫਿਰਕਾਪ੍ਰਸਤ ਇਸ ਰੰਗੋਲੀ ਨੂੰ ਮਧੋਲ ਕੇ ਅਨੇਕਤਾ ਵਿਚ ਏਕਤਾ ਨੂੰ ਸਦਾ ਸਦਾ ਲਈ ਨਸ਼ਟ

ਕਰਨ ਦੇ ਰਉਂ ਵਿਚ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਕੌਮੀ ਇਕਜੁੱਟਤਾ ਭਾਰਤ ਦੀ ਤਾਕਤ ਵੀ ਹੈ ਤੇ ਪਛਾਣ ਵੀ।

ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਕੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਦੇ ਕੱਟੜ ਰੂਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਬਾਕੀ ਧਰਮਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆ ਜਾਣ ਲੱਗਾ ਹੈ। ਪਬਲਿਕ ਸੈਕਟਰ ਨੂੰ ਪਛਾੜ ਕੇ ਨਿਜੀ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਉਭਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਨੂੰ ਤਕੜਿਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਰਥਕ ਨਾ-ਬਰਾਬਰੀ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸਥਿਰਤਾ ਲਈ ਖਤਰਾ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਗੈਰ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਨੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨਾਲ ਡਾ. ਰਾਜਿੰਦਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦਾ 'ਡਰ' ਸੱਚ ਬਣਦਾ ਨਜ਼ਰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੱਟੜ ਹਿੰਦੂ ਫਿਰਕਾਪ੍ਰਸਤੀ ਦਾ ਦਾਨਵ ਮੂੰਹ ਅੱਡੀ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਭਾਜਪਾ ਜੋ ਵਾਅਦੇ ਕਰਕੇ ਸੱਤਾ ਵਿਚ ਆਈ ਸੀ, ਉਹ ਪੂਰੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ। ਹਰ ਸਾਲ ਦੇ ਕਰੋੜ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇਣਾ, 15-15 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਹਰ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿਚ ਪਾਉਣਾ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਬੈਂਕਾਂ ਵਿਚ ਪਿਆ ਸਾਰਾ ਕਾਲਾ ਧਨ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣਾ, ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੁੱਗਣੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵਾਮੀਨਾਥਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਆਦਿ ਵਾਅਦੇ ਧਰੇ ਧਰਾਏ ਰਹਿ ਗਏ ਹਨ।

ਨੋਟਬੰਦੀ ਤੇ ਜੀ. ਐਸ. ਟੀ. ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ

ਰੋਸ ਨੂੰ ਰੋਹ ਵਿਚ ਬਦਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਹਾਰਨਪੁਰ, ਉਨਾ ਅਤੇ ਭੀਮਾ ਕੋਰੇਗਾਓ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੇ ਅਥਾਹ ਬੇਚੈਨੀ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਓਕਸ ਫੈਮ ਇੰਡੀਆ ਦੀ ਤਾਜ਼ਾ ਰਿਪੋਰਟ ਨੇ ਵਧ ਰਹੀ ਆਰਥਕ ਨਾ-ਬਰਾਬਰੀ ਨੂੰ ਦਿਖਾ ਕੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਆਰਥਕ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਕੋਹੜ ਨੂੰ ਨੰਗਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ 17 ਅਰਬਪਤੀ ਸਨ, ਹੁਣ 101 ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਨਿਜੀ ਸੰਪਤੀ ਵਿਚ ਹੋ ਰਿਹਾ ਵਾਧਾ ਪਬਲਿਕ ਸੈਕਟਰ ਦੇ ਭੋਗ ਪੈਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਰਾਜਨੀਤਕ ਲੋਕਤੰਤਰ ਸਮਾਜਕ ਲੋਕਤੰਤਰ ਅਤੇ ਆਰਥਕ ਲੋਕਤੰਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗਾ। ਲੋਕਤੰਤਰ ਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਹਰ ਅੰਗ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸਿਆਸਤ, ਆਰਥਕਤਾ ਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਦੇ ਹਰ ਅੰਗ 'ਚ ਸਭ ਸਮਾਜਕ ਵਰਗਾਂ ਦੀ ਸਰਗਰਮ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਹੋਣਾ ਹੀ ਅਸਲੀ ਲੋਕ ਰਾਜ ਹੈ। ਲੋਕ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਚੋਣਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਕੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਗਲਾ ਘੁਟਿਆ ਹੈ। ਸਮਾਨਤਾ, ਨਿਆਂ ਤੇ ਭਾਈਚਾਰਾ ਭਾਰਤ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਹੈ, ਜੋ ਖੋਖਲੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਤੇ ਲੋਕ ਰਾਜ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉਠੀਆਂ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਦਬਾਈਆਂ ਜਾਤਾਂ ਅਤੇ ਜਮਾਤਾਂ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਦਾ ਸੂਖਮ ਪ੍ਰਭਾਵ ਗੁਜਰਾਤ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿਮਨੀ ਚੋਣਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਆਸੀ ਭਾਸ਼ਾ 'ਚ 'ਕੱਟੜ ਹਿੰਦੂਵਾਦੀ ਫਿਰਕਾਪ੍ਰਸਤ' ਦੇ ਵੱਜਿਆ ਸਿਆਸੀ ਘਸ਼ੁੰਨੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਾਗ੍ਰਿਤ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਇਹ ਲਹਿਰਾਂ ਕੱਟੜ ਹਿੰਦੂਵਾਦੀ ਫਿਰਕਾਪ੍ਰਸਤੀ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰ ਮੂੰਹ ਮੋੜਨਗੀਆਂ, ਇਹ ਮੇਰਾ ਯਕੀਨ ਹੈ।

ਕੱਰੀ ਸੈਫ, ਤੰਦੂਰੀਏ ਅਤੇ ਹੈਲਪਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

ਲੌਰਸ, ਕੈਨਸਸ ਵਿਚ ਇੰਡੀਅਨ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਲਈ ਕੱਰੀ ਸੈਫ, ਤੰਦੂਰੀਏ ਅਤੇ ਹੈਲਪਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਰਿਹਾਇਸ਼ ਤੇ ਖਾਣਾ ਫਰੀ; ਚੰਗੀ ਤਨਖਾਹ

ਫੋਨ:316-305-1818, 918-576-1899

ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼

ਸਨਿਚਰਵਾਰ, 17 ਮਾਰਚ 2018

ਕੈਪਟਨ ਦਾ ਇਕ ਵਰ੍ਹਾ

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਕਾਂਗਰਸ ਸਰਕਾਰ ਬਣੀ ਨੂੰ ਇਕ ਵਰ੍ਹਾ ਬੀਤ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਇਕ ਵਰ੍ਹੇ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਜੀਅ ਭਰ ਕੇ ਉਡਾਣ ਭਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਾਇਮੀ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਾ ਪਾਰਟੀ ਗਠਜੋੜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਦਸ ਸਾਲ ਦੇ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਈ ਸੀ। ਪੁਰਾਣੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕੰਮ ਢੰਗ ਤੋਂ ਸੂਬੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਅੰਦਰ ਬਹੁਤ ਰੋਸ ਤੇ ਰੋਹ ਸੀ। ਇਸ ਰੋਹ ਤੇ ਰੋਸ ਕਾਰਨ ਹੀ ਨਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਰਾਹ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਹਾਰ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਲਈ ਵੀ ਜਿੱਤ ਵੱਕਾਰ ਦਾ ਮਸਲਾ ਬਣੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਪਿਛਲੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਉਹ ਜਿੱਤਦੇ ਜਿੱਤਦੇ ਹਾਰ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ 2017 ਵਾਲੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਕ ਲਿਹਾਜ਼ ਲਈ ਆਖਰੀ ਮੌਕਾ ਸੀ। ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਵਾਅਦੇ ਕਰਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਆਸੀ ਜਲਸਿਆਂ ਵਿਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਖਰੀ ਚੋਣ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸੇ ਹੀ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਵਾਅਦੇ ਕਰਦਿਆਂ ਕੋਈ ਕੰਜੂਸੀ ਨਹੀਂ ਵਰਤੀ। ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਵਲੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਉਭਰਨ ਕਾਰਨ ਮੁਕਾਬਲਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਜਿੱਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਾ ਕੈਪਟਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਆਸਾਂ ਉਤੇ ਪੂਰੀ ਉਤਰ ਸਕੀ ਹੈ। ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਨਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਭਾਵੇਂ ਕਾਇਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਸਿਸਟਮ ਵਿਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ, ਪਹਿਲੇ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਤਾਂ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਤਾਇਨਾਤ ਅਫਸਰਸ਼ਾਹੀ ਨੇ ਹੀ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਚਲਾ ਰਹੇ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਜਾਣ ਦਿੱਤੀ। ਰਹਿੰਦੀ-ਖੂੰਹਦੀ ਕਸਰ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਠਾਠ ਨੇ ਕੱਢ ਦਿੱਤੀ।

ਉਂਜ, ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ ਇਕ ਮਸਲਾ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਇਕ ਸਾਲ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਲਈ ਵੀ ਤਾਂ ਇਕ ਸਾਲ ਹੋ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਕੀ ਰਹੀ ਹੈ? ਇਸ ਅਹਿਮ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਵੀ ਕੋਈ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ। ਐਤਕੀ ਮੁੱਖ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਵਾਲਾ ਮਾਣ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਪਾਰਟੀ ਕੋਈ ਬੱਝਵਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਣ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਆਪਣੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਕਲੇਸ਼ ਕਾਰਨ ਹੀ ਇਸ ਧਿਰ ਨੇ ਸੂਬੇ ਅੰਦਰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਵਿਚਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਗੁਆ ਲਿਆ। ਇਸ ਪਾਰਟੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਤੋਂ ਸੂਬੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਆਸਾਂ ਲਾਈਆਂ ਸਨ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਪਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪਾਰਟੀ ਰਵਾਇਤੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਕਾਮਯਾਬ ਬਦਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਬਣਾਉਣ ਜੋਗੀ ਜਿੱਤ ਹਾਸਲ ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਇਹ ਵੱਖਰਾ ਮਸਲਾ ਹੈ; ਪਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਆਸ ਮੁਤਾਬਕ ਸਿਆਸੀ ਪਹਿਲਕਦਮੀ ਤਾਂ ਕੀਤੀ ਹੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਧਰ, ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਆਪਣੀ ਗੁਆਚੀ ਸਾਖ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਹੱਥ-ਪੈਰ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਰੋਹ ਤੇ ਰੋਸ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਢੇਲਾ ਨਹੀਂ ਪਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪਾਰਟੀ ਆਪਣੇ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਸਿਰ ਉਤੇ ਮੁੜ ਪੈਰ ਲਾਉਣ ਲਈ ਤਤਪਰ ਹੈ। ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਨਾਕਾਮੀ ਕਾਰਨ, ਚੋਣਾਂ ਦੌਰਾਨ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਤਾਂਘ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸੂਬੇ ਦੇ ਲੋਕ ਅੱਜ ਵੀ ਉਥੇ ਦੇ ਉਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿਚ, ਪੰਜਾਬ ਇਸ ਵੇਲੇ ਜਿਸ ਬਹੁ-ਪਰਤੀ ਸੰਕਟ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਸਿਆਸੀ ਆਗੂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਉਤਨੀ ਸੰਜੀਦਗੀ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ। ਹਰ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਥਾਂ ਆਪਣੀ ਪਾਰਟੀ ਬਾਰੇ ਵੱਧ ਫਿਕਰ ਹੈ। ਇਹ ਫਿਕਰ ਆਪਾ-ਧਾਪੀ ਵਿਚ ਬਦਲ ਰਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਬਜਟ ਸੈਸ਼ਨ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਧਿਰ ਵੀ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਵੀ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਔਜਾਰ ਤਿੱਖੇ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਪਹਿਲ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਵਿਧਾਇਕ ਕੰਵਰ ਸੰਧੂ ਨੇ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਪੀਕਰ ਨੂੰ 11 ਛਾਟਵੇਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖਤ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਖਤ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇੰਨੇ ਅਹਿਮ ਮੁੱਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਲਈ 20 ਮਾਰਚ ਤੋਂ ਅੱਠ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸੈਸ਼ਨ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਕ ਹੋਰ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਈ ਜਾਵੇ। ਖਤ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਵਿਚ ਚੋਣ ਮੈਨੀਫੈਸਟੋ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਵਾਅਦਿਆਂ, ਸੂਬੇ ਦੀ ਆਰਥਕ ਹਾਲਤ, ਕਿਸਾਨਾਂ ਲਈ ਕਰਜ਼ਾ ਮੁਆਫੀ, ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ, ਮਾਫੀਆ ਰਾਜ ਦਾ ਖਾਤਮਾ, ਸਿਹਤ ਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਮਸਲੇ, ਪਰਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀਆਂ ਦੀ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ, ਕੁਦਰਤੀ ਸੋਮਿਆਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ, ਛੋਟੇ ਕਸਬਿਆਂ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਮਸਲੇ ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਅਜੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਪੂਰੇ ਚਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਹੀ ਸਮਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਕੋਲ ਹੈ। ਹੁਣ ਹਰ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਪਛਾੜ ਖਾ ਰਹੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦਰਪੇਸ਼ ਮਸਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਦਾ ਵੇਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਸੂਬੇ ਦੇ ਬੁੱਧੀਜੀਵੀਆਂ ਬਾਰੇ ਉਚੇਚੀ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਚਿਰਾਂ ਤੋਂ ਬੌਧਿਕ ਕੰਗਾਲੀ ਹੰਢਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਵਿਚਾਰ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ, ਇਸੇ ਕਰ ਕੇ ਹੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪੱਲੇ ਪਈ ਖੜੋਤ ਨਹੀਂ ਟੁੱਟ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਿਆਸੀ ਨਿਘਾਰ ਦੇ ਇਸ ਦੌਰ ਵਿਚ ਬੁੱਧੀਜੀਵੀਆਂ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੂਬੇ ਦੇ ਮਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕਚਹਿਰੀ ਵਿਚ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਚੇਤਨਾ ਹੀ ਖੜੋਤ ਨੂੰ ਭੰਨਣ ਵਾਲਾ ਕਾਰਜ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਿਆਸੀ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਬਥੇਰਾ ਪਰਖ ਲਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਲੋਕ ਚੇਤਨਾ ਦਾ ਦੀਪ ਬਾਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਠਾਹ-ਸੋਟਾ

-ਚਾਚਾ ਬੇਲਿਹਾਜ਼

ਚੰਦ ਚਾੜ੍ਹੇ ਮੱਤ ਦਾਨ!

ਈ. ਵੀ. ਐਮ. ‘ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਭਾਰੀ, ਬੈਲਟ ਪੇਪਰ ਹੀ ਕਰਦੇ ਨੇ ਮੰਗ ਯਾਰੋ।
ਫਿਰ ਵੀ ਸੁਣੇ ਸਰਕਾਰ ਨਾ ਗੱਲ ਕੋਈ, ਤਾਨਾਸ਼ਾਹਾਂ ਦੇ ਵਾਂਗ ਅੜਬੰਗ ਯਾਰੋ।
ਟੰਗਾਂ ਤੋੜੀਆਂ ਸੈਕੁਲਰ ਸੋਚ ਦੀਆਂ, ਲੋਕ-ਰਾਜ ਹੁਣ ਮਾਰਦਾ ਲੰਗ ਯਾਰੋ।
ਰੰਗਾਂ ਬਾਕੀ ਦੇ ਸੱਜਿਆਂ-ਖੱਬਿਆਂ ਦਾ, ਭਗਵੇਂ ਕੀਤਾ ਐ ਕਾਫੀਆ ਤੰਗ ਯਾਰੋ।
ਪੰਡ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਲਾਰਿਆਂ-ਲੱਪਿਆਂ ਦੀ, ਜੁਮਲੇ ਬੋਲ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਠੱਗਦੇ ਨੇ।
‘ਮੱਤ ਦਾਨ’ ਨੇ ਚੰਦ ਕੀ ਚਾੜ੍ਹ ਦੇਣਾ, ਜਿੱਥੇ ‘ਮੱਤ’ ਹੀ ‘ਸੇਲ’ ’ਤੇ ਲੱਗਦੇ ਨੇ।

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਅਰਥਚਾਰੇ ਦੀ ਨਵ-ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਵੇਲਾ

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਕਾਂਗਰਸ ਸਰਕਾਰ ਬਣੀ ਨੂੰ ਇਕ ਸਾਲ ਬੀਤ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਇਸ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪੈਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇ ਹਨ। ਪਿਛਲੀ ਸਰਕਾਰ ਵੇਲੇ ਵੀ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥ-ਪੱਲੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਇਆ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਹਰ ਧਿਰ ਦੇ ਆਗੂ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਥਾਂ ਆਪਣੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਰਾਹ ਡੱਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਸੀਨੀਅਰ ਪੱਤਰਕਾਰ ਨਿਰਮਲ ਸੰਧੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਸ ਲੇਖ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਬਜਟ ਦਾ ਵੇਲਾ ਆਣ ਪੁੱਜਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਹਚਿਆਂ ਦੇ ਰੂ-ਬ-ਰੂ ਹੋਣ, ਤੇ ਡੁੱਬ ਰਹੇ ਅਰਥਚਾਰੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪੈਰਾਂ ਸਿਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਜੀਦਾ ਯਤਨ ਕਰਨ ਦਾ ਵਕਤ ਵੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਬੱਜਰ ਗਲਤੀਆਂ ਤੇ ਉਕਾਈਆਂ ਬਾਰੇ ਸਿਆਸੀ ਰੌਲਾ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਇਕ ਸਾਲ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰੁਸਤ ਕਰਨ ਦਾ ਵਕਤ ਹੈ। ਹੁਣ ਪਹਿਲਾਂ ਵਰਗਾ ਆਮ ਜਿਹਾ ਬਜਟ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਕੇ ਨਹੀਂ ਸਰਨਾ।

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਲੀਡਰ ਇਮਦਾਦ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਲਗਾਤਾਰ ਖੜਕਾਉਂਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਕਸੂਰ ਕੇਂਦਰ ਸਿਰ ਮੜ੍ਹਨਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਖਾਲਾ

ਨਿਰਮਲ ਸੰਧੂ

ਕੰਮ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਕਿੰਨੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਲੋਕ-ਤੋੜਵੀਂ ਹਾਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਹਰ ਵਾਰ “ਕੇਂਦਰੀ ਪੱਖਪਾਤ” ਵਾਲਾ ਨੁਕਤਾ ਉਭਾਰ ਕੇ ਸਿਆਸੀ ਲਾਹਾ ਲੈਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਾਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੇਂਦਰ ਦੀਆਂ ਹੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਉਤੇ ਸੂਬੇ ਸਿਰ 31 ਹਜ਼ਾਰ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੇ ਨਾਵਾਜਬ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭਾਰ ਲੱਦ ਦਿੱਤਾ।

ਕੇਂਦਰੀ ਖੈਰਾਤ ਹੁਣ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰੇਂਦਰ ਮੋਦੀ ਅਤੇ ਭਾਜਪਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਮਿਤ ਸ਼ਾਹ ਦੀਆਂ ਸਿਆਸੀ ਗਿਣਤੀਆਂ-ਮਿਣਤੀਆਂ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਕਿਤੇ ਸੂਤ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦਾ। ਨੀਤੀ ਆਯੋਗ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਡਾਕਟਰ ਰਾਜੀਵ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹਾਲੀਆ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੌਰੇ ਦੌਰਾਨ ਦਿੱਲੀ ਦਾ ਦੋ-ਟੁੱਕ ਸੁਨੇਹਾ ਸਰੋਆਮ ਦੁਹਰਾਇਆ: “ਫੰਡ ਮੰਗਣੇ ਬੰਦ ਕਰੋ। ਮੁਲਕ ਦੀ ਅਨਾਜ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਮਸਲਾ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ‘ਤੇ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹੋ।” ਇਸ ਝਿੜਕ ਵਿਚ ਹੀ ਸਖਤ ਸੁਨੇਹਾ ਹੈ।

ਹਰ ਬਜਟ, ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਲਈ ਇਕ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਵਾਂਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: ਕਰਦਾਤਿਆਂ ਦਾ ਪੈਸਾ ਵੋਟਰਾਂ ਨੂੰ ਲੁਭਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕਿ ਅਗਲੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਭੁਗਤਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਜਾਂ ਫਿਰ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਫਾਇਦਿਆਂ ਲਈ ਕੁਝ ਸਖਤ ਫੈਸਲੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਬਾਦਲ ਅਤੇ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਦੋਹਾਂ ਨੇ ਹੀ ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਹੀ ਰਾਹ ਅਪਣਾਏ ਹਨ ਜੋ ਸੂਬੇ ਦੀ ਥਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਸੂਤ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੱਤਾ ਉਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਸਿਆਸਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਲਾਭਦਾਇਕ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ।

ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਹਿਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਫਜ਼ੂਲ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਵਰਜਦੇ ਰਹੇ, ਇਹ ਲੋਕ ਉਹੀ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੁਫ਼ਤ ਬਿਜਲੀ ਅਜਿਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗਲਤੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀ (1) ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, (2) ਝੋਨੇ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੱਲਾਸ਼ੇਰੀ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਜਲ ਸੋਮੇ ਸੁਕਾ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, (3) ਸਬਮਰਸੀਬਲ ਪੰਪਾਂ ਨਾਲ ਕਿਸਾਨਾਂ ਦਾ ਪੈਦਾਵਾਰੀ ਖਰਚਾ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, (4) ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਬਿਜਲੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਉੱਤੇ ਸੂਬੇ ਦੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਵਧਾਈ ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਮੰਨਵਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, (5) ਝੋਨੇ ਦੇ ਸੀਜ਼ਨ ਦੌਰਾਨ ਸਨਅਤੀ ਕੰਮਕਾਰ ਠੱਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ (6) ਉਹ ਵਸੀਲੇ ਚਟਮ ਕਰ ਲਏ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਬਿਜਲੀ ਪਲਾਂਟਾਂ ਨੂੰ ਆਧੁਨਿਕ ਬਣਾਉਣ ਤੇ ਬਿਜਲੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਲਾਂਟ ਬੰਦ ਕਰਨ ਕਰ ਕੇ ਟੁੱਟੀਆਂ ਨੌਕਰੀਆਂ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਬਣ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਜੁੱਗਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਕਹਾਵਤ ‘ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਮੱਛੀ ਦੇਣ ਦੀ ਥਾਂ ਮੱਛੀ ਫੜਨੀ ਸਿਖਾਉ’ ਤੱਜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਫ਼ਤਖੋਰੇ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ।

ਇਸ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਰ ਕੇ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨ

ਹੋਇਆ। ਵੋਟ ਸਿਆਸਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਲਈ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਵਸੀਲਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੋਰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੁਣ ਸਿਰਫ਼ ਬਿਜਲੀ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਇਹ ਅਗਾਂਹ ਸਰਕਾਰੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ, ਸਿੱਖਿਆ, ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਸੜਕਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਤੱਕ ਫੈਲ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਨੌਕਰੀਆਂ ਘਟ ਜਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਖਮਿਆਜ਼ਾ ਸਭ ਨੂੰ ਭੁਗਤਣਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਰਜ਼ਾ ਮੁਆਫੀ ਉਡੀਕਦਿਆਂ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੇ ਕਰਜ਼ੇ ਮੋੜਨੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਕਾਂਗਰਸ ਇਹ ‘ਫੜ੍ਹ’ ਮਾਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਲੁਭਾਊ ਸਿਆਸਤ ਖਾਤਿਰ ਇਸ ਨੇ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾਵਾਂ ਅਤੇ ਬੈਂਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾੜੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ੁਮਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਹਰ ਆਰਥਿਕ ਮਾਹਿਰ ਇਹ ਆਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸਾਨੀ ਸਿਰ ਪਏ ਸੰਕਟ ਦਾ ਹੱਲ ਕਰਜ਼ਾ ਮੁਆਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਜਿਸ ਨੇ ਸਲਾਹਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਬਟਾਲੀਅਨ ਖੜ੍ਹੀ ਕਰ ਲਈ ਹੋਈ ਹੈ, ਇਸ ਵਾਜਬ ਤੇ ਸਿਆਣੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਲਕੀਰ ਦੇ ਫਕੀਰ ਤੋਂ ਅਗਾਂਹ ਸੋਚਣ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ। ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੀਆਂ ਗੰਭੀਰ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਕੋਈ ਇਕ ਵੀ ਵੱਡਾ ਵਿਚਾਰ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ

ਕੇਂਦਰੀ ਖੈਰਾਤ ਹੁਣ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਰੇਂਦਰ ਮੋਦੀ ਅਤੇ ਭਾਜਪਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਮਿਤ ਸ਼ਾਹ ਦੀਆਂ ਸਿਆਸੀ ਗਿਣਤੀਆਂ-ਮਿਣਤੀਆਂ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਕਿਤੇ ਸੂਤ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦਾ।

ਲਿਆਂਦਾ। ਹਰਿਆਣਾ ਖੇਡਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਫੁੱਲਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬਜ਼ੀ ਕਾਸ਼ਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਭਾਅ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਕਾਸ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਪੂਰੇ ਸਿਰਤ ਨਾਲ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸਮਰਥਨ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਜਿਣਸ ਵਿਕਣ ਕਾਰਨ, ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਘਾਟਾ ਖੁਦ ਪੈਸਾ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾ ਕੇ ਪੂਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤਿੱਲਗਾਨਾ ਬਿਜਾਈ ਦੇ ਹਰ ਸੀਜ਼ਨ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਫੀ ਏਕੜ ਉੱਕਾ-ਪੁੱਕਾ ਸਬਸਿਡੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਆਸ ਹੈ ਕਿ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਬਜਟ ਕਿਸੇ ਲਿਹਾਜ਼ ਵੱਖਰਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਨੀਤੀਘਾਤ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਮੌਕਾ ਆਉਣ ‘ਤੇ ਆਪਣੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਢੇਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਪੂੰਜੀਨਿਵੇਸ਼ ਖਾਤਿਰ ਮੁੰਬਈ ਤਾਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਜਦੋਂ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਜਸਟਿਨ ਟਰੂਡੋ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝ ਤੇ ਸਦਭਾਵਨਾ ਖਾਤਿਰ ਪੰਜਾਬ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕੋਲ ਕੋਈ ਆਰਥਿਕ ਏਜੰਡਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਦੀ ਥਾਂ ਨੌਂ ਭਗੋੜੇ ਬੰਦਿਆਂ ਦੀ ਲਿਸਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਵਰਗਾ ਖਤਮ ਹੋਇਆ ਮੁੱਦਾ ਮੁੜ ਉਭਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕੈਨੇਡਾ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀਜ਼ੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਤੋਂ ਉਧਰ ਉਠ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕੇ।

ਉਤਰ ਭਾਰਤ ਆਮ ਕਰ ਕੇ, ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਖਾਸ ਕਰ ਕੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਗਲੇਰੇ ਮੁਲਕਾਂ ਨਾਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਲਾਭ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੀਡਰ ਨੇ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਜੰਗਬਾਜ਼ ਕਾਫ਼ਰ ਨੂੰ ਥਾਂ ਸਿਰ ਰੱਖਣ ਵੱਲ ਕਦੀ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਦਹਿਸ਼ਤਪਸੰਦੀ ਦੇ ਟਾਕਰੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹਥਿਆਰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤਕ ਵਧੇਰੇ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਚੁਸਤ-

ਚਾਲਾਕ ਚੋਣ ਰਣਨੀਤੀਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਉਤੇ ਅੱਲਵਲੱਲੇ ਚੋਣ ਵਾਅਦੇ ਕਰਦਿਆਂ ਸਮਾਂ ਲੰਘਾਉਂਦੇ ਰਹੇ।

ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਸਟੀਫਨ ਹੋਮਜ਼ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, “ਸਿਆਸਤ ਦਾ ਮਤਲਬ ਵਾਅਦੇ ਕਰਨਾ, ਨਾਕਾਮ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਨਾਕਾਮੀ ਨੂੰ ਲੁਕੋਣਾ ਹੈ।” ਹੋਮਜ਼ ਨੇ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਾਰੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੋ ਕਿਹਾ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਵੱਲੋਂ ਵਰਤਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਜਮਹੂਰੀਅਤ ਉਤੇ ਐਨ ਢੁਕਦਾ ਹੈ। ਕੈਪਟਨ ਨੇ ਪੂਰਾ ਇਕ ਸਾਲ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਚੇਤਾ ਕਰਾਉਂਦਿਆਂ ਹੀ ਲੰਘਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਬਾਦਲਾਂ ਨੇ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਗੜਬੜ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦਾ 2.08 ਲੱਖ ਕਰੋੜ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਉਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਭਰਿਆ ਬਿਆਨ ਵੀ ਬਨਾਵਟੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਦੈ ਬੋਂਡਜ਼, ਸਟੇਟ ਗਾਰੰਟੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਸਮੇਤ ਸੂਬੇ ਸਿਰ ਚੜ੍ਹਿਆ ਕਰਜ਼ਾ ਜਨਤਕ ਹੋਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ‘ਟਾਈਮਜ਼ ਆਫ ਇੰਡੀਆ’ ਨਾਲ ਇੰਟਰਵਿਊ (27 ਫਰਵਰੀ) ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, “ਸਾਲ 2006-07 (ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸਨ) ਵਿਚ ਸੂਬੇ ਦੀ ਵਿਕਾਸ ਦਰ 10.18 ਫੀਸਦ ਸੀ ਜਿਹੜੀ ਭਾਰਤ ਦੀ ਔਸਤ ਵਿਕਾਸ ਦਰ 9.57 ਫੀਸਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। ਸਾਲ 2016-17 ਤੱਕ ਪੁੱਜਦਿਆਂ ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੀ 7.5 ਫੀਸਦ ਦਰ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ 4.20 ਫੀਸਦ ਤੱਕ ਆ ਡਿੱਗੀ।” ਤੇ 8 ਮਾਰਚ 2006 ਨੂੰ ‘ਦਿ ਹਿੰਦੂ’ ਵਿਚ ਛਪੀ ਰਿਪੋਰਟ ‘ਨੋ ਫਰੈਸ ਟੈਕਸ ਇੰਨ ਪੰਜਾਬ ਬਜਟ’ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਵਿਕਾਸ ਦਰ 5.5 ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਕੈਪਟਨ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਤੋਂ ਤਕਰੀਬਨ ਅੱਧੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਅਮਰੀਕੀ ਸਿਆਸਤਦਾਨ ਤੇ ਕੂਟਨੀਤਕ ਡੋਨੀਅਲ ਪੈਟਰਿਕ ਦਾ ਕਿਹਾ ਚੇਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ: “ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਤੱਥ ਕਿਸੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ।”

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਸਰਫ਼ਕਾਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਤਾਂ ਹੋਈ ਹੈ ਪਰ ਗਲਤ ਪਾਸੇ: ਦਿਹਾਤੀ ਸਕੂਲ ਬੰਦ ਕਰਨੇ, ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਕਾ-ਪੁੱਕਾ ਤਨਖਾਹ, ‘ਸੁਵਿਧਾ ਕੇਂਦਰ’ ਤੇ ਬਿਜਲੀ ਪਲਾਂਟ ਬੰਦ ਕਰਨੇ। ਕਰ, ਬਿਜਲੀ ਦਰਾਂ ਅਤੇ ਬੱਸਾਂ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਵਧ ਗਏ ਹਨ। ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਉਪਰਲੇ ਪੱਧਰ ਉਤੇ ਇਹ ਸਰਫ਼ਕਾਰੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ। ਉਂਜ ਵੀ, ਸਰਕਾਰੀ ਫਜ਼ੂਲਖਰਚੀ ਵਿਚ ਕਟੌਤੀ ਅਜਿਹੀ ਆਸ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਾਹੀ ਠਾਠ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਮਹਾਤਮਾ ਗਾਂਧੀ ਵਾਂਗ ਰਹਿਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨੀ।

ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਕ ਵਾਰ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਹਾਲਤ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਉਹ ਪਾਸੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸੱਤਾ ਦਾ ਲਾਲਚ ਨਹੀਂ ਛੁੱਟ ਰਿਹਾ। ਵਿੱਤੀ ਸੁਧਾਰਾਂ ਲਈ ਸੰਜੀਦਗੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਕੇ ਉਹ ਸਿਆਸੀ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਫ਼ਾਲਤੂ ਤੇ ਬੇਲੋੜੇ ਕਿਉਂ ਬਣਾਉਣਗੇ? ਉਹ ਯਾਦਗਾਰਾਂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬਾਦਲ ਦੀ ਸਲਾਘਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਦਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿੱਤ ਮੰਤਰੀ ਮਨਪ੍ਰੀਤ ਬਾਦਲ ਯਾਦਗਾਰਾਂ ਉਤੇ 2000 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਫਜ਼ੂਲ ਖਰਚੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ 20 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।

ਬਜਟ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਸੱਤਾ ਧਿਰ ਨੂੰ ਇਕ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤਬਦੀਲੀ-ਵਿਰੋਧੀ ਧਾਰਨਾ ਬਦਲ ਸੁੱਟੇ। ਹੁਣ ਪਾਣੀ, ਹਵਾ, ਮਿੱਟੀ/ਭੂਮੀ, ਸਿੱਖਿਆ ਤੇ ਸਿਹਤ ਵਰਗੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਮਸਲਿਆਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦਾ ਵੇਲਾ ਹੈ। ਪਾਣੀ, ਹਵਾ ਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਮਨੁੱਖੀ ਸਿਹਤ ਤੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਬਜਟ ਉਤੇ ਬਹੁਤ ਘਾਤਕ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਗੈਰ-ਮਿਆਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬਜਟ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿਚ ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਇਤਬਾਰ ਵਾਲੀ ਰਾਹਤ ਯੋਜਨਾ ਲਈ ਫੰਡ ਜੁਟਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਵਸੀਲਿਆਂ ਦੀ ਫਜ਼ੂਲ ਖਰਚੀ ਦੀ ਥਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੂ ਵਰਤੋਂ ਵੱਲ ਮੋੜ ਕੱਟਣ ਦਾ ਵੇਲਾ ਹੈ।

ਸੱਤਾ ਧਿਰਾਂ ਅਤੇ ਬਦਲਵੀਂ ਸਿਆਸਤ ਦੀ ਉਡਾਣ

ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਆਮ ਆਦਮੀ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਬਣਿਆਂ ਤਿੰਨ ਵਰ੍ਹੇ ਲੰਘ ਗਏ ਹਨ। ਕਈ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰ ਕੇ ਇਹ ਵਰ੍ਹੇ ਵਾਹਵਾ ਹੰਗਾਮਾਖੇਜ਼ ਰਹੇ, ਪਰ ਐਤਕੀ ਤਿੰਨ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਵਾਲੇ ਜਸ਼ਨ ਓਨੇ ਹੀ ਖਾਮੋਸ਼ ਹੋ ਗਏ। ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਤਾਂ ਇੰਨੀਆਂ ਧੁੱਤਾਂ ਪੁੱਟੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਜਾ ਵੱਜਿਆ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਪਿਛਲੀ ਵਾਰ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਸਿਰ ਉਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਵੀ ਸੱਤਾ ਦਾ ਝੰਡਾ ਲਹਿਰਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਹ ਨਿਰੀ ਚੋਣ-ਸਿਆਸਤ ਵਾਲਾ ਦਾਈਆ ਸੀ। ਸੋ, ਦੇਖਦਿਆਂ ਦੇਖਦਿਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਹਿਮ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇਸਤਿਹਾਰਾਂ ਦੇ ਦੋ ਦੋ, ਤਿੰਨ ਤਿੰਨ ਸਫੇ ਸਜਣ ਲੱਗੇ। ਇਹ

ਜਸਵੀਰ ਸਮਰ

ਦਰਅਸਲ, ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦਾ ਉਜਾੜਾ ਸੀ। ਹੋਰ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੀ ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਦਿਨੀਂ ਇੰਜ ਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਖੂਨ-ਪਸੀਨੇ ਦੀ ਕਮਾਈ ਉਡਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਰੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਖੇਡ ਸਿਰਫ ਵੋਟਾਂ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੀ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਬਾਜ਼ਿੰਦੇ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਾਈ, ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਤਾਂ ਅੰਨ੍ਹੀ ਸੀ, ਤੇ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਇਹ ਕੋਈ ਮਸਲਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਲਕ ਅੰਦਰ ਚੋਣ ਸੁਧਾਰਾਂ ਵਾਲੀ ਟਾਕੀ ਲਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਬਾਬਤ ਭਾਵੇਂ ਬਥੇਰਾ ਟਿੱਲ ਲਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਚੋਣਾਂ ਦੇ ਦਿਨੀਂ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਲਹਿਦਾ ਕਰ ਕੇ ਦੇਖਣ ਲਈ ਅਜੇ ਮੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਦੋਂ ਕੋਈ ਮਾਈ ਦਾ ਲਾਲ ਉਠੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਭ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇਗਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਜੇ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਪਾਰਟੀ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਵਿਚੋਂ ਕਰੇ, ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਪੈਸਾ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਚਾਰ 'ਤੇ ਰੋੜ੍ਹਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੋਵੇ।

ਸਿਆਸਤ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅੰਦਰ ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਆਮਦ ਦਾ ਦਾਅਵਾ, ਬਦਲਵੀਂ ਸਿਆਸਤ ਦੀ ਝੰਡਾਬਰਦਾਰ ਜਥੇਬੰਦੀ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਪਾਰਟੀ ਲੀਡਰ ਦਾ ਟੁਣਕਵਾਂ ਬਿਆਨ ਸੀ: ਅਸੀਂ ਜਿੱਤਣ ਲਈ ਸਿਆਸਤ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਆਏ ਸਗੋਂ ਕੁਹਜ ਦੀ ਨਦੀ ਵਿਚ ਗੋਤੇ ਖਾ ਰਹੀ ਸਿਆਸਤ ਨੂੰ ਮੁੱਢੋਂ-ਮੁੱਢੋਂ ਬਦਲਣ ਆਏ ਹਾਂ। ਬਦਲਵੀਂ ਸਿਆਸਤ ਦੀ ਤਾਘ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਇਹ ਪਾਰਟੀ ਸਮਝੋ 'ਮੱਕਾ' ਹੋ ਗਈ। ਕੁਝ

ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਜਿੱਤ ਦੀ ਪੰਡ ਸਿਰ ਉਤੇ ਚੁੱਕ ਕੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਲੀਡਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਾਲੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾ ਹੀ ਭਾਸ਼ਣ ਐਨ ਬਦਲਵਾਂ ਸੀ: ਅਸੀਂ ਸਿਆਸਤ ਦੇ ਪਿਤਾ ਵਿਚ

ਨੰਦੀਗਰਾਮ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਰੋਸ ਵਿਖਾਵੇ ਦੀ ਝਲਕ

ਜਿੱਤਣ ਲਈ ਆਏ ਸਾਂ/ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਿ ਕੁਝ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਹੁਣ ਤਿੰਨ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲੀਆਂ ਸਤਰਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਚੋਰਾਹੇ ਵਿਚ ਪੁੱਠੇ ਲਟਕਦੇ ਦਿਸਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਿਆਸਤ ਬਦਲਣ ਵਾਲਾ ਨੁਸਖਾ ਹਲਕ ਤੋਂ ਬੱਲੇ ਕਰ ਲਿਆ, ਤੇ ਡਕਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਾਰਿਆ।

ਮਸਲਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਵਿਚ ਸੱਤਾ ਉਤੇ ਬੈਠੀ ਭਾਰਤੀ ਜਨਤਾ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਚੱਲਣ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੀ। ਲੋਕ ਰੋਹ ਉਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਆਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੀਡਰ ਜਾਂ ਜਥੇਬੰਦੀ ਨਾਲ ਸੱਤਾਧਾਰੀਆਂ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਜਾਂ ਭੁਲੇਖਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ; ਮਸਲਾ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਹੱਲੇ ਦੀ ਹਰ ਮੋਰੀ ਮੂੰਦ ਕੇ ਕਾਰਵਾਈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਚਲਾਉਣੀ ਹੈ! ਤੇ ਹਰ ਮੋਰੀ ਮੂੰਦਣ ਵਾਲਾ ਰਾਹ ਹੀ ਬਦਲਵੀਂ ਸਿਆਸਤ ਦੇ ਤਾਲੇ ਦੀ ਚਾਬੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੋਰੀਆਂ ਮੂੰਦਣ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਛੱਡੋ, ਇਸ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਕਰਤਾ-ਧਰਤਾ ਖੁਦ ਮੋਰੀਆਂ ਕਰਨ ਵਿਚ ਮਸਰੂਫ਼ ਹੋ ਗਏ। ਅਸਲ ਵਿਚ, ਬਦਲਵੀਂ ਸਿਆਸਤ ਦੇ ਤਾਲੇ ਦੀ ਚਾਬੀ ਲੱਭਣ ਦੀ ਤਾਘ ਇਸ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਲੀਡਰਾਂ ਕੋਲ ਕਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਵਾਰ

ਵਾਰ ਇਹੀ ਕੁਝ ਤਾਂ ਸਾਬਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਬਦਲਵੀਂ ਸਿਆਸਤ ਦਾ ਬੁਰਜ਼ ਉਸਾਰਨ ਦੀਆਂ ਸੋਆਂ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਵਿਚ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਦਹਾਕਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਪੈਂਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। 1991

ਲਿਆ, ਪਰ ਡੁੱਲ੍ਹੇ ਬੇਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਵਿਗੜ ਚੁੱਕਾ ਸੀ।

ਉਂਜ, ਨਵੀਆਂ ਆਰਥਿਕ ਨੀਤੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ ਸੀ ਪੀ ਐਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਅਤੇ ਦਵੰਦ ਦੇਖਣ ਵਾਲਾ ਹੈ: 'ਇੱਕ ਪਾਸੇ (ਨਵੀਆਂ ਆਰਥਿਕ) ਨੀਤੀਆਂ ਵਿਚ ਇਹ ਤਬਦੀਲੀ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੱਜੇ ਵੱਲ ਰਾਹ ਖੋਲ੍ਹਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਸੀ ਪੀ ਐਮ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਪੱਖ (ਮੋਰਚੇ) ਵੱਲੋਂ ਮੁਖਾਲਫ਼ਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ; ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਵਿਤਕਰੇ ਵਾਲੀ ਨੀਤੀ ਦਾ ਭੋਗ ਵੀ ਪਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਨੇ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਦੇ ਆਰਥਿਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦਾ ਨਾਸ ਮਾਰਿਆ ਹੈ।' ਬਿਲਕੁੱਲ ਸਹੀ ਗੱਲ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕੋਲਕਾਤਾ ਨੇੜੇ ਸਾਲਟ ਲੇਕ ਵਿਚ ਲੱਗਣ ਵਾਲਾ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨਿਕ ਕੰਪਲੈਕਸ, ਸਰਹੱਦੀ ਸੂਬਾ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਬਹਾਨਾ ਲਾ ਕੇ ਡੱਕ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਲਦੀਆ ਪੈਟ੍ਰੋਕੈਮੀਕਲ ਪ੍ਰਾਜੈਕਟ ਪੂਰੇ 11 ਸਾਲ ਨੱਪੀ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਜਿਉਂਤੀ ਬਾਸੂ ਨੇ ਆਪਣਾ 23 ਸਾਲ ਦਾ ਰਾਜਭਾਗ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਮੌਕੇ 'ਦਿ ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਟਾਈਮਜ਼' ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੌਰਾਨ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸਾਫ਼ਗੋਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਿਆਸਤ 'ਚੋਂ ਕਿਹਾ ਸੀ: 'ਸੰਵਿਧਾਨ ਸੂਬਾ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨ, ਇਥੋਂ

ਤਕ ਕਿ ਮੁੱਖ ਆਰਥਿਕ ਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੀ ਵੀ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।' ਇਥੇ ਹੀ ਸੱਤਾ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਦਾ ਫਾਨਾ ਫਸਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਆਮ ਆਦਮੀ ਪਾਰਟੀ ਬਾਰੇ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ 'ਡਾਢੇ' ਕੇਂਦਰ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲੜਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਖੱਬਾ ਮੋਰਚਾ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਇਹ ਢਾਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵਰਤ ਸਕਦਾ। ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਵੋਟਾਂ ਅਤੇ ਸੱਤਾ ਦੀ ਇਸ ਸਿਆਸਤ ਦੇ ਘੜਮੱਸ ਵਿਚ ਬਦਲਵੀਂ ਸਿਆਸਤ ਦਾ ਬੀਜ ਪੁੰਗਰਦਿਆਂ ਹੀ ਲੂਹਿਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਵੱਖਰਾ ਨੁਕਤਾ ਹੈ ਕਿ ਆਲਮਾਂ ਨੂੰ ਇਲਮ ਚਿਰਾਂ ਬਾਅਦ ਹੋਇਆ, ਜਾਂ ਹੋਇਆ ਹੀ ਨਹੀਂ।

ਤ੍ਰਿਪੁਰਾ ਵਿਚ ਹੁਣ ਭਾਜਪਾ ਦੀ ਜਿੱਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਿਛਲੇ ਢਾਈ ਦਹਾਕੇ ਤੋਂ ਖੱਬੇ ਮੋਰਚੇ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਸੀ। ਉਥੋਂ ਦੇ 'ਬਦਲਵੇਂ ਮਾਡਲ' ਬਾਰੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਖ਼ਬਰ ਹੀ ਵਾਰ ਵਾਰ ਮੀਡੀਆ ਅੰਦਰ ਘੁੰਮਦੀ ਰਹੀ ਹੈ: ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਕਾਮਰੇਡ ਮਾਨਿਕ ਸਰਕਾਰ (ਹੁਣ ਸਾਬਕਾ) ਸਭ ਤੋਂ ਗ਼ਰੀਬ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਹਨ, ਇਸ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਇੰਨੇ ਸਾਲ ਸੱਤਾ ਵਿਚ ਰਹਿ ਕੇ ਵੀ ਉਹ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਨਹੀਂ। ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ।

ਸੱਤਾ ਵਿਚ ਰਹਿ ਕੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਟੌਹੜਾ ਦਾ ਗੁਣ-ਗਾਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿੱਖ ਇਹੀ ਮਿਸਾਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਟੌਹੜਾ ਨੇ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ। ਜਿਸ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਉਹ ਤਕਰੀਬਨ ਤਿੰਨ ਦਹਾਕੇ ਮੁਖੀ ਰਹੇ ਹੋਣ, ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਬਦਲਵਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਉਸਾਰਨ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਦੀ ਖਿਆਲ ਆਇਆ ਹੋਵੇ! ਇਸੇ ਕਰ ਕੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ 'ਵਿਸ਼ਾਲ, ਮਜ਼ਬੂਤ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ-ਕਹਾਉਂਦੇ' ਰਾਜ ਵਾਂਗ ਜਥੇਦਾਰ ਟੌਹੜਾ ਦੀ 'ਸਲਤਨਤ' ਤਾਸ਼ ਦੇ ਪੱਤਿਆਂ ਵਾਂਗ ਬਿਖਰ ਗਈ ਤੇ ਸਿੱਖ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਅੱਜ ਜੋ ਹਾਲ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਜਥੇਦਾਰ ਦੀ ਦੂਰ-ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਵੱਢ ਮਾਰੇ ਬਗ਼ੈਰ ਕਿਸੇ ਬਦਲਵੀਂ ਸਿਆਸਤ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਹੈ? ਕਿਤੇ ਚੋਣ ਸਿਆਸਤ, ਕਣ ਵਾਲੀ ਸਿਆਸਤ ਦਾ ਬੀਅ ਲੂਹ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੀ? ਤੇ ਭੁੱਜੇ ਬੀਜ ਕਦੋਂ ਉੱਗਦੇ ਨੇ ਭਲਾ? ('ਪੰਜਾਬੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ' ਤੋਂ ਪੰਨਵਾਦ ਸਹਿਤ)

ਸੱਤਾ ਵਿਚ ਰਹਿ ਕੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਦਲ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਟੌਹੜਾ ਦਾ ਗੁਣ-ਗਾਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿੱਖ ਇਹੀ ਮਿਸਾਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਟੌਹੜਾ ਨੇ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ। ਜਿਸ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਉਹ ਤਕਰੀਬਨ ਤਿੰਨ ਦਹਾਕੇ ਮੁਖੀ ਰਹੇ ਹੋਣ, ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਬਦਲਵਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਉਸਾਰਨ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਦੀ ਖਿਆਲ ਆਇਆ ਹੋਵੇ!

ਇਕੱਠੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ

1952 ਵਿਚ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਪਹਿਲੀਆਂ ਲੋਕ ਸਭਾ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਲਈ ਇਕੱਠੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1957, 1962 ਅਤੇ 1967 ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਚੋਣਾਂ ਤਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੀ ਹੋਈਆਂ ਪਰ 1967 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਈ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਆਪਣਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ, ਜਿਸ ਨਾਲ

ਡਾ. ਸ. ਸ. ਫੀਨਾ

ਲੋਕ ਸਭਾ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸਮਿਆਂ 'ਤੇ ਹੋਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਲੋਕ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਜਿਹੜੀਆਂ 16 ਚੋਣਾਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਵੀ 7, ਭਾਵ ਤਕਰੀਬਨ ਅੱਧੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋਈਆਂ। ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਐਸਤ ਪੰਜ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਹਰ ਸਾਲ ਕਰਵਾਉਣੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੁਲਕ ਦੇ 29 ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਦੋ ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ (ਦਿੱਲੀ ਤੇ ਪੁਡੂਚੇਰੀ) ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿਚ ਜਿਥੇ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਭੂਗੋਲਿਕ ਵਖਰੇਵਾਂ ਹੈ, ਉਥੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਖੇਤਰੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਮੈਨੀਫੈਸਟੋ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਹਨ। ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਵੱਖਰੇਵਾਂ ਹੋਣਾ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦਾ ਮੂਲ ਆਧਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਉਸ ਵਖਰੇਵੇਂ ਕਰਕੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਰਾਜਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ

ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਵਿਚ ਵੱਖ ਵੱਖ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਕੁਲੀਸ਼ਨ ਸਰਕਾਰ ਬਣਦੀ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਮਦਦ ਵਾਪਸ ਲਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰਾਂ ਟੁੱਟਦੀਆਂ ਵੀ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਇਕ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਇਕੋ ਹੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਖਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਚੰਗਾ ਵੀ ਲਗਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ? ਇਸ ਮਸਲੇ ਨਾਲ ਕਈ ਸੁਆਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਜੇ ਇਕੋ ਹੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਇਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਚੋਣ ਜਾਬਤਾ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿਚ ਵੱਡੀ ਰਾਹਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਖਰਚ ਵੀ ਘਟਦਾ ਹੈ। ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਲਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਿਆਸੀ ਝਗੜੇ ਅਤੇ ਚੋਣ ਦੰਗਲ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵੀ ਸੀਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਉਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਹੋਣ ਤਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਯੋਗਤਾ ਵਧਦੀ ਹੈ। ਕਾਲੇ ਧਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਵਤਖੋਰੀ ਵੀ ਘਟਦੀ ਹੈ।

2019 ਵਿਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਲੋਕ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ, ਜਿਸ ਵਿਚ 90 ਕਰੋੜ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵੋਟਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਤਕਰੀਬਨ ਸਵਾ ਨੌਂ ਲੱਖ ਪੋਲਿੰਗ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਵੋਟਾਂ ਪਾਈਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ, ਲਈ ਇਕ ਕਰੋੜ ਕਰਮਚਾਰੀ ਚੋਣਾਂ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨੇ ਪੈਣਗੇ। ਜੇ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਚੋਣਾਂ ਹੋ ਜਾਣ ਤਾਂ ਇਸ

ਤਾਇਨਾਤੀ ਦਾ ਦੁਹਰਾਅ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਂਜ, ਇਕ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੋਣਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੀ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਪਰ ਕੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇਗਾ? ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟਰੀ ਕਮੇਟੀ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਹਿਰਾਂ ਅਤੇ ਨੀਤੀ ਆਯੋਗ ਨੂੰ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਹੱਕ ਅਤੇ ਵਿਰੁਧ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਫੈਡਰਲ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਅਤੇ ਲੋਕ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਕਰਵਾਉਣੀਆਂ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਲਗਦੀਆਂ। ਲੋਕ ਸਭਾ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਭਾਵੇਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਮਿਥੀ ਹੋਈ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵਕਤ ਵੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਦਲ-ਬਦਲੀ ਜਾਂ ਮਦਦ ਵਾਪਸ ਲੈਣ 'ਤੇ ਭੰਗ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਮੁਲਕ ਦੇ ਫੈਡਰਲ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਉਕਾ ਹੀ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਹੈ। ਹਰ ਰਾਜ ਦੇ ਲੋਕਲ ਅਤੇ ਰਾਜਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਵਿਸ਼ੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਦੂਸਰੇ ਰਾਜਾਂ ਤੋਂ ਐਨ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਖਰੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੰਮੂ ਕਸ਼ਮੀਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਤਕ ਵੱਖ ਵੱਖ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਬਣਾ ਕੇ ਬਣੀਆਂ ਖੇਤਰੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਵਿਚ

ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਹੈ। ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਦੀ ਤ੍ਰਿਣਮੂਲ ਕਾਂਗਰਸ, ਜੰਮੂ ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੀ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕਾਨਫਰੰਸ, ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਅਕਾਲੀ ਦਲ, ਉੜੀਸਾ ਦੀ ਬੀਜੂ ਜਨਤਾ ਦਲ, ਬਿਹਾਰ ਦੀ ਜਨਤਾ ਦਲ ਆਦਿ ਉਹ ਪਾਰਟੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਕੂਮਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਜਨਤਾ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਖਾਸ ਰੁਚੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਨਾ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਘਟ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦੂਸਰੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਸਰਕਾਰ ਬਣਾਉਣ ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਮਦਦ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੀ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਂਜ ਵੀ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟਰੀ ਲੋਕਤੰਤਰ ਵਿਚ ਬਹੁਮਤ ਨਾਲ ਤਾਕਤ ਹਾਸਲ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਬਹੁਮਤ ਘੱਟ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਬਦਲਣਾ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੀ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਜੇ ਦੋਵੇਂ ਚੋਣਾਂ ਇਕੋ ਹੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਹੋਣ ਤਾਂ ਕੌਮੀ ਮੁੱਦੇ ਲੋਕਲ ਅਤੇ ਖੇਤਰੀ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੌਮੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਤਾਣਾ-ਬਾਣਾ ਅਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਖੇਤਰੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਾਲੇ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਯੋਗ ਸਿੱਟੇ ਨਾ ਦੇਣ 'ਤੇ ਲੋਕਤੰਤਰ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨਿਕ ਹੱਕ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਬੇਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦਾ ਮਤਾ ਰੱਖ

ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਬੇਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦਾ ਮਤਾ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਉਸ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵੀ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਬੇਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਦਾ ਮਤਾ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਓਨਾ ਚਿਰ ਇਕੱਠੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਬੇਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ।

ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 356 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਫਿਰ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਹੈ, ਓਨਾ ਚਿਰ ਇਕੱਠੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ? ਇਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਹਿਰਾਂ ਦੀ ਇਹੀ ਰਾਇ ਕਿ ਇਕੱਠੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਲਈ ਇਕ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਕਈ ਸੋਧਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ।

ਫੈਡਰਲ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿਚ ਸਿਵਾਏ ਖਰਚ ਦੀ ਬੱਚਤ ਤੋਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਕਰਵਾਉਣੀਆਂ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀਆਂ। ਜਿਥੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਜਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮਦਦ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ, ਉਥੇ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਇਕ ਹਲਕੇ ਦੇ ਵੋਟਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਹੱਕ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਤੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਨੂੰ ਉਹ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾ ਸਕਣ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੋਕਤੰਤਰ ਵਿਚ ਵੋਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੱਡਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਾਗਰਿਕ ਮਾਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਕੱਠੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵੋਟਰਾਂ ਦੇ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਹੈ?

ਲਿਖਤਮ

ਤਰਲੋਚਨ ਸਿੰਘ ਦੁਪਾਲਪੁਰ

ਫੋਨ: 408-915-1268

ਮੈਂ ਦਸ-ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਉਦੋਂ ਦੀਆਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਨੇ। ਇਸ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਆਏ ਦੋਵੇਂ ਸੰਤ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਦੇਖੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਕਥਾ-ਵਿਖਿਆਨ ਕਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਰ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਵਾਰਤਾ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਕਈ ਵਾਰ ਸੁਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੱਡਬੀਤੀ ਸੀ।

ਸਾਡੇ ਪੇਂਡੂ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਦੋ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਬੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ। ਇਕ ਸਨ, ਸੰਤ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਰਾਮਰਾਏਪੁਰ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ, ਸੰਤ ਜਵਾਹਰ ਦਾਸ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਡੇਰਾ ਪਹਿਲੇ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਪੰਜ-ਛੇ ਮੀਲ ਦੂਰ ਅਸਮਾਨਪੁਰ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਸੰਤ ਭਾਵੇਂ ਹਮ-ਉਮਰ ਹੀ ਸਨ ਪਰ ਦੋਹਾਂ

ਲੜਦੇ-ਭਿੜਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ-ਪ੍ਰਸੰਸਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਤ੍ਰਿਕਾ

ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸੀ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਹੀ 'ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਸੰਤ' ਕਹਾਉਂਦੇ ਸਨ ਪਰ ਜਿਥੇ ਸੰਤ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਸਿੱਖੀ ਰਹਿਤ-ਬਹਿਤ ਵਿਚ ਪਰਪੱਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ ਸਿੰਘ ਸਨ, ਉਥੇ ਸੰਤ ਜਵਾਹਰ ਦਾਸ ਹਮੇਸ਼ਾ ਗੋਰੂਏ ਵਸਤਰ ਪਹਿਨਦੇ ਸਨ। ਦੋਵੇਂ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਡੇਰਿਆਂ ਵਿਚ ਨਵੇਂ ਸਿਖਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸੰਬਿਆ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਥਾ-ਕੀਰਤਨ ਵੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਸਨ।

ਦੋਹਾਂ ਸੰਤਾਂ ਨੇ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਪਾਠੀ ਸਿੰਘ ਵੀ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਜੋ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ੀ-ਗਮੀ ਮੌਕੇ ਕਰਵਾਏ ਜਾਂਦੇ ਅਖੰਡ ਪਾਠ ਜਾਂ ਸਾਧਾਰਨ ਪਾਠ (ਉਦੋਂ ਸਹਿਜ ਪਾਠ ਲਈ 'ਸਾਧਾਰਨ ਪਾਠ' ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸੀ) ਕਰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ 'ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਪਾਠੀਆਂ' ਵਜੋਂ ਚੰਗਾ ਮਾਣ-ਸਤਿਕਾਰ ਸੀ। ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਵਾਂਗ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਵੀ ਦੋਹਾਂ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖੀ ਸੇਵਕੀ ਵਿਚ ਇਕ ਖਾਸ ਵਖਰੇਵਾਂ ਇਹੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਿੰਘ ਸਭੀਏ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਾਲੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਵਿਚ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਸੰਤ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਜਥੇ ਸਮੇਤ ਆਉਂਦੇ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਰਲੇ-ਮਿਲੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਵਿਚ ਸੰਤ ਅਸਮਾਨਪੁਰੀਏ ਦਾ ਪਹਿਰਾ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸ਼ਰਧਾ ਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਬਰਾਬਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਫਰਤ ਦਾ ਕੋਈ ਨਾਮੋ-ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਕੂਲ ਆਉਂਦੇ-ਜਾਂਦੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਕਦੇ ਸਾਨੂੰ ਸੰਤ ਜੀ ਮਿਲ ਪੈਂਦੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰੀਂ ਹੱਥ ਲਾਉਂਦੇ।

ਮੁੱਖ ਮੁੱਦੇ ਵਾਲੀ ਘਟਨਾ ਛੋਹਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਹਾਂ ਬਾਬਿਆਂ ਵਿਚਲੇ ਵਖਰੇਵੇਂ ਦਾ ਅਹਿਮ ਵੇਰਵਾ

ਵੀ ਦੱਸ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਸੰਤ ਜਵਾਹਰ ਦਾਸ ਵਲੋਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੰਬਿਆ ਦੇਣ ਦੇ ਪਾਠੰਤ੍ਰ-ਭੇਦ ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਹੋਰ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋਣਗੇ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਤੇ ਅਨੋਖਾ ਫਰਕ ਮੂਲ ਮੰਤਰ ਦੇ ਉਚਾਰਣ ਦਾ ਸੀ। ਉਹ 'ੴ' ਦਾ ਉਚਾਰਣ 'ਇਕ ਓਅੰਕਾਰ' ਦੀ ਥਾਂ 'ਇਕ ਓ' ਕਰਦੇ ਸਨ; ਭਾਵ 'ਇਕ ਓਅੰ' ਦੇ ਨਾਲ 'ਕਾਰ' ਨਹੀਂ ਸਨ ਬੋਲਦੇ ਜੋ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ 'ਇਕ ਓਮ' ਹੀ ਸਮਝ ਪੈਂਦਾ। ਜਵਾਹਰ ਦਾਸ ਹੁਰੀਂ ਆਪ ਵੀ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਪਾਠੀ-ਰਾਗੀ ਵੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪੰਡਿਤਾਂ ਵਾਂਗ 'ਇਕ ਓ' ਹੀ ਬੋਲਦੇ।

ਬਜ਼ੁਰਗ ਦੱਸਦੇ ਸਨ ਕਿ ਜੱਗੋਂ ਤੋਰਵੇਂ ਇਸ ਉਚਾਰਣ ਵਿਰੁਧ ਸੰਤ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਸਹਿਵਨ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਗਲਤ ਦੱਸ ਕੇ, ਦਰੁਸਤ ਉਚਾਰਣ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦਿੰਦੇ ਪਰ ਅਜੋਕੇ ਮਾਹੌਲ ਵਾਂਗ ਉਹ ਕਦੇ ਉਚੀ ਜਾਂ ਤਿੱਖੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਕਲੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਾਉਂਦੇ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਦੇ ਕਥਾ-ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਸਿੱਧੇ-ਅਸਿੱਧੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਸਮਾਨਪੁਰੀਏ ਸੰਤ ਨੂੰ 'ਰਗਤੇ' ਹੀ ਲਾਉਂਦੇ।

ਹਾਂ, ਦੋਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਗੋਸ਼ਟੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ 'ਇਕ ਓਅੰਕਾਰ' ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਮਤਭੇਦਾਂ ਬਾਰੇ ਲੰਬੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਇਲਾਕੇ ਦੀ ਸਤਿਕਾਰਤ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਮਾਸਟਰ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਜਗਤੇਵਾਲੀਏ ਦੱਸਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਸੰਨ 1967 ਵਿਚ ਜਦ ਉਹ ਸਰਕਾਰੀ ਸਕੂਲ ਸਹਾਬਪੁਰ (ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ) ਵਿਖੇ ਅਧਿਆਪਕ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਤਦ ਦੋਹਾਂ ਸੰਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਵਿਚਾਰ-ਗੋਸ਼ਟੀ ਚੱਲੀ

ਸੀ। ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਹੀ ਸੰਗੀਆਂ ਸਾਥੀਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿਚ ਹੋਈ ਇਹ ਵਿਚਾਰ-ਚਰਚਾ, ਬੇਸ਼ਕ ਸ਼ਾਂਤ ਮਾਹੌਲ ਵਿਚ ਹੀ ਹੋਈ ਪਰ ਸੰਤ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਮੋਹਰੇ ਲਾਜਵਾਬ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸੰਤ ਜਵਾਹਰ ਦਾਸ ਹੋਰਾਂ ਉਸ ਕਹਾਵਤ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ; ਅਖੇ, 'ਇਹ ਗੱਲ ਤਾਂ ਮੰਨੀ, ਪਰ ਤੂੰ ਛੱਲੀ ਕਾਹਤੋਂ ਭੰਨੀ!' ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕਿ ਉਹ 'ਓਅੰਕਾਰ' ਕਹਿਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋਏ।

ਜਿੰਨੀ ਕੁ ਵਾਰ ਮੈਂ ਇਸ ਭਗਵੰਧਾਰੀ ਸੰਤ ਜੀ ਨੂੰ ਕਥਾ ਕਰਦਿਆਂ ਸੁਣਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਉਹ ਭੀਲਣੀ ਦੇ ਬੋਰਾਂ ਵਾਲੀ 'ਸਾਖੀ' ਜ਼ਰੂਰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ। ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਪਾਠ ਦੇ ਭੰਗ ਉਪਰੰਤ ਆਏ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਕਥਾ-ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਉਹ ਗੁਰ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਘੁੰਮ-ਘੁਮਾ ਕੇ ਦੁਆਪੁਰ-ਤ੍ਰੇਤੋਂ ਦੇ ਮਿਥਿਹਾਸਕ ਪ੍ਰਸੰਗਾਂ ਵਿਚ ਜਾ ਵੜਦੇ। ਵਿਚੇ ਹੀ ਗੀਤਾਂ ਵਿਚਲੇ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਦੇ ਸ਼ਲੋਕ ਬੋਲਦਿਆਂ ਬੜੇ ਮਧੁਰ ਕੰਠ ਨਾਲ 'ਹੇ ਅਰਜਨ', 'ਹੇ ਸਾਰਥੀ' ਤੇ 'ਹੇ ਕੁੰਤੀ' ਵਰਗੇ ਸੰਬੋਧਨੀ ਵਾਕ ਉਚਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ। ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਤਾਬਿਆ ਬਹਿ ਕੇ ਇਹੋ ਜਿਹੀ 'ਸਨਾਤਨੀ ਕਥਾ' ਸਰਵਣ ਕਰਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬ੍ਰਿੰਦਾਵਨੀ ਰਹਾ ਦੇ ਨਾਲ 'ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਜੈ' ਅਤੇ 'ਹਰੀ ਓਮ' ਆਖਦਿਆਂ ਸਮਾਪਤੀ ਕਰ ਦੇਣੀ।

ਕਿਸੇ ਗੁਰਪੁਰਬ ਮੌਕੇ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਹੋਏ ਅਖੰਡ ਪਾਠ ਦੇ ਭੰਗ 'ਤੇ ਸੰਤ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਕਥਾ

ਕਰਨ ਆਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿੱਖੀ ਵਿਚ ਕੱਕਾਰਾਂ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਛੋਹਿਆ। ਕੇਸਾਂ ਬਾਰੇ ਬੋਲਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਾਈ ਤਾਰੂ ਸਿੰਘ ਦੀ ਖੋਪੜੀ ਲਹਿਣ ਵਾਲਾ ਲਹੂ-ਭਿੰਜਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਸੁਣਾਇਆ। ਵੱਖ ਵੱਖ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹਵਾਲਾ-ਤੁਕਾਂ ਬੋਲ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੰਡਾਲ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਮਾਹੌਲ ਸਿਰਜ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਈ ਸਰੋਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਛਲਕ ਪਈਆਂ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਣ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦੇ ਕੇ ਕਥਾ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦ ਉਹ ਪੰਗਤ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਾ ਛਕ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਦ ਲਾਸਾਨੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਵਾਲਾ ਇਤਿਹਾਸ ਸੁਣ ਕੇ ਪਸੀਜੇ ਪਏ ਸਾਡੇ ਭਾਈਆ ਜੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਰਵੀਂ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, "ਬਾਬਾ ਜੀ, ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਗੁਰਮਤਿ, ਗੁਰ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਣ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਪਰ ਅਸਮਾਨਪੁਰੀਏ ਸੰਤ ਜੀ ਗੁਰਮਤਿ ਦੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਬਹੁਤੀ ਗੱਲ ਸੁਣਾ ਕੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਮਾਇਣ ਅਤੇ ਮਹਾਂਭਾਰਤ ਹੀ ਛੇੜ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।"

ਸੰਤ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਭਾਵੇਂ ਜ਼ਰਾ ਗੁੱਸੇਖੋਰ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲੇ ਸਨ ਪਰ ਸਾਡੇ ਭਾਈਆ ਜੀ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਇੰਨੀ ਕੁ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜਦਿਆਂ ਕਹਿੰਦੇ, "ਗਿਆਨੀ ਜੀ, ਉਹ ਜਿੰਨੀ ਕੁ ਗੁਰਮਤਿ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਨੇ, ਓਨੀ ਕੁ ਪੱਲੇ ਬੰਨ੍ਹ ਲਿਆ ਕਰੋ, ਬਾਕੀ ਦੀ ਉਥੇ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿਆਂ ਕਰੋ ਭਾਈ!"

ਇਹ ਲਿਖਤ ਆਪੋ ਵਿਚੀਂ ਲੜਦੇ-ਭਿੜਦੇ ਤੇ ਖਹਿੰਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰਤਿਕਾ ਹੀ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾਲਤਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਹੁਸਨ ਬਣੇ ਨਾ ਨਸੀਬਾਂ ਵਾਲੀ ਕਾਨੀ...

ਉਹ ਕੁੜੀ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹੱਡ-ਬੀਤੀ ਦੱਸਣ ਲੱਗੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਹਉਕਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਹੱਡ-ਬੀਤੀ ਦਾ ਹੁੰਗਾਰਾ ਭਰਨ ਲਾ ਲਿਆ। ਜੋ ਕੁਝ ਉਸ ਕੁੜੀ ਚੰਨੋ ਨੇ ਦੱਸਿਆ, ਹੁਣ ਉਹ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਲੱਗਿਆ ਹਾਂ:

ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਹੋਰੀਂ ਤਿੰਨ ਭਰਾ ਸਨ। ਪਿਤਾ ਜੀ ਰੰਗ ਦਾ ਗੋਰਾ, ਸੋਹਣਾ ਸਨੱਖਾ, ਛੈਲ ਛਬੀਲਾ ਗੱਭਰੂ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਚਾਰ ਮਾਮੇ ਸਨ। ਜੱਦੀ ਖਾਨਦਾਨ, ਸੋਹਣਾ ਰਹਿਣ-ਸਹਿਣ ਸੀ, ਤੇ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਕੱਲੀ ਭੈਣ ਸੀ। ਮਾਂ ਰੰਗ ਦੀ ਕਾਲੀ, ਕੁਦਰਤ ਨੇ ਜਿਵੇਂ ਸਾਰਾ ਕਾਲਾ ਰੰਗ ਮਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ। ਪਿਤਾ ਜੀ ਹੋਰੀਂ ਬਹੁਤੇ ਗਰੀਬ ਤਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਮਾਮਿਆਂ ਦੇ ਮੂਹਰੇ ਮਹਿਲਾਂ ਅੱਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕੱਚਾ ਘਰ ਹੋਵੇ। ਸੰਜੋਗ ਰਲੇ, ਬਾਪੂ ਜੀ ਨੇ ਸਬਰ ਕਰ ਕੇ ਮਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਿਆ। ਮਾਮਿਆਂ ਦੀ ਅਮੀਰੀ ਨੇ ਮਾਂ ਦਾ ਰੰਗ ਕਾਲਿਉਂ ਫਿੱਕਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਦਦ ਕੀਤੀ। ਮੇਰੇ ਤਾਈ-ਚਾਚੇ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਸਨ ਕਿ ਸਾਡਾ ਹੀਰਾ, ਵੱਡੇ ਘਰ ਵਿਚ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮਾਂ ਨੇ ਸਾਂਝੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰ ਕੇ ਚੰਗੀ ਟੌਹਰ ਬਣਾ ਲਈ। ਮੇਰੀ ਦਾਦੀ, ਮਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ। ਮਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਿਤਾ ਜੀ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸਮਾਂ ਲੰਘਿਆ, ਬੀਬੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਰਗੀ ਧੀ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਦਾ ਨਾਂ ਕਾਲੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਕਾਲੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾ ਜੀਅ ਆਖ ਕੇ ਸਭ ਨੇ ਗੋਦੀ ਖਿਡਾਇਆ। ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇ ਰੰਗ ਦਾ ਇਕ ਵੀ ਕਿਣਕਾ ਕਾਲੇ 'ਤੇ ਨਾ ਪਿਆ। ਮਾਂ ਫਿਰ ਮਾਂ ਬਣਨ ਵਾਲੀ ਹੋ ਗਈ। ਸਭ ਨੇ ਮੁੰਡਾ ਨਾ ਮੰਗਿਆ ਸਗੋਂ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜੋ ਵੀ ਜੀਅ ਆਵੇ, ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਰੱਬ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸੀ। ਫਿਰ ਕਾਲੇ ਵਰਗੀ ਧੀ ਆ ਗਈ, ਜੋ ਬਹੁਤ ਮਾੜੀ ਸੀ, ਮਸਾਂ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਫੜੀ ਜਾਂਦੀ ਤੇ ਸਭ ਨੇ ਢਿੱਲੇ ਜਿਹੇ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਨਾਂ ਮਾੜੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਤਾਈ-ਚਾਚੇ ਵੀ ਪਿਤਾ ਜੀ ਤੋਂ ਪਾਸਾ ਵੱਟਣ ਲੱਗੇ। ਕਹਿੰਦੇ, ਇਹ ਘਰ ਤਾਂ ਕੁੜੀਆਂ ਨਾਲ ਹੀ ਭਰੂਗਾ ਤੇ ਕਿਹੜਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਆਹੁੰਦਾ ਰਹੂ। ਉਹ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ। ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਦਾਦਾ-ਦਾਦੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖ ਨਾ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ। ਮਾਂ ਕਹਿੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਘਰ ਵਿਚ ਸਿਆਣੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਉਹ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸਿਰਫ ਚਾਰ ਦੀਵਾਰੀ ਵਿਚ ਕੈਦ ਲੋਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮਾਂ ਨੇ ਦਾਦਾ-ਦਾਦੀ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸੇਵਾ

ਕੀਤੀ।

ਮੇਰੀ ਦਾਦੀ ਦਾ ਮੁਕਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਧਰਤੀ ਦਾ ਜਨਮ ਸੀ, ਬੜੀ ਦਲੇਰ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਕਦੇ ਮਾਂ ਨੂੰ ਡੋਲਣ ਨਾ ਦਿੱਤਾ। ਮਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਮੇਰੀ ਵਾਰੀ ਕੱਢ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਂ ਚੰਨ ਦਾ ਟੁਕੜਾ, ਸਾਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਰੌਸ਼ਨੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਮੇਰੀ ਵਾਰੀ ਮਾਂ ਦੇ ਰੰਗ ਦਾ ਇਕ ਕਿਣਕਾ ਵੀ ਬੱਚੇ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਿਆ। ਠੋਡੀ 'ਤੇ ਸਰੋਂ ਦੇ ਦਾਣੇ ਜਿੱਤਾ ਤਿਲ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੂੰ ਚਾਰ ਚੰਨ ਲਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਬੇਸ਼ਕ ਤੀਜੀ ਧੀ ਸਾਂ ਪਰ ਮਾਂ ਨੇ ਪੁੱਤ ਵਰਗੀ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਈ। ਮਾਂ ਤਾਂ ਕਈ ਵਾਰ ਹੱਸਦੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੀ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੀ ਚੰਨੋ ਨਹੀਂ, ਚੰਨਣ ਸਿਉਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਤਿੱਖੀ ਤੇ ਚੁਸਤ ਚਲਾਕ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸੀ। ਸਾਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ, ਚੰਨੋ ਜਿਹੇ ਕਰਮ ਰੱਬ ਸਭ ਨੂੰ ਦੇਵੇ।

ਕਈ ਵਾਰ ਮਾਂ ਨੂੰ ਕਾਲੇ ਤੇ ਮਾੜੇ ਦੇ ਵਿਆਹਾਂ ਦਾ ਫਿਕਰ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੌਣ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਊਗਾ। ਪਿਤਾ ਜੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਕਿ ਕੋਈ ਨਾ, ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਬੱਚੇਰੇ ਨੇ ਇਸ ਜੱਗ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਸਿਰ ਨੀਵਾਂ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ...! ਸਾਰੇ ਹੱਸ ਪੈਂਦੇ, ਪਤਾ ਨਾ ਲੱਗਿਆ ਕਦੋਂ ਕਾਲੇ ਤੇ ਮਾੜੇ ਦਸ ਜਮਾਤਾਂ ਪਾਸ ਕਰ ਗਈਆਂ ਤੇ ਵਿਆਹੁਣ ਦੀ ਦਹਿਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਆਣ ਖੜ੍ਹੀਆਂ। ਮਾਂ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਸਿਖਾ ਦਿਤੇ ਸਨ, ਜੋ ਘਰੇਲੂ ਰੋਜ਼ਮਰਾ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਫਿਰ ਕਾਲੇ ਲਈ ਗੋਨੇਆਣੇ ਮੁੰਡਾ ਵੇਖਿਆ। ਉਹ ਦੁਬਈ ਵਿਚ ਡਰਾਈਵਰੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਵੱਡਾ ਭਰਾ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤੇ ਚੰਗੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਇਕ ਭੈਣ ਸੀ ਜੋ ਮੰਗੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਇਕੱਠਾ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਘਰ-ਬਾਰ ਤੇ ਮੁੰਡਾ ਪਸੰਦ ਆ ਗਿਆ, ਹੁਣ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਕਾਲੇ ਪਸੰਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਪਰ ਮੁੰਡੇ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਮੇਰੇ ਮਾਮਿਆਂ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੋਈ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਸੀ। ਚਲੇ ਜੀ, ਕਾਲੇ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਪੱਕਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਵਧੀਆ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ। ਕਾਲੇ ਆਪਣੇ ਸਹੁਰੀਂ ਤੁਰ ਗਈ। ਉਸ ਦੇ ਸਹੁਰਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਸਦਾ ਠੰਢੀ ਹਵਾ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹੇ ਆਏ। ਮੈਂ ਦਸਵੀਂ ਪਾਸ ਕਰ ਕੇ ਅਗਾਂਹ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਕਾਲਜ ਲੱਗ ਗਈ। ਮਾਮੇ ਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤ ਵੀ ਉਥੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਾਜ਼ ਅੱਖ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਸੀ; ਕੋਈ ਡਰਦਾ ਮੈਨੂੰ ਟੋਟਾ, ਪੁਰਜਾ ਆਖਣ ਦੀ ਜੁਅਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰਦਾ। ਮੈਂ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੱਲ ਹੀ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ।

ਨਵਾਂ ਸਾਲ ਚੜ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਮਾੜੇ ਦੀ ਵਾਰੀ ਆ ਗਈ। ਉਸ ਲਈ ਵਰ ਲੱਭਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਕਾਲੇ ਨੇ ਸਹੁਰੇ ਜਾ ਕੇ ਸਭ ਦਾ ਮਨ ਜਿੱਤ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਕੰਮ ਕਰਦੀ। ਮਾਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰਾਨਾ ਕਰਦੀ ਨਾ ਬੱਕਦੀ। ਕਾਲੇ ਨੇ ਸੋਹਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਦਾ ਸਹੁਰੀਂ ਘਰ ਰੁਤਬਾ ਹੋਰ ਉਚਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸ ਦਾ ਕਾਲਾ ਰੰਗ ਸਾਨੂੰ ਕਦੇ ਨਾ ਲੱਭਿਆ।

ਮਾੜੇ ਲਈ ਜ਼ੀਰੇ ਕੋਲ ਫੌਜੀਆਂ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਦੱਸ ਪਈ। ਪਿਛਲੀਆਂ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਤੋਂ ਫੌਜੀ ਤੁਰੇ ਆਉਂਦੇ ਸੀ। ਇਹ ਮੁੰਡਾ ਵੀ ਫੌਜ ਵਿਚ ਸੀ। ਤਿੰਨੋਂ ਭਰਾ ਹੀ ਫੌਜੀ ਸਨ। ਵੱਡੇ ਦੋਵੇਂ ਵਿਆਹੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਤੀਜੇ ਨੂੰ ਭਰਤੀ ਹੋਏ ਨੂੰ ਚਾਰ ਸਾਲ ਹੋਏ ਸਨ। ਸਾਨੂੰ ਮੁੰਡਾ ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਪਸੰਦ ਆ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਫੌਜੀ ਨੂੰ ਮਾੜੇ ਪਸੰਦ ਵੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ! ਮਾਂ ਵਿਚਾਰੀ ਮੁਤ ਮੁਤ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਲੁਣ ਪਾ ਕੇ ਪੀਵੇ ਕਿ ਦਿਲ ਘਟਦਾ ਹੈ। ਮਿਥੇ ਦਿਨ ਫੌਜੀ ਜੀਪ ਭਰ ਕੇ ਆ ਗਏ। ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਪਿਉ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਜੀਅਾਂ ਦਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਫੌਜੀ ਭਰਤੀ ਵੇਲੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੰਜ ਮਿੰਟਾਂ ਦੀ ਝਾਕਣੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫੌਜੀ ਪਿਉ ਕਹਿੰਦਾ- ਸਾਨੂੰ ਕੁੜੀ ਪਸੰਦ ਹੈ, ਪਾਉ ਸ਼ਗਨ। ਫਿਰ ਮਾੜੇ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ਗਨ ਪਾ ਦਿੱਤਾ। ਮਾਂ ਨੇ ਫੌਜੀ ਮੂੰਹ ਲੱਭ ਪਾ ਕੇ ਰੋਕਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਗਲੀ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਵਿਆਹ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। 'ਨਾ ਟੂਮ ਲੈਣੀ, ਨਾ ਦੇਣੀ' ਉਤੇ ਗੱਲ ਮੁੱਕੀ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਤਾਂ ਵਿਆਹ ਟੱਟ ਸਕਦਾ... ਇਹ ਆਖਦਾ ਫੌਜੀ ਪਿਉ ਜੀਪ ਵਿਚ ਬੈਠ ਗਿਆ। ਮਾਂ ਖੁਸ਼ ਸੀ। ਕੁਤਮ ਦੀ ਸਖਤਾਈ ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਲੱਗੀ। ਉਹ ਮਾੜੇ ਦਾ ਦਾਜ ਸਮੇਟਣ ਲੱਗ ਪਈ।

ਦਿਨ ਬੀਤੇ ਤਾਂ ਵਿਆਹ ਦੀ ਤਰੀਕ ਪੱਕੀ ਕਰ ਲਈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਵਿਆਹ ਸੀ, ਉਨ੍ਹੀਂ ਦਿਨੀਂ ਕਾਲੇ ਨੇ ਦੂਜੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਰੇ ਕਹਿੰਦੇ, ਫੌਜੀ ਕਰਮਾਂ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਇਕ ਜਵਾਨ ਹੋਰ ਲੈ ਆਇਆ। ਸਾਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਾੜੇ ਦਾ ਵਿਆਹ ਹੋ ਗਿਆ। ਫੌਜੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਹੀ ਰੰਮ ਦੇ ਢੱਕਣ ਪੱਤੇ। ਮਾਂ ਦੇ ਸਿਰੋਂ ਭਾਰ ਲੱਭ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਮੇਰੀ ਕਦੇ ਫਿਕਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤੀ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਹਿੰਦੀ, ਚੰਨੋ ਤੈਨੂੰ ਤਾਂ ਅਗਲਿਆਂ ਦੇਖਣ ਆਇਆਂ ਹੀ ਲੈ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਸੀ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਕੁਤਮ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨੇ। ਕਾਲੇ ਤੇ ਮਾੜੇ ਦੇ ਵਿਆਹੇ ਜਾਣ ਮਗਰੋਂ ਮੈਨੂੰ ਬਾਲਟੀ ਚੁੱਕ ਧਾਰਾਂ ਕੱਢਣੀਆਂ ਪਈਆਂ।

ਚੁੱਲ੍ਹੇ-ਚੌਂਕੇ ਵਿਚ ਗੋਰੇ ਭੰਨੂ ਕੇ ਚੁੱਲ੍ਹਾ ਤਪਾਉਣਾ ਪਿਆ।

ਬੀ.ਏ. ਪੂਰੀ ਕਰ ਕੇ ਮੈਂ ਕਾਲਜ ਤੋਂ ਹਟ ਗਈ। ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਦੇ ਪੁੰਝੇ ਨੇ ਮੇਰਾ ਹੁਸਨ ਟਿੱਬਿਆ ਦੇ ਰੇਤੇ ਵਾਂਗ ਉਡਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੈਨੇਡਾ, ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਲੱਭਣ ਲੱਗੇ। ਕਾਲੇ ਤੇ ਮਾੜੇ ਦੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਘਰ ਦਾ ਤੌਰਾ ਜਿਵੇਂ ਖੜ੍ਹ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਮੇਰੇ ਚੰਨ ਵਰਗੇ ਮੁੱਖ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਗ੍ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਵੇਖਦਿਆਂ ਵੇਖਦਿਆਂ ਦਾਦਾ-ਦਾਦੀ ਤੁਰ ਗਏ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁੰਡਾ ਪਸੰਦ ਨਾ ਆਇਆ। ਮਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰਾ ਝੋਰਾ ਖਾਣ ਲੱਗਾ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ, ਮਾਂ ਨੇ ਕਦੋਂ ਝੋਰੇ ਨੂੰ ਕੈਸਰ ਦੀ ਨਾ ਮੁਰਾਦ ਬਿਮਾਰੀ ਵਿਚ ਬਦਲ ਲਿਆ। ਕਾਲੇ ਤੇ ਮਾੜੇ ਦੇ ਦਿਨ ਰਹਿ ਕੇ ਮੁਤ ਜਾਂਦੀਆਂ। ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੀ ਇਕ ਲੱਤ ਖੇਤ, ਇਕ ਡਾਕਟਰਾਂ ਕੋਲ ਹੁੰਦੀ। ਮਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਹਿੰਦੀ, ਕਾਲੇ ਤੇ ਮਾੜੇ ਤਾਂ ਘਰ ਦੇ ਭਾਗ ਹੀ ਲੈ ਗਈਆਂ! ਮੈਂ ਕਈ ਵਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਕਪਾਹ ਦੀ ਫੁੱਟੀ ਵਰਗਾ ਰੰਗ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਬਹੁਤਾ ਰੰਗ ਨਾ ਭਰ ਸਕਿਆ।

ਮੇਰੇ ਲਈ ਮੁੰਡਾ ਲੱਭਣਾ ਮਾਮਿਆਂ ਲਈ ਵੀ ਕਸ਼ਮੀਰ ਦਾ ਮਸਲਾ ਬਣ ਗਿਆ। ਕੈਨੇਡਾ ਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਮੈਂ ਪਸੰਦ ਆਉਂਦੀ ਤਾਂ ਦਾਜ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਲੈਂਦੇ। ਦਾਜ ਦੇਣਾ ਵੀ ਮਾਮਿਆਂ ਲਈ ਬਹੁਤਾ ਔਖਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੂੰਹ ਅੱਡ ਰਿਹਾ, ਉਹ ਵਿਆਹ ਪਿਛੋਂ ਕੀ ਰੰਗ ਲਿਆਉਂਦਾ? ਮਾਂ ਨੂੰ ਨੇੜੇ-ਤੇੜੇ ਆਰਾਮ ਨਾ ਆਇਆ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਲੁਧਿਆਣਾ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ। ਪੈਸਾ ਪਾਣੀ ਵਾਂਗ ਵਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮਾਂ ਮੇਰੇ ਮਾਮਿਆਂ ਦੀ ਜਾਨ ਸੀ।

ਮੈਂ ਮਾਂ ਕੋਲ ਹਸਪਤਾਲ ਰਹਿੰਦੀ, ਉਸ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਦੀ। ਘਰੇ ਕਦੇ ਕਾਲੇ ਤੇ ਕਦੇ ਮਾੜੇ ਆ ਜਾਂਦੀਆਂ। ਕਦੇ ਕੋਈ ਮਾਮੀ ਟਾਈਮ ਲੰਘਾ ਜਾਂਦੀ। ਹੁਣ ਸਭ ਲਈ ਮਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਵਰ ਲੱਭਣਾ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਨ। ਮਾਂ ਦੇ ਲਾਗਲੇ ਵਾਰਡ ਵਿਚ ਇਕ ਬਾਪੂ ਵੀ ਕੈਸਰ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਨਾਲ ਜੁੜ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਈ ਵਾਰ ਉਸ ਕੋਲ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ। ਬਾਪੂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਬੈਠ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਆਉਂਦੀ। ਇਕ ਦਿਨ ਬਾਪੂ ਦੇ ਪੁੱਤ ਲਾਡੀ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਹੋਈ। ਲਾਡੀ ਦੀ ਤੱਕਣੀ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਪਾਰੇ ਵਾਂਗ ਉਤਰ ਗਈ। ਉਹ ਸੋਹਣਾ ਸੁਨੱਖਾ ਉਚਾ ਲੰਮਾ ਜਵਾਨ, ਗੋਰਾ ਰੰਗ, ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਫੜ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਮਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ

ਮੂੰਹ ਆਈ ਬਾਤ

ਮੇਜਰ ਕੁਲਾਰ ਬੋਪਾਰਾਏਕਲਾਂ
ਫੋਨ: 916-273-2856
www.boparaisudhar.com

ਲੱਗੀ ਪਰ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਮਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣੀ, ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਨੰਗੀ ਤਾਰ ਨੂੰ ਹੱਥ ਪਾਉਣ ਬਰਾਬਰ ਸੀ। ਲਾਡੀ ਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਪਸੰਦ ਆ ਗਈ ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਵਾਰਡਾਂ ਤਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਮਾਂ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੋਈ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਮਿਲ ਗਈ। ਮੈਨੂੰ ਲਾਡੀ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਨਾ ਭੁੱਲੀ, ਮਾਂ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੌਸਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਜਾਣੂ ਬੰਦਾ ਕੱਢ ਕੇ ਲਾਡੀ ਘਰ ਭੇਜਿਆ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਵਿਆਹ ਅਮਰੀਕਾ ਵਾਲੀ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਰੋਈ। ਮਾਂ ਨੇ ਧਰਵਾਸ ਦਿੱਤਾ।

ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਅਮਰੀਕਾ ਵਾਲਾ ਮੁੰਡਾ ਮਿਲ ਗਿਆ ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਦੂਜਾ ਵਿਆਹ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਘਰਵਾਲੀ ਨਾਲ ਤਲਾਕ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਮਿਆਂ ਨੇ ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਂ ਵੀ ਮਾਮਿਆਂ ਦੇ ਮੂਹਰੇ ਕੁਝ ਨਾ ਬੋਲੀ। ਸਾਦਾ ਵਿਆਹ ਹੋ ਗਿਆ। ਨੌਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿਚ ਮੈਂ ਇਥੇ ਆ ਗਈ। ਇਥੇ ਉਸ ਕੋਲ ਲੀਕਰ ਸਟੋਰ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਨੌਂ ਸਾਲ ਦੀ ਕੁੜੀ ਜੀ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਰਹਿੰਦੀ। ਆਪ ਦਾਰੂ ਦਾ ਆਦੀ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਨਿੱਤ ਸੂਲੀ ਟੰਗੀ ਰਹਿੰਦੀ। ਮਾੜੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਵਾਲਾ ਬੰਦਾ ਆਪਣਾ ਪਰਿਵਾਰ ਕਿਵੇਂ ਖੁਸ਼ ਰੱਖ ਸਕਦਾ? ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਹੁਸਨ ਨੇ ਇਕ ਦਿਨ ਵੀ ਸੁੱਖ ਦਾ ਸਾਹ ਨਾ ਲੈਣ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਇਕ ਦਿਨ ਉਹ ਸਦਾ ਦੀ ਨੀਂਦ ਸੌ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਮਾਂ ਤਾਂ ਕੀ ਬਣਨਾ ਸੀ, ਪਤਨੀ ਵੀ ਨਾ ਬਣ ਸਕੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਘਰ ਸੀ, ਲੀਕਰ ਸਟੋਰ ਸੀ, ਧੀ ਵੀ ਸੀ ਪਰ ਜੋ ਇਕ ਕੁੜੀ ਦੇ ਅਰਮਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਮਧੋਲੇ ਗਏ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਰੱਬਾ! ਰੰਗ ਤਾਂ ਦੋ ਹੀ ਹਨ ਪਰ ਗੋਰੇ ਰੰਗ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਰ ਦੀ ਵਧੀਆ ਲਿਖ ਦਿਆਂ ਕਰ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਾਲਾ ਰੰਗ ਹੀ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਨਾ ਮੈਂ ਵਿਆਹੀ ਆਂ, ਨਾ ਕੁਆਰੀ!... ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਹੁਸਨ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵੀ ਸੰਵਾਰ ਜਾਵੇ।... ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉਹਨੇ ਰੋਂਦੀ ਹੋਈ ਨੇ ਫੋਨ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ।

Sistar Mortgage
Minimizing Cost, Maximizing Investment
www.SistarMortgage.com

Balbir (Bill) Grewal, Loan Officer (NMLS 353442)
Residential & Commercial Loans

(734) 330-8859 Mobile
(586) 802-7385 Fax
Balbir.Grewal@SistarMortgage.com

Loans Available In Most States!

***Refinance up to 125% value of the house.**

- Residential Loans (Purchase, Refinance & Cash Out Refinance).
- Self Employed and H1 Visa
- Jumbo loans
- Commercial Property With Business or Business Only.
- Business Equity Line of Credit.
- Multi Unit Investment Property.

Michigan Truck Driving School
6405 Middlebelt Road, Romulus, MI 48174

**ਸਭ ਸਹੂਲਤਾਂ ਨਾਲ
ਲੈਸ ਨਵਾਂ ਟਰੱਕ
ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਸਕੂਲ**

*ਸਕੂਲ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ
*3-4 ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਟਰੱਕ ਡਰਾਈਵਰ ਬਣੋ

Raj Jamarai **Cell:734-644-1010** Office:734-747-4298

ਕਲਾਸ 'ਏ' CDL ਡਰਾਈਵਰ ਓਨਰ ਆਪਰੇਟਰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ (OTC/Regional)

ਇਕੱਲੇ ਡਰਾਈਵਰ

55 ਸੈਂਟ ਪ੍ਰਤੀ ਮੀਲ ਤੱਕ

ਟੀਮ ਡਰਾਈਵਰ

70 ਸੈਂਟ ਪ੍ਰਤੀ ਮੀਲ ਤੱਕ

ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ

- *ਕਲਾਸ 'ਏ' CDL ਅਤੇ ਦੋ ਸਾਲ ਦਾ ਤਜਰਬਾ
- *ਪਿਛਲੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੋਂ ਕੋਈ ਡੀ. ਯੂ. ਆਈ./ਡੀ. ਡਬਲਿਊ. ਆਈ. ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਜ਼ਾ ਨਾ ਹੋਈ ਹੋਵੇ
- *ਪਿਛਲੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਦੋ ਵਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੂਵਿੰਗ ਵਾਇਲੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਐਟ ਫਾਲਟ, ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ ਨਾ ਹੋਈਆਂ ਹੋਣ
- *ਡੀ. ਓ. ਟੀ. ਫੰਕਸ਼ਨਲ ਕੈਪੇਸਟੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਡਰੱਗ ਸਕਰੀਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ

ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ: ਨਵਦੀਪ ਸਿੱਧੂ ਜਾਂ ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ

ਫੋਨ: 856-562-0052, 614-949-4672

info@5aabtransport.com

www.5aabtransport.com

10-12

ਸਮੂਹ ਜਗਤ ਨੂੰ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ 550ਵੇਂ ਨਵੇਂ ਸਾਲ ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ ਸੰਮਤ ਦੀ

ਲੱਖ ਲੱਖ ਵਧਾਈ

ਸਿੱਖ ਰਿਲੀਜੀਅਸ ਸੁਸਾਇਟੀ, ਪੈਲਾਟਾਈਨ

(ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪੈਲਾਟਾਈਨ, ਸ਼ਿਕਾਗੋ)

ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਬੋਰਡ ਦੀਆਂ 2018-22 ਲਈ ਚੋਣਾਂ

ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿਚ ਸਿਫਤੀ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੋਟ ਪਾਉ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਪੂਰਨ ਸਹਿਯੋਗ ਦਿਓ ਜੀ।

**1 ਅਮਰਜੀਤ
ਸਿੰਘ ਬੈਂਸ**

Bains, Amarjit Singh

**3 ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ
ਜੌਹਲ**

Johal, Gurdeep Singh

**4 ਜੈ ਰਾਮ ਸਿੰਘ
ਕਾਹਲੋਂ**

Kahlon, Jairam Singh

**5 ਵਹੀਰ ਸਿੰਘ
ਨਾਰੰਗ**

Narang, Wahir Singh

**7 ਸਲਵਿੰਦਰ
ਕੌਰ ਸੰਧੂ**

Sandhu, Salwinder Kaur

ਅਟਵਾਲ ਨੇ ਟਰੂਡੋ ਦੀ ਭਾਰਤ ਫੇਰੀ 'ਖਰਾਬ' ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਗੀ ਮੁਆਫੀ

ਵੈਨਕੂਵਰ: ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਪਿਛਲੇ ਮਹੀਨੇ ਭਾਰਤ ਫੇਰੀ ਦੌਰਾਨ ਚਰਚਾ ਵਿਚ ਆਏ ਸਰੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾਯਾਫਤਾ ਖਾਤਕੂ ਜਸਪਾਲ ਅਟਵਾਲ ਨੇ ਉਸ ਕਰ ਕੇ ਜਸਟਿਸ ਟਰੂਡੋ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਝੱਲਣੀ ਪਈ ਨਮੋਸ਼ੀ ਲਈ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਖਾਲਿਸਤਾਨ ਦੀ ਲਹਿਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਦੱਸਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਉਦੋਂ ਭਖਿਆ ਜਦੋਂ ਮੁੰਬਈ ਵਿਚ ਇਕ ਸਮਾਗਮ ਦੌਰਾਨ ਅਟਵਾਲ ਦੀਆਂ ਟਰੂਡੋ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੋਫੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਫੋਟੋਆਂ ਖਿੱਚੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਉਸ ਨੂੰ ਟਰੂਡੋ ਦੀ ਇਕ ਹਫਤੇ ਦੀ ਭਾਰਤ ਫੇਰੀ ਦੌਰਾਨ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਹਾਈ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਉਤੇ ਰੱਖੇ ਰਾਤਰੀ ਭੇਜ ਲਈ ਵੀ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਇਹ ਸੱਦਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 62 ਸਾਲਾ ਅਟਵਾਲ ਨੇ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਚੁੱਪੀ ਮਗਰੋਂ ਇਥੇ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿਚ ਰੱਖੇ ਪੱਤਰਕਾਰ ਸੰਮੇਲਨ ਦੌਰਾਨ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ

ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਜਸਪਾਲ ਅਟਵਾਲ (ਸੱਜੇ)

ਭਾਰਤੀ ਅਫਸਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਿਚ ਰਤਾ ਵੀ ਸੱਚਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਜਸਟਿਸ ਟਰੂਡੋ ਨਾਲ ਖਾਣੇ ਦੀ ਦਾਅਵਤ ਦਾ ਸੱਦਾ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਸਫੀਰ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ

ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਉਸ ਨੇ ਸਰੀ ਸੈਂਟਰਲ ਹਲਕੇ ਤੋਂ ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਸੰਸਦ ਮੈਂਬਰ ਰਣਦੀਪ ਸਿੰਘ ਸਰਾਏ ਤੋਂ ਕਰਵਾਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਸ ਨੇ 1986 ਵਿਚ ਕੈਨੇਡਾ ਆਏ

ਜਾਇਜ਼ ਵੀਜ਼ੇ 'ਤੇ ਆਇਆ ਅਟਵਾਲ: ਭਾਰਤ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਭਾਰਤੀ ਵਿਦੇਸ਼ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਜਰਮ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਖਾਲਿਸਤਾਨੀ ਜਸਪਾਲ ਅਟਵਾਲ ਆਪਣੇ ਜਾਇਜ਼ ਵੀਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਭਾਰਤ ਆਇਆ ਸੀ। ਵਿਦੇਸ਼ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਬੁਲਾਰੇ ਰਵੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਪਰਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਨੀਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਚੇਤ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਗੁੰਮਰਾਹਕੁਨ ਤੱਤ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜੋ ਅਤੀਤ 'ਚ ਭਾਵੇਂ ਭਾਰਤ-ਵਿਰੋਧੀ ਸਨ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਰਾਹ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ।

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜ ਮੰਤਰੀ ਉਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚੋਂ ਉਪਜੇ ਗੁੱਸੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਸ ਨੂੰ ਪਛਤਾਵਾ ਵੀ ਹੈ।

ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਵਾਲ ਵਕੀਲ ਦੀ ਥਾਂ ਅਟਵਾਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਕ ਪੱਤਰਕਾਰ ਨਾਲ ਤਲਖਕਲਾਮੀ ਵੀ ਹੋ ਗਈ। ਅਟਵਾਲ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣਾ ਬਿਆਨ ਆਪ ਪਤ੍ਰ ਕੇ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ 'ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ' ਹੋ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਦਾਅਵਤ ਵਿਚ ਸਿਰਕਤ ਕਾਰਨ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸ

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਮਸਲੇ ਕਾਰਨ ਕੈਨੇਡਾ, ਭਾਰਤ, ਮੇਰੇ ਭਾਈਚਾਰੇ, ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਝੱਲਣੀ ਪਈ ਨਮੋਸ਼ੀ ਲਈ ਮੈਂ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ। ਉਸ ਦੇ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਦਰਸਾ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦਾਅ ਪੇਚਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਵਕੀਲ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵੀਜ਼ੇ ਉਤੇ ਹੀ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਵਾਰ ਭਾਰਤ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਵਾਰ ਵੀ ਗਿਆ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੇ ਭਾਰਤ ਵਿਰੋਧੀ ਕਿਸੇ ਜਥੇਬੰਦੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀਜ਼ਾ ਨਾ ਦਿੰਦੀ।

ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਇੱਛਤ ਮੌਤ ਦੀ ਮਿਲੀ ਇਜਾਜ਼ਤ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਕ ਮਿਸਾਲੀ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਲਾਇਲਾਜ ਰੋਗ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਤੇ ਬੇਸੁਰਤ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤਹਿਤ ਇੱਛਤ ਮੌਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਸਿਖਰਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਲਾਇਲਾਜ ਰੋਗ ਹੰਢਾ ਰਿਹਾ ਮਰੀਜ਼ ਹੁਣ 'ਜਿਉਂਦੀ ਵਸੀਅਤ' ਲਿਖ ਸਕੇਗਾ, ਜੋ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਮਰੀਜ਼ ਤੋਂ ਜੀਵਨ ਰੱਖਿਅਕ ਢਾਲ ਨੂੰ ਲਾਹੁਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇਗੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਖਸ, ਜਿਸ ਦੀ ਜਿਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਡੂੰਘੀ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਦੁੱਖ ਭੋਗਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮੁਲਕ ਦੇ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਦੀਪਕ ਮਿਸ਼ਰਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਪੰਜ ਮੈਂਬਰੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਦਾਸੀਨ ਸੋਧੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਜਿਉਂਦੀ ਜਾਗਦੀ ਅਗਾਊਂ ਵਸੀਅਤ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹਨ।

ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਮੌਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕੁਝ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤਹਿਤ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਕੌਣ ਅਮਲ ਵਿਚ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਮੌਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਕਿਸ ਅਧਾਰ ਉਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲਾਇਲਾਜ ਰੋਗ ਪੀੜਤ ਜਾਂ

ਬੇਸੁਰਤ ਮਰੀਜ਼ ਲਈ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਮੌਤ ਲਈ ਅਗਾਊਂ ਦਰਖਾਸਤ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨੇੜਲਾ ਦੋਸਤ ਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਗਰੋਂ ਮੈਡੀਕਲ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਦਰਖਾਸਤ 'ਤੇ ਗੌਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਂਜ ਸਿਖਰਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਮੁੱਦੇ (ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਮੌਤ) ਉਤੇ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ, ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਹੁਕਮ ਤੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਲਾਗੂ ਰਹਿਣਗੇ।

ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਦੀਪਕ ਮਿਸ਼ਰਾ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੈਂਚ ਵਿਚ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਭਾਵੇਂ ਚਾਰ ਵੱਖੋ ਵੱਖਰੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਸਨ, ਪਰ ਸਾਰੇ ਜੱਜ 'ਜਿਉਂਦੀ ਵਸੀਅਤ' ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਉਤੇ ਇਕਮਤ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਿਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਮਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਡੂੰਘੀ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਕਸ਼ਟ ਭੋਗਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਾਲ 2011 'ਚ ਅਰੁਣਾ ਸ਼ਾਨਬਾਗ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਮੌਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀਆਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸਾਂ 'ਚ ਜਿਥੇ ਪੀੜਤ ਮਰੀਜ਼ ਖੁਦ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ, ਤੋਂ ਜੀਵਨ ਰੱਖਿਅਕ ਢਾਲ ਉਤਾਰ ਲਈ ਜਾਵੇ।

ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੇ 'ਸਬਰ' ਦੀ ਚਰਚਾ

ਟੋਰਾਂਟੋ: ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚ ਸੈਂਕੜੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਵਿਲੱਖਣ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਵਧਾਏ ਜਾਣ ਖਿਲਾਫ਼ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ

ਤਨਖਾਹਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਥਾਂ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੀ ਵਕਾਲਤ

ਪਬਲਿਕ ਸਿਸਟਮ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਸਾਡੇ ਪੈਸੇ ਵਧਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਵਿਚ ਵਧਾਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਨਰਸਾਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਤੇ ਜ਼ਰੂਰਤਮੰਦ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਜਿਸ ਸੂਬੇ ਦੇ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੀ ਇਹ ਮੰਗ ਹੈ, ਉਥੋਂ ਦੀ ਦਫਤਰੀ ਭਾਸ਼ਾ ਫਰੈਂਚ ਹੈ। ਇਸੇ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਲਿਖੀ ਗਈ ਚਿੱਠੀ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, "ਅਸੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਡਾਕਟਰ ਮਜ਼ਬੂਤ

ਬੀਤੀ 25 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਪੋਸਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ 700 ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਜਨਰਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ, ਸ ਪੈ ਸ ਿ ਲ ਸ ਟ , ਰੈਜੀਡੈਂਟ ਮੈਡੀਕਲ ਡਾਕਟਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮੈਡੀਕਲ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹੈਲਥ ਬਜਟ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਕੱਢਣਾ ਪਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਨਰਸਾਂ ਤੇ ਕਲਰਕਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਜ਼ਨ ਪੈ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਿਹਤ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿਚ ਕਾਫੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਝੱਲਣੀ ਪੈ ਰਹੀ ਹੈ।

ਕੈਨੇਡਾ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਫਾਰ ਹੈਲਥ

ਇਨਫਾਰਮੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਾਲ 2017 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਮੁਤਾਬਕ ਇਕ ਆਮ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਡਾਕਟਰ 260,925 ਡਾਲਰ ਯਾਨੀ 1,31,67,790.58 ਰੁਪਏ ਕਮਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਰਿਪੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਫ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਾਕੀ ਕੀ ਕਮਾਈ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੇ 25 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਇਕ ਹੋਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 500 ਮਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਯਾਨੀ 25,25,32,52,925.00 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸਪੈਸ਼ਲਿਸਟ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਵਿਚ ਵਧਾਏ ਜਾਣ ਨੂੰ ਭੱਦਾ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਡਾਕਟਰਾਂ ਦਾ ਇਹ ਕਦਮ ਨਰਸਾਂ ਦੇ ਉਸ ਕਦਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਇਆ ਹੈ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਡਾਕਟਰਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਵਧਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿਚ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ।

ਖੇਤ ਮਜ਼ਦੂਰ ਦਾ ਪੁੱਤ ਬਣਿਆ ਪੀ. ਸੀ. ਐਸ. ਅਧਿਕਾਰੀ

ਸ੍ਰੀ ਮੁਕਤਸਰ ਸਾਹਿਬ: ਪਿੰਡ ਭਾਗਸਰ ਦੇ ਖੇਤ ਮਜ਼ਦੂਰ ਦੇ ਪੁੱਤ ਤਰਸੇਮ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ. ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਕੇ ਮੁਕਤਸਰ ਜਿਲ੍ਹੇ ਦਾ ਨਾਮ ਰੌਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤਰਸੇਮ ਦੀ ਤਾਇਨਾਤੀ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਚ ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਵਿਚ ਹੋਈ ਹੈ। ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ. ਦੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿਚ ਤਰਸੇਮ 15 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਮੋਹਰੀ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਤਰਸੇਮ ਨੇ ਪਿੰਡ ਭਾਗਸਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਮਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਫਤਰ (ਸ੍ਰੀ ਮੁਕਤਸਰ ਸਾਹਿਬ) ਵਿਚ ਬਤੌਰ ਕਲਰਕ ਭਰਤੀ ਹੋ ਗਿਆ, ਪਰ ਮਨ ਵਿਚ ਉਹ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਤਾਘ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਡੇਰੇ ਲਾ ਲਏ। ਉਸ ਨੇ 2013 ਵਿਚ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ) ਵਿਚ ਸਿੱਧਾ ਸੀਨੀਅਰ ਸਹਾਇਕ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਮਗਰੋਂ ਉਸ ਨੇ ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ. ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।

ਉਸ ਨੇ ਅਕਤੂਬਰ 2017 ਵਿਚ ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ. ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਸਰ ਕਰਦਿਆਂ ਪਹਿਲੇ 15 ਜਣਿਆਂ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾ ਸਥਾਨ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਿਆ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਖਰਲੇ ਪੰਦਰਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਹੁਣ ਹੋਈ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਹਰਿਆਣਾ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਟੈਕਸ ਰਹਿਤ ਬਜਟ ਪੇਸ਼

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਵਿੱਤ ਮੰਤਰੀ ਕੈਪਟਨ ਅਭਿਮੰਨਿਊ ਨੇ ਸੂਬੇ ਦਾ 1,15,198.29 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਟੈਕਸ ਰਹਿਤ

ਕਰੋੜ ਨਾਲੋਂ ਵਧ ਕੇ 19399.34 ਕਰੋੜ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਰਿਆਣਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਬਜਟ ਨੂੰ ਵਿਕਾਸ ਮੁਖੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਪਰ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੇ

ਬਜਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਸਨਅਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਗੈਸ ਉਤੇ ਵੈਟ 12.5 ਫੀਸਦੀ ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ 6 ਫੀਸਦੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੂਬੇ ਦਾ ਮਾਇਕ ਘਾਟਾ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ 17240.45

ਬਜਟ ਨੂੰ ਦਿਸ਼ਾ ਹੀਣ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਕਰਾਰ ਦਿੰਦਿਆਂ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਭਾਜਪਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈ ਕੇ ਸੂਬੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ 90,226 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ

ਐਸ.ਵਾਈ.ਐਲ. ਦੇ ਪਾਣੀ ਲਈ ਖੱਟਰ ਵੱਲੋਂ ਸੰਕਲਪ

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ: ਹਰਿਆਣਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਮਨੋਹਰ ਲਾਲ ਖੱਟਰ ਨੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਸਤਲੁਜ ਯਮੁਨਾ ਲਿੰਕ (ਐਸ.ਵਾਈ.ਐਲ.) ਨਹਿਰ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਸੱਤਾ ਦੀ ਪੌੜੀ ਬਣਾ ਕੇ ਰਾਜਸੀ ਰੋਟੀਆਂ ਸੇਕਣ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਐਸ. ਵਾਈ. ਐਲ. ਦੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਇਕ ਬੂੰਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗੇ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਡਾ ਸੰਕਲਪ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਹਰਿਆਣਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ 'ਚ ਰਾਜਪਾਲ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ।

ਬੋਝ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਬੋਝ ਬਾਰੇ ਵਿੱਤ ਮੰਤਰੀ ਕੈਪਟਨ ਅਭਿਮੰਨਿਊ ਦੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ਾ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਤਿੰਨ ਫੀਸਦੀ ਹੱਦ ਵਿਚ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ 19,366.99 ਕਰੋੜ ਦਾ ਅਜੇ ਹੋਰ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਹਰਿਆਣਾ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਬਜਟ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ 1,02,329.35 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਤੋਂ 14,791.38 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਵਧ ਹੈ ਜਿਹੜਾ 12.6 ਫੀਸਦੀ ਵਧ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਵਿੱਤ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ ਕਿ ਸੂਬੇ ਨੂੰ 76,933.02 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀਆਂ ਮਾਲੀਆ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਵਿਚ ਸੂਬੇ ਦੀਆਂ 49,131.74 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਟੈਕਸ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਅਤੇ 11,302.66 ਗੈਰ ਟੈਕਸ ਮਾਲੀਆ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਹਨ।

ਟੈਕਸ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਵਿਚ ਮੁੱਖ ਸਾਧਨ ਜੀ.ਐਸ.ਟੀ. ਤੋਂ 23,760 ਕਰੋੜ, ਵੈਟ ਤੋਂ 11,440 ਕਰੋੜ, ਆਬਕਾਰੀ ਫੀਸ ਤੋਂ 6,000 ਕਰੋੜ, ਅਸਟਾਮ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ 4500 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਮਿਲਣੇ ਹਨ। ਗੈਰ ਟੈਕਸ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਵਿਚ ਈ.ਡੀ.ਸੀ. ਤੋਂ 4000 ਕਰੋੜ, ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਤੋਂ 2000 ਕਰੋੜ ਅਤੇ ਖਣਨ ਤੋਂ 800 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਹਰਿਆਣਾ ਅਗਲੇ ਵਿੱਤੀ ਸਾਲ ਵਿਚ ਅੱਠ ਫੀਸਦੀ ਵਿਕਾਸ ਦਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੌਮੀ ਪੱਧਰ ਦੀ ਦਰ 6.6 ਫੀਸਦੀ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੀ ਟੈਕਸ ਨੀਤੀ ਤੋਂ ਟਰੰਪ ਖਫਾ

ਵਾਸ਼ਿੰਗਟਨ: ਅਮਰੀਕੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਡੋਨਲਡ ਟਰੰਪ ਨੇ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਚੀਨ ਵਰਗੇ ਮੁਲਕਾਂ ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਮਰੀਕੀ ਦਰਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਣ ਵਿਚ ਨਾਕਾਮ ਰਹੇ ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਤੇ 'ਮੋਤਵਾ ਟੈਕਸ' ਲਾਉਣ ਤੋਂ ਵੀ

ਗੁਰੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਦੱਸਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵੱਲੋਂ ਅਮਰੀਕੀ ਕੰਪਨੀ ਹਾਰਲੇ-ਡੇਵਿਡਸਨ ਦੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲਾਂ

ਦੀ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਹੁੰਦੀ ਵਿਕਰੀ ਉਤੇ 50 ਫੀਸਦੀ ਡਿਊਟੀ ਵਧਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਮਰੀਕੀ ਸਦਰ ਨੇ ਬੁਰਾ ਮਨਾਇਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਭਾਰਤ ਵੱਲੋਂ ਦਰਾਮਦ ਹੁੰਦੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲਾਂ ਉਤੇ ਕੋਈ ਡਿਊਟੀ ਨਹੀਂ ਵਸੂਲਦਾ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਮਰੀਕੀ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਡੋਨਲਡ ਟਰੰਪ ਨੇ ਰਿਪਬਲੀਕਨ ਪਾਰਟੀ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਲਮੀ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਟੀਲ (25 ਫੀਸਦੀ) ਤੇ ਐਲੂਮੀਨੀਅਮ (10 ਫੀਸਦੀ) ਦੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਦਰਾਮਦ ਦਰਾਂ ਉਤੇ ਸਹੀ ਪਾ ਦਿੱਤੀ। ਇਥੇ ਵਾਈਟ ਹਾਊਸ ਵਿਚ ਨਵੀਂ ਦਰਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ ਉਤੇ ਐਲਾਨ ਕਰਦਿਆਂ ਟਰੰਪ ਨੇ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅੱਜ ਜਿਹੜਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਲਕ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸਾਡੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਮਰੀਕੀ ਸਦਰ ਦੀ ਸਹੀ ਮਗਰੋਂ ਅਗਲੇ 15 ਦਿਨਾਂ 'ਚ ਨਵੀਆਂ ਦਰਾਂ ਅਮਲ ਵਿਚ ਆ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਅਦਲਾ ਬਦਲੀ ਬਾਰੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨੇ ਮੰਨੀ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸਲਾਹ

ਇਸਲਾਮਾਬਾਦ: ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨਾਲ ਚੱਲ ਰਹੇ ਕੁਤੱਤਭਰੇ ਮਾਹੌਲ ਵਿਚ ਉਸ ਵੇਲੇ ਇਕ ਨਵਾਂ ਮੋੜ ਆ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨੇ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਤਬਾਦਲਾ ਨੀਤੀ ਬਾਰੇ ਭਾਰਤ ਦਾ ਉਹ ਸੁਝਾਅ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜੋ ਮਾਨਵਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੈਦੀਆਂ ਦੇ ਮੈਡੀਕਲ ਵੀਜ਼ਾ ਤੇ ਜੁਡੀਸ਼ਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸਬੰਧੀ ਮੁੱਦੇ ਹੱਲ ਕਰਨ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਉਤੇ ਦੋਵੇਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਤਣਾਅ ਵੀ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਵਿਦੇਸ਼ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਅਫਸਰ ਮੁਹੰਮਦ ਫਾਜ਼ਿਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ ਮੰਤਰੀ ਖਵਾਜਾ ਆਸਿਫ਼ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕੈਦੀਆਂ ਸਬੰਧੀ ਦਿੱਤੇ ਸੁਝਾਅ ਉਤੇ ਲੰਮੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਰੀ ਝੰਡੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਵੇਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਮ ਨਾਗਰਿਕ ਜੋ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਕੈਦੀ ਹਨ, ਨਾਲ ਦਿਆਨਤਦਾਰੀ ਦਿਖਾਈ ਜਾਵੇ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਹਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿਚ 70 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵਧ ਉਮਰ ਦੇ ਆਮ ਨਾਗਰਿਕ, ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੋੜਾਂ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਵਿਦੇਸ਼ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦੇ ਸੂਤਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਤਰਾਲੇ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮਾਨਵਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਰੀ ਝੰਡੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ 60 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵਧ ਦੇ ਆਮ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਅਤੇ 18 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਵੀ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇਗੀ।

ਅਰੁਣਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵੱਲੋਂ ਅਨੰਦ ਮੈਰਿਜ਼ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ

ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ: ਅਰੁਣਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਆਨੰਦ ਮੈਰਿਜ਼ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਨਿਆਂ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਮਹਿਲਾ ਤੇ ਬਾਲ ਵਿਕਾਸ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਰੁਣਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਈ ਸੂਚਨਾ ਮਗਰੋਂ ਆਪਣਾ ਇਰਾਦਾ ਬਦਲ ਲਿਆ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਚ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਘੱਟ ਹੋਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਆਨੰਦ ਮੈਰਿਜ਼ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਕੋਲੰਬਸ, ਓਹਾਇਓ ਵਿਚ ਡੀਜ਼ਲ ਮਕੈਨਿਕ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

*ਜੇ ਸੈਮੀ ਟਰੱਕਾਂ ਤੇ ਟਰੇਲਰਾਂ ਦੀ ਰਿਪੇਅਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੋਵੇ

*ਛੋਟੀ-ਮੋਟੀ ਤੇ ਵੱਡੀ ਰਿਪੇਅਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੋਵੇ

*ਆਇਲ ਚੇਂਜ ਅਤੇ ਬਰੇਕਾਂ ਵਗੈਰਾ ਜਿਹੇ ਗੱਡੀਆਂ ਦੇ ਰੁਟੀਨ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੋਵੇ

*ਗੱਡੀਆਂ ਦੇ ਕਲਪੁਰਜਿਆਂ ਦੇ ਟੈਸਟ ਲਈ ਡਾਇਗਨਾਸਟਿਕ ਟੂਲ ਵਰਤ ਸਕਦਾ ਹੋਵੇ

*ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਗੱਡੀ ਮੋੜਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਆਲਿਟੀ ਇੰਸਪੈਕਸ਼ਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੋਵੇ

ਯੋਗਤਾਵਾਂ:

*ਟਰੱਕ ਅਤੇ ਟਰੇਲਰ ਮਕੈਨਿਕ ਵਜੋਂ ਤਜਰਬਾ ਹੋਵੇ

*ਵੈਲਿਡ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਲਾਇਸੈਂਸ ਹੋਵੇ

*ਸਮੇਂ ਦਾ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਬਾਰੀਕੀ

ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ

*ਜਲਦ ਕੰਮ ਨਿਬੇੜਨ ਦੇ ਮਾਹੌਲ ਨਾਲ

ਨਿਭ ਸਕੇ

ਡੀਜ਼ਲ ਮਕੈਨਿਕ ਵਜੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਦਾ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਤਜਰਬਾ ਹੋਵੇ

ਅਸੀਂ ਨਵੇਂ ਥਾਂ ਸੈਟਲ ਕਰਾਉਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰਾਂਗੇ

ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ:

ਹਰਦੀਪ ਫੋਨ: 856-562-0052

ਨਵਦੀਪ ਫੋਨ: 614-949-4672

Friends Of Punjab Foundation

ਤੁਹਾਡੇ ਬਚਪਨ ਦੀਆਂ
ਯਾਦਾਂ ਸਾਂਝੀ ਬੈਠੇ
ਪਿੰਡ ਦੇ ਗਰੀਬ ਲੋਕ
ਮਦਦ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ
ਵੱਲ ਝਾਕ ਰਹੇ ਹਨ

ਮੇਰਾ
ਪਿੰਡ

ਸਾਡੇ ਪਿੰਡਾਂ (ਮੇਰਾ ਪਿੰਡ) ਦੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਾਲ ਜੁੜ ਰਹੇ ਗਰੀਬ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ?

*ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਉਚੇਰੀ ਸਿੱਖਿਆ

*ਵਿਧਵਾ ਔਰਤਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਹਾੜੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਬਾਲਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਨੂੰ ਚੁਣਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਲਈ ਮਾਲੀ ਮਦਦ

*ਤਰਸ ਦਾ ਪਾਤਰ ਬਣੇ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਕਾਰਾ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਮਦਦ

*ਮਾੜੀ ਸਿਹਤ ਤੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਤੰਗੀ ਨਾਲ ਜੁੜ ਰਹੇ ਸੰਤਾਨਹੀਣ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਲਈ ਆਸਰਾ

*ਉਨ੍ਹਾਂ ਛੋਟੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਲਈ ਮਦਦ, ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਰੋਜ਼ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਤੋਰਨ ਦੇ ਅਸਮਰਥ ਹਨ।

ਕੁਝ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਕਈ ਅਜਿਹੇ ਪਰਿਵਾਰ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਪਰਵਾਸੀਆਂ ਤੋਂ ਮਦਦ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਜਲਦ ਹੀ 'ਫਰੈਂਡਜ਼ ਆਫ ਪੰਜਾਬ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ' ਵੱਲੋਂ ਮਦਦ ਮਿਲਣ ਲੱਗੇਗੀ।

ਆਪਣਾ ਪਿੰਡ ਅਪਨਾਓ, ਅਸੀਸਾਂ ਪਾਓ।

ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਆਪ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਉਗਰਾਹੁੰਦੀ, ਸਿਰਫ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮਦਦ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਿਚ ਸਹਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਾਲ ਜੁੜ ਰਹੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਛੋਟੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਵੱਡੀ, ਸਭ ਤੋਂ ਕਾਰਗਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਫੋਨ ਨੰਬਰ ਰਾਹੀਂ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ
ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹੁੰਦਲ, ਫੋਨ: 630-802-2179

www.friendsofpunjabfoundation.org

ਮਿਸ਼ੀਗਨ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦਾ ਘਰ ਖਰੀਦਣਾ ਹੈ, ਯਾਦ ਰੱਖੋ

ਰਾਜ ਸਿਆਨ

Your Neighborhood Realtor

Raj Syan

Buying Selling
Investing Renting

Real Estate One®

Cell: 734-725-9380

734-890-1767

RajSyan@realestateone.com

www.rajsyan.com

217 W. Ann Arbor Rd., Ste.# 102,
Plymouth, MI 48170

Raj Syan, Realtor

ਡਾ. ਬਿਆੜਾ ਨੇ ਬਲੱਡ ਪ੍ਰੈਸ਼ਰ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ

ਸ਼ਿਕਾਗੋ (ਬਿਊਰੋ): ਸਿੱਖ ਸੀਨੀਅਰ ਸਿਟੀਜ਼ਨਜ਼ ਦੀ ਲੰਬੇ ਬੁੱਧਵਾਰ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪੈਲਾਟਾਈਨ ਵਿਖੇ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ਡਾ. ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਿਆੜਾ ਨੇ ਹਾਈ ਬਲੱਡ ਪ੍ਰੈਸ਼ਰ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ 25 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਆਬਾਦੀ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ 35 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਪੰਜਾਬੀ ਆਪਣੇ ਰਹਿਣ-ਸਹਿਣ, ਖਾਣ-ਪੀਣ ਕਰ ਕੇ ਇਸ ਦੇ ਰੋਗੀ ਹਨ।

ਡਾ. ਬਿਆੜਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 1996 ਵਿਚ ਵਰਲਡ ਹੈਲਥ ਆਰਗੇਨਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ 120/80 ਆਸਤਨ ਸਹੀ ਬਲੱਡ ਪ੍ਰੈਸ਼ਰ ਹੈ, 129-80 ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, 130/89 ਪਹਿਲੀ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ 140/90 ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਤੇ ਇਲਾਜ ਮੰਗਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਹਾਈਪਰਟੈਂਸਿਵ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਲੱਡ ਪ੍ਰੈਸ਼ਰ 220/120 'ਤੇ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਇਲਾਜ ਮੰਗਦਾ ਹੈ।

ਛਾਤੀ 'ਚ ਦਰਦ, ਸਾਹ ਔਖਾ ਹੋਣਾ, ਸਿਰ ਦਰਦ ਆਦਿ ਇਸ ਦੇ ਮੁੱਖ ਲੱਛਣ ਹਨ। ਜੇ ਉਮਰ 60 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਤਾਂ 150/90 ਬਲੱਡ ਪ੍ਰੈਸ਼ਰ ਵੀ ਠੀਕ ਹੈ।

ਡਾ. ਬਿਆੜਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਦਿਲ ਸੁੰਗੜਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਖੂਨ ਨਾੜੀਆਂ ਨੂੰ ਭੇਜਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਦਿਲ ਆਰਾਮ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਖੂਨ ਦਿਲ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਡਾਇਆ-ਸਟੋਲਿਕ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਲੱਡ ਪ੍ਰੈਸ਼ਰ ਦੀ ਰੀਡਿੰਗ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਵਧੇ ਹੋਏ ਬਲੱਡ ਪ੍ਰੈਸ਼ਰ ਦਾ ਇਕ ਕਾਰਨ ਨਾੜੀਆਂ ਦਾ ਸਖਤ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬੋਤੀ ਘਬਰਾਹਟ ਹੋਣ ਨਾਲ ਇਹ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗੁਰਦੇ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਵੀ ਬਲੱਡ ਪ੍ਰੈਸ਼ਰ ਵਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਐਂਡਰੀਨਲ ਤੇ ਬਾਇਰਾਇਡ ਗਲੈਂਡ ਵੀ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਦਵਾਈਆਂ ਵੀ ਬਲੱਡ ਪ੍ਰੈਸ਼ਰ ਵਧਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਸਰਦੀ, ਜੁਕਾਮ ਤੇ ਦਰਦ-ਰੋਕੂ ਦਵਾਈਆਂ। ਵਧੇਰੇ ਲੂਣ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਸ਼ਰਾਬ, ਤੰਬਾਕੂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੇ ਬਾਕੀ ਨਸ਼ੀਲੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ, ਵਧੇਰੇ ਸੋਇਆ ਤੇ ਮਾਸ

ਵਰਤਣ ਨਾਲ ਵੀ ਬਲੱਡ ਪ੍ਰੈਸ਼ਰ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਡਾ. ਬਿਆੜਾ ਅਨੁਸਾਰ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਬਲੱਡ ਪ੍ਰੈਸ਼ਰ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰਿਵਾਰਕ ਪਿਛੋਕੜ ਦਾ ਅਸਰ ਵੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਮੋਟੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਬਲੱਡ ਪ੍ਰੈਸ਼ਰ ਵੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਚਿੰਤਾ ਵੀ ਬਲੱਡ ਪ੍ਰੈਸ਼ਰ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਲੱਡ ਪ੍ਰੈਸ਼ਰ ਵਧਣ ਨਾਲ ਨਾੜੀਆਂ ਸਖਤ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅੰਦਰ

ਪਲੈਕ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਾੜਾਂ ਵਿਚ ਐਨਊਰਿਜ਼ਮ (ਬੁਲਬਲਾ) ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਸਿਰ ਤੇ ਪੇਟ ਅੰਦਰ।

ਇਸ ਮੌਕੇ ਡਾ. ਬਿਆੜਾ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਮਰ 65 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵਧਣ ਪਿਛੋਂ ਸਭ ਨੂੰ ਪੇਟ ਦਾ ਅਲਟਰਾਸਾਊਂਡ ਕਰਵਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਐਨਊਰਿਜ਼ਮ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕੇ। ਨਾੜਾਂ ਅੰਦਰ ਕਲੋਟ (ਗੱਤਲੇ) ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਿਰ, ਫੇਫੜੇ ਅੰਦਰ ਜਾ ਕੇ ਘਾਤਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਵਧਿਆ ਬਲੱਡ ਪ੍ਰੈਸ਼ਰ

ਦਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਕਾਬੂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਦਵਾਈਆਂ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ ਹੀ ਲੈਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਈ ਦਵਾਈਆਂ ਲਈ ਖੂਨ ਦੇ ਟੈਸਟ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਦਵਾਈਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਨੁਕਸਾਨ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾ ਰਹੀਆਂ, ਡਾਕਟਰ ਕੋਲੋਂ ਸਾਲਾਨਾ ਚੈਕਅੱਪ ਕਰਵਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਡਾਕਟਰ ਕੋਲ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਵਾਲ ਲਿਖ ਲੈਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੂੰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਦਦਾਸਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਡਾ. ਬਿਆੜਾ ਪਿਛਲੇ ਕਰੀਬ 40 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਫੈਮਿਲੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਬੇਟੀਆਂ ਵੀ ਡਾਕਟਰ ਹਨ ਅਤੇ ਬੇਟਾ ਰੋਡਜ਼ ਸਕਾਲਰ ਹੈ ਤੇ ਗੋਲਫ ਦਾ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਖਿਡਾਰੀ ਵੀ ਹੈ।

ਚੇਤੇ ਰਹੇ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਿਟੀਜ਼ਨ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਬੁੱਧਵਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 4 ਤੋਂ 6 ਵਜੇ ਤਕ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪੈਲਾਟਾਈਨ ਵਿਖੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਮਾਹਿਰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਗਲਾ ਲੈਕਚਰ ਦਿਲ ਬਾਰੇ ਹੈ।

TRUCK STOP 40

SAYRE, OK 73662

ਰੋਟੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ
ਗੈਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਲਈ ਕੈਸ਼ੀਅਰ ਦੀ
ਲੋੜ ਹੈ

ਮਕੈਨਿਕ
ਅਤੇ
ਮਕੈਨਿਕ
ਹੈਲਪਰ ਦੀ
ਲੋੜ ਹੈ

ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ:

ਫੋਨ: 832-512-7172

580-447-9366

ਸਮੂਹ ਸਿੱਖ ਜਗਤ ਨੂੰ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਨਵੇਂ 550ਵੇਂ ਸਾਲ ਦੀ

ਲੱਖ ਲੱਖ ਵਧਾਈ

1999 ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਵਾਣਿਤ ਮੂਲ ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ ਕੈਲੰਡਰ ਅਨੁਸਾਰ 550ਵਾਂ ਨਵਾਂ ਸਾਲ ਪਹਿਲੀ ਚੇਤਰ, ਦਿਨ ਬੁੱਧਵਾਰ (14 ਮਾਰਚ 2018) ਨੂੰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਦਿਨ ਸੱਤਵੇਂ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਰਾਏ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਗੁਰਗੱਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸੇ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੱਖਦਿਆਂ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿਚ ਸਿੱਖ ਇਨਵਾਇਰਮੈਂਟ ਡੇ ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੱਖਦਿਆਂ ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਹੋਲਾ ਮਹੱਲਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪੈਲਾਟਾਈਨ ਵਿਖੇ ਨਵੇਂ ਸਾਲ ਸਬੰਧੀ 14 ਮਾਰਚ 2018, ਬੁੱਧਵਾਰ ਸ਼ਾਮ 6 ਤੋਂ 8:30 ਵਜੇ ਤੱਕ ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ, 18 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 9 ਵਜੇ ਤੋਂ ਦੁਪਹਿਰ ਇਕ ਵਜੇ ਤੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੀਵਾਨ ਸਜਣਗੇ

ਬੇਨਤੀ ਕਰਤਾ: ਸਮੂਹ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ

SIKH Religious Society
PALATINE GURDWARA

Sikh Religious Society
1280 Winnetka St., Palatine IL 60067 Phone: (847) 358-1117
www.srschicago.org e-mail:contactus@srschicago.org

ਇਰਫਾਨ ਖਾਨ ਗੰਭੀਰ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ

ਮੁੰਬਈ: ਬਾਲੀਵੁੱਡ ਅਦਾਕਾਰ ਇਰਫਾਨ ਖਾਨ ਕਿਸੇ ਗੰਭੀਰ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੀਤੇ ਦਿਨੀਂ ਇਕ ਬਿਆਨ ਜਾਰੀ ਕਰ ਕੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਕ 'ਦੁਰਲੱਭ' ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹਨ ਤੇ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੀ ਆਖਰੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਉਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਉਹ ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਾਂਝੀ ਕਰਨਗੇ।

ਮੁਸ਼ੱਰਫ਼ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮ

ਇਸਲਾਮਾਬਾਦ: ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਸਾਬਕਾ ਫੌਜੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ ਪਰਵੇਜ਼ ਮੁਸ਼ੱਰਫ਼ (74) ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਸਾਬਕਾ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਵੱਲੋਂ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਲਾਉਣ ਕਰ ਕੇ ਮਾਰਚ 2014 ਵਿਚ ਉਸ 'ਤੇ ਦੇਸ਼ ਧ੍ਰੋਹ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਏ ਗਏ ਸਨ।

ਦਵਿੰਦਰ ਦਮਨ ਅਮਰੀਕਾ ਤੇ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਦੌਰੇ 'ਤੇ

ਡੈਲਸ, ਟੈਕਸਸ (ਬਿਊਰੋ): ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰੰਗਕਰਮੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰੋਮਣੀ ਨਾਟਕਕਾਰ ਦਵਿੰਦਰ ਦਮਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨੀਂ ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਕੈਨੇਡਾ ਦੇ ਦੌਰੇ 'ਤੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਅਧੂਰੀ ਪਈ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਫਿਲਮ 'ਜਨਵਰੀ' ਮੁਕੰਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਲੀਵੁੱਡ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਈ ਥਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਤਕਨੀਕ 'ਯੋਗਿਕ ਵੇਅ ਆਫ ਐਕਟਿੰਗ' ਦੀਆਂ ਐਕਟਿੰਗ ਵਰਕਸ਼ਾਪਾਂ ਲਾਉਣਗੇ। ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇਸ ਤਕਨੀਕ ਰਾਹੀਂ ਅਮਰੀਕਨ, ਸਪੈਨਿਸ਼, ਇਟਾਲੀਅਨ ਅਤੇ ਨਾਇਜੀਰੀਅਨ ਰੰਗਕਰਮੀਆਂ ਦੀਆਂ ਡੈਲਸ ਵਿਚ ਵਰਕਸ਼ਾਪਾਂ ਲਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਪਰੈਲ ਮਹੀਨੇ ਦਵਿੰਦਰ ਦਮਨ ਪ੍ਰੋਗਰੈਸਿਵ ਆਰਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਆਫ ਅਲਬਰਟਾ ਦੇ ਸੱਦੇ 'ਤੇ ਕੈਨੇਡਾ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਨਾਟਕ 'ਸੁਰਜ ਦਾ ਕਤਲ' ਤਿਆਰ ਕਰਵਾਉਣਗੇ ਜੋ ਅਮਰੀਕਾ-ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚ ਕਈ ਥਾਂ 'ਤੇ ਖੇਡੇ ਜਾਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ।

ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਉਹ 2013 ਤੋਂ 2017 ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਤਿੰਨ ਨਾਟਕ 'ਨਿਸ਼ਾਨ-ਏ-ਗਦਰ', 'ਕਾਮਾਗਾਟਾ ਮਾਰੂ' ਅਤੇ 'ਬੰਦਾ ਬਹਾਦਰ' ਦੀਆਂ ਕੈਨੇਡਾ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਕਈ ਥਾਂ 'ਤੇ ਸਫਲ ਪੇਸ਼ਕਾਰ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਨਾਟਕ ਐਡਮੰਟਨ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਹੀ ਖੇਡੇ ਗਏ ਸਨ।

ਦਵਿੰਦਰ ਦਮਨ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਫੋਨ: 940-304-6161 ਜਾਂ ਈ-ਮੇਲ davinderdaman@gmail.com ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮਾਲਿਆ ਦਾ ਲਗਜ਼ਰੀ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ ਜ਼ਬਤ

ਲੰਡਨ: ਵਿਜੈ ਮਾਲਿਆ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਮਹਾਰਾਣੀ ਨੂੰ ਮਾਲਟਾ ਦੀ ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ।

ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਗਾਰਡੀਅਨ ਅਖਬਾਰ ਮੁਤਾਬਕ ਇਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਚਾਲਕ ਦਲ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਨਾ ਦੇਣ ਕਾਰਨ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸੂਪਰ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ ਦਾ ਮੁੱਲ ਲਗਭਗ 930 ਲੱਖ ਅਮਰੀਕੀ ਡਾਲਰ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਗੱਡਿਆ ਨਿਊਜ਼ੀਲੈਂਡ 'ਚ ਝੰਡਾ

ਆਕਲੈਂਡ: 20 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਆਸਟਰੇਲੀਆ ਆਈ ਮਨਦੀਪ ਕੌਰ ਨਿਊਜ਼ੀਲੈਂਡ ਦੇ ਵੇਸਮੇਟਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਨਸਲੀ ਪੀਪਲਜ਼ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਰਿਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਅਫਸਰ ਬਣਨ ਵਿਚ ਸਫਲ ਹੋਈ ਹੈ। ਆਸਟਰੇਲੀਆ ਵਿਚ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਟੈਕਸੀ ਡਰਾਈਵਰ ਵਜੋਂ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਰਹੀ ਹੈ।

ਮਨਦੀਪ ਕੌਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਾਲ ਦੂਰ ਬਿਤਾਏ ਹਨ ਪਰ ਅਖੀਰ ਉਸ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਊਜ਼ੀਲੈਂਡ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਹੱਕ ਜਿੱਤ ਲਿਆ। ਮਨਦੀਪ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਇਕ ਜੀਵਨ ਭਰ ਯਾਤਰਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਗਲੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਉਹ ਅਫਸਰ ਬਣਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਔਖਾ ਸੀ ਪਰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੂਰਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ।

Singh Tax & Accounting Services LLC.

Individual & Business Taxes, Accounting, Payroll & Financial Consulting Services.

File your taxes on time, Tax planning, start new business, to resolve tax related matters with IRS. Free consultation for tax matters. Translation from Punjabi to English and Notary Services.

ਪੰਜਾਬੀ ਤੋਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ 'ਚ ਟਰਾਂਸਲੇਟ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ

Ph:248-982-2036

Fax:616-855-5575

Mohan Singh M.COM,
MBA (Finance), ACA
Master in Taxation.
IRS Enrolled agent,
Notary Public

Office Locations
38969 Cheshire Dr., Northville, MI 48167
38565 Joy Rd., Westland, MI 48185
744 Gramsie Rd, Shoreview, MN 55126

Email : jhand_mohan@yahoo.com; or info@SinghTaxServices.com
For More Detail check our web site at :www.SinghTaxServices.com

OM Transportation Inc. & Nand Freight Brokerage

Plainfield, IL

Owner Operators & Company Drivers Wanted

Valid CDL Class A License For Local, Regional & OTR Work.

Van & Reefer

Manminder Heer 630-709-5331

Onkar Heer 630-396-0777

omtrans1@yahoo.com

ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ

ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ

ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ

ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ

ਪੰਜਾਬੀ ਢਾਬਾ

Now Open

1480 N State Road 1, Cambridge City, IN 47327.

Diesel/Gas

Indiana

Exit 137

ਟਰੱਕਾਂ ਵਾਲੇ ਭਰਾਵਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ

ਇਥੇ ਮੰਜਿਆ ਉਪਰ ਬੈਠਕੇ ਖਾਓ-ਪੀਓ ਅਤੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਜਾਵੋ... ਸਵਾਦ ਅਤੇ ਮਾਹੌਲ, ਜਿਵੇਂ ਆਪਣਾ ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਘਰ ਦੀ...

ਸਹੂਲਤਾਂ

ਕੀਮਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਜਬ!

ਪੰਜਾਬੀ ਢਾਬਾ

ਸਸਤਾ ਡੀਜ਼ਲ

Liquor, Beer & Wine

truck repair, new showers, scale.

Free Buffet over 100 gallons

open 6am to midnight

Phone: 765-478-6300

India Palace

Restaurant - Fine Indian Cuisine

4213 Lafayette Road, Indianapolis, IN (Ph:317-298-0773)

(Just North of Georgetown and Lafayette Roads)

UNDER NEW MANAGEMENT

Open Daily Lunch Buffett 11 am to 3 pm

Dinner

Monday-Friday 4:30 pm to 10 pm

Saturday Dinner 2:30 pm to 10 pm

Sunday Dinner 2:30 pm to 9:30 pm

Banquet Hall Available Up to 650 People

We do private party's & catering at your home or business.

Call, Lakhvir S. Johal

Ph: 317-709-7800

www.indianpalaceindy.com

ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦੇ ਸਿੱਧ ਸੂਬੇ ਦੀਆਂ ਠੰਢੀਆਂ ਤੱਤੀਆਂ 'ਵਾਵਾਂ'

ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤੋਂ ਠੰਡੀਆਂ ਤੱਤੀਆਂ 'ਵਾਵਾਂ' ਦਾ ਸਿਲਸਿਲਾ ਨਿਰੰਤਰ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਬੀਤੇ ਹਫ਼ਤੇ ਸਿੱਧ ਸੂਬੇ ਦੀਆਂ ਦੋ ਖ਼ਬਰਾਂ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਥੋਂ ਦੀ ਹਿੰਦੂ ਦਲਿਤ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਕੁਮਾਰੀ ਕੋਹਲੀ ਦਾ ਸੈਨੇਟ ਦੀ ਮੈਂਬਰ ਚੁਣਿਆ ਜਾਣਾ ਤੇ ਇਕ ਵਿਆਹੁਤਾ ਹਿੰਦੂ ਔਰਤ ਨੂੰ ਅਗਵਾ

ਲਈ ਵੀ ਕਿ ਜੇ ਕਿਧਰੇ ਸਿੱਧ ਸੂਬੇ ਵਿਚ ਵੀ 1971 ਦੇ ਬੰਗਲਾਦੇਸ਼ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਈ ਤਾਂ ਭਾਰਤ-ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤਣਾਓ ਭਿਆਂਕਰ ਰੂਪ ਧਾਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜੰਗ-ਏ-ਆਜ਼ਾਦੀ ਯਾਦਗਾਰ ਦੀ ਵਿਲੱਖਣਤਾ: ਜੰਗ-ਏ-ਆਜ਼ਾਦੀ ਯਾਦਗਾਰ ਦਾ

ਜੰਗ-ਏ-ਆਜ਼ਾਦੀ ਸਮਾਰਕ

ਕਰਕੇ ਉਸ ਦਾ ਸੁਹਰਾਬ ਚੰਦੀਓ ਨਾਂ ਦੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਨਾਲ ਨਿਕਾਹ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ। ਮੀਰਪੁਰ ਖਾਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਮਦੀਨਾ ਮਸਜਿਦ ਵਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਫੋਟੋ ਕਾਪੀ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਛਪਵਾ ਕੇ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਥੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਸੱਤਰ ਸਾਲ ਲੰਘ ਜਾਣ ਪਿਛੋਂ ਵੀ ਘੱਟਗਿਣਤੀ ਫਿਰਕਿਆਂ ਨਾਲ ਵਿਤਕਰਾ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਰੀ ਹੈ।

ਇਸਾਈਆਂ ਦੇ ਘਰ ਸਾੜੇ ਜਾਣਾ ਆਮ ਹੈ। ਅਮੀਰ ਸਿੱਖ ਵਪਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਡੀਆਂ ਫਿਰੋਤੀਆਂ ਵਸੂਲਣ ਦੇ ਚੱਕਰ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਤਲ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸੁੰਨੀ ਬਹਿਗਣਤੀ ਅਹਿਮਦੀਆ ਤੇ ਸ਼ੀਆ ਮੁਸਲਿਮ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਨਹੀਂ। ਕਾਦੀਆਨੀ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਪਾਸਪੋਰਟਾਂ 'ਤੇ 'ਗੈਰ-ਮੁਸਲਿਮ' ਦੀ ਮੋਹਰ ਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫੇਰ ਵੀ ਹਿੰਦੂ ਮਹਿਲਾ ਦਾ ਸੈਨੇਟਰ ਚੁਣੇ ਜਾਣਾ ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਹੀ ਠੰਢੀ ਹਵਾ ਦਾ ਬੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ

ਦੂਜਾ ਪੜਾਅ ਰਾਸ਼ਟਰ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਹੋਣ ਨਾਲ ਉਥੇ ਏਨਾ ਕੁਝ ਤਿਆਰ ਹੋ ਚੁਕਾ ਹੈ ਕਿ ਨਵੀਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸਿੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਉਤੇ ਮਾਣ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੰਨਿਆਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਜੋ ਕੇਵਲ ਵੇਖਿਆਂ ਹੀ ਮਾਣੇ ਦਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਸਮਰਪਣ ਸਮਾਰੋਹ ਵਿਚ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਲੋਂ ਸਾਬਕਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਾਲਦਾ ਦਾ ਗੁਣ ਗਾਨ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਯਾਦਗਾਰ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪੜਾਅ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਰਾਸ਼ਟਰ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ। ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਇਸ ਘੜੀ ਆਪਣੀ ਅੰਡੇਮਾਨ ਫੇਰੀ ਨੂੰ ਚੋਤੇ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਗਰਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਾਰੇ ਜਾਣਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗੋਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਤਸੀਹੇ ਝੱਲੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ ਦੀ

9.5 ਕਰੋੜ ਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਰਾਸ਼ੀ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇਣ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਅਗਲੇ ਪੜਾਅ ਲਈ 25 ਕਰੋੜ ਦੇਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਵੀ ਇਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਪੰਜਾਬ ਜੰਗ-ਏ-ਆਜ਼ਾਦੀ ਯਾਦਗਾਰ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਵਲੋਂ ਸੁਝਾਏ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਉਘੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਸਮਾਰੋਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋ ਰਹੇ ਕੰਮ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲਿਆ, ਉਹ ਨੁਕਤੇ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਣ ਦੀ ਫੇਰੀ ਲੱਭੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਹੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਤੇ ਮਾਣ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਨਿਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਮਿੱਤਰ ਬਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹਮਦਰਦ ਦਾ ਮੇਰੇ ਅਜੀਜ਼ ਗੁਰਕੀਰਤ ਕਿਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਤੇ ਕੈਪਟਨ ਸੰਦੀਪ ਸੰਧੂ ਤਨਦੇਹੀ ਨਾਲ ਸਾਥ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਾਧਨ ਹਨ, ਗੁਰਕੀਰਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਸੰਦੀਪ ਸੰਧੂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਰਾਜਸੀ ਸਲਾਹਕਾਰ।

ਧਾਨ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਖੁਸ਼ ਦਾ ਸਨਮਾਨ: ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ

ਡਾ. ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਖੁਸ਼

ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸਨਮਾਨ ਡੇਵਿਸ ਮੈਡਲ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਤੇ ਚੌਲਾਂ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਵੱਲੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਖੇਤੀ ਵਿਗਿਆਨੀ ਡਾ. ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ

ਖੁਸ਼ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਲੰਧਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਪਿੰਡ ਰੁਤਕੀ ਦੇ ਜੰਮਪਲ ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ (ਪੀ. ਏ. ਯੂ.) ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਡਾ. ਖੁਸ਼ ਨੇ ਤਿੰਨ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਫਿਲੀਪੀਨਜ਼ ਸਥਿਤ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਚੌਲ ਖੋਜ ਕੇਂਦਰ ਵਿਖੇ ਝੋਨੇ ਦੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਖੋਜ ਕੀਤੀ।

ਡਾ. ਖੁਸ਼ ਵੱਲੋਂ ਵਿਕਸਿਤ ਵੱਧ ਝਾੜ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਨਾਲ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਚੌਲਾਂ ਦੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਤੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਭੁੱਖਮਰੀ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਖੇਤੀ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿਚ ਅਹਿਮ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੀ. ਏ. ਯੂ. ਵਿਖੇ ਖੁਸ਼ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਖੁਸ਼ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦਾ ਸਾਲਾਨਾ ਸਮਾਗਮ 9 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਖੇ ਹੋਇਆ।

ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਨੰਦ ਦਾ ਰੂਪ: ਜਦੋਂ 1977 ਵਿਚ ਮੈਨੂੰ ਖੇਤੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਕੇਂਦਰ ਦੀ ਕਮਾਂਡ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਤਾਂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਨੰਦ ਮੈਨੂੰ ਰੂਪ ਸਿੰਘ ਰੂਪਾ ਦੇ ਹਥ ਫੜ੍ਹ ਗਿਆ। ਰੂਪਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਟਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ। ਅੱਜ ਉਸ ਦੇ ਤਿੰਨ ਬੇਟੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਹਨ। ਇਕ ਦੇ ਗੈਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨਿਊ ਜਰਸੀ ਵਿਚ ਹਨ ਤੇ ਦੂਜੇ ਦੇ ਡੈਲਵੇਅਰ ਵਿਚ। ਤੀਜੇ ਬੇਟੇ ਦੀ ਕਨਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀ ਹੈ। ਇਸ ਖੱਟੀ ਤੋਂ ਰੂਪ ਨੇ ਹੋਰ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਨੰਦ ਦੇ ਨਾਂ ਉਤੇ ਦੋ ਪੁਰਸਕਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਕਾਮਰੇਡ ਅਨੰਦ ਵਾਰਤਕ ਪੁਰਸਕਾਰ ਡਾ. ਐਸ. ਤਰਸੇਮ ਨੂੰ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਲਾਇਬਰੇਰੀ ਯਾਦਗਾਰ ਪੁਰਸਕਾਰ ਡਾ. ਜਗਵਿੰਦਰ ਯੋਧਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਕਾਦਮੀ ਦੇ ਜਨਰਲ ਇਜਲਾਸ ਸਮੇਂ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ, ਰੂਪ ਸਿੰਘ ਰੂਪਾ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿਚ।

1971 ਵਿਚ ਜਗਜੀਤ ਅਨੰਦ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਂਡ ਕਾਲਜ ਇੰਪਲਾਈਜ਼ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਤੇ ਰੂਪਾ ਉਸ ਦਾ ਤੇਜ

ਨਿੱਕ
ਸੁੱਕ

ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ

Sandhugulzar@yahoo.com

ਤਰਾਰ ਜਨਰਲ ਸਕੱਤਰ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਮਿੱਤਰ ਅਨੰਦ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਉਤੇ

ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਨੰਦ

ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਅੱਜ ਵੀ ਸਾਥ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਦਿੱਲੀ ਛੱਡ ਕੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਆ ਵਸਿਆ ਤੇ ਰੂਪ ਸੱਤ ਸਮੁੰਦਰ ਪਾਰ ਅਮਰੀਕਾ।

ਅੰਤਿਕਾ: ਬਲਾਤਕਾਰ ਤੇ ਘੁਟਾਲੇ

ਸਾਧੂਓਂ ਕਾ ਹੋਗਾ ਸੰਗਮ
ਅਬਕੇ ਜੋ ਭੀ ਘਾਟ ਪਰ
ਹੈ ਖਬਰ ਸਭ ਐਸ-ਓ-ਇਸ਼ਰਤ
ਟੈਂਟ ਹੀ ਮੇਂ ਪਾਏਗੇ।
ਮੁਫਲਸੀ ਬੇਰੋਜ਼ਗਾਰੀ, ਰੇਪ,
ਰਿਸ਼ਵਤ, ਕਤਲ ਸੱਭ
ਵਕਤ-ਏ-ਆਖਿਰ ਨਾਮ ਤੇਰੇ
ਐ ਵਤਨ ਕਰ ਜਾਏਗੇ।

(ਟੀ. ਐਨ. ਰਾਜ)

ਫਰਾਂਸ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਸੀ 16ਵਾਂ ਫੀਫਾ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟ

(ਲੜੀ ਜੋੜਨ ਲਈ ਪਿਛਲਾ ਅੰਕ ਵੇਖੋ)

16ਵਾਂ ਫੀਫਾ ਕੱਪ ਫਰਾਂਸ ਵਿਚ 10 ਜੂਨ ਤੋਂ 12 ਜੁਲਾਈ 1998 ਤਕ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਫਰਾਂਸ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਦੂਜਾ ਵਿਸ਼ਵ ਕੱਪ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 24 ਟੀਮਾਂ ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ 32 ਟੀਮਾਂ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਦੋ ਖਿਡਾਰੀ ਬਦਲਣ ਦਾ ਨਿਯਮ ਵੀ ਬਦਲ ਕੇ ਤਿੰਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਯੂਗੋਸਲਾਵੀਆ ਤੋਂ ਅੱਡ ਹੋ ਕੇ ਕਰੋਸੀਆ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਫੀਫਾ ਵਿਸ਼ਵ ਕੱਪ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ

ਪਰਦੀਪ, ਸੈਨ ਹੋਜੇ

ਫੋਨ: 408-540-4547

ਕੀਤਾ। ਟੂਰਨਾਮੈਂਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਫਰਾਂਸ ਅਤੇ ਬੈਲਜੀਅਮ ਵਿਚੋਂ ਅਲਕਾਇਦਾ ਦੇ ਕਈ ਅਤਿਵਾਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਜੋ ਇਸ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟ ਨੂੰ ਮਾਤਮ ਵਿਚ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ।

ਇੰਗਲੈਂਡ ਅਤੇ ਅਰਜਨਟਾਈਨਾ ਵਿਚਾਲੇ ਹੋਏ ਮੈਚ ਵਿਚ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਡੇਵਿਡ ਬੈਕਮ ਨੂੰ ਰੈਡ ਕਾਰਡ ਮਿਲਣ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਜਾਣਾ ਪਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਇੰਗਲੈਂਡ ਪੈਨਲਟੀ ਕਿੱਕ ਨਾਲ ਹੋਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਹਾਰ ਕੇ ਬਾਹਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਕਈ ਲੋਕ ਡੇਵਿਡ ਨੂੰ ਇਸ ਹਾਰ ਲਈ ਕਸੂਰਵਾਰ ਸਮਝਦੇ ਸਨ। ਡੇਵਿਡ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਟੋਬਾਇਓਗਰਾਫੀ 'Both Feet On The Ground' ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਦਿਨ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕ ਲਿਫਾਫਾ ਮਿਲਿਆ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਦੋ ਬੁਲਟ ਸਨ। ਇਕ ਚਿੱਠੀ 'ਤੇ ਚਿਤਾਵਨੀ ਸੀ, "ਤੇਰੇ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਪਤਨੀ ਲਈ।" ਉਸ ਨੂੰ ਕਈ ਸਮੇਂ ਤਕ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਫਰਾਂਸ ਨੇ ਫਾਈਨਲ ਵਿਚ ਬ੍ਰਾਜ਼ੀਲ ਨੂੰ 3-0 ਨਾਲ ਹਰਾ ਕੇ ਪਹਿਲੀ

ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਫੁੱਟਬਾਲ (ਫੀਫਾ) ਸਿਰਮੌਰ ਖੇਡ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਲੋਂ ਫੁੱਟਬਾਲ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟ 1930 ਵਿਚ ਅਰੰਭਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਰ ਚਾਰ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਫੀਫਾ ਫੁੱਟਬਾਲ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟ ਅੱਜ ਇਕ ਵੱਕਾਰੀ ਖੇਡ ਮੇਲਾ ਹੈ। 21ਵਾਂ ਫੀਫਾ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟ ਇਸ ਸਾਲ ਰੂਸ ਵਿਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲੇਖ ਲੜੀ ਵਿਚ ਸੈਨ ਹੋਜੇ (ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ) ਵਸਦੇ ਲੇਖਕ ਪਰਦੀਪ ਨੇ ਫੀਫਾ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਫਰੋਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲੇਖ ਵਿਚ ਪਰਦੀਪ ਨੇ 16ਵੇਂ ਤੋਂ 20ਵੇਂ ਫੀਫਾ ਕੱਪ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਵਾਰ ਇਹ ਕੱਪ ਜਿਤਿਆ। ਜ਼ਿਦਾਨ ਨੇ ਇਸ ਮੈਚ ਵਿਚ ਹੈਡ ਨਾਲ ਦੋ ਗੋਲ ਕੀਤੇ।

17ਵਾਂ ਫੀਫਾ ਕੱਪ: ਇਹ ਵਿਸ਼ਵ ਕੱਪ

ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਹ ਕੱਪ ਏਸ਼ੀਆ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਹੀ ਦੋ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੇ ਮਿਲ ਕੇ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਫਾਈਨਲ ਮੈਚ

ਡੇਵਿਡ ਬੈਕਮ

ਟੂਰਨਾਮੈਂਟ 31 ਮਈ ਤੋਂ 30 ਜੂਨ 2002 ਤਕ ਜਪਾਨ ਤੇ ਦੱਖਣੀ ਕੋਰੀਆ ਵਿਚ ਹੋਇਆ।

ਵਿਚ ਬ੍ਰਾਜ਼ੀਲ ਨੇ ਜਰਮਨੀ ਨੂੰ 2-0 ਨਾਲ ਹਰਾ ਕੇ ਪੰਜਵੀਂ ਵਾਰ ਜਿੱਤ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ। ਦੱਖਣੀ

ਕੋਰੀਆ ਸੈਮੀ ਫਾਈਨਲ ਵਿਚ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਏਸ਼ੀਅਨ ਦੇਸ਼ ਬਣਿਆ। ਬ੍ਰਾਜ਼ੀਲ ਦਾ ਰੋਨਾਲਡੋ ਇਸ ਵਿਚ 8 ਗੋਲ ਕਰਕੇ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟ ਦਾ ਬੈਹਤਰੀਨ ਫੁੱਟਬਾਲਰ ਬਣਿਆ। ਬ੍ਰਾਜ਼ੀਲ ਪਹਿਲੀ ਟੀਮ ਬਣੀ ਜੋ ਦੱਖਣੀ ਅਮਰੀਕਾ, ਉਤਰੀ ਅਮਰੀਕਾ, ਯੂਰਪ ਅਤੇ ਏਸ਼ੀਆ ਵਿਚ ਜਿੱਤੀ। ਇਸ ਟੀਮ ਵਿਚ ਕਈ ਮਹਾਨ ਖਿਡਾਰੀ ਸਨ-ਕਾਫੂ, ਰੋਨਾਲਡੋ, ਰੋਬਰਟੋ ਕਾਰਲੋਜ਼, ਕਾਕਾ, ਰੋਨਾਲਡੀਨੀਓ, ਰੋਵਾਲਡੋ, ਡੀਡਾ ਅਤੇ ਲੂਸੀਓ।

18ਵਾਂ ਫੀਫਾ ਕੱਪ: 9 ਜੂਨ ਤੋਂ 9 ਜੁਲਾਈ 2006 ਤਕ ਹੋਇਆ ਇਹ ਫੀਫਾ ਵਿਸ਼ਵ ਕੱਪ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟ ਦੂਜਾ ਮੌਕਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਜਰਮਨੀ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਬਣਿਆ। ਇਸ ਵਾਰ ਸੈਮੀ ਫਾਈਨਲ ਮੈਚ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚਾਰੇ ਟੀਮਾਂ-ਫਰਾਂਸ, ਜਰਮਨੀ, ਪੁਰਤਗਾਲ ਅਤੇ ਇਟਲੀ ਯੂਰਪ ਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਦਾ ਫਾਈਨਲ ਮੈਚ ਇਟਲੀ ਅਤੇ ਫਰਾਂਸ ਵਿਚਾਲੇ ਸੀ। ਮੈਚ ਦੇ ਵਾਧੂ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਇਟਲੀ ਦੇ ਮਾਰਕੋ ਮੈਟਰਾਜ਼ੀ ਨੇ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਜ਼ਿਦਾਨ ਨੂੰ ਕੋਈ ਗੰਦੀ ਗਾਲ੍ਹ ਕੱਢੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਗੁੱਸੇ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਜ਼ਿਦਾਨ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਛਾਤੀ ਵਿਚ ਸਿਰ ਮਾਰ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਰੈਫਰੀ ਨੇ ਜ਼ਿਦਾਨ ਨੂੰ ਰੈਡ ਕਾਰਡ ਦੇ ਕੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਫਰਾਂਸ ਪੈਨਲਟੀ ਕਿੱਕ ਵਿਚ ਇਹ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟ ਹਾਰ ਗਿਆ, ਪਰ ਹਾਰ ਕੇ ਵਾਪਸ

ਖੇਡ ਜਗਤ

ਗਈ ਟੀਮ ਅਤੇ ਜ਼ਿਦਾਨ ਦਾ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਜੈਕ ਸ਼ਿਰਾਕ ਨੇ ਨਿੱਘਾ ਸੁਆਗਤ ਕੀਤਾ।

19ਵਾਂ ਫੀਫਾ ਕੱਪ: ਇਹ ਕੱਪ ਦੱਖਣੀ ਅਫਰੀਕਾ ਵਿਚ 11 ਜੂਨ ਤੋਂ 11 ਜੁਲਾਈ 2010 ਤਕ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਕੱਪ ਉਸ ਲਈ ਪਹਿਲਾ ਮੌਕਾ ਸੀ। ਇਥੇ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਫੀਫਾ ਨੂੰ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਕੇ ਇਸ ਦੇ ਕਈ ਅਹੁਦੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਸਤੀਫੇ ਦੇਣੇ ਪਏ ਅਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵੀ ਜਾਣਾ ਪਿਆ। ਇਸ ਵਿਸ਼ਵ ਕੱਪ ਦੇ ਫਾਈਨਲ ਮੈਚ 'ਚ ਸਪੇਨ ਦੇ ਆਂਡਰੇ ਇਨਆਸਟਾ ਨੇ ਨੀਦਰਲੈਂਡ ਸਿਰ ਖੂਬਸੂਰਤ ਗੋਲ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਚੈਂਪੀਅਨ ਬਣਾਇਆ। ਸਪੇਨ ਦੀ ਟੀਮ ਨੇ ਆਪਣੀ ਟਿਕੀ-ਟਿਕਾ ਖੇਡ ਸ਼ੈਲੀ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨ ਜਿੱਤ ਲਏ।

20ਵਾਂ ਫੀਫਾ ਵਿਸ਼ਵ ਕੱਪ 12 ਜੂਨ ਤੋਂ 13 ਜੁਲਾਈ 2014 ਤੱਕ ਬ੍ਰਾਜ਼ੀਲ ਵਿਚ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਬ੍ਰਾਜ਼ੀਲ ਵਿਚ 1950 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਦੂਜਾ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟ ਸੀ। ਬ੍ਰਾਜ਼ੀਲ ਹੀ ਇਕੋ-ਇਕ ਟੀਮ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਤਕ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਕੱਪ ਖੇਡੀ ਹੈ। 19ਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵ ਕੱਪ ਦੀ ਜੇਤੂ ਸਪੇਨ ਦੀ ਟੀਮ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘਟੀਆ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਗਰੁੱਪ 'ਚ ਹੀ ਅੱਗੇ ਨਾ ਜਾ ਸਕੀ। ਬ੍ਰਾਜ਼ੀਲ ਦੀ ਟੀਮ ਵਧੀਆ ਖਿਡਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਘਰੇਲੂ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਰਹੀ।

ਫਾਈਨਲ ਮੈਚ ਜਰਮਨੀ ਅਤੇ ਮੈਸੀ ਦੀ ਅਰਜਨਟਾਈਨਾ ਵਿਚਾਲੇ ਸੀ। ਜਰਮਨੀ ਨੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਚੌਥੀ ਵਾਰ ਇਸ ਕੱਪ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਟੂਰਨਾਮੈਂਟ ਵਿਚ ਯੂਰੂਗਵੇ ਦੇ ਲੂਈਸ ਸਵਾਰਿਸ ਨੇ ਇਟਲੀ ਦੇ ਖਿਡਾਰੀ ਜੋਰਜੀਓ ਚਲੀਨੀ ਦੇ ਦੰਦੀ ਵੱਡੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਸਵਾਰਿਸ ਨੂੰ ਫੀਫਾ ਨੇ ਚਾਰ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ।

(ਸਮਾਪਤ)

ਪਰਬਤ, ਨਵੀਆਂ ਤੇ ਅਣਛੋਹੀਆਂ ਰਾਹਾਂ ਦੇ ਦਿਸਹੱਦੇ, ਸਿਖਰ ਵੰਨੀ ਜਾਣ ਦੀ ਚਾਹਨਾ ਅਤੇ ਪਾਕ-ਪਰਿਕਰਮਾ ਦੀ ਸਾਰਥਕਤਾ। ਪਰਬਤ, ਬੱਦਲਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝ ਦੀਆਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਤੰਦਾਂ, ਬਾਰਸ਼ ਦਾ ਸਬੱਬ, ਮੀਂਹ 'ਚ ਭਿੱਜ ਕੇ ਨਿਖਰਿਆ ਰੂਪ ਅਤੇ ਅੰਬਰੀ ਪਰਵਾਜ਼ ਦਾ ਨਾਮਕਰਨ।

ਪਰਬਤ, ਉਚੀਆਂ ਟੀਸੀਆਂ, ਮਾਣਮੱਤੀਆਂ ਪਗਡੰਡੀਆਂ, ਦੂਰ ਦੂਰ ਤੀਕ ਜੰਗਲਾਂ ਦੀ ਵਿੱਛੀ ਹੋਈ ਹਰੀ-ਕਚੂਰ ਸਫ਼ ਰੂਪੀ ਹਰਿਆਵਲਾ ਲਿਬਾਸ, ਜੋ ਬਣਦਾ ਜੀਵਨ ਦੀ ਤਰੰਗ।

ਪਰਬਤ, ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਅਜੀਮ ਖਜ਼ਾਨਾ, ਕੁਦਰਤੀ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਸੁੱਚੀ ਧਰਾਤਲ, ਅਛੋਹ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਦੀਦਾਰੇ, ਪਰਿੰਦਿਆਂ ਦੇ ਬੋਲ, ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਪੈੜਚਾਲ ਅਤੇ ਖੁਦ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਮਨੁੱਖ।

ਪਰਬਤ, ਬਰਫ ਨਾਲ ਲਿੱਪੀਆਂ ਸਿਖਰਾਂ, ਅੱਖਾਂ ਚੁੰਘਿਆਉਂਦੀਆਂ ਧੁੱਪਾਂ, ਲਿਸ਼ਕੋਰਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਅਤੇ ਧੁਪੀਲੇ ਪਹਿਰਾਂ ਦਾ ਸਿਰਨਾਵਾਂ ਬਣੇ ਪਰਬਤ ਦੇਵਤੇ।

ਪਰਬਤ, ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਪਾਕ ਰੈਣ-ਬਸੇਰਾ। ਦੁਨਿਆਵੀ ਦੌੜ-ਭੱਜ ਤੋਂ ਨਿਰਲੇਪ। ਜੀਵਨ ਦੀ ਸਮੁੱਚਤਾ ਵਿਚ ਸੰਜੋਈ ਹਰ ਵਸਤ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਵਿਗਸ ਰਿਹਾ ਕਾਇਨਾਤੀ ਪਸਾਰਾ।

ਪਰਬਤ, ਵਾਦੀਆਂ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਾ ਪਹਿਰੇਦਾਰ। ਹੁਸੀਨ ਚੋਗਿਰਦੇ ਵਿਚ ਹੁਸੀਨ ਚਿਹਰਿਆਂ ਸੰਗ ਬਿਤਾਏ ਹੁਸੀਨ ਪਲਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਯਾਦਗਾਰੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਬਾਕਮਾਲ ਪਰਬਤੀ ਓਹਲਾ।

ਪਰਬਤ, ਰਿਸ਼ੀਆਂ-ਮੁੰਨੀਆਂ, ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਰਮਣੀਕ ਟਿਕਾਣਾ। ਤਾਹੀਉਂ ਤਾਂ ਹਰ ਧਰਮ ਦੇ ਪੈਗੰਬਰਾਂ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਰਹਿਬਰਾਂ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਅਕੀਦਤਯੋਗ ਅਸਥਾਨ ਪਹਾੜਾਂ 'ਚ ਸਥਿਤ। ਇਹ ਯੋਗੀਆਂ ਲਈ ਤੱਪ-ਅਸਥਾਨ, ਜਗਿਆਸੂਆਂ ਲਈ ਖੁਦ ਨਾਲ ਇਕਸੁਰ ਹੋਣ ਲਈ ਇਕਾੰਤ।

ਪਰਬਤ, ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਸੁਖਨ ਅਤੇ ਸਕੂਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰੀਨ ਸਬੱਬ। ਤਾਹੀਉਂ ਤਾਂ ਭੱਜ-ਦੌੜ ਤੋਂ ਅੱਕਿਆ ਤੇ ਬੱਕਿਆ ਮਨੁੱਖ, ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਾੜਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਮਾਣਨ ਅਤੇ ਪਾਕ ਫਿਜ਼ਾਵਾਂ ਵਿਚ ਬਿਤਾਉਣ ਲਈ ਪਰਬਤਾਂ ਵੰਨੀ ਮੁਹਾਣ ਮੋੜਦਾ।

ਪਰਬਤ, ਕਾਰਗਾਰ ਇਲਾਜ ਦਾ ਕੁਦਰਤੀ ਹਸਪਤਾਲ। ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿਚ ਬਿਤਾ, ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਸੰਗਤ ਮਾਣ, ਨਵਾਂ ਨਰੋਇਆ ਹੋ, ਮਨੁੱਖ ਫਿਰ ਜੀਵਨ-ਜੰਗ ਵਿਚ ਨਵੇਂ ਜੋਸ਼ ਤੇ ਉਦਮ ਨਾਲ ਨਿਤਰਦਾ।

ਪਰਬਤ, ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਪਰਖ ਦੀ ਘੜੀ, ਹਿੰਮਤ ਤੇ ਸਿਰਤ ਦਾ ਪੈਮਾਨਾ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਾਦਿਲੀ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ। ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਕੁ ਹੀ ਲੋਕ ਹੁੰਦੇ ਜੋ ਪਹਾੜਾਂ ਦੀਆਂ ਦੁਸ਼ਵਾਰੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ, ਇਸ ਨੂੰ ਜਿੱਤਦੇ, ਇਸ ਦੀ ਟੀਸੀ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਆਲ੍ਹਣਾ ਬਣਾਉਂਦੇ।

ਪਰਬਤ, ਦਰਿਆਵਾਂ, ਨਦੀਆਂ, ਤਲਾਬਾਂ, ਝੀਲਾਂ ਤੇ ਝਰਨਿਆਂ ਦੇ ਮੂਲ-ਸਰੋਤ। ਸੁਫਾਫ ਪਾਣੀ, ਪਿਆਸੀ ਧਰਤ ਵੰਨੀ ਤੋਰਦੇ। ਪਰ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚਦਿਆਂ ਹੀ ਮਨੁੱਖੀ ਕਮੀਨਗੀ ਨਾਲ ਪਾਲੀਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। ਮੈਦਾਨੀ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿਚ ਵੱਗਦੇ ਦਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਕੀਜ਼ਗੀ ਦਾ ਨਾਮ ਦੇਣ ਲੱਗਿਆਂ ਸਿਰ ਨਮੋਸ਼ੀ 'ਚ ਝੁਕਦਾ।

ਪਰਬਤ, ਪਾਕੀਜ਼ਗੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲਕਦਮੀ ਦਾ ਸੁੱਚਾ ਨਾਮ। ਪਰ ਪਰਬਤਾਂ 'ਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਹੱਦ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਬਿਰਖਾਂ, ਵਾਦੀਆਂ, ਝਾੜੀਆਂ ਅਤੇ ਪਰਬਤ-ਪਿੰਡੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਤ ਕਰਕੇ ਪਰਬਤੀ-ਨੈਣਾਂ ਵਿਚ ਹਿੰਝ ਭਰੀ।

ਪਰਬਤ ਵਰਗਾ ਬਣਨ ਲਈ ਪਰਬਤ ਵਰਗੀ ਸੋਚ, ਸਾਧਨਾ, ਸਮਰਪਣ ਅਤੇ ਸਾਦਗੀ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦੇ ਨਾਮ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ। ਉਚੇ ਦਿਸਹੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਮੱਥੇ ਵਿਚ ਧਰ, ਟੀਸੀਆਂ ਦੇ ਅਣਛੋਹੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਨਿਹਾਰਨਾ ਪੈਂਦਾ। ਅੰਬਰ ਸੰਗ ਆੜੀ ਪਾ ਕੇ ਵੀ ਧਰਤ ਨਾਲ ਸਦੀਵੀ ਸਾਂਝ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣੀ ਪੈਂਦੀ। ਹੋਛਾ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਜਰਾ ਕੁ ਉਡਾਣ ਭਰੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਧਰਤ ਤੋਂ ਚੁੱਕ ਲੈਂਦਾ। ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋਕ ਪਰਬਤੀ ਬੁਲੰਦੀ ਹੁੰਦੇ। ਅਡੋਲ, ਨਿਰਭੈ, ਪਾਕ, ਅਹਿਲ ਅਤੇ ਅਤੋਲਵੇਂ। ਬਾਹਰੋਂ ਸਖਤ, ਅੰਦਰੋਂ ਮੁਲਾਇਮ।

ਪਰਬਤ, ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਜੀਵਾਂ ਲਈ ਰੈਣ-ਬਸੇਰਾ। ਘੁਰਨਿਆਂ, ਕੰਦਕਾਂ ਅਤੇ ਗੁਫਾਵਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਜੀਵ-ਸੰਸਾਰ, ਬਰਫੀਲੇ ਮੌਸਮਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਨਿੱਘ ਮਾਣਦਾ, ਪਰਬਤ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ।

ਪਰਬਤ ਦਾ ਪਿੰਡਾ ਜਦ ਛੈਣੀਆਂ ਅਤੇ ਤੇਸੀਆਂ ਨਾਲ ਛਿਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਪਰਬਤੀ ਅਕਾਰ ਵਿਚੋਂ ਕਦੇ ਬੁੱਧ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ, ਕਦੇ ਅਜੰਤਾ ਤੇ

ਪਰਬਤੀ ਪਰਿਕਰਮਾ

ਡਾ. ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਭੰਡਾਲ ਆਪਣੀ ਨਿਵੇਕਲੀ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿਚ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਪਰਤਾਂ ਫਰੋਲਦੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਨਾਦ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਜ਼ਿਕਸ ਜਿਹੇ ਖੁਸ਼ਕ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਾਰਤਕ ਵਿਚ ਕਵਿਤਾ ਜਿਹੀ ਰਵਾਨਗੀ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਜੁਗਤ ਵਰਤਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਾਠਕ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਸੁਤੇ ਸਿਧ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਆ ਬਾਤ ਹੈ! ਇਸ ਲੇਖ ਲੜੀ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੁਦਰਤ ਦੀਆਂ ਨਿਆਮਤਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣਤਾ ਉਤੇ ਅਫਸੋਸ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਲੇਖ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧੁੱਪ (ਚਾਨਣ) ਦੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਦਾ ਵਿਖਿਆਨ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, “ਧੁੱਪ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਜੋ ਹਨੇਰੇ ਪਲਾਂ ਦੀ ਕੁੱਖ ਵਿਚ ਚਾਨਣ ਬੀਜਦੀ ਅਤੇ ਹਨੇਰੀਆਂ ਰਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਦਿੰਦੀ।” ਹਥਲੇ ਲੇਖ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਰਬਤਾਂ ਦੀਆਂ ਉਚਾਣਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਕੀਜ਼ਗੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, “ਪਰਬਤ ਏ ਤਾਂ ਬਾਰਸ਼ ਏ, ਪਹਾੜੀ ਜੀਵ ਸੰਸਾਰ ਏ, ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਰਵਾਨਗੀ ਏ, ਝਰਨਿਆਂ ਦੀ ਕਲਕਲ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿੰਗ-ਵਲੇਵੇਂ ਰਾਹਾਂ ਦੀ ਛੂਹ ਦਾ ਜਾਦੂਮਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਏ।...ਪਰਬਤ, ਪਾਕੀਜ਼ਗੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲਕਦਮੀ ਦਾ ਸੁੱਚਾ ਨਾਮ। ਪਰ ਪਰਬਤਾਂ 'ਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਹੱਦ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਬਿਰਖਾਂ, ਵਾਦੀਆਂ, ਝਾੜੀਆਂ ਅਤੇ ਪਰਬਤ-ਪਿੰਡੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਤ ਕਰਕੇ ਪਰਬਤੀ-ਨੈਣਾਂ ਵਿਚ ਹਿੰਝ ਭਰੀ।” ਨਾਲ ਹੀ ਅਫਸੋਸ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, “ਹੋਛਾ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਜਰਾ ਕੁ ਉਡਾਣ ਭਰੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਧਰਤ ਤੋਂ ਚੁੱਕ ਲੈਂਦਾ। ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋਕ ਪਰਬਤੀ ਬੁਲੰਦੀ ਹੁੰਦੇ।” -ਸੰਪਾਦਕ

ਅਲੋਰਾ ਦੀਆਂ ਗੁਫਾਵਾਂ, ਮਨੁੱਖੀ ਕਾਰੀਗਰੀ ਤੇ ਕਲਾ ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਸਿਰਜ, ਅਜੋਕੇ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਅਜੂਬਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ। ਪਰ ਕੋਹੀ 'ਵਾ ਵੱਗੀ ਕਿ ਬੁੱਧ ਦੇ ਬੁੱਤਾਂ ਨੂੰ ਬੰਬਾਂ ਨਾਲ ਉਡਾਉਣ ਸਮੇਂ ਆਹ ਵੀ ਦਮ ਘੁੱਟਦੀ। ਪੂਰਵਜਾਂ ਦੀਆਂ ਪਰਬਤੀ ਕਲਾ-ਕਿਰਤਾਂ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਕੇ ਕਿਹੜੀ ਸਭਿਅਤਾ ਸਿਰਜਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਅਸੀਂ? ਕਿਥੇ ਮਨੁੱਖੀ ਤੰਦਦਿਲੀ ਅਤੇ ਕਿਥੇ ਪਰਬਤੀ ਫਰਾਖਦਿਲੀ!

ਪਰਬਤ ਦੇ ਰੁੱਖ-ਰੂਪੀ ਗਹਿਣੇ, ਸੁੰਦਰਤਾ ਵਿਚ ਵਾਧਾ, ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਨਰੋਇਆਪਣ। ਪਰਬਤ ਤੇ ਬਿਰਖ ਦੀ ਉਮਰਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝ। ਨਿਜੀ ਮੁਫਾਦ ਲਈ ਰੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੇਤਹਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜੀ ਕਟਾਈ,

ਤੇ ਸਦੀਵੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਬਖਸ਼ਦੀ।

ਪਰਬਤ, ਮੂਕ ਅਰਾਧਨਾ, ਅੱਧ-ਅੰਬਰ ਵਿਚ ਗੁੰਜਦੀ ਅਜ਼ਾਨ, ਸੰਖ ਦੀ ਸੰਮੋਹਿਤ ਆਵਾਜ਼, ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਭਲੇ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਤਲੀ 'ਤੇ ਯੁੱਗ ਜਿਉਣ ਦੀ ਆਸ।

ਪਰਬਤ, ਅਟੁੱਟ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਝੱਖੜਾਂ ਤੇ ਤੁਫਾਨਾਂ ਸਾਹਵੇਂ ਹਿੱਕ ਡਾਹ ਕੇ ਖੜ੍ਹੀ ਕਾਇਨਾਤ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰਫੁੱਲਿਤ ਹੁੰਦੀ ਮਨੁੱਖੀ ਆਸ ਤੇ ਹੁਲਾਸ।

ਪਰਬਤ, ਨਿੰਗਰਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ, ਸਬੂਲਤਾ ਦਾ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਸਿਰਤ ਤੇ ਸੰਤੋਖ ਵਿਚੋਂ ਸਿਰਜੀ ਨਿਵੇਕਲੀ ਪਛਾਣ।

ਅਸੰਤੁਲਨ ਬਣਦੀ।

ਪਰਬਤ, ਇਕ ਵੰਗਾਰ। ਮਜ਼ਨੂੰ ਨੇ ਲੈਲਾ ਖਾਤਰ ਪਰਬਤ ਨਾਲ ਮੱਥਾ ਲਾਇਆ। ਅਜੋਕੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਸਿਹਤ ਸਹੂਲਤਾਂ ਲਈ ਤਰਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਵਿਯੋਗ ਵਿਚ ਬਿਹਾਰ ਦਾ ਸਿਰਤੀ ਦਸ਼ਰਥ ਮਾਂਝੀ 300 ਫੁੱਟ ਉਚੇ ਪਰਬਤ ਨੂੰ ਕੱਟ ਕੇ 60 ਪਿੰਡਾਂ ਲਈ ਰਾਹ ਬਣਾਉਣ ਵਿਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਿੰਡ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਮੁਢਲੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਨੂੰ ਤਰਸਦਾ, ਬਿਖੜੇ ਤੇ ਲੰਮੇਰੇ ਪੈਂਡਿਆਂ ਕਾਰਨ ਮੌਤ ਦਾ ਵਣਜ ਨਾ ਕਰੇ।

ਪਰਬਤ ਦੇ ਪਿੰਡੇ 'ਤੇ ਨਕਸ਼ ਉਤਾਰਨ

ਪਰਬਤ ਦਾ ਚੀਰਹਰਨ ਅਤੇ ਪਰਬਤੀ ਨਿਆਮਤਾਂ ਤੋਂ ਵਿਰਵਾਪਣ। ਸਿਰਫ 'ਚਿਪਕੋ' ਲਹਿਰ ਹੀ ਬਿਰਖਾਂ ਦਾ ਦਰਦ ਜਾਣਦੀ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਿਰ-ਸਦੀਵੀ ਸਲਾਮਤੀ ਲਈ ਬਿਰਖ ਨੂੰ ਗਲਵਕੜੀ 'ਚ ਲੈਂਦੀ।

ਪਰਬਤੀ ਟੀਸੀ, ਦੂਰ ਤੀਕ ਨਿਹਾਰਨਾ, ਮੈਦਾਨਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਨੂੰ ਅੰਤਰੀਵ ਵਿਚ ਉਤਾਰਨਾ, ਬੱਦਲਾਂ ਸੰਗ ਲੁੱਕਣਮੀਟੀ ਅਤੇ ਜਲਵਾਸ਼ਪਾਂ ਸੰਗ ਸੰਵਾਦ।

ਪਰਬਤੀ ਸੰਗ, ਖੁਦ ਸੰਗ ਖੁਦ ਦੀ ਗੁਫਤਗੂ, ਖੁਦ ਵਿਚੋਂ ਖੁਦ ਨੂੰ ਨਿਹਾਰਨਾ, ਕਮੀਆਂ ਤੇ ਕਮੀਨਗੀਆਂ ਨੂੰ ਚਿਤਾਰਨਾ ਅਤੇ ਖੁਦ ਦਾ ਸੰਵਰਨਾ ਤੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਸੰਵਾਰਨਾ। ਖੁਦ ਵਿਚੋਂ ਖੁਦ ਦੀ ਪਾਕੀਜ਼ਗੀ ਦੇ ਝਲਕਾਰੇ ਅਤੇ ਖੁਦ ਦੇ ਖੁਦ ਸੰਗ ਅਲਹਾਮੀ ਨਜ਼ਾਰੇ।

ਪਰਬਤ ਇਕ ਵੰਗਾਰ, ਮਨੁੱਖੀ ਹੌਸਲੇ ਲਈ ਲਲਕਾਰ, ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਦੀ ਤਰਲਤਾ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸੋਚ ਵਿਚਲੀ ਨਿਜਤਾ ਤੀਕ ਸੀਮਤਾ ਲਈ ਉਬਾਲ। ਸਵੈ ਤੋਂ ਸਰਬਮੁਖਤਾ ਤੀਕ ਦੇ ਸਫਰ ਦਾ ਹਮਰੂਬਾ ਬਣਨਾ, ਪਰਬਤੀ ਸੰਦੇਸ਼।

ਪਰਬਤ, ਕੁਦਰਤੀ ਖਣਿਜਾਂ, ਅਨਮੋਲ ਧਾਤਾਂ, ਕੀਮਤੀ ਲੋਕਤ ਬੇਸ਼ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰ ਅਤੇ ਜਲ-ਸਰੋਤਾਂ ਦਾ ਅਸੀਮ ਖਜ਼ਾਨਾ। ਪਰ ਮਨੁੱਖੀ ਲਾਲਚ ਕਾਰਨ ਅੱਜ ਕੱਲ ਧਾਹੀਂ ਰੋਂਦੀਆਂ ਨੇ, ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਮਤਾਂ।

ਪਰਬਤ, ਧਰਤ ਦਾ ਉਭਰਵਾਂ ਹਿੱਸਾ। ਜੰਗਲਾਂ, ਪਹਾੜਾਂ, ਨਦੀਆਂ ਝਰਨਿਆਂ, ਤਲਾਵਾਂ, ਝੀਲਾਂ, ਮੈਦਾਨਾਂ, ਰੇਗਿਸਤਾਨਾਂ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਸਿਖਰ 'ਤੇ। ਧਰਤ-ਕਲਗੀ। ਪਰ ਸਭ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਤੇ ਸਮੁੱਚ ਹੀ ਧਰਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਤ

ਪਰਬਤ, ਦੇਵਤਾ ਸਰੂਪ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਉਚਾਈਆਂ ਵਿਚ ਬਿਖਰੀਆਂ ਕਲਾ-ਕਿਰਤਾਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਉਦੈ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸੂਖਮ ਸਾਧਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਿਰਜਣਾਵਾਂ ਦੀ ਸੰਪਾਦਕੀ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਧਾਰਮਿਕ ਗ੍ਰੰਥ, ਕਲਾ-ਕਿਰਤਾਂ, ਅਜੀਮ ਸਾਹਿਤਕ ਕਿਰਤਾਂ, ਪਹਾੜਾਂ ਦੀ ਖਾਮੋਸ਼ੀ, ਤਪੱਸਵੀ ਇਕੱਲਪੁਣੇ ਅਤੇ ਸਾਧਵੀ-ਸੰਗਤ ਵਿਚੋਂ

ਵਾਲੇ, ਇਸ ਦੀ ਜੂਹ ਵਿਚ ਘਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪਰਿਕਰਮਾ ਵਿਚੋਂ ਅਸੀਸਾਂ ਤੇ ਦੁਆਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਪਰਬਤੀ-ਹਾਸਲ।

ਪਰਬਤ ਏ ਤਾਂ ਬਾਰਸ਼ ਏ, ਪਹਾੜੀ ਜੀਵ ਸੰਸਾਰ ਏ, ਦਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਰਵਾਨਗੀ ਏ, ਝਰਨਿਆਂ ਦੀ ਕਲਕਲ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿੰਗ-ਵਲੇਵੇਂ ਰਾਹਾਂ ਦੀ ਛੂਹ ਦਾ ਜਾਦੂਮਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਏ।

ਪਰਬਤ ਦੇ ਰੁੱਖ-ਰੂਪੀ ਗਹਿਣੇ, ਸੁੰਦਰਤਾ ਵਿਚ ਵਾਧਾ, ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਨਰੋਇਆਪਣ। ਪਰਬਤ ਤੇ ਬਿਰਖ ਦੀ ਉਮਰਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝ। ਨਿਜੀ ਮੁਫਾਦ ਲਈ ਰੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੇਤਹਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਬੇਲੋੜੀ ਕਟਾਈ, ਪਰਬਤ ਦਾ ਚੀਰਹਰਨ ਅਤੇ ਪਰਬਤੀ ਨਿਆਮਤਾਂ ਤੋਂ ਵਿਰਵਾਪਣ। ਸਿਰਫ 'ਚਿਪਕੋ' ਲਹਿਰ ਹੀ ਬਿਰਖਾਂ ਦਾ ਦਰਦ ਜਾਣਦੀ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਿਰ-ਸਦੀਵੀ ਸਲਾਮਤੀ ਲਈ ਬਿਰਖ ਨੂੰ ਗਲਵਕੜੀ 'ਚ ਲੈਂਦੀ।

ਹੀ ਉਪਜੀਆਂ।

ਪਰਬਤੀ ਭਰਮਣ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਕਈ ਯੋਗੀ ਅਤੇ ਤਪੱਸਵੀ ਅੰਤਰੀਵ ਚਾਨਣ 'ਚ ਰੰਗੇ ਗਏ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਧਨਾ ਬਣ ਗਈ ਸੰਜੀਵਨੀ ਸਫਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ।

ਪਰਬਤ, ਆਪਣੀ ਨਿੰਗਰਤਾ ਅਤੇ ਤਾਸੀਰ ਆਪਣੇ ਬਾਸ਼ਿੰਦਿਆਂ 'ਚ ਵਰਤਾਉਂਦਾ। ਤਹੀਉਂ ਤਾਂ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਰਿਸ਼ਟ-ਪ੍ਰਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਰੋਗ ਹੁੰਦੇ। ਉਹ ਮਿਹਨਤੀ ਸੁਭਾਅ ਵਿਚੋਂ ਖੁਦ ਦਾ ਸਿਰਜਣਾ-ਸਰੂਪ।

ਪਰਬਤ, ਪਗਡੰਡੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਹ ਦਿੰਦਾ। ਪਰਬਤ ਹੀ ਸਮਝਦਾ ਬਾਰੂਦੀ ਦਰਦ ਨੂੰ ਜਦ ਇਸ ਦੀ ਹਿੱਕ ਚੀਰ ਕੇ ਲੰਘਦੀ ਸੁਰੰਗ, ਕੁਦਰਤੀ

ਪਰਬਤ ਦੀ ਟੀਸੀ ਨੂੰ ਹੱਥ ਲਾਉਣ ਲਈ ਵਲੇਵੇਂਦਾਰ ਰਾਹ ਸਭ ਤੋਂ ਉਚਿੱਤ। ਸਿੱਧੇ ਰਾਹ, ਜਾਨ ਦਾ ਖੋਹ। ਸਿੱਧੀ ਸਫਲਤਾ ਸਿਰ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਦੀ ਜਦ ਕਿ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਤੇ ਮਿਹਨਤਾਂ ਵਿਚ ਰਮੀ ਸਫਲਤਾ ਜੀਵਨ-ਗਹਿਣਾ ਤੇ ਧਰਤ 'ਤੇ ਰਹਿਣਾ।

ਪਰਬਤ ਦੇ ਪਿੰਡੇ 'ਤੇ ਪਾਤ ਪੈਂਦਾ ਤਾਂ ਰਾਹ ਬਣਦੇ, ਪਗਡੰਡੀਆਂ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਕਦਮ-ਚਾਪ ਮਾਣਦੀਆਂ ਅਤੇ ਕਦਮ-ਤਾਲ ਦਾ ਸੰਗੀਤ, ਪਰਬਤੀ ਫਿਜ਼ਾ ਵਿਚ ਦੂਰ ਦੂਰ ਤੀਕ ਸੁਣਦਾ।

ਪਰਬਤ, ਰੌਲੇ-ਰੱਪੇ ਤੋਂ ਰਹਿਤ, ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਤੋਂ ਮੁਕਤ। ਸਾਫ ਹਵਾ ਅਤੇ ਸੁਧ ਪਾਣੀ, ਚੰਗੇਰੇ ਅਤੇ ਸਿਹਤਮੰਦ ਜੀਵਨ ਦੇ ਜਾਮਨ। ਨਿੱਕੀਆਂ ਜਿਹੀਆਂ ਤਰੰਗਾਂ ਦੀ ਰੁਮਕਣੀ ਦੂਰ ਦੂਰ ਤੀਕ

ਨਿਆਮਤਾਂ

ਡਾ. ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਭੰਡਾਲ
ਫੋਨ: 216-556-2080

ਪਰਬਤੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਵਿਚ ਰਸ ਘੋਲਦੀ। ਮਨੁੱਖ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਕਰੀਬ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅਮੀਰ। ਦੁਨਿਆਵੀ ਸੁੱਖ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਨੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਮਤਾਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ।

ਪਰਬਤ, ਸਭ ਦੇ ਸਾਂਝੇ। ਮਨੁੱਖ ਵਲੋਂ ਪਾਈਆਂ ਪਰਬਤੀ ਵੰਡੀਆਂ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਹਿੱਕ 'ਤੇ ਉਗੀਆਂ ਦੀਵਾਰਾਂ, ਜੰਗ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ। ਨਫਰਤੀ ਲਲਕਾਰੇ ਅਤੇ ਡੁੱਲਿਆ ਖੂਨ, ਪਰਬਤ ਦੀ ਹਿੱਕ ਵਿਚ ਸੁੰਨ ਬੀਜਦੇ ਅਤੇ ਪਰਬਤ ਗੁੰਮਸੁੰਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ।

ਪਰਬਤ, ਕੁਦਰਤੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਾ ਆਦਿ ਵੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਸੋਚਣਾ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸਦੀਵ ਰੱਖਣਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਰਬਨਾਸ਼ ਦਾ ਮੁੱਢ ਬੰਨਣਾ ਏ।

ਪਰਬਤ-ਟੀਸੀ ਇਸ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਉਚੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਸਮੁੱਚੀ ਕੁਦਰਤ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕੇ ਸਗੋਂ ਇਸ ਲਈ ਉਚੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੁਦਰਤੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਅਸੀਮਤਾ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਹਾਰ ਸਕੇ।

ਪਰਬਤ, ਮਨੁੱਖੀ ਸਾਂਝ ਅਤੇ ਯਾਦਾਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਨਰੋਈ ਧਰਾਤਲ। ਹਨੀਮੂਨ ਜਾਂ ਸੈਰ-ਸਪਾਟੇ ਦੌਰਾਨ ਪਹਾੜਾਂ ਦਾ ਮਾਣਿਆ ਸਾਥ, ਸੁੰਦਰਤਾ ਨਾਲ ਪਾਈ ਸਾਂਝ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਅਪਣਤ ਵਿਚ ਮਾਣੇ ਪਲ, ਸਾਡੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਦਾ ਸਦੀਵੀ ਸਰਮਾਇਆ।

ਪਰਬਤ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਪੂਰਨ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ। 'ਕੇਰਾ' ਟੀਸੀ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਕਠਿਨ। ਪਰ ਟੀਸੀ 'ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਸਿਖਰ ਹੁੰਦੇ। ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਮਿਹਨਤ ਰੂਪੀ ਇਵਜ਼ਾਨਾ ਤਾਂ ਦੇਣਾ ਹੀ ਪਵੇਗਾ।

ਪਰਬਤੀ ਟੀਸੀ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਬੁਲੰਦੀ ਦਾ ਝੰਡਾ ਲਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਸਿਰਫ ਪਰਬਤਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਦਰਅਸਲ ਇਹ ਖੁਦ ਦੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿਚੋਂ ਬਾਖੂਬੀ ਪਾਸ ਹੁੰਦੇ।

ਪਰਬਤੀ ਅਵਾਰਗੀ ਦੌਰਾਨ ਜਦ ਮਨੁੱਖ ਬਿਰਖਾਂ ਨਾਲ ਸੰਵਾਦ ਰਚਾਉਂਦਾ, ਜੰਗਲੀ ਬੂਟੀਆਂ ਦੀ ਤਾਸੀਰ ਪਰਖਦਾ, ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਆਗੋਸ਼ ਮਾਣਦੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਜੀਵਨੀ-ਝਾਤ ਨੂੰ ਅੰਤਰੀਵ ਵਿਚ ਉਤਾਰਦਾ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਦੇ ਸਨਮੁਖ, ਖੁਦ ਦੇ ਬੋਣੇਪਣ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ, ਜੀਵਨੀ ਸੱਚ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਕਰੀਬ ਹੁੰਦਾ।

ਪਰਬਤ ਦੀ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੀਕ ਸਹਿਲ ਪਰ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਸਦੀਵ ਸਥਾਪਤੀ ਦਾ ਪਰਚਮ ਲਹਿਰਾਉਣਾ, ਸਭ ਤੋਂ ਕਠਿਨ। ਤੇਜ਼ ਹਵਾਵਾਂ, ਬਰਫੀਲੇ ਮੌਸਮ ਅਤੇ ਨਾਸਾਜ਼ਗਾਰ ਹਾਲਾਤ, ਮਨੁੱਖੀ ਫਿਤਰਤ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਕਰਤਾ ਇਮਤਿਹਾਨ।

ਪਰਬਤੀ ਸਿਖਰ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਜਰੂਰ ਜਾਂਦਾ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਈ ਵਾਰ ਸਾਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਨਾ ਦੇਵੇ ਪਰ ਰਸਤੇ ਦੀ ਸੂਹ ਕੱਢਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਬਿੱਖੜੇ ਪੈਂਡਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ਾਹ-ਅਸਵਾਰ।

ਪਰਬਤ ਨੂੰ ਸਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿੱਕੇ ਨਿੱਕੇ ਰੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਹਾਂ 'ਚੋਂ ਹਟਾਓ। ਤੁਹਾਡੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਸਫਲ ਰਾਹਾਂ ਦਾ ਮਾਰਗ-ਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪਰਬਤ ਨੂੰ ਸਿਜ਼ਦਾ ਕਰੋ ਕਿਉਂ ਪਰਬਤ ਅਚੇਤ ਰੂਪ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸਾਡੀ ਸੋਚ-ਜੂਹੇ ਧਰਦੇ, ਜਿਸ ਦੀ ਤੰਦ ਫੜ੍ਹ ਕੇ ਅਸੀਂ ਜੀਵਨ-ਮਾਰਗ ਦੇ ਨਾਮ, ਨਵੇਂ ਦਿਸਹੱਦੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਕੀਰਤੀਮਾਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਪਰਬਤੀ ਸੰਵਾਦ, ਤੁਹਾਡੀ ਦਿੱਭ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਅੰਬਰੀ ਉਡਾਣ ਦਾ ਪਲੇਨਾ ਸਬਕ। ਕਦੇ ਕਦਾਈਂ ਪਰਬਤਾਂ ਸੰਗ ਸੰਵਾਦ ਰਚਾਉਂਦੇ ਰਿਹਾ ਕਰੋ। ਨਵੇਂ ਸੁਪਨੇ, ਨਵੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨਿਵੇਕਲੀਆਂ ਸਫਲਤਾਵਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਹਾਸਲ ਬਣਨਗੀਆਂ।

ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਕਹਾਂ ਹੈ...

ਆਕਾਸ਼ਵਾਣੀ ਦੀ ਪੰਜਾਬੀ ਪ੍ਰਸਾਰਨ ਸੇਵਾ ਦਾ ਕਿਥੇ ਗਿਆ ਪੁਰਾਣਾ ਰਸ?

ਕੋਈ ਵੇਲਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਰੇਡੀਓ ਦੀ ਬੜੀ ਚੜ੍ਹਤ ਸੀ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਆਕਾਸ਼ਵਾਣੀ ਜਲੰਧਰ ਦੀਆਂ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਧੁੰਮਾਂ ਸਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰ ਕੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਰੇਡੀਓ ਤਾਂ ਵੱਜਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਜ਼ਮੀਨ-ਆਸਮਾਨ ਦਾ ਫਰਕ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਫਰਕ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਸ ਲੇਖ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਾਠਕਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਆਕਾਸ਼ਵਾਣੀ ਵਲੋਂ ਪੰਜਾਬੀ ਪ੍ਰਸਾਰਨ ਸੇਵਾ ਆਕਾਸ਼ਵਾਣੀ ਜਲੰਧਰ ਕੇਂਦਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦੌਰ ਵਿਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ, ਖ਼ਬਰਾਂ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਇਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਮਨੋਰਥ ਸੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਸਾਰਨ ਤਿੰਨ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਸਭਾ ਧਾਰਮਿਕ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਭਜਨਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਖ਼ਬਰਾਂ ਫਿਰ ਹਿੰਦੀ, ਪੰਜਾਬੀ ਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਸਮਾਚਾਰ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਕੁਝ ਸਾਹਿਤਕ ਵੰਨਗੀਆਂ ਤੇ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਸੰਗੀਤ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਕੇ ਪਹਿਲੀ ਸਭਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਦੂਸਰੀ ਸਭਾ 12 ਵਜੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਭੈਣਾਂ ਲਈ ਵੱਖ ਵੱਖ ਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਹਿੰਦੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਖ਼ਬਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਿੰਦੀ ਗੀਤਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਰਨ 'ਫ਼ੌਜੀ ਵੀਰਾਂ ਲਈ' ਹਰ ਰੋਜ਼ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਹਰ ਰੋਜ਼ 10 ਮਿੰਟ ਦਾ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ, ਹਰ ਰੋਜ਼ ਪੰਦਰਾਂ ਮਿੰਟ ਲੋਕ ਗੀਤ ਅਤੇ ਲੋਕ ਗਾਥਾਵਾਂ ਤਕ ਹੀ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਸੀਮਤ ਸਨ।

ਤੀਸਰੀ ਸਭਾ ਸ਼ਾਮ 4.30 ਵਜੇ ਗੀਤ-ਸੰਗੀਤ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਾਰਤਾਵਾਂ, ਕਵੀ ਦਰਬਾਰ ਤੇ ਗੀਤਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ 'ਮੌਲੀ

ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ
ਫੋਨ: 91-90565-10390

ਵਧਣ ਨਾਲ ਗੀਤ-ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਵਧ ਗਏ। ਪ੍ਰਸਾਰ ਭਾਰਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਦਾਰਾ ਆਉਣ ਕਾਰਨ ਇਹ ਅਦਾਰਾ ਅਰਧ ਸਰਕਾਰੀ ਬਣ ਗਿਆ। ਇਸ ਵਿਚ ਮੁੱਖ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੀ ਪੱਕੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਹਨ, ਐਂਕਰ ਦਿਹਾਤੀਨੁਮਾ ਬਣ ਜਾਣ ਕਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਦਾ ਪੱਧਰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਥੱਲੇ ਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪਟਿਆਲਾ, ਬਠਿੰਡਾ ਅਤੇ ਲੁਧਿਆਣਾ ਐਫ.ਐਮ. ਨਵੇਂ ਕੇਂਦਰ ਵੀ ਚਾਲੂ ਹੋਏ, ਜੋ ਕੁਝ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸਾਰਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵਿੱਖਿਤ ਭਾਰਤੀ ਨੂੰ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਦਿੰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਪੰਜਾਬੀ ਲਈ ਕੁਝ ਘੰਟੇ ਹੀ ਸੀਮਤ ਸਨ। ਡੀ.ਟੀ.ਐਚ. ਸੇਵਾ ਚਾਲੂ

ਜਲੰਧਰ ਕੇਂਦਰ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਵੇਰੇ 9 ਵਜੇ ਤਕ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ, ਜੋ ਸਭ ਚੰਗੇ ਹਨ, ਉਹੀ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 12 ਵਜੇ ਤਕ ਸਾਰੇ ਗੀਤਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਵਿਚ ਹਿੰਦੀ ਫਿਲਮੀ ਗੀਤ ਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਗੀਤ ਚੱਲਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਿਆਦਾ ਫਰਮਾਇਸ਼ੀ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਵਿਚ ਗੀਤਾਂ ਦਾ ਪੱਧਰ ਸਲਾਹੁਣਯੋਗ ਹੈ। ਪਰ ਐਫ.ਐਮ. 'ਤੇ ਬੋਲਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਬਹੁਤ ਬਦਲ ਗਿਆ।

ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਉਹੀ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਚਲਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਵਰਨਣ ਕਰ ਚੁੱਕਿਆ, ਸਭ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਹਨ, ਪਰ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਚੈਨਲ ਦੀ ਪਾਣ ਜ਼ਰੂਰ ਚੜ੍ਹ ਗਈ। ਗਾਇਕ ਤੇ ਗਾਇਕਾਵਾਂ ਤੋਂ ਚੈਨਲ ਦੀ ਮਸ਼ਹੂਰੀ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਤ 9 ਵਜੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਮੁੱਖ ਚੈਨਲ ਵਾਲੇ ਥੱਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਕ ਸਥਾਨਕ ਚੈਨਲ ਰੇਨਬੋਅ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਸਾਰੇ ਚੈਨਲਾਂ 'ਤੇ ਚਾਲੂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦਿਨ ਵੇਲੇ ਦਾ ਸ਼ਬਦ 'ਮੈਂ ਆਕਾਸ਼ਵਾਣੀ ਜਲੰਧਰ' ਜਾਂ 'ਆਕਾਸ਼ਵਾਣੀ ਸੇਵਾ' ਤੋਂ ਬੋਲ ਰਹੀ/ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ ਬੋਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਰ.ਜੇ. ਫਲਾਣਾ ਜਾਂ ਫਲਾਣੀ ਬੋਲਦੀ ਹਾਂ। ਅਜਿਹੀ ਤਬਦੀਲੀ ਕਿਉਂ?

ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਵਿਚ ਸਰੋਤੇ ਦੇ ਫੋਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਹ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਤੇ ਪਿੰਡ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਕਈ ਨਿੱਜੀ ਸਵਾਲ, ਜੋ ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਸਰੋਤੇ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪੁੱਛੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਕੋਈ ਸਰੋਤਾ ਧਾਰਮਿਕ ਗੀਤ ਦੀ ਫਰਮਾਇਸ਼ ਕਰ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਜਵਾਬ, 'ਇਹ ਸਮਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਗੀਤ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਗਰਮ-ਗਰਮ ਗੀਤ ਦੱਸੋ।' ਇਹ ਸਭ ਸੁਣਨਾ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ।

ਰਾਤ 9 ਤੋਂ 10 ਵਜੇ 'ਤੂੰ ਪੀਘ ਤੇ ਪਰਛਾਵਾਂ' ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ। ਦੂਸਰੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦਾ ਨਾਮ 'ਇਕ ਮੇਰੀ ਅੱਖ ਕਾਸ਼ਨੀ'। ਕੋਈ ਨਾਮ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦੇ ਗਾਏ ਗੀਤ ਨੂੰ ਵਰਤ ਲਿਆ। ਕੁਝ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤਕ ਉਹ ਗੀਤ ਹੀ ਵੱਜਦੇ ਸਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਾਇਕ ਜਾਂ ਗਾਇਕਾ ਆਕਾਸ਼ਵਾਣੀ ਦਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰੇ। ਇਕ ਕਮੇਟੀ ਗੀਤ ਸੁਣਦੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਗੀਤ ਵੱਜਦਾ ਸੀ। ਗੀਤ ਪਾਸ ਹੋਣ ਲਈ ਸੂਈ ਦੇ ਨੱਕੇ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਆਕਾਸ਼ਵਾਣੀ ਵੀ ਗਾਇਕਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਬਦਲ ਗਈ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਗਾਇਕ ਨੇ ਆਪਣਾ ਗੀਤ ਵਜਵਾਉਣਾ ਹੈ, ਇਕ ਅਰਜ਼ੀ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਲਿਖ ਦਿਓ; ਗੀਤ ਵਜਾਓ, ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਹੀ ਸੋਚੋ, ਕੀ ਵੱਜਦਾ ਹੋਵੇਗਾ?

ਆਕਾਸ਼ਵਾਣੀ ਜਲੰਧਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਭਰਪੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਗਾਇਕਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਕੁ ਦਹਾਕੇ ਤਕ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਗੀਤ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ, ਇਹ ਹੁਣ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਥੇ ਚਲੇ ਗਏ? ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਬਾਰੇ ਸਰੋਤਿਆਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਾ ਇਕ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਹੈ 'ਤੁਹਾਡੀ ਚਿੱਠੀ ਮਿਲੀ' ਹਫ਼ਤਾਵਾਰੀ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਚਿੱਠੀ ਲਿਖੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਿੱਠੀਆਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵੀ ਕੰਮ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੇਰੀ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਸਰਕਾਰਾਂ, ਬੁੱਧੀਜੀਵੀਆਂ ਤੇ ਸਾਹਿਤਕਾਰਾਂ ਅੱਗੇ ਕਿ ਸਾਡੇ ਆਕਾਸ਼ਵਾਣੀ ਜਲੰਧਰ ਨੂੰ ਆਕਾਸ਼ਵਾਣੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸੇਵਾ ਤਾਂ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਐਂਕਰ ਹੋਸਲਾ ਨੂੰ ਹੋਸਲਾ, ਸੋ ਨੂੰ ਸੋ ਜਾਂ ਕਸੌਲੀ ਨੂੰ ਕਸੌਲੀ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਅਜੀਬ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।

ਐਫ.ਐਮ. 100.8 ਫਾਜ਼ਿਲਕਾ, 100.9 ਕਸੌਲੀ ਮੀਡੀਅਮ ਵੇਵ 'ਤੇ ਸਵੇਰੇ 4 ਵਜੇ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਰਾਤ 11.10 ਵਜੇ ਤਕ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਸਵੇਰੇ 4 ਵਜੇ ਤੋਂ 6 ਵਜੇ ਤਕ ਸਰਕਾਰੀ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਪ੍ਰਸਾਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਆਖ ਤਸਵੀਰਾਂ ਬੋਲਦੀਆਂ

ਕਾਲਮ 'ਆਖ ਤਸਵੀਰਾਂ ਬੋਲਦੀਆਂ' ਨੇ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਅੰਦਰ ਬੈਠੇ ਸ਼ਾਇਰ ਨੂੰ ਖੂਬ ਹਲੂਣਿਆ ਹੈ। ਤਸਵੀਰ ਦੇਖ ਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿਚ ਜੋ ਵਲਵਲੇ ਉਠਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਵਿਤਾ ਦੀਆਂ ਦੋ ਤੋਂ ਚਾਰ ਸਤਰਾਂ 'ਚ ਸਾਨੂੰ ਤਸਵੀਰ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੇਜੋ। ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਮਿਸਾਲ ਵਜੋਂ ਫੋਟੋ ਨਾਲ ਕਾਵਿ ਟੋਟਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਰ ਕੈਪਸ਼ਨ ਭੇਜਣ ਲਈ ਆਖਰੀ ਤਾਰੀਖ 25 ਮਾਰਚ 2018 ਹੈ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਕੈਪਸ਼ਨ ਮੁਕਾਬਲਾ-317

ਲੇ ਦੇਖ਼ ਤੇਰੀ
ਝੋਨੇ ਗਲੀ ਗੀਰੀ
ਕਾ ਫੋਟੋ...

ਡਾਰਵਿਨ ਦੀ ਗੱਲ ਚੇਤੇ ਕਰਕੇ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸ਼ਾਦੀ।
ਮੈਂ ਹਾਂ ਤੇਰਾ ਵੱਡਾ-ਵੱਡੇਰਾ, ਇਹ ਲੱਗਣੀ ਤੇਰੀ ਦਾਦੀ।

ਕੈਪਸ਼ਨ ਮੁਕਾਬਲਾ-315

ਦੇਸੀ ਚੁੱਲ੍ਹਾ, ਮੱਕੀ ਦੀ ਰੋਟੀ
ਬੈਠ ਪੀੜ੍ਹੀ 'ਤੇ ਦਾਦੀ ਪਕਾਈ ਜਾਵੇ।
ਪੋਤਾ ਮੱਲ ਖੁੰਝਾ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਾ
ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਪੈਂਜ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇ।
ਦਾਦੀ-ਪੋਤਾ ਖੁਸ਼ੀ 'ਚ ਖੀਵੇ
ਦੇਖ ਦੇਖ ਨਸ਼ਿਆਈ ਜਾਵੇ।

-ਦਵਿੰਦਰ ਕੌਰ

ਮਾਂ ਦੀ ਬੁੱਕਲ ਦੇ ਵਿਚ ਵੜਨਾ।

ਬਾਪੂ ਦੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਨਾ।
ਬੇਫਿਕਰੀ ਦਾ ਆਲਮ ਸਾਰਾ
ਯਾਦ ਹੈ ਸਭ ਕੁਝ ਪਿਆਰਾ ਪਿਆਰਾ।
ਸਭ ਕੁਝ ਉਲਟਾ ਪੁਲਟਾ ਹੋ ਗਿਆ
ਚੁੱਲਾ ਚੌਂਕਾਂ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦਾ।
ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਮਾਂ ਕੋਲ ਟਾਈਮ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਆਈਆਂ ਦੇ ਹੱਥ ਬਚਪਨ ਪਿਸਦਾ।

-ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਢਿਪਾਲੀ, ਬਠਿੰਡਾ
ਫੋਨ: 91-94176-49275

ਬੱਪ ਦਾਦੀ ਨੇ ਮੱਕੀ ਦੀ ਰੋਟੀ

ਤਵੇ ਦੇ ਉਪਰ ਪਾਈ।
ਦੇਖ ਦਾਦੀ ਨੂੰ 'ਕੱਲੀ ਬੈਠੀ
ਨਿਮਰਤ ਭੱਜੀ ਆਈ।
ਦਾਦੀ ਪਿੱਛੇ ਬੈਠ ਪੀੜ੍ਹੀ 'ਤੇ
ਨਾਲ ਪਿੱਠ ਦੇ ਪਿੱਠ ਲਗਾਈ।
ਦੇਖ ਸ਼ਰਾਰਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਈ ਦਾਦੀ
ਪੋਤੀ ਵੀ ਮੁਸਕਰਾਈ।

-ਜਗਮੀਤ ਸਿੰਘ ਪੰਧਰ

ਫੋਨ: 91-98783-37222

ਹੱਥ 'ਚ ਫੜ੍ਹ ਕੇ ਕੋਲੀ ਬੈਠਾ
ਪਿਆ ਕੜਕੀ ਨਾਲ ਖੜਕਾਵੇ।
ਤਾਅ ਕੇ ਚੁੱਲ੍ਹਾ ਤਵੇ ਪਾਈ ਰੋਟੀ
ਕਿਤੇ ਨਿਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਾ ਜਾਵੇ।
ਪਰ ਕਾਕਾ ਕਰਦਾ ਚਤੁਰਾਈਆਂ
ਜਾਂ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਲੁਕ ਜਾਵੇ।
ਅੱਗ ਤੋਂ ਰਹੇ ਦੂਰ ਮੇਰਾ ਪੁੱਤ
ਮਾਂ ਦਿਲ ਤੋਂ ਇਹੀ ਚਾਹਵੇ।

-ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਨੂਰਪੁਰੀ, ਬੰਗਾ
ਫੋਨ: 91-98786-91079

ਚੁੱਲ੍ਹਾ, ਤਵਾ, ਛਿਟੀਆਂ ਦਾ ਤਾਅ
ਰੋਟੀ ਰੜ੍ਹਦੀ ਤਾਜ਼ੀ ਤਾਜ਼ੀ।
ਮਾਂ ਪਕਾਵੇ, ਬੱਚਾ ਖਿੱਲੀਆਂ ਪਾਵੇ
ਮਾਹੌਲ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਵੇ।
ਪੁਰਾਣਾ ਵਿਰਸਾ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ
ਜੋ ਮਾਂ ਦੀ ਗੋਦ 'ਚ ਅਨੰਦ ਮਾਣਿਆ।
ਪਹਿਲਾਂ ਹਰ ਘਰ ਚੁੱਲ੍ਹਾ ਬਲਦਾ
ਹੁਣ ਗੈਸ ਸਿਲੰਡਰਾਂ ਦੇ ਚੁੱਲ੍ਹੇ
ਖੁਰਨ ਲੱਗੀ ਜਿੰਦਗੀ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਨਾਲ।

-ਦਰਸ਼ਨਪਾਲ ਦੋਸਾਂਝ

ਮਾਂ ਦੀ ਪਿੱਠ ਪਿੱਛੇ ਖਿੜਿਆ
ਉਸ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਦਾ ਚੰਨ।
ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਨਿਹਾਰਦੇ
ਦੇਵੇਂ ਹੋਣ ਅਤੀ ਪ੍ਰਸੰਨ।
ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਕਾਇਮ ਰਹੇ
ਜੀਅ 'ਚੋਂ ਹੁੰਦੇ ਤੇਰੇ ਦੀਦਾਰ।
ਅੱਜ ਦੇ ਕਾਰਪੋਰੇਟੀ ਯੁਗ 'ਚ
ਰਿਸ਼ਤੇ ਹੋ ਰਹੇ ਤਾਰੇ ਤਾਰ।

-ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਤੂਰ
ਫੋਨ: 91-98784-69639

ਮਾਂ-ਬੱਚਾ ਪੀੜ੍ਹੀ 'ਤੇ ਜੁੜ ਬੈਠੇ
ਜਿਵੇਂ ਕੁਰਸੀ-ਦੌੜ 'ਚ ਮਗਰੂਰ।
ਮਮਤਾ-ਰਸ 'ਚ ਭਿੱਜੀ ਬੱਪੋ ਰੋਟੀਆਂ
ਬਾਲ ਫਿਕਰਾਂ ਤੋਂ ਕੋਹਾਂ ਦੂਰ।
ਸਿਖਿਆ ਦੀ ਪੌੜੀ ਬੈਠਾ ਬਾਲਕ
ਸੰਕੇਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਿੱਖ ਰਿਹਾ ਮਾਂ ਬੋਲੀ।
ਹਰ ਗੱਲ ਜੁਝਣਾ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਜੀਵਨ 'ਚ
ਜੋ ਬੈਠ ਸਿੱਖੀ, ਵਿਚ ਮਾਂ ਦੀ ਝੋਲੀ।

-ਜਗਜੀਤ ਕੌਰ ਤੂਰ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ

ਸਤਿਕਾਰ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਕੰਨੀਆਂ-ਕਵੀਸ਼ਰ ਸਿੱਧਵਾਂ

ਜੋ ਕਰਨੈਲ ਪਾਰਸ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਸੀ?" ਮੈਂ ਹਾਂ ਵਿਚ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ ਤਾਂ ਬੋਲਿਆ, "ਹਾਂ ਤਾਹੀਓਂ ਕਹਿੰਦੇ ਆ ਭਲਾ ਰਣਜੀਤ ਰਾਜਾ, ਰਣਜੀਤ ਨਗਾਰਾ ਤੇ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧਵਾਂ ਅਲੱਗ ਹੀ ਪਛਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ।"

ਬੜਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ, ਸਭ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਕਰਨੈਲ ਪਾਰਸ ਅਤੇ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਵੀਸ਼ਰੀ ਤੇ ਢਾਡੀ ਕਲਾ ਨੂੰ। ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਰਾਮੂਵਾਲੀਏ ਨੂੰ ਰਾਜਨੀਤੀਵਾਨ ਏਸੇ ਕਲਾ ਨੇ ਚੰਗਾ ਬੁਲਾਰਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਸਤਿਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧਵਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਵੀ ਸੁਣੋ ਤਾਂ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਉਹਦੇ ਗਲੇ ਜਾ ਲੱਗੇਗੇ। ਕਰਨੈਲ ਤੇ ਰਣਜੀਤ ਨੇ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਧਰ ਲੈ ਕੇ ਆਂਦਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਕਰੂੰਬਲਾਂ ਜਦੋਂ ਕਲਾ ਨਾਲ ਫੁੱਟਦੀਆਂ ਹਨ ਫੇਰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦੈ?' 'ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਦਾਤਿਆ ਸੁਖੀ ਵਸੇ ਸਰਬੱਤ' ਜਾਂ 'ਹੈ ਆਉਣ ਜਾਣ ਬਣਿਆ ਦੁਨੀਆਂ ਚਹੁੰ ਕੁ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਮੇਲਾ' ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਮਨੋਰਥ ਤੇ ਯਥਾਰਥ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਗਲਵੱਕਤੀ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕਾਹਲੀਆਂ ਕਾਹਲੀਆਂ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ?

ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪਾਰਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਸ਼ਾਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਟੇਜਾਂ ਵੀ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਹਤਮੰਦ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਸਹੀ ਮਾਅਨਿਆਂ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਗਿਆਨ ਸੀ। ਸਤਿਕਾਰ ਦੀ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਗੁੱਡੀ ਅੰਬਰੀ ਚੜ੍ਹਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗਾਇਆ ਹੈ, 'ਕਿਉਂ ਫੜ੍ਹੀ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਨੀ ਭੈਣੋਂ ਇਹ ਹੰਸਾਂ ਦੀ ਜੋਤੀ' ਪਰ ਲੋਕ ਕਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਜੀਅ ਭਰ ਕੇ ਅਤੇ ਰੂਹ ਭਰ ਕੇ ਗਾਉਣਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਸੀ। 'ਭੱਜ ਦਾਨਾਬਾਦ ਚੱਲੀਏ' ਵੇ ਮਿਰਜ਼ਿਆ ਚੜ੍ਹੀਆਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਡਾਰਾਂ' ਜਾਂ 'ਤੇਰੇ ਹੇਠ ਜੰਡੋਰਿਆਂ ਵੇ ਮੈਂ ਹੋ ਗਈ ਰੰਡੀ' ਵਰਗੀਆਂ ਸਰਵ-ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਕਲੀਆਂ ਵੀ ਦੋਹਾਂ ਨੇ ਰੱਜ ਕੇ ਤੇ ਅਦਬ ਨਾਲ ਗਾਈਆਂ ਹਨ। ਕਈ ਵਾਰ ਉਹਨੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹਫ ਜਾਣ 'ਤੇ ਵੀ ਮਿਰਜ਼ਾ ਉਸੇ ਲਹਿਜ਼ੇ 'ਚ ਗਾ ਕੇ ਵਿਖਾਇਆ ਸੀ।

ਆਮ ਕਹਾਵਤ ਨਹੀਂ ਪੱਕੀ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਜੱਟ ਤਾਂ ਢਾਈ ਡੰਗ 'ਕੱਠੇ ਨਹੀਂ' ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਪਰ ਮੰਨੋ ਕਿ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਪਾਰਸ, ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧਵਾਂ ਤੇ ਚੰਦ ਸਿੰਘ ਗਿਆਨੀ ਨੇ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਹੀ 'ਕੱਠਿਆਂ' ਗੁਜ਼ਾਰ ਲਈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਦਰਜਾ ਪੁਜਣਯੋਗ ਬਣਾ ਕੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਤਿੰਨਾਂ ਨੇ ਜੀਅ ਜਾਨ ਨਾਲ ਇਸ ਕਲਾ ਦੀ ਢਿੱਡੋਂ ਤੇ ਦਿਲੋਂ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਦੇ ਗਵੱਈਆਂ ਤੇ ਸੰਗੀਤ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਰਾਗੀਆਂ, ਢਾਡੀਆਂ, ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਵਾਂਗ ਨੋਟਾਂ ਦੇ ਭਾਰ ਹੇਠ ਕਲਾ ਘੁੱਟ ਹੋਣ ਤੇ ਦੱਬ ਹੋਣ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਸੰਨ 1940 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਰੇਲ ਦੇ ਡੱਬੇ ਤੇ ਇੰਜਣ ਵਾਂਗ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਹਾਕਿਆਂ ਬੱਧੀ ਲੰਬਾ ਸਫਰ ਰਿਹੈ।

ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਪਾਰਸ ਨੇ ਬੇਪ੍ਰਵਾਹ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਆਖਰੀ ਪੰਥ ਕੱਟਣ ਲਈ ਸੰਨਿਆਸ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ ਪਰ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਕਿੰਨੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਸਤਿਦਰਪਾਲ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕਵੀਸ਼ਰੀ ਤੇ ਢਾਡੀ ਕਲਾ ਵੱਲ ਵਗਦੀ ਵਾਅ ਦਾ ਬੁੱਲਾ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ। ਨਿਰਪੱਖ ਹੋ ਕੇ ਇਹ ਗੱਲ ਵੀ ਕਹੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਦੀ

ਚੜ੍ਹਾਈ ਵਿਚ ਪਾਰਸ ਦੀ ਮਾਹਿਰ ਡਾਕਟਰਾਂ ਵਾਂਗ ਲਿਖਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪੈੜ ਵੀ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਭਲੇ ਵੇਲਿਆਂ ਵਿਚ ਪਾਰਸ ਦਾ 'ਦਹੁਦ ਬਾਦਸ਼ਾਹ' ਵਾਲਾ ਕਿੱਸਾ ਪਬਲਿਸ਼ਰਾਂ ਨੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿਚ ਵੇਚਿਆ। ਕਲੀਆਂ ਰਚਣ ਦੀ ਨਵੀਂ ਵਿਆਕਰਣ ਪਾਰਸ ਦੀ ਹੈ। (24-25) + (21-22) ਮਤਲਬ 43 ਤੋਂ 45 ਤੱਕ ਮਾਤਰਾਵਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਕਲੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨੇ 49 ਤੋਂ 50 ਤੱਕ ਰੱਖ ਕੇ ਨਵਾਂ ਸਿਰਜਣਾਤਮਕ ਦੌਰ ਸਿਰਜਿਆ।

ਕਲਾ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਰੁਕਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਹਾਂ ਏਨਾ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ ਕਿ ਕਾਟੋ ਉਤਰਦੀ ਵੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤੇ

ਕਵੀਸ਼ਰ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧਵਾਂ

ਚੜ੍ਹਦੀ ਵੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਆਧੁਨਿਕ ਸੰਗੀਤਕ ਸੁਹਜ-ਸੁਆਦ ਨੇ ਕਈ ਪੁਰਾਤਨ ਤੇ ਵਿਰਾਸਤੀ ਕਲਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਜ਼ਰੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕੰਨ-ਰਸ ਪੱਖੋਂ ਵੇਖੀਏ ਤਾਂ ਢਾਡੀ ਤੇ ਕਵੀਸ਼ਰੀ ਕਲਾ ਪ੍ਰਤੀ ਮੋਹ ਹੁਣ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਇਸ ਕਰਕੇ ਵੱਧ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰ ਝੂਮਣ ਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਰਾਗ ਪਰੰਪਰਾ ਫਿਰ ਉਛਲੀ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਪਾਰਸ ਤੇ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧਵਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਵਡਿਆਈ ਪੱਖੋਂ ਹੋਰ ਵੀ ਅਗਾਂਹ ਚਲੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮੰਨੋਗੇ ਕਿ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਲੋਕ ਨੰਗੇ ਪੈਰੀਂ ਭੱਜ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਕਬੂਲ ਵੰਨੂਗੀਆਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਜਾਂਦਿਆਂ ਹੀ ਚਿੱਤ ਕਹਿਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਗੱਲ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੁੱਕੇਗੀ:

-ਹੈ ਆਉਣ ਜਾਣ ਬਣਿਆ
ਦੁਨੀਆਂ ਚਹੁੰ ਕੁ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਮੇਲਾ।
-ਹੁਣ ਜਾਂਦੀ ਵਾਰੀ ਦੀ
ਦੇ ਲੈ ਪੂਰਨ ਪੁੱਤ ਨੂੰ ਲੋਰੀ।
-ਅੱਜ ਨਜ਼ਰੀ ਆਉਂਦੇ ਨਾ
ਸੁਆਮੀ ਚਾਰ ਜਿਗਰ ਦੇ ਟੋਟੇ।
-ਵਾਹ ਵਾਹ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ
ਆਪੇ ਗੁਰ ਚੇਲਾ।
-ਸੀਸ ਤਲੀ ਧਰ ਤੁਰਨਾ ਪੈਂਦਾ
ਪ੍ਰੇਮ ਗਲੀਆਂ।
-ਦੁਨੀਆਂ ਗਾਉਂਦੀ ਰਹੇਗੀ
ਯੋਧਿਆਂ ਦੀਆਂ ਵਾਰਾਂ।
-ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਕਿਨਾਰਿਓਂ
ਦੇ ਜੰਗਾਂ ਲੜੀਆਂ।

ਕੌਣ ਮੰਨੇਗਾ ਕਿ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧਵਾਂ ਕਦੇ ਸਾਡੀਆਂ ਯਾਦਾਂ 'ਚੋਂ ਮੁਨਫੀ ਹੋਵੇਗਾ।

ਕਿਸੇ ਵਕਤ ਸਿਰੇ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਐਚ. ਐਮ. ਵੀ. ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੱਜ ਕੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ। ਕੈਸਿਟ ਯੁੱਗ ਆਇਆ ਤਾਂ ਪਿਉ-ਪੁੱਤਰ ਯਾਨਿ ਰਣਜੀਤ ਤੇ ਸਤਿਦਰਪਾਲ ਨੇ ਕਮਾਲਾਂ ਦੇ ਰੰਗੀਲੇ ਰੁਮਾਲ ਉਡਾ ਦਿੱਤੇ। 'ਸਾਨੂੰ ਸਿਰ ਨਾਲੋਂ ਸਿਦਕ ਪਿਆਰਾ' ਬਾਬਾ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦਰ ਦੀ ਸਰਹਿੰਦ ਉਤੇ ਜਿੱਤ ਅਤੇ ਸ਼ਹੀਦ-ਏ-ਆਜ਼ਮ ਸਰਦਾਰ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਇਸੇ ਲੜੀ ਤੇ ਕੜੀ ਵਿਚ ਮਾਲਾ ਦੇ ਟਹਿਕਦੇ ਮੋਤੀ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਦਾ ਜਲੰਧਰ ਰੇਡੀਓ ਸਟੇਸ਼ਨ ਬਣਿਆ, ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਉਦੋਂ ਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕੈਨੇਡਾ ਆ ਕੇ ਵੱਸਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨੇ ਸਿੰਘਪੁਰ, ਮਲਾਇਆ, ਬਾਈਲੈਂਡ, ਅਮਰੀਕਾ, ਕੈਨੇਡਾ ਤੇ ਅਫਰੀਕਾ ਵਰਗੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਕਲਾ ਦੀਆਂ ਰੰਗੀਨ ਡੋਰੀਆਂ ਖਿੱਚੀ ਰੱਖੀਆਂ।

ਪਹਿਨਣ ਵਾਲੇ ਬਸਤਰ ਤਾਂ ਮਹਿੰਗੇ ਜਾਂ ਕੀਮਤੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਕੱਪੜਿਆਂ ਹੇਠ ਲੁਕਿਆ ਬਦਨ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਲਈ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੰਗੀਆਂ-ਤੁਰਸੀਆਂ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਹੀ ਹੱਥੋਪਾਈ ਹੁੰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਵਾਂਗ ਵੀ ਵਿਚਰਿਆ, ਸ਼ੋਹਰਤ ਦੀ ਦਸਤਾਰ ਵੀ ਘੁੱਟ ਕੇ ਬੰਨ੍ਹੀ ਰੱਖੀ ਪਰ ਮੰਨੋਗੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਕਤ ਆਰਥਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਖੜੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਹਾਲਾਤਾਂ ਕਾਰਨ ਉਹਨੂੰ ਪਿੰਡ ਛੱਡ ਨਾਨਕੇ ਸਹੇਲੀ (ਲੁਧਿਆਣਾ) ਆ ਕੇ ਪੜ੍ਹਨ ਪਾਇਆ ਸੀ।

ਨਾਨਕੇ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਹੀ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਵੀਸ਼ਰ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ। ਕਲਾ ਪਾਰੇ ਵਾਂਗੂੰ ਅੰਦਰ ਲਹਿ ਗਈ ਤੇ ਉਹ ਸਹੇਲੀ ਤੋਂ ਪੈਦਲ ਤੁਰ ਕੇ ਉਹਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੇ ਸੁਣਨ ਲਈ ਕੋਹਾਂ ਵਾਟ ਕੱਢ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਂ ਉਹਨੇ ਆਪਣੇ ਨੇੜਲੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਜਵਾਨੀ ਤੱਕ ਕੋਈ ਗਵੰਤਰੀ ਜਾਂ ਕਵੀਸ਼ਰ ਸੁਣਨਾ ਛੱਡਿਆ ਹੀ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਸ਼ਾਇਰਾਂ, ਕਵੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਤਾਂ ਵੱਧ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਲੋਕ ਸ਼ਾਇਰੀ ਇਸ ਕਰਕੇ ਘੱਟ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਬਿੱਤ, ਬੈਂਤ, ਛੰਦ, ਕਲੀ ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਲੋਪ ਹੀ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਪਿੰਗਲ ਦੀ ਸਾਇੰਸ ਦਾ ਇਲਮ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਣਾ ਕਈ ਝੱਟ ਦੇਣੀ ਪੁੱਛ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਭਲਾ ਪਿੰਗਲ ਕੀ ਬਲਾ ਸੀ? ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੌਧਰ ਦੇ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਪਿੰਗਲ ਦਾ ਗਿਆਨ ਲੈ ਕੇ ਕਾਵਿ ਬੋਲ ਰਚੇ। ਦਸਵੀਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਮਹਾਂ ਸਿੰਘ ਗੁਣੇ ਨਾਲ ਕਵੀਸ਼ਰੀ ਜਥਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ।

ਉਂਜ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਉਹ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਪਾਰਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਉਸਤਾਦ ਮੰਨਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮੇਲ ਤਖ਼ਤਪੁਰੇ ਮਾਘੀ ਦੇ ਮੇਲੇ 'ਤੇ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤੇ ਫਿਰ 'ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਮੈਂ ਤੇਰੀ' ਵਾਲਾ ਤਾਣਾ ਤੇ ਬਾਣਾ ਬੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਪਾਰਸ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ 'ਤੇ ਮਹਾਂ ਸਿੰਘ ਤੇ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹਾਮੀ ਭਰੀ ਤਾਂ ਪਾਰਸ ਨੇ ਹੱਸ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਦੁੱਧ ਤੇ ਪੁੱਤ ਭਾਗਾਂ ਨਾਲ ਖਰੇ ਤੇ ਉਮਰ ਭਰ ਲਈ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਮੇਰੀ ਕਲਮ ਤੇ ਤੇਰਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਗਲਾ, ਅੱਜ ਤੋਂ ਟਿੱਚ ਬਟਨਾਂ ਦੀ ਜੋਤੀ।" ਤੇ ਇਉਂ ਗਿੱਲ ਤੇ ਸਿੱਧੂ ਝੱਟ ਗਲਵੱਕਤੀ ਹੋ ਗਏ। ਭਾਨੀਮਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਜੁਗਤਾਂ ਫੇਲ੍ਹ ਰਹੀਆਂ ਤੇ ਕਰੀਬ

ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਦਹਾਕੇ ਦੋਵੇਂ 'ਕੱਠੇ ਨਿਭ ਗਏ।

ਘਰ ਨੂੰਹ ਨੇ ਸਾਂਭ ਲਿਆ
ਤੁਰ ਗਈ ਧੀ ਝਾੜ ਕੇ ਪੱਲੇ
ਪੁੱਤੇ ਨੇ ਜਨਮ ਲਿਆ
ਬਾਪੂ ਵੱਲ ਸਿਵਿਆਂ ਦੇ ਚੱਲੇ
ਕਿਤੋਂ ਜ਼ੋਰ ਮਕਾਣਾਂ ਦਾ
ਕਿਧਰੇ ਮੰਗਣੀ ਵਿਆਹ ਮੁਕਲਾਵੇ
ਜੱਗ ਜੰਕਸ਼ਨ ਰੇਲਾਂ ਦਾ

ਗੱਡੀ ਇਕ ਆਵੇ ਇੱਕ ਜਾਵੇ ਨਾਲ ਫਿਰ
ਸੰਗੀਤ ਕਲਾ ਦੀ ਨੇਰੀ ਨੇ ਜ਼ਿਮੀਂ-ਆਸਮਾਨ ਇੱਕ
ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਖੇਤਰ ਦਾ ਇੱਕ ਇਹ ਵੀ
ਇਤਿਹਾਸ ਰਹੇਗਾ ਕਿ ਪਿਉ ਗਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਤੇ
ਆਪਣੇ ਸੁਰੀਲੇ, ਲੱਛੇਦਾਰ ਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕ
ਲੈਕਚਰਾਂ ਨਾਲ ਪੁੱਤ ਸਤਿਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧਵਾਂ
ਨੇ ਸੂਤਰਧਾਰ ਬਣ ਕੇ ਕਲਾ ਫਿਰ ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਵਾਂਗ
ਭਜਾਈ ਰੱਖੀ।

ਛੋਟੀਆਂ ਸਿੱਧਵਾਂ, ਸਿੱਧਵਾਂ ਕਾਲਜ ਮੰਨ
ਲਵੇ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ
ਕੀਤੀਆਂ। ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਫਿਰ ਪੁੱਤਰ
ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਤੇ ਫਿਰ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਉਹ ਗਾਉਣ
ਗਿਆ, ਪਿੰਡ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਰਿਆ ਰਿਹਾ। ਲੋਕੀਂ
ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਿੱਧਵਾਂ-ਕਵੀਸ਼ਰ
ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵਾਲੀਆਂ।

4 ਦਸੰਬਰ 1925 ਨੂੰ ਨਾਤਾ ਹਰਨਾਮ ਕੌਰ
ਦੀ ਕੁੱਖੋਂ ਜਨਮ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ
ਬਾਪੂ ਸ. ਬਦਨ ਸਿੰਘ ਸਿੱਧੂ ਨੇ ਜਦੋਂ ਸੋਚਿਆ ਵੀ
ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਕਿ ਇਹ ਪਿੰਡ ਉਹਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਨਾਂ
ਨਾਲ ਵੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਣਜੀਤ
ਸਿੰਘ ਦੇ ਸੁਰਤ ਸੰਭਾਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਹ
ਅੰਤਿਮ ਯਾਤਰਾ ਪੂਰੀ ਕਰ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕਵੀਸ਼ਰ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਵਿਆਹ 25
ਦਸੰਬਰ 1948 ਨੂੰ ਬਾਤੋਵਾਲ ਦੇ ਕਾਮਰੇਡ
ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਾਲ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਾਲ
ਦੀ ਪੁੱਤਰੀ ਗੁਰਦੇਵ ਕੌਰ ਨਾਲ ਹੋਇਆ। ਉਹਦੇ
ਤਿੰਨੋਂ ਪੁੱਤਰ ਸਤਿਦਰਪਾਲ, ਗੁਰਿੰਦਰਪਾਲ ਤੇ
ਤੇਜਿੰਦਰਪਾਲ ਕੈਨੇਡਾ ਪੱਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਸ ਗਏ
ਹਨ ਤੇ ਧੀ ਹਰਸਿੰਦਰ ਕੌਰ ਹੈ।

ਘੱਟ ਬੋਲਣਾ, ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਬੋਲਣਾ, ਤੋਲ
ਕੇ ਬੋਲਣਾ ਪਰ ਸੁਰੀਲਾ ਤੇ ਕਮਾਲ ਦਾ ਗਾਉਣਾ
ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਰੰਗ
ਸਨ। ਜਦੋਂ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਪਾਰਸ ਦੇ ਜਥੇ 'ਚ
ਸੰਨਿਆਸ ਲਿਆ ਤਾਂ ਉਹਨੂੰ ਲਿਖਣਾ ਵੀ ਪਿਆ
ਤੇ ਗਾਉਣਾ ਵੀ ਪਿਆ।

ਮਨ ਵਿਚ ਕਈ ਵਾਰ ਹਰਖ ਵੀ ਆਉਂਦਾ
ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖ ਜਗਤ ਵੀ ਕਵੀਸ਼ਰੀ ਤੇ ਢਾਡੀ ਕਲਾ
ਪ੍ਰਤੀ ਉਨਾ ਸੁਹਿਰਦ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ
18 ਫਰਵਰੀ 2004 ਨੂੰ ਜਿਸਮਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ
ਵਿਛੜ ਕੇ ਅਮਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਰਣਜੀਤ
ਸਿੰਘ ਦੇ ਰੰਗ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ
ਸਾਂਭ-ਸਾਂਭ ਕੇ ਰੱਖਣਾ, ਪੰਜਾਬੀ ਤੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ
ਇੱਕ ਸਿੱਖ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤੇ
ਫਰਜ਼ ਵੀ।

ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪਾਰਸ ਕਿਹਾ
ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਪਰ ਸਿੱਖ ਸੰਗੀਤ ਤੇ ਢਾਡੀ ਕਵੀਸ਼ਰੀ
ਵਿਚ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਤੇ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਪਾਰਸ
ਨੂੰ ਕਦੇ ਅਲੱਗ ਕਰਕੇ ਵੇਖਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਵੀ
ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਸੰਗੀਤਕਾਰਾਂ ਤੇ ਗਵੱਈਆਂ ਦੇ ਸਾਹ ਬੰਧਿਸ਼
ਵਿਚ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਮੁੱਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਕਾਵਿ ਜਗਤ

ਸ਼ਬਦ ਬੂੰਦਾਂ

ਸ਼ਬਦ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦਾਂ,
ਕੁਝ ਵੱਖਰੇ ਹੋ ਆਈਆਂ।
ਕੁਝ ਨਦੀਆਂ ਕੁਝ ਸਾਗਰ ਹੋਈਆਂ,
ਕੁਝ ਬਣੀਆਂ ਪੁਰਵਾਈਆਂ।
ਕੁਝ ਧਰਤੀ ਕੁਝ ਪਰਬਤ ਬਣੀਆਂ,
ਬਨਸਪਤੀ ਲਹਿਰਾਈ,
ਫਿਰ 'ਸੁਰਜੀਤ' ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਬੂੰਦਾਂ,
ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਵਿਚ ਸਮਾਈਆਂ।

ਸ਼ਬਦ ਵਿਚੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਰਿਸਿਆ,
ਬੂੰਦ ਬੂੰਦ ਕਰ ਝਰਿਆ,
ਸ਼ਬਦ ਸਵਾਂਤੀ ਬੂੰਦ ਜਾਂ ਬਣਿਆ,
ਤਨ ਮਨ ਹਰਿਆ ਹਰਿਆ।
ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਕਾਦਰ, ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਕੁਦਰਤ,
ਸ਼ਬਦ ਬਿਨਾ ਕੁਝ ਨਾਹੀਂ,

ਸ਼ਬਦ ਬੂੰਦ 'ਸੁਰਜੀਤ' ਮਿਲੀ ਜਾਂ,

ਤਪਦਾ ਹਿਰਦਾ ਠਰਿਆ।
ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਨਾਦ ਨਿਰੰਤਰ ਗੂੰਜੇ,
ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਨਾਦ ਨਿਆਰਾ,
ਸ਼ਬਦ ਵਿਚੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਬਰਸੇ,
ਪੀਵੇ ਪੀਵਣ ਹਾਰਾ।
ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸਾਗਰ ਵਿਚ ਡੁਬ ਕੇ
ਮੈਂ 'ਸੁਰਜੀਤ' ਹਾਂ ਹੋਈ,
ਸ਼ਬਦ ਭੰਵਰ ਹੈ ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਬੇੜਾ,
ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਬਣੇ ਕਿਨਾਰਾ।

ਸ਼ਬਦ ਆਕਾਸ਼ ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਸੂਰਜ
ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਚੰਨ ਸਿਤਾਰੇ,
ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਪਉਣ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਪਾਣੀ,
ਸ਼ਬਦ ਕਰੇ ਉਜਿਆਰੇ।
ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਜਲ ਹੈ ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਥਲ ਹੈ,
ਸ਼ਬਦ ਬਿਨਾ ਕੁਝ ਨਾਹੀਂ,

ਕਣ ਕਣ ਵਿਚ 'ਸੁਰਜੀਤ' ਸ਼ਬਦ ਹੈ,
ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਖੇਡ ਨਿਆਰੇ।

-ਬੀਬੀ ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਸੈਕਰਾਮੈਂਟੋ

ਭੁੱਲ ਗਏ

ਇਨਕਲਾਬੀ ਚੜ੍ਹ ਗਏ ਫਾਂਸੀ
ਹਿੱਕ 'ਚ ਗੋਲੀ ਖਾਧੀ ਸੀ।
ਕੋਰਾ ਝੂਠ ਗਿਆ ਬੋਲਿਆ
ਚਰਖੇ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸੀ।
ਚਰਖਾ ਰਿਹਾ ਮੌਨ ਵਰਤ 'ਤੇ
ਦੇਸ਼ ਕੌਮ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਵੰਡ,
ਲੱਖਾਂ ਮਰ ਗਏ, ਲੱਖਾਂ ਬੇਘਰ
ਗਾਂਧੀ-ਜਿਨਾਹ ਦੀ ਬਾਂਦਰ ਵੰਡ।
ਜਿਨਾਹ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਪਾਕਿਸਤਾਨ
ਨਹਿਰੂ ਲੈ ਗਿਆ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ,
ਸੁਭਾਸ਼ ਬੋਸ ਤੇ ਫੌਜੀਆਂ ਨੂੰ
ਮਿਲਿਆ ਸਨਮਾਨ ਨਾ ਸ਼ਮਸ਼ਾਨ।
ਕੁਰਬਾਨ ਹੋਏ ਉਹ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਖਾਤਰ

ਹੱਸ ਫਾਂਸੀਆਂ ਉਤੇ ਝੁੱਲ ਗਏ,
ਗੋਡਸੇ, ਗਾਂਧੀ, ਪਟੇਲ ਯਾਦ ਨੇ
'ਨੇਤਾ ਜੀ' ਨੂੰ ਪਰ ਭੁੱਲ ਗਏ।

-ਜੁਗਰਾਜ ਗਿੱਲ, ਯੌਰਕ
ਫੋਨ: 704-257-6693

ਕੀ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ

ਨਾ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਮਸਤ ਮਲੰਗਾਂ ਦੀ
ਨਾ ਛਣ ਛਣ ਕਰਦੀਆਂ ਵੰਗਾਂ ਦੀ।
ਮੇਰੇ ਦਿਲ 'ਚੋਂ ਚੀਸ ਜਿਹੀ ਉਠਦੀ ਏ
ਮੋਹ ਦੀਆਂ ਟੁੱਟਦੀਆਂ ਤੰਦਾਂ ਦੀ।
ਨਾ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਮਸਤ ਮਲੰਗਾਂ ਦੀ
ਨਾ ਛਣ ਛਣ ਕਰਦੀਆਂ ਵੰਗਾਂ ਦੀ।

ਕੋਈ ਮਾਲਾ ਰੱਜ ਰੱਜ ਫੇਰ ਰਿਹਾ
ਕੋਈ ਭਗਵੇਂ ਪਾ ਪਾ ਘੇਰ ਰਿਹਾ।
ਭੀੜ ਜੁੜਦੀ ਬੁਠੇ ਡੋਰਿਆਂ 'ਤੇ
ਸਭ ਖੇਡ ਹੈ ਉਹਦੇ ਰੰਗਾਂ ਦੀ।

ਨਾ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਮਸਤ ਮਲੰਗਾਂ ਦੀ
ਨਾ ਛਣ ਛਣ ਕਰਦੀਆਂ ਵੰਗਾਂ ਦੀ।

ਕੋਈ ਪੰਜੇ ਵਾਲਾ ਡਾਢਾ ਬੋਲ ਰਿਹਾ
ਕੋਈ ਆਮ ਦੇ ਦੁੱਖਤੋਂ ਫੋਲ ਰਿਹਾ
ਤੱਕਤੀ ਵਾਲਾ ਪੋਲ ਵੀ ਖੋਲ੍ਹ ਰਿਹਾ
ਕੀ ਦੱਸਾਂ ਫੇਸਬੁਕ ਦੀਆਂ ਜੰਗਾਂ ਦੀ।
ਨਾ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਮਸਤ ਮਲੰਗਾਂ ਦੀ
ਨਾ ਛਣ ਛਣ ਕਰਦੀਆਂ ਵੰਗਾਂ ਦੀ।

ਮੁੰਡਾ ਯੂ ਕੱਟ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ
ਨਾਈ ਮੂਹਰੇ ਬੈਠਾ ਗਾਣਾ ਗਾ ਰਿਹਾ।
ਕੁਤੀ ਕਿਹੜੀ ਰਹਿ ਗਈ ਪਿੱਛੇ
ਫਟੀ ਜੀਨ ਵਿਚੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਦਿੱਸੇ।
'ਅਮਰ' ਲੱਖ ਲਾਹਣਤ ਲੱਖੀਆਂ ਸੰਗਾਂ ਦੀ।
ਨਾ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਮਸਤ ਮਲੰਗਾਂ ਦੀ
ਨਾ ਛਣ ਛਣ ਕਰਦੀਆਂ ਵੰਗਾਂ ਦੀ।
-ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਸ਼ਿਕਾਰੀ
ਫੋਨ: 773-507-8043

(ਲੜੀ ਜੋੜਨ ਲਈ ਪਿਛਲਾ ਅੰਕ ਵੇਖੋ)

ਅਜੂਨੀ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, ਜੂਨ ਮੁਕਤ ਭਾਵ ਜੰਮਣ-ਮਰਨ ਦੇ ਸਿਲਸਿਲੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ। ਅਰਥਾਤ ਪਰਮ-ਸਤਿ ਜੋ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦਾ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਹੈ, ਜੰਮਣ-ਮਰਨ ਦੇ ਚੱਕਰ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਜੀਵ ਕਾਲ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿਚ ਬੱਧੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਜੀਵ ਰੂਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਤਾਂ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸਿੱਧ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ 'ਅਕਾਲ' ਕਿਹਾ ਸੀ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਅਜੂਨੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਖਾਸ ਵੱਖਰੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਈ ਦੱਸਣ ਵਿਚ ਮਨੋਰਥ ਹੋਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ, ਉਸ ਦੇ ਸਿੱਖ ਪਰਮ-ਸਤਿ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜੀਵ ਵਰਗੀ ਜਿਉਂਦੀ ਜਾਗਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਸਮਝਣ। ਉਹ ਜੀਵ ਰੂਪੀ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਡਾ. ਗੋਬਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਮਰਾਓ
ਫੋਨ: 408-634-2310

ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਮ-ਸਤਿ ਜੋ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਹੈ, ਉਹ ਅਜਾਨ ਭਾਵ ਨਿਰਜਿੰਦ ਵੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਿਉਂਦੀ ਜਾਗਦੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾ ਉਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਮਾਂ ਦੇ ਪੇਟ 'ਚੋਂ ਜਨਮ ਲਿਆ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਅੰਡੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਦੀ ਮੁੜ੍ਹਕੇ ਜਾਂ ਬੀਜ ਤੋਂ ਵੀ ਉਤਪਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਉਹ ਜੰਮਣ-ਮਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਆਵਾਗਮਨ ਦੇ ਚੱਕਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਜੀਵ-ਜਾਤ ਤੇ ਬਨਸਪਤੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ, ਪਸ਼ੂ, ਪੰਛੀ ਜਾਂ ਕੀੜੇ-ਮਕੋੜੇ ਆਦਿ ਵਾਂਗ ਜਾਨਦਾਰ ਹੈ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੇੜ-ਪੌਦੇ ਤੇ ਘਾਹ ਵਾਂਗ ਅਰਧ-ਜਾਨਦਾਰ ਹੈ। ਉਹ ਪੱਥਰ, ਕੰਕਰ, ਪਾਣੀ, ਹਵਾ, ਧਰਤੀ ਤੇ ਪਹਾੜ ਵਾਂਗ ਨਿਰਜੀਵ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਚ ਨਿਰਜਿੰਦ ਵਸਤਾਂ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਗੁਣ ਹਨ ਤੇ ਜਾਨਦਾਰ ਜੀਵਾਂ ਵਾਲਾ ਇਕ ਗੁਣ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਇੰਨਾ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਉਹ ਜੀਵ ਵਰਗ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਧਰਤੀ ਤੇ ਖਾਦ ਨਿਰਜਾਨ ਹੋ ਕੇ ਵੀ ਬਨਸਪਤੀ ਦਾ ਪਾਲਣ ਪੋਸਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਪਾਣੀ ਜੀਵਾਂ ਦਾ ਉਪਹਾਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਉਤਪਤੀ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਨਿਰਜੀਵ ਵਰਗ ਦੀ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਬ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਉਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਜੀਵਤ ਤੇ ਨਿਰਜੀਵ ਸਭ ਵਸਤਾਂ ਵਿਚ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਰ ਜੀਵਾਂ ਵਾਂਗ ਆਪ ਜੀਵ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਅਰਥਾਤ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਭ ਪਦਾਰਥ ਉਸ ਤੋਂ ਹਨ ਤੇ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪਰ ਹੋਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਚਿੰਤਕ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਗਹੁ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਵਿਚਾਰਿਆ। ਕਹਿੰਦੇ ਸਾਰੇ ਇਹੀ ਰਹੇ ਕਿ ਉਹ ਕਣ-ਕਣ ਵਿਚ ਵਸਦਾ ਹੈ ਪਰ ਮੰਨਦੇ ਸਾਰੇ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਨਵ ਰੂਪ ਵਿਚ ਰਹੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਭਰਮ ਰਿਹਾ ਕਿ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਉਹ ਕਦੋਂ ਬੰਦਾ ਬਣ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਜਾਵੇਗਾ ਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਰੇ ਨਿਆਰੇ ਕਰ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੋਚਦੇ ਸੋਚਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭਰਮ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਣ ਗਿਆ। ਉਹ ਯਕੀਨ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਇਹ ਅਰੰਭਾ ਹੋਇਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਸ ਜਨਮ ਦੇ ਦੁੱਖ ਤਾਂ ਕੱਟੇ ਹੀ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਅੱਗੋਂ ਤੋਂ ਵੀ ਇਸ ਦੇਜਥ ਰੂਪੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਬਾਰੰਬਾਰ ਆਉਣ-ਜਾਣ ਦੇ ਚੱਕਰ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਦੇਜਥ ਕਿਉਂ ਹੈ, ਤੇ ਜੇ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ? ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਕਿ ਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਕੇ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਜਾਣਗੇ? ਇਸ ਜਨਮ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਬੁੱਧੀ ਹੈ, ਸੰਗਤ ਹੈ ਤੇ ਸਾਧਨ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਪੱਥਰ, ਕੰਕਰ, ਪਾਣੀ, ਹਵਾ ਤੇ ਪਹਾੜ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੀਵ ਤੇ ਬਨਸਪਤੀ ਵਿਚ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੈ ਪਰ ਬੁੱਧੀ ਨਹੀਂ। ਜਿਸ ਜੰਮਣ ਤੇ ਮਰਨ ਨੂੰ ਉਹ ਤਸੀਹੇ ਤੇ ਗੰਦਗੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਤਾਂ ਪਰਮ-ਸਤਿ ਦੀ ਟਕਸਾਲ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਬਹਿ ਕੇ ਉਹ ਜੀਵ-ਜੰਤੂਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਬੇਹੀ ਰੋਣੀ, ਖੜ੍ਹਾ ਪਾਣੀ ਤੇ ਗੰਦੇ ਛੱਪੜ ਜਿਥੋਂ ਅਸੀਂ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਕੱਪੜਾ ਰੱਖ ਕੇ ਲੰਘਦੇ ਹਾਂ, ਸਭ ਸੰਸਾਰ ਉਤਪਤੀ ਦੇ ਕਾਰਖਾਨੇ ਹਨ। ਸਾਫ ਥਾਂ 'ਤੇ ਇਨਸਾਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨਸਾਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜੋ ਸਫਾਈ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਜੰਗ ਜਾਹਰ ਹੈ।

ਫਿਰ ਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਕੀ ਭਾਵ? ਕਿਸੇ ਨੇ ਸੁਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਪਰਖਣ/ਸਮਝਣ ਦਾ ਕਸ਼ਟ

ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਕਹੋ ਕਹਾਏ ਭੇਡ ਚਾਲ ਵਿਚ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਉਪਰਾਮ ਹੋ ਗਏ। ਇਸ ਜਨਮ ਨੂੰ ਵਿਸਾਰ ਕੇ ਲੱਗੇ ਅਗਲਾ ਜਨਮ ਸੁਧਾਰਨ। ਲੋਕ ਦੀ ਛੱਡ ਕੇ ਪਰਲੋਕ ਦੀ ਪੈ ਗਈ। ਜਿਵੇਂ ਗੋਲਡ-ਰਸ ਸਮੇਂ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ ਦਾ ਬੱਚਾ ਬੱਚਾ ਤੱਸਲਾ-ਖੁਰਪੀ ਲੈ ਕੇ ਸੋਨਾ ਕੱਢਣ ਤੁਰ ਪਿਆ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਹੀ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਜਣਾ-ਖਣਾ ਤਸਬੀ-ਮਾਲਾ ਚੁੱਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭੂ-ਭਗਤੀ ਵਿਚ ਜਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਵੇ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ ਕਿ ਦੁੱਖ-ਸੁੱਖ ਤਾਂ ਜੀਵਨ ਦੇ ਦੋ ਅਟੁੱਟ ਪਹਿਲੂ ਹਨ, ਜਿਥੇ ਜਾਓ, ਨਾਲ ਜਾਣਗੇ। ਬੱਸ ਭੱਜਣ ਦੀ ਠਾਣ ਲਈ। ਹੁਣ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਮਨ ਵਿਚ ਪੱਕਾ ਘਰ ਕਰ ਗਏ ਤੇ ਲੱਖ ਯਤਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵੀ ਮਨੋਂ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦੇ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੀ ਸੰਸਾਰ ਯਾਤਰਾ ਇਕ ਬੰਧੂਆ ਜੀਵਨ ਵਾਂਗ ਬਣ ਗਈ ਹੈ।

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਨੇ ਲੋਕਾਈ ਦਾ ਇਹ ਭਰਮ 15ਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਹੀ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮ-ਸਤਿ ਨੂੰ ਅਜੂਨੀ ਕਹਿ ਕੇ ਇਹ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਮਨੁੱਖੀ ਜਾਮੇ ਵਿਚ ਤਾਂ ਕੀ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜੀਵਧਾਰੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਇਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਦਿਆਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਜੀਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ, ਪੈਰ, ਧੜ, ਸਿਰ, ਦਿਮਾਗ ਆਦਿ ਕੋਈ ਅੰਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਉਸ ਕੋਲ ਦਿਮਾਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਬੁੱਧੀ, ਸੋਚ, ਵਿਚਾਰ, ਇੱਛਾ ਤੇ ਯੋਜਨਾ-ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿਚ ਉਹ ਨਾ ਮਰਜੀ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਜੀਵ-ਧਾਰੀਆਂ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਕਾਰਜ, ਜਿਵੇਂ ਬੋਲਣਾ, ਸੁਣਨਾ, ਵੇਖਣਾ, ਚੱਲਣਾ, ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ, ਤਰਸ ਕਰਨਾ, ਪੱਖ ਕਰਨਾ, ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ, ਇਨਾਮ ਦੇਣਾ, ਅੱਖ ਰੱਖਣਾ, ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਕਰਨਾ, ਸਰਵੇਖਣ ਕਰਨਾ, ਗੁੱਸਾ ਕਰਨਾ, ਘ੍ਰਿਣਾ ਕਰਨਾ, ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ, ਦੰਡ ਦੇਣਾ, ਤਬਾਹ ਕਰਨਾ ਆਦਿ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਨਾ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਸਵੈ-ਇੱਛਕ ਰਚੇਤਾ ਹੈ, ਨਾ ਮਨ ਮਰਜੀ ਦਾ ਚਾਲਕ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਮਰਜੀ ਨਾਲ ਮਿਟਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਰਜ ਉਸ ਦੀ ਹੋਂਦ ਤੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਤਰਕ ਵਿਚ ਗੁੱਧੇ ਨਿਰਪੱਖ ਨਿਯਮਾਂ ਭਾਵ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪ ਹੀ ਵਾਪਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਇੰਦਾਂ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਸੰਸਾਰ ਵੀ ਨਾ ਉਪਜ ਸਕਦਾ। ਸੰਸਾਰ ਉਤਪਤੀ ਦੇ ਕਾਰਜ ਪਰਮ-ਸਤਿ ਕਿਸੇ ਇੱਛਾ ਜਾਂ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਦਬਾਅ ਹੇਠ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਮੀਂਹ, ਹੜ੍ਹ ਤੇ ਹਨੇਰੀ ਭਾਵਨਾ-ਰਹਿਤ ਤੇ ਇੱਛਾ-ਮੁਕਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਭ ਲਈ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਵਿਚਰਦੇ ਹਨ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਕ੍ਰਿਆ ਵੀ ਨਿਰਲੇਪ ਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਹੈ।

ਪਰਮ-ਸਤਿ ਦੀ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਈ ਇਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਅਜੂਨੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਹੀ ਇਹ ਨਿਰਭਉ ਤੇ ਨਿਰਵੈਰ ਹੈ। ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਤਾਂ ਜੀਵ ਜਾਤੀਆਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਜੰਮਦੇ-ਮਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਦੀ ਤੀਖਣ ਵਿਗਿਆਨਕ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹਨ। ਆਧੁਨਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਵੀ ਸੰਸਾਰ ਉਤਪਤੀ ਦਾ ਮੂਲ ਸ੍ਰੋਤ ਲੱਭਦਿਆਂ ਪਦਾਰਥ ਦੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਹਿਰਾਈਆਂ ਤੀਕ ਜਾ ਪੁੱਜਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸਭ ਕੁਝ ਨਿਰਜਿੰਦ ਹੈ। ਮਾਦੇ ਦੇ ਇਹ ਰੂਪ ਨਿਰਜਾਨ ਹੋ ਕੇ ਵੀ ਕ੍ਰਿਆਸ਼ੀਲ ਹਨ ਤੇ ਅੱਟਲ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਸੋਚ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਗੱਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਭਾਪ ਲਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਬਾਕੀ ਦੇਸ਼ ਭਗਤੀ ਭਾਵ ਦੇ ਵਹਿਣ ਵਿਚ ਖੁੰਭਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਪਰ ਬਹੁਤੇ ਸਿੱਖ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਤੇ ਸਿੱਖ ਵਿਦਵਾਨ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬਹੁਤੇ ਤਾਂ ਸਿੱਖਿਆ, ਸਮੇਂ ਤੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਤਹਿ ਤੀਕ ਜਾਂਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਸਵਾਰਥੀ ਸੰਤਾਂ, ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਤੇ ਟੀਕਾਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਰਵਾਇਤੀ ਤੇ ਸਤਹੀ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਵਿਚ ਫਸ ਕੇ ਉਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਧਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੂੰ ਇਕ ਲਾਹੇਵੰਦ ਧੰਦਾ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਹੀ/ਗਲਤ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਛੱਡ, ਉਹ ਓਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧੰਦੇ ਦਾ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਲਾਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਕਹੇ ਸਪਸ਼ਟ 'ਅਜੂਨੀ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਨੂੰ ਵਿਰਾਟ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਾਲਾ ਇਕ ਸਰਬ-ਵਿਆਪਕ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਦੇਹ-ਧਾਰੀ ਪੁਰਸ਼ ਹੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਪਰਮ-ਸਤਿ ਦਾ ਅਗਲਾ ਮੁੱਖ ਗੁਣ ਸੈਭੰ ਭਾਵ ਖੁਦ-ਰੋਜ਼ਨ ਹੈ। ਭਾਈ ਕਾਹਨ ਸਿੰਘ ਨਾਭਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਹਾਨਕੋਸ਼ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਅਰਥ 'ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ' ਭਾਵ ਜੋ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ, ਕੀਤੇ ਹਨ। ਸੋ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਉਹ ਹੋਂਦ ਹੈ, ਜੋ ਅਰੰਭ ਤੋਂ ਈ ਚਲੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ, ਕਦੇ ਬਣੀ ਨਹੀਂ! ਇਸ ਦੀ ਹੋਂਦ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੋਂ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਹੈ, ਇਹ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਕਦੇ ਆਈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਉਣ ਦੀ ਕ੍ਰਿਆ ਇਸ ਉਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਹੋਂਦਾਂ ਦਾ ਮੂਲ ਹੈ ਤੇ ਕਾਲ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੋਂ ਹੈ ਤੇ ਇਵੇਂ ਈ ਚਲਦੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ, ਭਾਵ ਕਦੇ ਬਣੀ ਨਹੀਂ।

ਇਹ ਸੰਕਲਪ ਜ਼ਰਾ ਟੇਢਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਮਝ ਵਿਚ ਆਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਂਦ ਕਾਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਬਣਾਏ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਬਣ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਵੀ ਸੋਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਲ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਅਕਾਲ ਨੂੰ ਸੋਚਣਾ ਵੀ ਕਠਿਨ ਹੈ। ਜਿਸ ਚੋਗਿਰਦੇ ਵਿਚ ਮਨੁੱਖ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ

ਵਿਚ ਸਭ ਵਸਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਦੇ ਨਾ ਕਦੇ ਬਣਾਈਆਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣੀ ਤਾਂ ਕੀ, ਕਲਪਨਾ ਵਿਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਜਿਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੇ ਨਿਰਮਾਣ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ। ਮੇਜ਼, ਕੁਰਸੀ ਤੇ ਘਰ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਖੁਦ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਖੁੰਭ, ਆਲੂਣਾ ਤੇ ਛੱਤਾ ਦੂਜੇ ਜੀਵਾਂ ਨੇ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਿਰਮਾਣ ਬਿਨਾ ਬਣੀ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਸਥਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦੀ। ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਮਾਂ ਪਾ ਕੇ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਵੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਥੋਂ ਤੀਕ ਕਿ ਚੰਦ, ਸੂਰਜ, ਤਾਰੇ, ਗ੍ਰਹਿ ਤੇ ਗਲੈਕਸੀਆਂ ਵੀ ਖਰਬਾਂ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਪਰ-ਨੋਵਾ ਨਾਂ ਦੇ ਬੱਦਲ ਦੇ ਵਿਸਫੋਟ ਤੋਂ ਬਣੇ ਸਨ। ਇਹ ਸਭ ਲਗਾਤਾਰ ਗਰਦਿਸ਼ ਵਿਚ ਹਨ, ਠੰਡੇ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਲ ਪਲ ਬਦਲ ਰਹੇ ਹਨ ਤੇ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਸਿਮਟ ਜਾਣਗੇ। ਪੂਰੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿਚ ਇਕ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਅਜਿਹੀ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਤੇ ਜੋ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਈ।

ਕੁਦਰਤੀ ਵਰਤਾਰਿਆਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਝੁਰਮਟ ਵਿਚ ਵਾਸ ਕਰਦਿਆਂ ਕਾਲ ਤੇ ਅਕਾਲ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕ ਸੰਘਣਾ ਪਰ ਅਦਿੱਖ ਪਰਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਤੇ ਸਦੀਵੀ ਰਹਿਤ ਵਾਲੀ ਹੋਂਦ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਲੰਮੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਧਿਐਨ ਤੇ ਡੂੰਘੀ ਦਿਮਾਗੀ ਇਕਾਗਰਤਾ ਨਾਲ ਹੀ ਮਨ ਵਿਚ ਧਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਈਆਂ ਦੇ ਵਰਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਪੁ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖ ਕੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਰਮ-ਸਤਿ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਨੂੰ ਮਨ ਵਿਚ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਵਿਚ ਵਿਗਿਆਨ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਕੰਮ ਲਈ ਗਿਆਨ, ਤਰਕ ਤੇ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਵੀ ਓਨੀ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਜਿੰਨੀ ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਧਿਐਨ ਦੀ।

ਹੈ ਕੋਈ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਗਾਵੈ

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਰਹੋਏ ਕੇ

ਛੰਤ ਕੇ ਘਰਿ ਮ: ਪ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਹੈ ਕੋਈ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਗਾਵੈ॥

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੂਖ ਸਚੁ ਪਾਵੈ॥ ਰਹਾਉ॥

ਬਨੁ ਬਨੁ ਖੋਜਤ ਫਿਰਤ ਬੈਰਾਗੀ॥

ਬਿਰਲੇ ਕਾਹੂ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ॥

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ॥

ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਨਕਾਦਿਕ ਚਾਹੈ॥

ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਸਿਧ ਹਰਿ ਆਹੈ॥

ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਸੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਹੈ॥

ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਜਿਨ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹੀ॥

ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਸੰਤ ਮਿਲਾਹੀ॥

ਜਨਮ ਮਰਣ ਤਿਹ ਮੂਲੇ ਨਾਹੀ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ॥

ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਉਚ ਅਪਾਰੇ॥

ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗਤੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ॥

ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਇਸ ਪਾਵਨ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹੋ ਭਾਈ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਵੱਡੇ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਉਸ ਪ੍ਰਭੂ ਪਿਆਰੇ ਦੇ ਗੁਣ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਭਗਤੀ ਕਰਕੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਅਨੰਦ ਵੀ ਮਾਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਸਦਾ ਬਿਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਮਿਹਰਬਾਨ ਪਿਆਰੇ ਨੂੰ ਮਿਲ ਵੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਬਨੁ ਬਨੁ ਖੋਜਤ ਫਿਰਤ ਬੈਰਾਗੀ॥

ਬਿਰਲੇ ਕਾਹੂ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ॥

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ॥

ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਤਾ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਹੋ ਭਾਈ ਉਸ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਸਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਉਪਰਾਮ ਹੋ ਕੇ ਜੰਗਲ ਜੰਗਲ ਢੂੰਡਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਭਾਈ! ਕਿਸੇ ਵਿਰਲੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਉਸ ਇਕ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਲ ਲਿਵ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਜਿਸ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਵੱਡੇ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲੇ ਹਨ।

ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਨਕਾਦਿਕ ਚਾਹੈ॥

ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਸਿਧ ਹਰਿ ਆਹੈ॥

ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਸੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਹੈ॥

ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਹੋ ਭਾਈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਦੇਵਤੇ, ਸਨਕ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭਰਾ-ਸਨੰਦਨ, ਸਨਾਤਨ, ਸਨਤ ਕੁਮਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹਰ ਇਕ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਮਿਲਾਪ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੋਗੀ, ਜਤੀ, ਸਿਧ ਭਾਵ ਹਰ ਕੋਈ ਉਸ ਮਿਹਰਬਾਨ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਤਾੱਘ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜਿਸ ਵਡਭਾਗੇ ਨੂੰ ਧੁਰੋਂ ਇਹ ਦਾਤ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਉਸ ਮਾਲਕ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਗੁਣ ਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਜਿਨ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹੀ॥

ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਸੰਤ ਮਿਲਾਹੀ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਚਾਰ

ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਵਿਦਵਾਨ ਕੇਵਲ ਕੱਚ-ਘਰਤ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਰਸਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਗਲਤੀ ਕਰ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਅਨੁਭਵ ਤੋਂ ਇਹ ਲੱਖਣ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਯੋਜਨਾ ਤੇ ਨਮੂਨਾਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ। ਯੋਜਨਾ ਤੇ ਨਮੂਨਾਕਾਰੀ ਪ੍ਰੰਤੂ ਮਨੁੱਖੀ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਉਪਜ ਹਨ। ਇਸ ਤਰਕ ਨੂੰ ਖਿੱਚ ਕੇ ਵਧਾਉਂਦਿਆਂ ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵੀ ਕਿਸੇ ਮਹਾਂ-ਬੌਧਿਕ ਪੁਰਸ਼ ਦੀ ਹੀ ਸਿਰਜਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਹਾਂ-ਬੁੱਧੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸਮਾਨ ਜਾਂ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਵਿਚ ਕਿਤੇ ਛੁਪੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਇਸ ਅਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪੁਰਸ਼ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਜੁਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਿਲਣ ਦੀ ਆਸ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਪੂਜਾ-ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਦਾਤਾਂ ਦਾ ਮੀਂਹ ਬਰਸਾਉਣ ਲੱਗੇ।

ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਤਰਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਲਗਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿਚ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਪੂਰਬ ਵਿਚੋਂ ਚੜ੍ਹਦਾ ਤੇ ਪੱਛਮ ਵਿਚ ਢਲਦਾ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਜੇ ਜੁਗਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਇਸ ਵਿਗਿਆਨਕ ਸਰਵੇਖਣ ਤੋਂ ਕੋਈ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਕੱਢ ਲਵੇ ਕਿ ਸੂਰਜ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਇਵੇਂ ਹੀ ਚੜ੍ਹਦਾ-ਉਤਰਦਾ ਰਹੇਗਾ ਤਾਂ ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਗਿਆਨ ਹੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਤਾਰਾ ਜਲ ਜਲ ਕੇ ਹਰ ਸਾਲ ਭਾਰੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿਚ ਖੁਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਇਕ ਦਿਨ ਅਜਿਹਾ ਵੀ ਆਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਇਹ ਆਮ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਜੇ ਪੁਲਾੜ ਵਿਚ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਵਾਪਰ ਚੁਕਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਵਿਗਿਆਨ ਨੂੰ ਟੋਟਕਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਰਤਣਾ ਵਿਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮੁੱਚੀ ਵਿਗਿਆਨਕ ਵਿਧੀ ਤੇ ਪਰਖ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਚਲਣਾ ਹੀ ਅਸਲੀ ਵਿਗਿਆਨ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਦੱਸੇ ਗੁਣ ਸੈਭੰ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿਚ ਅਕਥ ਮਹਾਨਤਾ ਹੈ। ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਤੇ ਪੁਰਾਣਾ ਨਿਯਮ ਕਿ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪੱਕੀ ਹੋਂਦ ਹੈ ਭਾਵ ਇਹ ਕਿਸੇ ਬਣਾਇਆ ਨਹੀਂ, ਇਸੇ ਗੁਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਨਿਯਮ ਦਾ ਸੋਧਿਆ ਰੂਪ ਕਿ 'ਪਦਾਰਥ ਨਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ' ਵੀ ਪਰਮ-ਸਤਿ ਦੇ ਇਸੇ ਗੁਣ 'ਤੇ ਹੀ ਆਧਾਰਤ ਹੈ। ਆਧੁਨਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਾਰ ਵਾਰ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਪਰਮ-ਸਤਿ ਤੇ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਨੇਤਤਾ ਨੂੰ ਇਕ-ਰੂਪ ਸਮਝੇ ਜਾਂ ਨਾ, ਪਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਲੋਂ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਕਸਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ।

(ਚਲਦਾ)

ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਿਆਨ

ਜਨਮ ਮਰਣ ਤਿਹ ਮੂਲੇ ਨਾਹੀ॥

ਗੁਰਦੇਵ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੰਕਤੀਆਂ ਵਿਚ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਹੋ ਭਾਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਣ ਵਿਚ ਰਹੀਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਜਗਤ ਦਾ ਮਾਲਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਦੇ ਭੁਲਦਾ ਨਹੀਂ। 'ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਸੰਤ ਮਿਲਾਹੀ॥' ਪਰ ਹੋ ਭਾਈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕੋਈ ਵੱਡੇ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲੇ ਹੀ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਤੇ ਮਰਨ ਦੇ ਗੇੜ ਵਿਚ ਕਦੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ।

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ॥

ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਉਚ ਅਪਾਰੇ॥

ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗਤੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ॥

ਗੁਰਦੇਵ ਜੀ ਉਸ ਮਾਲਕ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕੋਲ ਅਰਦਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹੋ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀਓ, ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆ ਕੇ ਮਿਲ। ਹੋ ਸਭ ਤੋਂ ਉਚੇ ਤੇ ਬੇਅੰਤ ਪ੍ਰਭ ਜੀਓ, ਮੇਰੀ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਸੁਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ। 'ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗਤੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ॥' ਹੋ ਮੇਰੇ ਮਿਹਰਬਾਨ ਪ੍ਰਭੂ, ਤੇਰਾ ਇਹ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਹੀ ਮੰਗਦਾ ਹੈ; ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਹੀ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਆਸਰਾ ਹੈ।

-ਬੀਬੀ ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਸੈਕਰਾਮੈਂਟੋ

ਫੋਨ: 916-687-3536

ਮਹਿਕਾਂ ਦੀ ਗਾਨੀ ਵਾਲਾ ਚੇਤਰ

ਬਾਰਹਮਾਹ

ਦਿਨ-ਰਾਤ ਦਾ, ਚਾਨਣ-ਹਨੇਰੇ ਦਾ ਕੁਦਰਤ ਵੱਲੋਂ ਰਚਾਇਆ ਖੇਲ ਵਾਕਿਆ ਹੀ ਅਦਭੁਤ ਵਰਤਾਰਾ ਹੈ। ਰਹੱਸਮਈ ਵੀ ਅਤੇ ਸਹਿਜ ਭਰਪੂਰ ਵੀ। ਬੜੇ ਅਰਾਮ ਨਾਲ ਸੂਰਜ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ, ਦਿਨ ਦਾ ਆਗਾਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਚਾਨਣ ਫੈਲਦਾ ਹੈ। ਰਵਾਂ-ਰਵੀ ਇਹ ਦਿਨ ਰਾਤ ਦੀ ਬੁੱਕਲ ਵਿਚ ਛੁਪ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਉਂ ਹੀ ਪੂਰਬ 'ਚੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਸੂਰਜ ਪੱਛਮ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿਚ ਲੋਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹਨੇਰਾ ਵਧਣ ਅਤੇ ਫੈਲਣ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਾਲ ਧਰਤੀ ਉਤੇ ਰਾਤ ਅਤੇ ਹਨੇਰੇ ਦਾ ਇਹ ਖੇਲ ਨਿਰੰਤਰ ਚੱਲਦਾ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੋਤਿਆਂ ਦੇ ਸਬੱਬ ਹਫਤੇ, ਮਹੀਨੇ, ਸਾਲ ਗੁਜ਼ਰੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਾਲ ਬੀਤੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰੁੱਤਾਂ-ਬਿਤਾਂ ਦਾ ਕਾਫਲਾ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਰੰਗ ਬਖੇਰੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਅੱਗੇ ਤੁਰੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਸਾ ਸਿੰਘ ਘੁਮਾਣ
ਫੋਨ: 91-98152-53245

ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਦੇ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਜੀਵਨ ਰਾਸ ਰਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਦੀ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਖੇਡੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਦੀ ਉਦਾਸੀਆਂ ਦੇ ਬੱਦਲ ਛਾ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਦੀ ਸਰੀਰਾਂ ਵਿਚ ਮੌਲ-ਸਰੀ ਮਹਿਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਦੀ ਸੁੱਤੇ ਫੁੱਲਾਂ ਤੇ ਕਲੀਆਂ ਵਾਂਗ ਸਰੀਰ ਨਿਤਾਣਾ ਹੋਇਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਰੁੱਤ ਭਖਦੇ ਅੰਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਕੋਰੇ ਵਰਗੀ ਠੰਢੀ ਗਤੀ-ਹੀਣ ਤੇ ਨਿਰ-ਉਤਸ਼ਾਹਤ; ਪਰ ਚੇਤਰ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਰੁੱਤ ਉਹ ਰੁੱਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਾਹੀਂ ਚੰਬਾ ਘੁਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਸਤਕ ਵਿਚੋਂ ਮਹਿਕਾਂ ਫੁੱਟਦੀਆਂ ਹਨ। ਚੇਤਰ ਦੇ ਗੈਰ-ਅਨੁਕੂਲ ਮੌਸਮਾਂ ਦਾ ਬਿਹਤਰੀਨ ਅਤੇ ਖੁਸ਼-ਗਵਾਰ ਸੰਤੁਲਨ ਹੈ। ਚੇਤਰ ਸੁਹਾਵਣੇ ਅਤੇ ਸੁਹਜ ਭਰੇ ਅਹਿਸਾਸ ਦਾ ਨਾਂ ਹੈ। ਚੇਤਰ ਦਾ ਸਬੰਧ 'ਬਨ ਫੁਲੇ' ਨਾਲ ਹੈ, 'ਭਵਰ ਸੁਹਾਵਣੇ' ਨਾਲ ਹੈ, 'ਕੋਕਿਲ ਅੰਬ ਸੁਹਾਵੀ ਬੋਲੇ' ਨਾਲ ਹੈ। ਮੋਟੇ-ਠੁੱਲ੍ਹੇ ਅਹਿਸਾਸ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਉਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਸੁਹਜਾਤਮਕ ਬਿਰਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਚੇਤਨਾ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਅਨਾਦੀ ਤਰੰਗਾਂ ਛੇੜਦਾ ਹੈ। ਤਨ, ਮਨ ਅਤੇ ਰੂਹ ਝੁਮ ਉਠਦੀ ਹੈ। ਵੇਖਣ, ਸੁਣਨ, ਸੁੰਘਣ ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਇੰਦਰੀਆਂ ਮੌਲ ਉਠਦੀਆਂ ਹਨ। ਅੰਬਾਂ ਦੀਆਂ ਟਾਹਣੀਆਂ 'ਤੇ ਬੂਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਇਲ ਆਪਣੀ ਮਿੱਠੀ ਪਿਆਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਕੂ-ਕੂ ਕਰਨ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਕੋਇਲ ਦੀ ਵੇਦਨਾ ਭਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਇੰਨੀ ਭਰਵੀਂ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਕੂਕ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਬੇ-ਨਿਆਜ਼ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ। ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੇ ਵਿਛੋੜੇ ਵਿਚ ਤਰਲੇਮੱਛੀ ਹੋ ਰਹੀ ਆਪਣੀ ਵੇਦਨਾ ਨੂੰ ਉਚਾ ਸੂਰ ਦੇ ਰਹੀ ਕੋਇਲ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਵਿਚ ਵਿਛੋੜੇ ਦਾ ਮੋਟਿਫ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸਰਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫਗਣ ਵਿਚ ਮੱਠਾ ਮੱਠਾ ਨਿੱਘ ਮਿਲਣ ਨਾਲ ਚੇਤਰ ਵਿਚ ਫੁੱਲ-ਬੂਟੇ ਭਰ ਜੋਬਨ ਵਿਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਪਾਸੇ ਫੁੱਲ ਹੀ ਫੁੱਲ ਨਜ਼ਰੀ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਖੇਤਾਂ ਵਿਚ ਅਲਸੀ ਅਤੇ ਸਰੋਂ ਦੇ ਫੁੱਲ ਗਜ਼ਬ ਦਾ ਨਜ਼ਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਰੁੱਖਾਂ 'ਤੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਹੀ ਨਿੱਕੇ ਨਿੱਕੇ ਫੁੱਲ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਸ਼ਾਹਕਾਰ ਬਣ ਉਠਦੇ ਹਨ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਰੇਕਾਂ ਉਤੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਹੀ ਫੁੱਲ ਰੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਭਾਗ ਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੰਜਾਬਣ ਮੁਟਿਆਰ ਆਪ ਮੁਹਾਰੇ ਧਰੇਕ ਨੂੰ ਮੁਖਾਤਬ ਹੋ ਕੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ:

ਹਰੀਏ-ਭਰੀਏ ਧੇਕੇ, ਨੀ ਫੁੱਲ ਦੇ ਦੇ
ਅੱਜ ਮੈਂ ਜਾਣਾ ਪੇਕੇ, ਨੀ ਫੁੱਲ ਦੇ ਦੇ।

ਕੁਦਰਤ ਪ੍ਰੇਮੀ ਪੂਰ ਅੰਦਰ ਤੱਕ ਉਸ ਕਾਦਰ ਦੇ ਰੰਗ ਵਿਚ ਖੀਵੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਨ ਇਕ ਅਜੀਬ ਜਿਹੇ ਅਹਿਸਾਸ ਦਾ ਭਾਈਵਾਲ ਬਣਦਾ

ਚੇਤਰ ਦੇਸੀ ਸਾਲ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਮਹੀਨਾ ਹੈ। ਸਾਲ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਮਹੀਨਾ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਮੀਦਾਂ ਨਿਸਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਡੀਕਾਂ ਮਾਰਿਆਂ ਲਈ ਇਹ ਬੀਤ ਚੁੱਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵੀ ਉਡਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਹਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਚੇਤਰ ਮਹੀਨੇ ਸਾਰੀ ਕਾਇਨਾਤ ਖੇਡੇ ਵਿਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਲੇਖਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਸ ਲੇਖ ਵਿਚ ਚੇਤਰ ਦੀ ਚੌਧਰ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਨਿੱਠ ਕੇ ਕੀਤੀ ਹੈ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਹੈ। ਹਰ ਚੰਗੇ ਮੌਸਮ ਵਿਚ ਕੋਈ ਆਪਣਾ ਹਮਰਾਜ਼, ਹਮਨਵਾ, ਹਮਰਾਹੀ, ਹਮਦਰਦ, ਹਮਜੋਲੀ ਯਾਦ ਆਉਣਾ ਸੁਭਾਵਕ ਹੈ। ਵਿਛੋੜਾ ਹੰਢਾ ਰਹੇ ਵਿਯੋਗੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਰੁੱਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੁਖਦਾਈ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਨ ਵਾਰ ਵਾਰ ਵਿਆਕੁਲ ਹੋ ਉਠਦਾ ਹੈ:

ਤੁਸੀਂ ਕਿਹੜੀ ਰੁੱਤੇ ਆਏ
ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਜੀਓ।
ਜਦੋਂ ਬਾਗੀਂ ਫੁੱਲ ਕਮਲਾਏ
ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਜੀਓ।

ਕਿਥੇ ਸਉ ਜਦ ਸਾਹ ਵਿਚ ਚੰਬਾ
ਚੇਤਰ ਬੀਜਣ ਆਏ
ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਜੀਓ।

ਤੁਸੀਂ ਕਿਹੜੀ ਰੁੱਤੇ ਆਏ
ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਜੀਓ।

ਚੇਤਰ ਦਾ ਆਉਣਾ ਯਾਦ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਠੰਢ ਚੰਗੀ ਲੱਗਦੀ ਸੀ। ਨਿੱਕੀ ਨਿੱਕੀ ਠੰਢ ਅਤੇ ਨਿੱਕਾ ਨਿੱਕਾ ਨਿੱਘ, ਇਹੋ ਤਾਂ ਇਸ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਅਨੰਦਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਪਿਆਰੀ ਰੁੱਤੇ ਜੇ ਪਿਆਰੇ ਦਾ ਮਿਲਾਪ ਨਸੀਬ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕਿਆ ਵੱਡ-ਭਾਗ! ਐਸੀ ਰੁੱਤ ਦਾ ਮਿਲਾਪ ਤਾਂ ਅਨਾਦੀ ਅਨੰਦ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀਆਂ ਨਿਆਮਤਾਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਇਸ ਮਹੀਨੇ ਵਿਚ ਜੇ ਵਸਲ ਦੀ ਰਹਿਮਤ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਮਝੇ ਸਾਰੇ ਸੁੱਖ ਨਸੀਬ ਹੋ ਗਏ।

ਚੇਤਰ ਮਹੀਨੇ ਸਾਰੀ ਕਾਇਨਾਤ ਖੇਡੇ ਵਿਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੰਛੀ ਵੀ ਅਕਾਸ਼ ਵਿਚ ਚੁੰਘੀਆਂ ਭਰਨ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਮ ਸਮੇਂ ਡਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਡਾਰਾਂ ਅਕਾਸ਼ ਵਿਚ ਰਲ ਕੇ ਮਸਤੀਆਂ ਕਰਦੀਆਂ ਸਾਨੂੰ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਲੈ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੀ ਕਰਦੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਗ-ਸੰਗ ਅਕਾਸ਼ੀ ਉਡਾਣਾਂ ਭਰੀਏ। ਸਵੇਰ ਸਮੇਂ ਪੰਛੀ ਜੋਤਿਆਂ ਵਿਚ ਵਿਚਰਦੇ ਹਨ

ਜਦੋਂ ਕਿ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਰੁੱਖਾਂ ਉਤੇ ਜਾਂ ਅਕਾਸ਼ ਵਿਚ ਡਾਰਾਂ ਬੰਨੀ ਚਹਿਕਦੇ-ਟਹਿਕਦੇ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਸੰਗ ਮੌਲਦੇ ਹਨ।

ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਦਿਨ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ, ਨਿੱਘ ਵਧਣ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਧਰੇਕਾਂ, ਜੋ ਚਿੱਟੇ-ਜਾਮਨੀ ਫੁੱਲਾਂ ਨਾਲ ਲੱਦੀਆਂ ਪਈਆਂ ਸਨ, ਵਧਦੀ ਗਰਮੀ ਨਾਲ ਮੁਰਝਾਉਂਦੀਆਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਜੋਬਨ ਵਿਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਫੁੱਲ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਨਿੱਕੀਆਂ ਨਿੱਕੀਆਂ ਡਕੋਣੀਆਂ ਵਿਚ ਬਦਲਣ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਇਹੋ ਡਕੋਣੀਆਂ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਡਕੋਣੇ ਜਾਂ ਧਕੋਣੇ ਬਣਨ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੀਲੇ ਰੰਗ ਵਿਚ ਬਦਲ ਕੇ ਪੱਕ ਪੱਕ ਥੱਲੇ ਡਿੱਗੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਅੱਗੋਂ ਹੋਰ ਪੈਦਾਵਾਰ ਦਾ ਸਬੱਬ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਅੰਬਾਂ ਦੇ ਰੁੱਖਾਂ 'ਤੇ ਪਿਆ ਨਿੱਕਾ ਨਿੱਕਾ ਬੂਰ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਰੂਪ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਣ ਹਵਾਵਾਂ ਨਾਲ ਥੱਲੇ ਕਿਰੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਧੁੱਪ ਨਾਲ ਸੁੱਕੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਲਵਾਨ ਕਣ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਸ਼ਕਲ ਬਦਲਣ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅੰਬੀਆਂ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਹਰੀਆਂ ਕਚੂਰ ਅੰਬੀਆਂ ਰਾਹੇ ਲੰਘਦਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹੀ ਅੰਬੀਆਂ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਗਰਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ

ਕੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਰੰਗ ਧਾਰ ਕੇ ਰਸੀਲੇ ਅੰਬ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਿੱਕੇ ਨਿੱਕੇ ਬੂਰ-ਕਣਾਂ ਤੋਂ ਰੂਪ-ਰੰਗ ਬਦਲ ਕੇ ਸਹਿਜੇ-ਸਹਿਜੇ ਫਲ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਇਹ ਸਫਰ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਅਸਚਰਜ ਰਹੱਸ ਹੈ।

ਚੇਤਰ ਮਹੀਨੇ ਜੰਮਣ-ਮਰਨ ਦਾ ਖੇਲ ਨਿਰੰਤਰ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਬਗੀਚੀਆਂ ਵਿਚ ਸਰਦੀਆਂ ਦੇ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਅਖੀਰਲਾ ਪਰਾਗਾ ਹੁਣ ਛੇਤੀ ਹੀ ਮੁਰਝਾਉਣ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਡੇਲੀਏ ਦੇ ਸੋਹਣੇ ਸੋਹਣੇ ਫੁੱਲ ਭਰਪੂਰ ਨਿੱਘ ਸਦਕਾ ਛੇਤੀ ਛੇਤੀ ਖਿਤ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਛੇਤੀ ਹੀ ਮੁਰਝਾ ਕੇ ਕਿਆਰੀਆਂ ਵਿਚ ਖਿਲਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਗਰਮੀ ਨਾਲ ਰੁੱਖਾਂ 'ਤੇ ਆਇਆ ਕੋਮਲ ਪੱਤੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਗਾਰਾ ਪਕਿਆਈ ਵੱਲ ਤੁਰੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਰਮ ਨਰਮ ਨਾਜ਼ੁਕ ਪੱਤੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ 'ਚੋਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤਾਕਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀਆਂ ਬਾਹਰਲੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਡਟ ਕੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਧੁੱਪ ਵਧਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਕਾਇਮ ਤੇ ਪੱਕੀਆਂ ਹੋਈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਕਿ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿਚ ਮਨੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਪਸ਼ੂ-ਪੰਛੀਆਂ ਨੂੰ ਛਾਂ ਬਖਸ਼

ਕੇ ਗਰਮੀ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਕਰ ਸਕਣ। ਬੱਸ, ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਇਹ ਅਸੂਲ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜੋ ਉਹ ਧੁੱਪਾਂ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿ ਸਕਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵੀ ਅਗਾਊਂ ਹੀ ਕਰਨ ਲੱਗਦੀ ਹੈ।

ਚੇਤਰ ਹੋਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਾਂਗ ਪਿਛਲੇ ਮਹੀਨੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਵੀ ਜੋਟਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਅਗਲੇ ਨਾਲ ਵੀ: ਫੱਗਣ-ਚੇਤਰ ਜਾਂ ਚੇਤ-ਵਿਸਾਖ। ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਸਾਖ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਛੇ-ਰੁੱਤੀ ਦਾ ਬਸੰਤ ਹਿੱਸਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ:

ਰੁੱਤ ਸਰਸ ਬਸੰਤ ਮਾਹ

ਚੇਤ ਵੈਸਾਖ ਸੁਖ ਮਾਸ ਜੀਓ॥

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਚੇਤ ਦਾ ਮਹੀਨਾ 13-14 ਮਾਰਚ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ 12-13 ਅਪਰੈਲ ਤੱਕ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਚੇਤਰ ਦੀ ਸੰਗਰਾਂਦ ਨੂੰ ਦਿਨ-ਰਾਤ ਤਕਰੀਬਨ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸੂਰਜ 6:42 ਦੇ ਕਰੀਬ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 6:30 ਦੇ ਕਰੀਬ ਡੁੱਬ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚੇਤਰ ਭਾਵੇਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਦੇਸੀ ਕੈਲੰਡਰ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਮਹੀਨਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਤਿਉਹਾਰ ਜਾਂ ਵਿਹਾਰ ਜੁੜਿਆ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਮਹੀਨੇ ਨਾਲ ਵਿਸਾਖੀ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਜੁੜਿਆ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ ਅਤੇ ਕਈ ਅਹਿਮ ਇਤਿਹਾਸਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਜੁੜਨ ਕਰ ਕੇ ਬਹੁਤੀ ਵਾਰ ਭੁਲੇਖਾ ਇਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਮਹੀਨਾ ਜਿਵੇਂ ਵਿਸਾਖ ਹੋਵੇ, ਚੇਤਰ ਨਹੀਂ; ਉਂਜ, ਸਾਡੇ ਦੇਸੀ ਸਾਲ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਮਹੀਨਾ ਚੇਤ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਵਿਸਾਖ; ਇਸ ਦੇ ਆਗਮਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਖਾਸ ਅਡੰਬਰ ਨਹੀਂ ਰਚਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਕਾਰਡਾਂ ਰਾਹੀਂ ਜਾਂ ਅਜੋਕੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਸਾਧਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸੂਭ ਇਛਾਵਾਂ ਦੇਣ-ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਰਿਵਾਜ ਨਹੀਂ। ਚੇਤ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਾਰੀਖ ਸਹਿਜ-ਭਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦਿਨਾਂ ਵਾਂਗ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਵਿਚ ਆਮ ਵਾਂਗ ਸੰਗਰਾਂਦ ਮਨਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਮੌਕੇ ਬਾਰਹ ਮਾਹ ਮਾਂਝ ਵਿਚੋਂ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਰਚਿਤ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਪਾਠ ਕੰਨੀ ਪੈਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਦਾ ਰਚਿਤ ਬਾਰਹਮਾਹ ਤੁਖਾਰੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਪਰ ਪਰੰਪਰਾ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਦਾ ਰਚਿਤ ਮਹੀਨਾ ਸੁਣਨ ਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਦਰਤ ਚਿਤਰਨ ਪੱਖੋਂ ਬਾਰਹ ਮਾਹ ਤੁਖਾਰੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਤਮ ਰਚਨਾ ਹੈ। ਚੇਤ ਮਹੀਨਾ (ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ) ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਹੋਰ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੈ:

ਚੇਤੁ ਬਸੰਤ ਭਲਾ

ਭਵਰ ਸੁਹਾਵਣੇ॥

ਬਨ ਫੁਲੇ ਮੰਝਿ ਬਾਰਿ

ਮੈਂ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਬਾਹੜੇ॥

ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਨਹੀ ਆਵੈ

ਧਨ ਕਿਉਂ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ

ਬਿਰਹਿ ਬਿਰਹੁ ਤਨੁ ਛੀਜੈ॥

ਕੋਕਿਲ ਅੰਬ ਸੁਹਾਵੀ ਬੋਲੇ

ਕਿਉਂ ਦੁੱਖ ਅੰਕਿ ਸਹੀਜੈ॥

ਭਵਰ ਭਵੰਤਾ ਫੂਲੀ ਡਾਲੀ

ਕਿਉਂ ਜੀਵਾ ਮਰੁ ਮਾਏ॥

ਨਾਨਕ ਚੇਤਿ ਸਹਿਜ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ

ਜੇ ਹਰਿ ਵਰੁ ਘਰਿ ਧਨੁ ਪਾਏ॥

ਚੇਤ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਇਸ ਚਿਤਰਨ ਵਿਚ 'ਬਨ ਫੁਲੇ ਮੰਝਿ ਬਾਰਿ' ਦੇ ਇਹ ਅਰਥ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਰਚੇ ਇਸ ਬਾਰਹ ਮਾਹ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਣੀ ਜਨਮ ਭੂਮੀ ਬਾਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ (ਬਾਰ ਜਿਹਲਮ ਤੇ ਝਨਾਂ ਵਿਚਲਾ ਇਲਾਕਾ ਸੀ)। ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਰ ਉਸ ਭੋਇ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਜਿਥੇ ਜਾਮੀਨ ਅਣਵਾਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਥੇ ਨਿਰੇ ਜੰਗਲ ਸਨ। ਚੇਤ ਮਹੀਨੇ ਵਿਚ ਜੰਗਲ ਵਿਚਲੇ ਸਭ ਰੁੱਖ-ਬੂਟੇ-ਝਾਤੀਆਂ ਵੀ ਖਿਤ ਉਠਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਤੇ ਵੀ ਰੰਗ-ਬਰੰਗੇ ਫੁੱਲ ਰੋਣਕਾਂ ਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਥੇ 'ਬਾਰਿ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਦਰਵਾਜ਼ਾ, ਬਹੁਰਾਂ, ਸਰਦਲ ਹੈ। ਸੋ ਭਾਵ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਸਭ ਪਾਸੇ ਫੁੱਲ ਹੀ ਫੁੱਲ ਹਨ, ਰੁੱਖਾਂ-ਬੂਟਿਆਂ 'ਤੇ ਪੂਰੀਆਂ ਰੋਣਕਾਂ ਹਨ।

ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਸ ਛੰਦ ਵਿਚ ਕਮਾਲ ਦਾ ਕੁਦਰਤ ਚਿਤਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਹੁਤਾ ਖਲਾਰਾ ਪਾਏ ਬਿਨਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਹਾਵਾਂ-ਭਾਵਾਂ ਦਾ ਨਿਭਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਭਵਰ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਦੋ ਵਾਰ ਆਇਆ ਹੈ:

ਚੇਤ ਬਸੰਤ ਭਲਾ ਭਵਰ ਸੁਹਾਵਣੇ...॥

ਭਵਰ ਭਵੰਤਾ ਫੂਲੀ ਡਾਲੀ...॥

ਫੁੱਲ ਜਦੋਂ ਸੁਗੰਧੀਆਂ ਛੱਡਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਤੇ ਤਿਤਲੀਆਂ, ਭੰਵਰੇ, ਮਧੂ-ਮੱਖੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਈ ਕੀੜੇ-ਮਕੋੜੇ ਆ ਬੈਠਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਥੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇਵਲ ਭੰਵਰੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਭੰਵਰਾ ਸੱਚੀ-ਸੁੱਚੀ ਮੁਹੱਬਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਉਹ ਵਾਸ਼ਨਾ ਦਾ ਸੈਦਾਈ ਹੈ। ਜਿਥੇ ਭੰਵਰਾ ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਦਾ ਦੀਵਾਨਾ ਹੈ, ਉਥੇ ਕੋਇਲ ਅੰਬਾਂ ਦੇ ਬੂਟਿਆਂ ਉਤੇ ਬੂਰ ਪੈਣ 'ਤੇ ਨੌਸ਼ਾਦ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਅਨੇਕਾਂ ਬਾਰਹ ਮਾਹ ਰਚੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ 'ਚ ਵਿਯੋਗਣ ਦਾ ਵਿਛੋੜਾ ਚੜ੍ਹਦੇ ਮਹੀਨੇ ਚੇਤ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਮਹੀਨੇ, ਭਾਵ ਮਾਘ ਤੱਕ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਅਖੀਰ ਬਾਰਹਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਫੱਗਣ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਮਾਹੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮਿਲਾਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਨੇ ਬਾਰਹ ਮਾਹ ਦੇ ਇਸ ਦੁਨਿਆਵੀ ਪਿਆਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਰੱਬੀ ਮਿਲਾਪ ਅਤੇ ਮਹਾਂ-ਮਿਲਣ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਬਾਰਹ ਮਾਹ ਸਾਹਿਤ ਵਿਚ ਵਿਲੱਖਣ ਮੋੜ ਲੈ ਆਂਦਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਨੇ ਅੱਗੇ ਤੋਰਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਅਧਿਆਤਮਕ ਪੱਖ ਭਾਰੂ ਹੈ, ਪਰ ਕਈ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਮਾਲ ਦਾ ਕੁਦਰਤ ਚਿਤਰਣ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਥੋੜ੍ਹੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿਚ ਬੇਅੰਤ ਰੰਗ ਭਰੇ ਹਨ।

ਅਜੋਕੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕਵੀਆਂ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਬਾਰਹ ਮਾਹ ਤਾਂ ਕੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ ਦੇਸੀ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਵੀ ਘੱਟ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਦੇਸੀ ਮਹੀਨੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੰਸਕਾਰ, ਕੁਦਰਤ ਚਿਤਰਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਤੇ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਪੰਜਾਬੀ ਕਵੀਆਂ ਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੀ ਕਵਿਤਾ 'ਚੇਤਰ' ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਫ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਅਜੋਕੇ ਕਵੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਕੁਦਰਤ ਚਿਤਰਣ ਤੋਂ ਕਾਫੀ ਦੂਰ ਖਿਸਕ ਗਏ ਹਨ:

ਅੱਜ ਬੋਲੇ ਵਗਦੀ ਪੌਣ ਵੇ

ਖੂਹ ਦੀਆਂ ਟਿੱਡਾਂ ਵਾਕਰਾਂ

ਪਏ ਸਾਲ ਮਹੀਨੇ ਭੌਣ ਵੇ

ਅੱਜ ਚੇਤਰ ਚੜ੍ਹਿਆ।

ਅੱਜ ਪੌਣਾਂ ਵਿਚ ਸੁਗੰਧ ਵੇ!

ਫੱਗਣ ਮੁੱਕਾ, ਫੱਗਣ ਦਾ

ਪਰ ਅਜੇ ਨਾ ਮੁੱਕਾ ਪੰਧ ਵੇ

ਅੱਜ ਚੇਤਰ ਚੜ੍ਹਿਆ।

ਅੱਜ ਬੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਦਾਖ ਵੇ

ਜੋ ਫੱਗਣ ਅੱਜ ਚੇਤਰ ਬਣਿਆ

ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਬਣੇ ਵਸਾਖ ਵੇ

ਅੱਜ ਚੇਤਰ ਚੜ੍ਹਿਆ।

ਅੱਜ ਰੁੱਖੀ ਪੈ ਗਿਆ ਬੂਰ ਵੇ

ਕੱਲ੍ਹ ਦਾ ਫੱਗਣ, ਚੇਤਰ ਕੋਲੋਂ

ਬਾਰਾਂ ਕੋਹ ਅੱਜ ਦੂਰ ਵੇ

ਅੱਜ ਚੇਤਰ ਚੜ੍ਹਿਆ।

ਅੱਜ ਮੌਲੇ ਪੱਤਰ ਟਾਹਣ ਵੇ

ਉਮਰਾਂ ਦੀ ਇਸ ਚਰਖੀ ਉਤੇ

ਗੋਤੇ ਗਿੜਦੇ ਜਾਣ ਵੇ

ਅੱਜ ਚੇਤਰ ਚੜ੍ਹਿਆ।

ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਜਾਰਜੀਅਨ ਕੈਲੰਡਰ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਮਹੀਨਾ ਜਨਵਰੀ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿਚ ਸਾਲ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਮਹੀਨਾ ਮਾਰਚ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਇਕ ਯੂਨਾਨੀ ਰਾਜੇ ਨੇ ਮਾਰਚ ਦੀ ਥਾਂ ਜਨਵਰੀ ਤੋਂ ਸਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਫੁਰਮਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਦਾ ਵੀ ਇਕ ਕਾਰਨ ਸੀ; ਜਨਵਰੀ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਨਾਂ ਜੈਨੂਸ ਨਾਂ ਦੇ ਦੇਵਤੇ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਦੋ ਸਿਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇਕ ਅੱਗੇ ਨੂੰ ਅਤੇ ਇਕ ਪਿੱਛੇ ਨੂੰ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਲ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਮਹੀਨਾ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਪਿਛਲੇ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਨਾਲ ਅਗੇਤਰ-ਪਿਛੇਤਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਦਿਨ ਅੱਗੇ ਚਲਦੇ ਹਨ, ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਵਧੇਰਾ ਹੋਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਨਾਲੋਂ ਘਟਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚੇਤਰ ਮਹੀਨੇ ਬਾਰੇ ਵੀ ਇਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਚੇਤਰ ਬਸੰਤ ਦਾ ਮਹੀਨਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਿਸਾਖ ਗਰਮੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦਾ। ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਬਸੰਤ ਪਿੱਛੇ ਰਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿੱਘ ਗਰਮੀ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।

ਨਾਲੀ ਵਗਦੀ ਭਲੀ, ਮਨ ਠਹਿਰਿਆ ਭਲਾ

ਰੰਗ ਤਮਾਸ਼ੇ

ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਹੈ ਕਿ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਬੋਲਦੇ ਨੇ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਤਾਂ ਇਹੀ ਬੱਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੋਲਦੇ ਨੇ ਦੋ ਸਿੰਗਾਂ 'ਤੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਕ ਸਿੰਗ 'ਤੇ ਚੁੱਕਿਆ ਤਾਂ ਏਨਾ ਭਾਰ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਜੁਗਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਣਨੀ। ਉਂਜ ਤਾਂ ਦੋ ਸਿੰਗਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਏਨਾ ਭਾਰ ਕਿਵੇਂ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਦੋ ਸੁਣ ਕੇ ਲਗਦਾ ਏ, ਇਕ ਤੋਂ ਤਾਂ ਦੋ ਭਲੇ ਹੁੰਦੇ ਨੇ। ਇਸੇ ਤਰਜ਼ 'ਤੇ ਜਾਣੀਏ, ਤਾਂ ਨਕੋਦਰ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਉਹਦੀਆਂ ਇਤਿਹਾਸਕ ਇਮਾਰਤਾਂ ਜਾਂ ਪੱਕੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਨੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਾਂਭਿਆ ਹੋਇਆ, ਸਗੋਂ ਨਾਲੀਆਂ ਦੇ ਤੰਤੂ ਜਾਲ ਨੇ ਵੀ ਇਹਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਨਾਲੀਆਂ ਦੇਖਣ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਬਚਪਨ ਵਿਚ ਪਿਆ, ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਇੰਜ ਹੋਈ ਕਿ ਮੈਂ

ਮੋਨਿਕਾ ਕੁਮਾਰ
ਫੋਨ: 91-94175-32822

ਅਪਣੀਆਂ ਸਹੇਲੀਆਂ ਨਾਲ ਕਈ ਵਾਰ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਮਨਿਆਰੀ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਬੰਦ ਹੋਣ ਮਗਰੋਂ ਉਹਦੇ ਬਾਹਰੋਂ ਜਾਂ ਉਹਦੇ ਬਾਹਰ ਦੀ ਨਾਲੀ ਵਿਚੋਂ ਆਪਣੇ ਖੇਡਣ ਜੋਗੇ ਕੱਚ ਦੀਆਂ ਵੰਡਾਂ ਦੇ ਟੋਟੇ ਲੱਭਣ ਜਾਂਦੀ ਸਾਂ। ਵੰਡਾਂ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦਿਆਂ ਜੋ ਵੰਡਾਂ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੀਆਂ, ਉਹਦੀਆਂ ਕਿਰਚਾਂ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦੇ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਖੇਡਣ ਦੇ ਕੰਮ ਆ ਜਾਂਦੀਆਂ। ਅਰੰਭ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਾਫ਼ ਥਾਂ ਤੋਂ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਕਰਦੇ, ਪਰ ਲਾਲਚ ਬੰਦੇ ਤੋਂ ਕੀ ਨਾ ਕਰਾਵੇ! ਜੇ ਕੋਈ ਬੜਾ ਸੁਹਣਾ ਟੋਟਾ ਨਾਲੀ ਵਿਚ ਦਿਸ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਮਲਕ ਦੇਣੀ ਨਾਲੀ ਵਿਚੋਂ ਵੀ ਕੱਢ ਲੈਂਦੇ, ਘਰ ਆ ਕੇ ਇਕ ਵਾਰੀ ਵੰਡਾਂ ਵੀ ਧੋ ਲਓ ਤੇ ਹੱਥ ਵੀ, ਫਿਰ ਕੋਈ ਪ੍ਰੇਤ ਨਹੀਂ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ। ਸਾਡੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਵਿਚ ਹੱਥ ਧੋਣ ਦੀ ਅਦਭੁਤ ਮਹਿਮਾ ਏ, ਕਈ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਪਾਪ ਤਾਂ ਹੱਥ ਧੋਣੀਆਂ ਹੀ ਲਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਲਹਿਣ ਨਾ ਸਹੀ, ਪਰ ਹੱਥ ਧੋਣ ਨਾਲ ਫੌਰੀ ਰਾਹਤ ਜ਼ਰੂਰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੀ ਏ।

ਥੇਰ! ਸਹੇਲੀਆਂ ਦੇ ਸੰਗ ਚੁੜੀਆਂ ਲੱਭਣ ਦੌਰਾਨ ਮੈਨੂੰ ਨਾਲੀਆਂ ਨੂੰ ਨੇੜੀਓਂ ਦੇਖਣ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਪੈ ਗਿਆ। ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸਾਡੇ ਮੁਹੱਲੇ ਦੀ ਹਰ ਗਲੀ ਦੀ ਨਾਲੀ ਵੱਖਰੀ ਹੈ, ਗਲੀਆਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝ ਮੁਤਾਬਕ ਵੱਖ ਵੱਖ ਨਾਲੀਆਂ ਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਬਿਗਾਨੀਆਂ ਲਗਦੀਆਂ ਸਨ।

ਵਗਦੀ ਨਾਲੀ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵੀ ਵਗਾ ਦਿਉ, ਇਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਵਗਾ ਕੇ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਕੂੜਾ ਨਾਲੀ ਵਿਚ ਸੁੱਟ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਨਾਲੀ ਇਹ ਕੂੜਾ ਨਹੀਂ ਝੱਲਦੀ ਤੇ ਇਹਦੇ 'ਚ

ਡੱਕਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਏ। ਰੁਕੀ ਹੋਈ ਨਾਲੀ ਬੋ ਮਾਰਨ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਸਵੇਰ ਵੇਲੇ ਜਦੋਂ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਜਮਾਦਾਰ ਨਾਲੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਕੂੜਾ ਕੱਢ ਕੇ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਦੇਰ ਨਾਲੀਆਂ ਵੀ ਨਦੀਆਂ ਵਾਂਗ ਕਲ ਕਲ ਵਗਦੀਆਂ, ਦੁਪਹਿਰ ਤੀਕਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੂੜੇ ਨਾਲ ਨਾਲੀਆਂ ਦੀ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਖਤਮ ਹੋਣ ਲੱਗਦੀ। ਸ਼ਾਮ ਵੇਲੇ ਕੁਝ ਲੋਕ ਚੁੰਬਕ ਵਾਲੀ ਭੰਬੀਰੀ ਲੈ ਕੇ ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਕਾਤਰਾਂ ਵੀ ਨਾਲੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਕਬਾੜੀ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੰਦੇ। ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਕਿੱਲਾਂ ਕਾਤਰਾਂ ਲੱਭਦਾ ਕਾਤਰ ਮਨੁੱਖ ਨਾਲੀ ਵਿਚ ਇੰਜ ਖੁੱਭਿਆ ਦਿਸਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਧਰਤੀ ਦੀ ਕੁੱਖ ਵਿਚੋਂ ਹੀਰੇ ਪੰਨੇ ਭਾਲਦਾ ਹੈ। ਕੂੜੇ ਵਿਚੋਂ ਮੁੱਲਵਾਨ ਵਸਤ ਵੀ ਖੋਜ ਕੇ ਕੱਢ ਲਈ ਜਾਂਦੀ, ਉਸ ਮਗਰੋਂ ਕੂੜਾ ਖਾਲਿਸ ਕੂੜਾ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਤੇ ਅਖੀਰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹੜੇ ਨਾਲੇ ਵਿਚ ਜਾ ਡਿਗਦਾ।

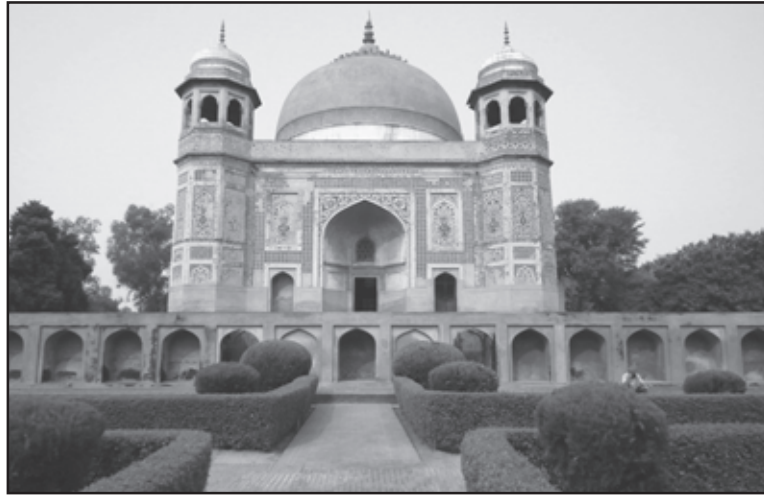
ਤੇਜ਼ ਵਰ੍ਹਦੇ ਮੀਂਹ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲੀਆਂ ਵਿਚ ਹੜ੍ਹ ਵਾਲੀ ਹਾਲਤ ਬਣ ਜਾਂਦੀ, ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਛੱਲਾਂ ਆਪਣੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਵਾਧੂ ਸਮਾਨ ਵਗਾਹ ਵਗਾਹ ਕੇ ਗਲੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦੀਆਂ। ਪਾਣੀ ਨਿਕਲ ਜਾਣ 'ਤੇ ਨਾਲੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਮੁੜ ਕੇ ਨਿਕਲੇ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਦੇਖ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਘ੍ਰਿਣਾ ਹੁੰਦੀ। ਮਨੁੱਖ ਸੁਹਜ ਦਾ ਭੋਗੀ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਏ, ਪਰ ਬਾਰੰਬਾਰ ਕੁਹਜ ਉਹਦੇ ਮੱਥੇ ਲਗਦਾ ਏ। ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਨਾਲੀਆਂ, ਕੂੜੇਦਾਨ, ਅਲਮਾਰੀਆਂ ਤੇ ਆਪਣਾ ਆਪ ਕੱਜ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕੱਜਣ ਹੋਵੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਭ ਕੁਝ ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਕੱਜਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਹ ਕਿਉਂਕਿ ਕੂੜੇ ਦੀ ਸੀਰਤ ਸਮਝੇ ਬਿਨਾ ਕੂੜੇ 'ਤੇ ਕੱਜਣ ਪਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਢਕਿਆ ਕੂੜਾ ਨੰਗੇ ਕੂੜੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਹਿਰੀਲਾ ਤੇ ਬਦਬੂਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬਰਸਾਤੀ ਚੁਮਾਸ਼ੇ ਵਿਚ ਦੱਖਣੀ ਅੱਡੇ ਦਾ ਸੀਵਰੇਜ ਸਿਸਟਮ ਜਿੰਦਾਂ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਏ, ਉਹਦੇ ਅੱਗੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਚਲਦੀ। ਇਕ ਇਕ ਕਣੀ ਸਵਾਈ ਹੋ ਕੇ ਸੜਕ 'ਤੇ ਜਲ ਥਲ ਕਰ ਦਿੰਦੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਰੀਕ ਜਿਹੀਆਂ ਨਾਲੀਆਂ ਬਰਸਾਤੀ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮੇਟ ਸਕਦੀਆਂ। ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਹੁਣ ਏਦਾਂ ਵੀ ਲਗਦਾ ਏ ਕਿ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਦੱਖਣੀ ਅੱਡੇ 'ਚ ਪਾਣੀ ਨਾ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇ, ਏਨੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਕਸਬੇ ਦਾ ਜੀਵਨ ਕਈ ਮਾਅਨਿਆਂ ਵਿਚ ਏਨਾ ਨੀਰਸ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਇੰਜ ਦੀਆਂ ਸਾਲਾਨਾ ਘਟਨਾਵਾਂ ਸਦਕਾ ਉਥੋਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਵਿਚ ਭੰਗ ਪੈ ਕੇ ਸੰਵਾਦ ਵਿਚ ਤਾਜ਼ਗੀ ਤੇ ਉਤੇਜਨਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਛੋਟੀਆਂ ਮੋਟੀਆਂ ਖੁਆਰੀਆਂ ਵੀ ਕਸਬੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਦੀਆਂ ਨੇ।

ਇਕ ਹੋਰ ਨਾਲੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ

ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਕਚਹਿਰੀ ਵਾਲੇ ਸ਼ਿਵਾਲੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਿਵਲਿੰਗ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਦੀ ਬਾਹਰਵਾਰ ਵਗਦੀ ਨਾਲੀ। ਭਗਤ ਲੋਕ ਜਿਸ ਕੱਚੀ ਲੱਸੀ ਜਾਂ ਦੁੱਧ ਨਾਲ ਸ਼ਿਵਲਿੰਗ ਦਾ ਜਲ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਕਰਦੇ, ਮੁੜ ਕੇ ਉਹ ਇਸ ਨਾਲੀ ਰਾਹੀਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਚਾਹੇ ਇਸ ਨਾਲੀ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਧਾ ਬੱਝੀ, ਪਰ ਪਰਿਕਰਮਾ ਕਰਦਿਆਂ ਇਹਦੇ ਵਿਚੋਂ ਵੀ ਜੰਮ ਗਏ ਖੱਟੇ ਹੋਏ ਦੁੱਧ ਦੀ ਮਹਿਕ ਆਉਂਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੱਢਿਆ 'ਤੇ ਜੰਮ ਗਈ ਬਿਦਿਆਈ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ

ਦੀਆਂ ਨਾਲੀਆਂ ਵਿਚ ਵਗਦੇ ਕੂੜੇ ਦੇ ਢੇਰ ਦਾ ਫਿਰ ਵੀ ਕੋਈ ਰੰਗ-ਰੂਪ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਨਾਨਕੇ ਸ਼ਹਿਰ ਲੁਧਿਆਣੇ ਦੇ ਖੁੰਡ ਮੁਹੱਲੇ ਵਰਗੇ ਇਲਾਕੇ, ਜਿਥੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਲਾਕੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹਰ ਘਰ 'ਚ ਹੌਜ਼ਰੀ ਦਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬਿਜਨਸ ਵੀ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਉਥੇ ਦੀਆਂ ਨਾਲੀਆਂ ਸੁਰਮਣੀ ਰੰਗ ਦੇ ਗਾੜ੍ਹੇ ਕੂੜੇ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਤੇ ਅਕਸਰ ਫਸੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲੀਆਂ ਦਾ ਆਕਾਰ ਕੇਵਲ ਬੰਦਿਆਂ ਦੇ ਕੂੜੇ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ

ਨਕੋਦਰ ਵਿਚ ਉਸਤਾਦ ਮੁਹੰਮਦ ਮੋਮਿਨ ਦਾ ਮਕਬਰਾ। ਉਹ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਅਕਬਰ ਦੇ ਨੌਂ ਰਤਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ, ਖਾਨ-ਏ-ਖਾਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਤੰਬੂਰਾ ਵਜਾਉਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਕਸਰ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਪਰਿਕਰਮਾ ਪੂਰੀ ਕਰ ਕੇ ਮੈਂ ਵੀ ਦੁਚਿਤੀ ਵਿਚ ਪੈ ਜਾਂਦੀ ਕਿ ਇਸ ਜਲ ਨੂੰ ਮੱਥੇ ਲਾਵਾਂ ਜਾਂ ਚੁੱਪ ਕਰ ਕੇ ਅੱਗੋਂ ਹੋ ਜਾਵਾਂ। ਨਾਲੇ ਭਗਤਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ ਜਲ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਕਰਨਾ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਸ਼ਿਵ ਜੀ ਜਾਣਨ, ਮੰਦਿਰ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਜਾਣਨ। ਅੰਤ ਨੂੰ ਇਹ ਦੁਧੀਆ ਪਾਣੀ ਵੇਲ ਸ਼ੁਆਇਆਂ ਦੀ ਕਿਆਰੀ ਵਿਚ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਜਿਹਾ ਮੇਰਾ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ।

ਪਿੰਡਾਂ, ਕਸਬਿਆਂ ਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਨਾਲੀਆਂ ਦਾ ਨਾਪ ਵੱਖਰਾ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਲੋਕ ਗੀਤ ਦੀ ਸਤਰ ਹੈ: "ਅਸਾਂ ਨਹੀਓਂ ਤੱਕਣਾ ਵੇ ਤੈਨੂੰ ਅੱਧਾ ਬੂਹਾ ਢੋ ਕੇ।" ਅੱਧੇ ਬੂਹੇ 'ਚੋਂ ਤੱਕਣਾ ਰੁਮਾਂਟਿਕ ਖਿਆਲ ਹੈ, ਕਸਬੇ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵੀ ਅੱਧੇ ਬੂਹੇ ਥਾਈਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵੇਖਣ ਦੇ ਤੁਲ ਹੈ। ਕਸਬੇ ਆਪਣੀ ਕਰਨੀ ਵਿਚ ਨਾ ਹੁਣ ਪਿੰਡਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜ ਸਕਦੇ ਨੇ, ਤੇ ਨਾ ਸ਼ਹਿਰ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਿੰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਪਤਲੀਆਂ ਨਾਲੀਆਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿਚ ਕਸਬੇ ਦੀਆਂ ਨਾਲੀਆਂ ਦਰਮਿਆਨੇ ਆਕਾਰ ਦੀਆਂ ਨੇ। ਨਕੋਦਰ

ਜੋਗਾ ਸੀ, ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੇ ਲੇਸਲੇ ਕੂੜੇ ਨੂੰ ਇਹ ਨਾਲੀਆਂ ਸਮਾ ਨਾ ਸਕਦੀਆਂ। ਇਸ ਲਈ ਹਰ ਵੇਲੇ ਨੱਕੋ-ਨੱਕ ਭਰੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ। ਬਹੁਤੀ ਮੁਸੀਬਤ ਪਿਆ ਮੇਰੀ ਨਾਨੀ ਤੇ ਉਹਦੀਆਂ ਗੁਆਂਢਣਾਂ ਬਾਹਰਲੇ ਬੂਹੇ ਮਗਰ ਛੋਕ ਕੇ ਰੱਖੀ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਕੂੜਾ ਅਗਾਂਹ ਟੋਰ ਦਿੰਦੀਆਂ।

ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਸਨਅਤੀ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਨਾਲੀਆਂ ਦੇਖ ਕੇ ਮੈਂ ਦੰਗ ਰਹਿ ਗਈ। ਕਈ ਸਾਲ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿ ਇਹ ਨਾਲੀਆਂ ਨਕੋਦਰ ਦੀਆਂ ਨਾਲੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਵੇਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਨੇ! ਪਿੰਡੋਂ ਕਸਬੇ ਨੂੰ ਤੇ ਕਸਬੇ ਵਿਚੋਂ ਸ਼ਹਿਰ ਜਾਣ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਕਈ ਸਮਾਜਿਕ ਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਅਰਥ ਨੇ, ਪਰ ਇਕ ਅਰਥ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਆਇਆ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਯਾਤਰਾ ਨਿਰੰਤਰ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਕੂੜੇ ਤੋਂ ਪੁੰਦਲਕੇ ਵਾਲੇ ਕੂੜੇ ਵੱਲ ਵਧਣ ਦੀ ਵੀ ਹੈ। ਇਕ ਆਧੁਨਿਕ ਤੇ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਸ਼ਹਿਰ ਆਖਿਰਕਾਰ ਐਸਾ ਕੂੜਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਹਨੂੰ

ਵਿਗਿਆਨ ਤੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੂੜ੍ਹੀਆਂ ਸਮਝਾਂ ਬਗੈਰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਇਹ ਸਹੀ ਮੌਕਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਨਕੋਦਰ ਦੇ ਬਾਬਾ ਮਲਿਕ ਬਾਜ਼ਾਰ ਦੀ ਇਕ ਕੰਧ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਾਈ ਜਾਏ। ਰੌਤਾ ਮੁਹੱਲੇ ਵੱਲੋਂ ਮਲਿਕ ਬਾਜ਼ਾਰ ਜਾਂਦਿਆਂ ਗਲੀ ਦੇ ਅਖੀਰ 'ਤੇ ਕੰਧ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਿਸ਼ਾਬ ਕਰਨ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਕੰਧ ਦਾ ਦਰਜਾ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿਚ ਜਨ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਕੀਮ ਹੇਠਾਂ ਅਜੇ ਕੋਈ ਹਾਜ਼ਰਖਾਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਬਾਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੁਰਸ਼ ਇਸੇ ਨੁੱਕਰ ਨੂੰ ਪਿਸ਼ਾਬ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦੇ। ਵਰ੍ਹਿਆਂਬੱਧੀ ਇਹਨੂੰ ਇਸੇ ਕੰਮ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਆਉਂਦੇ-ਜਾਂਦੇ ਨੂੰ ਇਹਦੀ ਨਾਲੀ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘਦਿਆਂ ਤੇਜ਼ ਤੇਜ਼ਾਬੀ ਗੰਧ ਆਉਂਦੀ। ਇਸ ਗਲੀ ਵਿਚੋਂ ਬਾਜ਼ਾਰ 'ਚ ਵਤਨ ਦੇ ਦੋ ਤਰੀਕੇ ਰਹੇ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਨੱਕ ਘੁੱਟ ਕੇ ਜਾਂ ਫਿਰ ਨੱਕ 'ਤੇ ਬਾਕਾਇਦਾ ਹੱਥ ਜਾਂ ਰੁਮਾਲ ਰੱਖ ਕੇ। ਔਰਤਾਂ ਤਾਂ ਕੋਲੋਂ ਅਕਸਰ ਇੰਜ ਲੰਘਦੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕੰਧ ਦੀ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕਰਨੀ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਅਣਜਾਣ ਨੇ। ਇਸ ਕੰਧ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੁੰਦਾ, "ਕੁੱਤੇ ਦੇ ਪੂਤ, ਇਥੇ ਨਾ ਮੂਤ।" ਕੋਈ ਇਲਤੀ ਆਤਮਾ ਕਾਲੇ ਰੋਗਨ ਦੇ ਲਿਖੇ ਇਸ ਲਲਕਾਰੇ ਵਿਚੋਂ 'ਨਾ' ਸ਼ਬਦ ਮੇਟ ਦਿੰਦੀ।

ਸਾਫ਼ ਤੇ ਪੱਕੇ ਬਾਬਰੂਮ ਸਭ ਕੁਝ ਨੂੰ ਕੱਜ ਲੈਂਦੇ ਨੇ; ਫਿਰ ਕੂੜਾ ਕਿਧਰ ਜਾਂਦਾ, ਕਿਧਰ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਗੱਲ ਭੇਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਆਧੁਨਿਕਤਾ ਦਾ ਇਕ ਅਰਥ ਅਤਿਅੰਤ ਲੁਕੇ ਕਰਨਾ ਵੀ ਹੈ; ਆਪਣੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਕੂੜ-ਕਪਟ ਨੂੰ ਸੁਹਣੇ ਕੂੜੇਦਾਨ ਵਿਚ ਲੁਕੇ ਦੇਣਾ। ਕੋਈ ਕੂੜਾ ਅੱਖਾਂ ਮੂਹਰੇ ਨਹੀਂ ਦਿਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਆਪਣੀ ਨੁਹਾਰ ਦੀ ਸੀਮਾ ਅੰਦਰ ਸ਼ਹਿਰ ਗੰਧਹੀਣ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਹਰ ਗੰਧ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਕੇ ਮਨੁੱਖ ਇਤਰ ਫੁਲੇਲਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਭ੍ਰੈਂਸਿੰਗ ਟੇਬਲ ਨੂੰ ਸਜਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਬਦਬੂ ਦੀ ਪੈਰੋਕਾਰ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਐਸੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਦੀ ਸ਼ੌਕੀਨ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਜਿਹਦਾ ਮੁੱਲ ਏਨਾ ਮਹਿੰਗਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤਾਰਦੇ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਕੁਹਜ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦੇਈਏ। ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਬਿਰਤੀ ਬੇਸ਼ਕ, ਅਨੰਦ ਤੇ ਸੁਹਜ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਪਰ ਸਮਝਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਸੁਹਜ ਤੋਹਫਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸਾਧਨਾ ਏ। ਸੁਹਜ ਦੀ ਸਾਧਨਾ ਦਾ ਕਿਫਾਇਤੀ ਢੰਗ ਨਿਰਾ ਸੁਹਜ ਵਧਾਉਣਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇਹਦਾ ਸਸਤਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਕੁਹਜ ਘਟਾਉਣਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਕੁਹਜ ਘਟਾਉਣ ਨਾਲ ਸੁਹਜ ਆਪੇ ਵਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਵਿਰਸੇ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਾਂਭਣ ਦਾ ਸ਼ੌਕੀਨ-ਤਸਵਿਦਰ ਵੜੈਚ

ਜਿਸ ਵੀ ਇਨਸਾਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਜਾਂ ਸ਼ੌਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਨਾ ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਜਾਗਰ ਹੋ ਕੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਇਕ ਸ਼ਖਸ ਹੈ, ਤਸਵਿਦਰ ਸਿੰਘ ਵੜੈਚ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਰਸੇ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਾਂਭਣ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਹੈ। ਤਸਵਿਦਰ ਦਾ ਜਨਮ ਮਾਤਾ ਚਰਨਜੀਤ ਕੌਰ ਦੀ ਕੁੱਖੋਂ ਪਿਤਾ ਮੇਵਾ ਸਿੰਘ ਵੜੈਚ ਦੇ ਘਰ ਪਿੰਡ ਦੀਵਾਲਾ, ਤਹਿਸੀਲ ਸਮਰਾਲਾ (ਲੁਧਿਆਣਾ)

ਬੂਟਾ ਗੁਲਾਮੀ ਵਾਲਾ, ਮੋਗਾ
ਫੋਨ: 91-94171-97395

ਵਿਖੇ ਹੋਇਆ। ਸੁਰਤ ਸੰਭਾਲਦਿਆਂ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰ/ਵਿਰਸੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਘਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਅਲੱਪ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰਨ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਪੈ ਗਿਆ। ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਧੰਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਇੱਕ ਮਿੰਨੀ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੋਕੀ ਦੂਰੋਂ-ਨੇੜਿਓਂ ਦੇਖਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਪੁਰਾਣਾ ਸੰਦੂਕ, ਚਰਖਾ, ਮਧਾਣੀ, ਲਾਲਟਣ, ਰੋਟੀ ਵਾਲਾ ਟਿਫਨ, ਕੰਗਣੀ ਵਾਲੇ ਗਿਲਾਸ, ਗਾਗਰ, ਕੇਤਲੀ, ਕਾਂਸੀ ਦੇ ਥਾਲ, ਛੱਨੇ, ਰੋਟੀ ਵਾਲੇ ਡੱਬੇ, ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਦਵਾਤਾਂ, ਫੱਟੀਆਂ, ਪੁਰਾਣੇ ਰੋਪੜੀ ਨਿਊਲੇ ਜ਼ਿੰਦਰੇ, ਹੁੱਕੇ, ਉਠ ਦੇ ਪੈਰ ਵਾਲੀ ਨਿਊਲ, ਸੇਰ ਵਾਲੇ ਪੁਰਾਣੇ ਵੱਟੇ, ਖੂਹ ਦੇ ਡੋਲ, ਟਿਊਬਾਂ ਵਾਲੇ ਰੇਡੀਓ, ਗ੍ਰਾਮੋਫੋਨ ਮਸ਼ੀਨਾਂ, ਤਵੇ,

ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਡਾਕ ਟਿਕਟਾਂ, ਆਟਾ ਚੱਕੀ, ਰੂੰ-ਵੇਲਣੇ, ਖੋਸ, ਨਾਲੇ ਬੁਣਨ ਵਾਲਾ ਅੱਡਾ, ਫੁਲਕਾਰੀ, ਬੂਟਾ, ਘੱਗਰਾ, ਸਾਗ ਚੀਰਨ ਵਾਲੀ ਦਾਤੀ, ਹਮਾਮ, ਉਖਲੀ-ਮੋਹਲਾ, ਖਰਲ, ਹਲ, ਛੱਜ, ਇੰਨੂਏ, ਕਰੋਸੀਏ, ਸੁਹਾਗੀ, ਭਤੋਲੀਆਂ, ਪਟਾਰੀਆਂ, ਮੂੜੇ, ਘੱਟਣੇ, ਝਾਂਜਰਾਂ, ਮਕਸੂਦ, ਬਲਦਾਂ ਦੀਆਂ ਟੱਲੀਆਂ, ਹੱਥ ਕਢਾਈ ਵਾਲੀਆਂ ਮੂਰਤਾਂ, ਅਟੇਰਨੇ, ਬੋਹੀਏ, ਕੱਦੂ ਕਸ਼, ਪਰਾਤਾਂ, ਬਾਲਟੀਆਂ, ਗੜਵੀਆਂ, ਪਤੀਲੇ, ਪੱਜੇ, ਕੁੰਡੀਆਂ, ਲੈਪ, ਖਰਖਰੇ, ਗੁੜ ਚੰਡਣੀ, ਗਡੀਰੇ, ਪਿਤਲ ਦੀ ਤਰਪਾਈ, ਵੇੜਾਂ ਵਟਣੀਆਂ, ਛਾਣਨੇ, ਰੇਡੀਓ ਲਾਈਸੈਂਸ, ਸਾਈਕਲ ਲਾਈਸੈਂਸ, ਮਟ, ਕੁੰਡੀ ਸੋਟਾ, ਟੋਕਰੀ, ਗੜਵਾ, ਤੱਕੜੀ, ਉਠ ਤੇ ਘੱਤੇ ਦੀ ਕਾਠੀ, ਕਨੇਰੀ, ਟਿੱਡਾਂ, ਗਾਂਧੀ ਚਰਖਾ, ਪਰਤਾਪਾ, ਧੌਂਕਣੀ, ਪਟਾਰੀ, ਰਕਾਬਾਂ, ਪਿੱਛੂ, ਹੱਥ ਪੱਖੇ, ਪੁਰਾਤਨ ਸਿੱਕੇ, ਡਬਲੀ ਪੈਸੇ, ਗਲੀ ਵਾਲੇ ਪੈਸੇ, ਆਨੇ, ਅੱਧੇ ਆਨੇ, ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਸਿੱਕੇ, ਦਮੜੀਆਂ, ਟੋਕਨ, ਪੁਰਾਣੇ ਨੋਟ, ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਸਿੱਕੇ, ਅਹਿਮਦ ਸ਼ਾਹ ਅਬਦਾਲੀ, ਸ਼ੇਰ ਸ਼ਾਹ ਸੂਰੀ, ਈਸਟ ਇੰਡੀਆ ਕੰਪਨੀ ਤੇ ਅਕਬਰ ਦੇ ਸਿੱਕੇ, ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ ਸਿੱਕੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਨੇਕਾਂ ਸਿੱਕੇ ਤੇ ਵਸਤਾਂ ਨੂੰ ਜੀਅ-

ਜਾਨ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਤਸਵਿਦਰ ਨੇ ਇਹ ਅਨਮੋਲ ਦੁਰਲੱਭ ਵਿਰਾਸਤੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਇਸ

ਤਸਵਿਦਰ ਵੜੈਚ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੀਆਂ ਵਿਰਾਸਤੀ ਵਸਤਾਂ ਨਾਲ

ਕਰਕੇ ਪਾਲਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਨਮੱਤੇ ਵਿਰਸੇ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋ ਸਕਣ। ਉਹ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਮੇਲਿਆਂ, ਸਕੂਲਾਂ, ਕਾਲਜਾਂ

ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਲਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰਸੇ ਨਾਲੋਂ ਟੁੱਟਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਜਵਾਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਭਿਆਚਾਰ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(ਮੋਗਾ), ਕੋਹਿਨੂਰ ਵੈਲਫੇਅਰ ਐਂਡ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ ਖੱਟਰਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਯੂਥ ਫੋਰਸ ਮਾਛੀਵਾੜਾ ਸਾਹਿਬ, ਪੰਜਾਬ ਕਲਾ ਮੰਚ ਸ੍ਰੀ ਚਮਕੌਰ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਐਸ. ਡੀ. ਐਮ. ਸਮਰਾਲਾ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸ੍ਰੀ ਮੁਕਤੋਸ਼ਵਰ ਮਹਾਂਦੇਵ ਸ਼ਿਵ ਮੰਦਿਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਚਹਿਲਾਂ ਤੇ ਹੋਰ ਅਨੇਕਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕਰ ਚੁਕੀਆਂ ਹਨ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ ਸੰਭਾਲ 'ਚ ਤਸਵਿਦਰ ਦੀ ਜੀਵਨ ਸਾਥਣ ਹਰਜਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਹਿਯੋਗ ਹੈ। ਤਸਵਿਦਰ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ੌਕ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੋ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰਨੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਮਾਣ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ ਸੰਭਾਲ ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਸਾਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਸਹਿਯੋਗ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਤਸਵਿਦਰ ਜਿਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਵਿਰਾਸਤੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮਿਲਣ, ਝਟ ਖਰੀਦ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਕਈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਾਫੀ ਪੈਸੇ ਖਰਚ ਕੇ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਸਮੇਂ ਦੀ ਕਰਵਟ ਨਾਲ ਹੁਣ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਿਰਾਸਤੀ ਵਸਤਾਂ ਘਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਅਲੱਪ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਤਸਵਿਦਰ ਵਰਗੇ ਕਈ ਉਦਮੀ ਨੌਜਵਾਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦੇ ਯਤਨ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਇਸ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋ ਸਕਣ।

ਲੱਗ ਗਿਆ ਤਾਂ ਤੀਰ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁੱਕਾ

ਸ਼ੇਖਰਪੀਅਰ ਦੇ ਨਾਟਕ 'ਮਰਚੈਂਟ ਆਫ ਵੀਨਿਸ' ਦਾ ਇਕ ਪਾਤਰ ਬੈਨੀਓ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿਚ ਐਨਟੋਨਿਓ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਇਕ ਅਨੁਭਵ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, "ਸਕੂਲ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਜੇ ਕਦੇ ਮੇਰਾ ਤੀਰ ਗੁਆਚ ਜਾਣਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸੇ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿਚ ਇਕ ਹੋਰ ਤੀਰ ਮਾਰ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹਥਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਸਾਂ। ਦੂਜੇ ਤੀਰ ਨੂੰ ਮੈਂ ਵਧੇਰੇ ਚੌਕਸੀ ਨਾਲ ਮਾਰਦਾ ਸਾਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਨੋਂ ਤੀਰਾਂ ਦੀ ਬਾਜ਼ੀ ਲਾ ਕੇ ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਦੋਨੋਂ ਹੀ ਪਾ ਲੈਂਦਾ।"

ਨਾਟਕ ਦੀਆਂ ਇਹ ਸਤਰਾਂ ਪੜ੍ਹਨ ਪਿਛੋਂ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ 'ਲੱਗ ਗਿਆ ਤਾਂ ਤੀਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁੱਕਾ' ਕਹਾਵਤ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਆ ਗਈ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਬਣਿਆ ਕਿ ਗੱਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਬੈਨੀਓ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਗਵਾਚਾ ਤੀਰ ਅਵੱਸ਼ ਹੀ ਕਿਸੇ ਸੰਘਣੇ ਦਰਖਤ ਦੀਆਂ ਟਹਿਣੀਆਂ ਵਿਚ ਫਸ ਕੇ ਅੜਿੱਕ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੋ ਐਨ ਉਸੇ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿਚ ਇਕ ਹੋਰ ਤੀਰ ਦਾਗਣ ਨਾਲ ਇਹ ਤੀਰ ਪਹਿਲੇ ਤੀਰ ਨੂੰ ਫੁੰਡਦਾ ਹੋਇਆ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਆਪ ਵੀ ਆਣ ਡਿਗਦਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਕਹਾਵਤ ਸਮਝਣ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਮੈਂ ਲੱਖਣ ਲਾਇਆ ਕਿ ਜੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਤੀਰ ਕਿੱਕਰ 'ਤੇ ਟੰਗਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਉਤਾਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਇਕ ਹੋਰ ਤੀਰ ਮਾਰੇ। ਇਸ ਨਾਲ ਜੇ ਗੁਆਚਾ ਤੀਰ ਨਾ ਵੀ ਡਿਗੇ ਤਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਕਿੱਕਰ ਤੋਂ ਟੁੱਟ ਕੇ ਇਕ ਤੁੱਕਾ ਤਾਂ ਹੱਥ ਲੱਗ ਹੀ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੈ ਨਾ ਕਹਾਵਤ ਦੀ ਕੁਝ ਅਟਪਟੀ ਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ! ਦਰਅਸਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਮੁਹਾਵਰਿਆਂ ਆਦਿ ਦੀ ਮਨਘੜਤ ਵਿਉਂਤਪਤੀ ਦਾ ਅਰੰਭ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਆਪਣੇ ਇਕ ਦੋਸਤ ਨਾਲ ਮੈਂ ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੀ ਸੈਰ ਕਰਨ ਗਿਆ ਤਾਂ ਬੀਕਾਨੇਰ ਦੇ ਇਕ ਮਹਿਲ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਵਿਚ ਰਾਜਿਆਂ ਵਲੋਂ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਦੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਗੈਲਰੀ ਵਿਚ ਇਕ ਪਾਸੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਿਚ ਜੜੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੀਰ ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲੇ। ਇਹ ਤੀਰ ਮੋਰ ਦੇ ਖੰਭਾਂ ਵਾਂਗ ਉਪਰ ਨੂੰ ਫੈਲਾਏ ਹੋਏ ਸਨ। ਗਾਈਡ ਨੇ ਇਕ ਛੋਟੇ ਤੀਰ ਵੱਲ ਉਂਗਲੀ ਕਰਦਿਆਂ ਦੱਸਿਆ, 'ਯੇ ਹੈ ਤੁੱਕਾ, ਲੱਗ ਗਯਾ ਤੇ ਤੀਰ ਨਹੀਂ ਤੇ ਤੁੱਕਾ ਵਾਲਾ।' ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ

ਇਸ ਤੁੱਕੇ ਦੀ ਨੋਕ ਤੀਰ ਵਾਂਗ ਤਿੱਖੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਉਪਰੋਂ ਖੁੰਡੀ ਜਿਹੀ ਤੇ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਨੂੰ ਮੁੜਦੀ ਘੁੰਡੀ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਫੋਟੋ ਖਿੱਚਣੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸਾਂ ਪਰ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਖਿੱਚ ਲਿਆ, "ਏਦਾਂ ਤੀਰਾਂ ਤੁੱਕਿਆਂ ਦੀਆਂ ਵੀ ਫੋਟੋਆਂ ਖਿੱਚਣ ਲੱਗਿਆ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਏਥੇ ਹੀ ਲੱਗ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅੱਜ ਆਪਾਂ ਵਾਪਸ ਪੰਜਾਬ ਵੀ ਮੁੜਨਾ ਹੈ।"

ਖੈਰ, ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਇਕ ਦਮ ਤੁੱਕਾ ਸ਼ਬਦ ਵੱਲ ਗਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਇਸ ਤੀਸਰੇ ਅਰਥ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਲਮ ਹੋਇਆ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁੱਕੇ ਨੂੰ ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਵਜੋਂ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਸਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ

ਵਿਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਯਾਨਿ ਕਿੱਕਰ ਦੀ ਫਲੀ ਦਾ ਵਾਹ ਨਿਆਣਪੁਣੇ ਤੋਂ ਹੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਬਾਰੇ ਗਿਆਨ ਜ਼ਰਾ ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਉਦੋਂ ਹੋਇਆ ਜਦ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਜ਼ਿਲੇ ਦੇ ਇਕ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਮੇਰਾ ਹਾਣੀ ਮਾਸੀ ਦਾ ਮੁੰਡਾ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਆਇਆ। ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਅੱਗੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬੈਠ ਕੇ ਰੋਟੀ ਖਾਂਦਾ ਉਹ ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਡਾਹੇ ਜਾ ਰਹੇ ਛੱਲੀਆਂ ਦੇ ਗੁੱਲਾਂ ਨੂੰ ਤੁੱਕੇ ਕਰੀ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਕਈ ਹੋਰ ਇਲਾਕਿਆਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਵੀ ਛੱਲੀਆਂ ਦੇ ਗੁੱਲ ਤੁੱਕੇ ਹਨ।

'ਲੱਗ ਗਿਆ ਤਾਂ ਤੀਰ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁੱਕਾ' ਕਹਾਵਤ ਦਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਆਸ਼ੇ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਫਲੀਭੂਤ ਹੋ ਗਈ ਤਾਂ ਹਰੀ ਵਾਹਵਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੋਤ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ 'ਤੇ ਹੀ ਸਾਧਨ ਦੀ ਉਪਯੋਗਤਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤੁੱਕਾ ਇਕ ਖੁੰਡੀ ਜਿਹੀ ਅਣੀ ਵਾਲਾ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਛੋਟਾ ਤੀਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੀਰਅੰਦਾਜ਼ੀ ਵਿਚ ਅਭਿਆਸ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਅੰਗ 'ਤੇ ਲੱਗ ਵੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤਾ ਘਾਤਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਤੀਰ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਜੋ ਗਾਲਿਬ ਦੇ ਲਹੂ ਵਰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, 'ਜੋ ਆਖ ਹੀ ਸੋ ਨਾ ਟਪਕਾ' ਤੇ ਫਿਰ ਲਹੂ ਕਿਆ ਹੈ।' ਅਭਿਆਸੀ ਦੇ ਤੁੱਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ

ਨਿਸ਼ਾਨੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਗਦੇ। ਜਿਉਂ ਹੀ ਲੱਗਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਏ, ਸਮਝੋ ਅਭਿਆਸੀ ਤੀਰ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਕਾਬਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਸੂਰਤ ਵਿਚ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਤੁੱਕੇ ਵੀ ਤੀਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

'ਤੀਰ ਤੁੱਕੇ ਲਾਉਣਾ' ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕਹਾਵਤ ਸੁੰਗਤ ਕੇ ਮੁਹਾਵਰੇ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਗਈ ਲਗਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਥੇ ਅਰਥ ਕੁਝ ਵੱਖਰੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਅਰਥਾਤ ਅਟਸਟਾ ਲਾਉਣਾ, ਕਿਆਸ ਲਾਉਣਾ। ਇਕ ਕੋਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ 'ਮਾਤਾ ਮੋਟਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ' ਵੀ ਹੈ। ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਕੋਸ਼ ਨੇ 'ਤੀਰ ਤੁੱਕੇ' ਹੋ ਕੇ ਰਹਿ ਜਾਣਾ

ਮੁਹਾਵਰੇ ਦਾ ਅਰਥਾਪਣ ਕੀਤਾ ਹੈ, 'ਤੀਰ ਦਾ ਇਤਨਾ ਅਸਰ ਵੀ ਨਾ ਹੋ ਸਕਣਾ ਜਿੰਨਾ ਛੱਲੀ ਦਾ ਤੁੱਕਾ ਮਾਰਿਆਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।' ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਥੇ ਤੁੱਕਾ ਤੋਂ ਮੁਰਾਦ ਛੱਲੀ ਦਾ ਤੁੱਕਾ (ਗੁੱਲ) ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇਸ ਦਾ ਸਿਰਨਾਵੀਆਂ ਤੀਰ ਦਾ ਛੋਟਾ ਤੇ ਅਪਾਹਜ ਭਰਾ ਤੁੱਕਾ ਹੈ। ਉਂਜ ਤੁੱਕਾ ਰਾਮ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਂ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਸੰਤ ਤੁੱਕਾ ਰਾਮ ਬਾਰੇ ਤਾਂ ਬਥੇਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋਣਗੇ।

'ਤੀਰ-ਤੁੱਕਾ' ਦਰੁਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰਾ ਤੀਰ ਤੁੱਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗ ਕੇ ਉਸੇ ਦਾ ਹਾਣੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ, ਇਸ ਮੁਹਾਵਰੇ ਤੋਂ ਤੀਰ ਵੀ ਝੜ ਗਿਆ ਤੇ ਰਹਿ ਗਿਆ ਨਿਰਾ 'ਤੁੱਕੇ ਲਾਉਣਾ' ਮਤਲਬ ਮੋਟੇ ਅਨੁਮਾਨ ਲਾਉਣਾ, ਟਰਪੱਲੀਆਂ ਮਾਰਨਾ, ਉਘ ਦੀਆਂ ਪਤਾਲ ਲਾਉਣਾ। ਇਸ ਮੁਹਾਵਰੇ ਦੇ ਸਹੀ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਰਥ ਤਾਂ ਨਾਲਾਇਕ ਪਰ ਜੁਗਤੀ ਤੇ ਤਿਕਤਮਬਾਜ਼ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਮਤਿਹਾਨੀ ਪਰਚਿਆਂ ਵਿਚ ਤੁੱਕੇ ਮਾਰ ਕੇ ਹੀ ਮਾਅਰਕਾ ਮਾਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਕਰਮ ਨੂੰ ਉਹ ਗੱਪਾਂ ਮਾਰਨੀਆਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਿਤਮ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ 'ਤੁੱਕਾ ਲਾਉਣਾ' ਤਾਂ ਹਵਾਈ ਕਿਲੇ ਉਸਾਰਨਾ ਹੀ ਹੈ ਜਦਕਿ ਤੁੱਕਾ ਲੱਗ ਜਾਣਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਕਿਲਾ ਉਸਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ ਕਿ ਇਕੱਲੇ ਤੁੱਕੇ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਅਨੁਮਾਨ ਆਦਿ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਤੇਰਾ ਤੁੱਕਾ ਠੀਕ ਨਿਕਲਿਆ। ਆਦਤਨ ਤੁੱਕੇ ਮਾਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਤੁੱਕੇਬਾਜ਼ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਤੁੱਕਾ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਇਹ ਜਹੀ ਦੀ ਤਹੀ ਸਮਝਣ ਲਈ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸ਼ੇਖਰਪੀਅਰ ਯਾਨਿ ਵਾਰਿਸ ਸ਼ਾਹ ਦੀ ਇਕ ਕਲੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਹਿਤੀ ਦੇ ਬੋਲ ਹਨ:

ਕਿਉਂ ਵਿਗੜ ਕੇ ਤਿਗੜ ਕੇ ਪਾਟ ਲੱਥੇ,
ਅੰਨ ਆਬੇ ਹਿਆਤ ਹੈ ਭੁਖਿਆਂ ਨੂੰ।
ਬੁੱਢਾ ਹੋਵਸੇ ਲਿੰਗ ਜਾ ਰਹਿਨ ਟੁਰਨੇ,
ਫਿਰੋਂ ਖੁੰਡਦਾ ਟੁੱਕਰਾਂ ਰੁੱਖਿਆਂ ਨੂੰ।
ਕਿਤੇ ਰੰਨ ਘਰ ਬਾਰ ਅੰਡਿਆ ਈ,
ਅਜੇ ਫਿਰੋਂ ਚਲਾਉਂਦਾ ਤੁੱਕਿਆਂ ਨੂੰ।
ਵਾਰਸ ਸ਼ਾਹ ਅੱਜ ਵੇਖ ਜੋ ਚੜ੍ਹੀ ਮਸਤੀ,
ਓਹਨਾਂ ਲੁੰਡਿਆਂ ਭੁਖਿਆਂ ਸੁੱਕਿਆਂ ਨੂੰ।
ਉਪਰੋਕਤ ਰੰਨ ਅਤੇ ਤੁੱਕੇ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਟੀਕਾਕਾਰ ਨੇ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੋੜਿਆ

**ਸ਼ਬਦ
ਝਰੋਖਾ**

ਬਲਜੀਤ ਬਾਸੀ

ਫੋਨ: 734-259-9353

ਹੈ:

ਕਿਸੇ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਇੱਕ ਭੋਲਾ ਪੁਰਸ਼ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਹਦੇ ਘਰ ਵਾਲੀ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਕਮਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਦੇਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪਿੱਛੋਂ ਆਪ ਇਕ ਬਦਚਲਨ ਨਾਲ ਫਸ ਗਈ। ਉਹ ਪੁਰਸ਼ ਕੁੱਝ ਸਮੇਂ ਪਿੱਛੋਂ ਘਰ ਆਇਆ। ਉਹ ਬਹੁਤਾ ਸਮਾਂ ਘਰ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਘਰ ਵਾਲੀ ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਸੀ। ਅਖੀਰ ਘਰਵਾਲੀ ਦੇ ਯਾਰ ਨੇ ਉਹਦੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ਪਾ ਲਈ। ਪਤੀ ਨੂੰ ਤੀਰਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਕਲਾ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਮਨਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸ਼ਾਗਿਰਦ ਬਾਪ ਲਿਆ। ਜਦੋਂ ਘਰਵਾਲੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਤੁੱਕੇ ਚਲਾਉਂਦਾ ਤਾਂ ਆਸ਼ਕ ਚੱਕ ਕੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਸ਼ਕ ਦੀ ਵਾਰੀ ਆ ਜਾਂਦੀ। ਆਸ਼ਕ ਦੇ ਤੁੱਕੇ ਦਿਨੋਂ ਦਿਨ ਦੂਰ ਜਾਣ ਲੱਗੇ। ਕਈ ਵਾਰੀ ਤੁੱਕੇ ਚੁਕ ਕੇ ਲਿਆਉਣ ਵਿਚ ਅੱਧਾ ਪੌਣਾ ਘੱਟਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ। ਓਨੀ ਦੇਰ ਵਿਚ ਆਸ਼ਕ ਉਹਦੀ ਘਰ ਵਾਲੀ ਨਾਲ ਮੱਜਾਂ ਕਰਦਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਘਰ ਵਾਲਾ ਸ਼ੱਕ ਕਾਰਨ ਤੁੱਕੇ ਚੁੱਕਣ ਗਿਆ ਰਸਤੇ ਵਿਚੋਂ ਦੋ ਚਾਰ ਮਿੰਟ ਵਿਚ ਹੀ ਮੁੜ ਆਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਆਸ਼ਕ ਨੂੰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਨੱਪ ਲਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਕੁੱਟ ਕੁੱਟ ਕੇ ਪਿੰਡੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਦੂਰ ਦੇ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਜਾ ਵਸਿਆ। ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਇਸਤਰੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਉਸ ਪਿੰਡ ਇੱਕ ਜਨੇਤੇ ਗਿਆ ਉਸ ਬਦਮਾਸ਼ ਨੂੰ ਮਿਲ ਪਿਆ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹਨੇ ਕਿਤੇ ਘਰ ਬਾਰ ਵਸਾ ਲਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਹਾਲੀ ਤੀਰ ਤੁੱਕੇ ਹੀ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ? ਨਾ ਜਾਣੇ ਤੀਰ ਤੁੱਕੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਹੋਰ ਕਿੰਨੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਘੜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਆਪਾਂ ਤੁੱਕੇ 'ਤੇ ਆਈਏ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਮੁਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਾਰਸੀ ਦਾ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਜ਼ਬਾਨ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ, ਤੁਕਹ। ਫਾਰਸੀ ਵਿਚ ਇਸ ਲਈ ਤੁਗਮਰ ਜਾਂ ਤੁਕਮਰ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਹਨ। ਖੁੰਡੇ ਤੀਰ ਲਈ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸ਼ਬਦ ਹਨ ਪਰ ਅਜੇ ਆਪਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੀ ਲੈਣਾ। ਤੁੱਕਾ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਕੀ ਆਪੋ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸਾਕਾਦਾਰੀ ਸਬੰਧ ਹੈ? ਇਹ ਗੱਲ ਫਿਰ ਕਦੀ ਵਿਚਾਰਾਂਗੇ।

ਦੇਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਕਲਾਸ ਵਿਚ ਇੱਕ ਲੜਕੀ ਆਈ, ਜਿਸ ਦੇ ਹਾਵ ਭਾਵ, ਸ਼ਕਲ-ਸੂਰਤ ਅਤੇ ਬਹਿਣ-ਖਲੋਣ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ ਇੰਨਾ ਮਾਸੂਮ ਤੇ ਮਲੂਕ ਜਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੱਲੋ ਮੱਲੀ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਪੁੱਛਣ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮਾਂ ਬਾਪ, ਨਹੀਂ ਸੱਚ, 'ਮੰਮੀ ਪਾਪਾ' ਸਕੂਲ 'ਚ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਇਸ 'ਲਾਡਲੀ' ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਨਾਨੀ ਕੋਲ ਛੱਡਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ (ਪ੍ਰੋ.)

ਫੋਨ: 91-94175-18384

ਉਸ ਲੜਕੀ ਦੇ ਮੱਥੇ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਮਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਅਨੋਖਾ 'ਤਿਆਗ' ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਤੇ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਨਾਨੀ ਦਾ ਪਿਆਰ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਆਪਣੀ ਨਾਨੀ ਨੂੰ ਹੀ ਮਾਂ ਕਹਿੰਦੀ ਅਤੇ ਸਮਝਦੀ ਸੀ।

ਉਹ ਖੁਦ ਕਵਿਤਾ ਜਿਹੀ ਸੀ ਤੇ ਕਵਿਤਾ ਲਿਖਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਵਿਤਾ ਸੁਣਾਈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਨਾਨੀ ਮਾਂ, ਕਿ ਮਾਂ ਨਾਨੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਬੋੜਾ ਬੋੜਾ ਯਾਦ ਹੈ, ਕਵਿਤਾ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ:

ਮਾਂ ਉਠਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ

ਤੇ ਕੰਮ ਛਣਕ ਪੈਂਦੇ ਹਨ।

ਮੈਂ ਉਠਦੀ ਹਾਂ

ਤਾਂ ਕਵਿਤਾ ਜਾਗ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।

ਕਵਿਤਾ ਉਠਦੀ ਹੈ

ਤਾਂ ਜਾਗ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਕੁੱਲ ਕਾਇਨਾਤ।

ਗੁਆਚੀ ਕਵਿਤਾ

ਉਸ ਦਾ ਗੋਲ ਚਿਹਰਾ, ਨਿਰਛਲ ਅੱਖਾਂ ਤੇ ਭੋਲੇ ਭਾਲੇ ਨਕਸ਼ ਉਸ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਦੇ। ਸਾਫ਼ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਉਦਰੇਵੇਂ ਤੇ ਉਦਾਸੀ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ ਲੁਕੋਣ ਦੀ ਕਲਾ ਸਿੱਖ ਲਈ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਸੰਵੇਦਨਾ ਤੇ ਯਾਤਨਾ ਦੀ ਲੁਕਣ-ਮੀਟੀ ਖੇਡਦੀ ਸੀ।

ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਚ ਉਦਾਸੀ ਉਤਰ ਆਈ ਤੇ ਨੀਰ ਭਰ ਆਇਆ; ਕੰਵਲ ਦੇ ਖਿਤੇ ਫੁੱਲ 'ਤੇ ਤੁੱਲ ਦੇ ਤੁਪਕੇ ਨਜ਼ਰ ਆਏ। ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗਮਗੀਨ ਕਵਿਤਾ ਦੀ ਰਚਨਾ ਸਾਕਾਰ ਹੋਈ।

ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ 'ਅਸਲੀ' ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲ ਅਮਰੀਕਾ ਚਲੀ ਜਾਣਾ ਹੈ; ਨਾਨੀ ਤੋਂ ਦੂਰ, ਬਹੁਤ ਦੂਰ। ਮੈਂ ਵੀ ਉਦਾਸ ਹੋ ਗਿਆ।

ਅਧਿਆਪਕ ਨੂੰ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਮਸਾਂ ਲੱਭਦਾ ਹੈ; ਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਅਧਿਆਪਕ; ਮੇਰੇ ਜਿਹਾ, ਸ਼ਾਇਦ!

ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਅਮਰੀਕਾ ਜਾ ਕੇ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗੀ; ਉਸ ਦੀ ਮਾਸੂਮੀਅਤ ਮਰ ਜਾਵੇਗੀ ਤੇ ਕਵਿਤਾ ਦਮ ਤੋੜ ਦੇਵੇਗੀ। ਉਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਉਦਾਸੀ ਦੇ ਭਾਵ ਤਾੜ ਲਏ। ਕਹਿਣ ਲੱਗੀ, "ਨਹੀਂ ਸਰ! ਮੈਂ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਾਂ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਹਾਂਗੀ; ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਾਂਗੀ ਤੇ ਮਿਲਣ ਆਇਆ ਕਰਾਂਗੀ।"

ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ; ਮੇਰਾ ਸਵੈਮਾਣ ਜਾਗਿਆ ਤੇ ਮੈਂ ਤਸੱਲੀ ਦੇ ਭਾਵ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ।

ਉਹ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕਲਾਸ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ

ਆਉਂਦੀ ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਬੈਠਦੀ। ਹਰ ਰੋਜ਼ ਉਹ ਆਪਣੀ ਨਵੀਂ ਲਿਖੀ ਕਵਿਤਾ ਸੁਣਾਉਂਦੀ; ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸੁਣਦੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਤੇ ਖਿੜ ਜਾਂਦੇ। ਉਸ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਛੁੱਟੀ ਨਾ ਕਰਦਾ; ਨਾ ਕਲਾਸ ਛੱਡਦਾ।

ਉਸ ਦੀ ਕਵਿਤਾ 'ਚ ਫੁੱਲ ਖਿੜਦੇ, ਤਿਤਲੀਆਂ ਫਰ ਫਰ ਕਰਦੀਆਂ, ਭੋਰੇ ਗੂੰਜਦੇ, ਮਹਿਕਾਂ ਖਿੰਡ ਖਿੰਡ ਜਾਂਦੀਆਂ, ਪ੍ਰੀਤਾਂ ਫੇਰੇ ਪਾਉਂਦੀਆਂ, ਕਦੀ ਉਦਾਸੀ ਗੁਣਗੁਣਾਉਂਦੀ, ਕਿਤੇ ਆਸ਼ਾ ਟਿਮਟਿਮਾਉਂਦੀ, ਕਿਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਧੂੰਆਂ; ਵੰਨ-ਸਵੰਨੇ ਅਹਿਸਾਸ ਕਵਿਤਾ ਦੀ ਧੂਣੀ ਸੋਕਦੇ; ਮਾਂ ਦੀਆਂ ਖਿੱਚਾਂ, ਪਿਉ ਦਾ ਵੈਰਾਗ, ਤੇ ਨਾਨੀ ਦੀਆਂ ਨਸੀਹਤਾਂ ਸੁਣਦੀਆਂ। ਕਲਾਸ ਕਾਹਦੀ! ਕਵਿਤਾ ਦਾ ਦੀਵਾਨ ਸਜਦਾ।

ਮੈਂ ਅੱਜ ਤੱਕ ਗੀਤ ਸੁਣੇ ਸਨ, ਗਜ਼ਲ ਪੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਕਵਿਤਾ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦੇਖੀ ਸੀ, ਸਾਖਸ਼ਾਤ। ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕਵਿਤਾ ਇਤਨੀ ਕੋਮਲ ਤੇ ਮਾਸੂਮ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਨੇ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਜਗਾ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਉਸ ਦਾ ਖਿਆਲ ਰੱਖਣ ਲੱਗ ਪਿਆ।

ਉਹ ਕਾਲਜ ਅੱਗੇ ਬੱਸੋਂ ਉਤਰਦੀ ਤੇ ਕਾਲਜ ਅੱਗਿਓਂ ਹੀ ਚੜ੍ਹਦੀ। ਕਈ ਮਨਚਲੇ ਉਸ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਤਾੜ ਰੱਖਦੇ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਾਰਤੀਆਂ ਦੀ ਤਾੜ ਰੱਖਦਾ ਅਤੇ ਤਾੜ ਦਿੰਦਾ। ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਨਾਨੀ ਦਾ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਕਵਚ ਉਸ ਨੂੰ ਤਿਰਫ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਬੁਰੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਈ ਰੱਖਦਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਨੇਕ ਆਤਮ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿਚ ਮਹਿਫੂਜ਼ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਂਦਾ।

ਫਿਰ ਉਸ ਦਾ ਅਚਾਨਕ ਵੀਜ਼ਾ ਲੱਗ ਗਿਆ। ਅਮਰੀਕਾ ਜਾਣ ਲੱਗਿਆਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਲੈਮ ਬੁੱਕ ਲੈ ਕੇ ਆਈ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੀ, "ਸਰ! ਇਸ 'ਤੇ ਕੁਝ ਲਿਖ ਦਿਉ।" ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਨੀਝ ਨਾਲ ਤੱਕਿਆ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਨਮ ਅੱਖਾਂ ਦੇਖ, ਮੈਂ ਸੋਚੀਂ ਪੈ ਗਿਆ ਤੇ ਕੁਝ ਨਾ ਲਿਖ ਸਕਿਆ।

ਉਸ ਲਈ ਲਿਖਣਾ ਇਤਨਾ ਸੁਖੈਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਿਰੀ ਕਵਿਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕੀ ਲਿਖੇ! ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਸਲੈਮ ਬੁੱਕ ਲੈ ਲਈ ਕਿ ਘਰੋਂ ਲਿਖ ਲਿਆਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਹਾਣ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਨਾ ਲੱਭ ਸਕਿਆ; ਤੇ ਕੁਝ ਨਾ ਲਿਖ ਸਕਿਆ; ਉਹ ਵੀ, ਆ ਨਾ ਸਕੀ।

ਮਹੀਨੇ ਕੁ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦਾ ਖਤ ਆਇਆ ਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਜੀ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ; ਉਹ ਹਾਲੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਘਰ ਰਹਿ ਰਹੀ ਹੈ; ਉਸ ਨੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ; ਉਸ ਨੂੰ ਹਾਲੇ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ; ਡਾਲਰਾਂ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮੱਤ

ਮਾਰੀ ਹੋਈ ਹੈ; ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਥੋਂ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਮਹਿਕ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ; ਉਥੇ 'ਇੱਥੇ' ਜਿਹੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦੇ; ਰਿਸ਼ਤੇ ਹਨ, ਪਰ ਨਿੱਘ ਨਹੀਂ; ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਮਿੱਸ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਉਸ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਛੁੱਟ ਗਈ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਸ ਦਾ ਕਦੀ ਖਤ ਨਾ ਆਇਆ।

ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਫੇਸਬੁੱਕ 'ਤੇ ਦਿਖੀ; ਸੰਪਰਕ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਜਲਦੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ; ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਾਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਕਾਰਡ ਦੇਣ ਆਵੇਗੀ।

ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਕੋਲੋਂ ਉਸ ਦਾ ਜੁਬਾਨੀ ਸੁਨੇਹਾ ਮਿਲਿਆ, "ਸਰ, ਮੈਂ ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕੀ, ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਆਉਣਾ।" ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਜਾ ਨਾ ਸਕਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਵੀ ਕੋਈ ਗਿਲਾ ਸ਼ਿਕਵਾ ਨਾ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਬਦਲੀ ਸੀ ਕਿ ਨਹੀਂ; ਪਤਾ ਨਹੀਂ! ਪਰ ਕਵਿਤਾ ਕਿਤੇ ਗੁਆਚ ਚੁਕੀ ਸੀ।

ਠੋਕਤੰਤਰ

ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਮਨਸਿਫ਼ ਦੇ ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹੇ, ਹਰ ਕੰਮ ਹੁੰਦਾ ਤ੍ਰਿਸ਼ੂਲ ਦੀ ਨੋਕ ਉੱਤੇ। ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਰਾਜ ਚੌਗੱਤਿਆਂ ਦਾ, ਗੋਲੀ ਸਿਰਾਂ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਨੇ ਠੋਕ ਉੱਤੇ। ਆਇਆ ਹੱਥ 'ਲਲਾਰੀਆ' ਲੋਕਤੰਤਰ, ਤਾਹੀਂ ਲੱਗੀ ਇਨਸਾਫ਼ ਦੇ ਰੋਕ ਉੱਤੇ। ਭਾਨ ਵਿਚ ਖਿਲਾਰ ਕੇ ਡਾਲਰਾਂ ਨੂੰ, ਸਾਡੇ ਸਿਰਾਂ ਦੇ ਬੈਠ ਗਈ ਜੋਕ ਉੱਤੇ। ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਨਿਆਮਤਾਂ ਖੋਹ ਲਈਆਂ, ਬਹਿਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਜਿੱਥੇ ਸੀ ਲੋਕ ਉੱਤੇ। ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਚੱਲਦਾ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਠੋਕਤੰਤਰ, ਜਿੱਥੇ ਸੁਣੀਦੇ ਹੁੰਦੇ ਨੇ ਲੋਕ ਉੱਤੇ।

-ਹਰਜਿੰਦਰ ਗੁੱਲਪੁਰ

ਫੋਨ: 91-98722-38981

ਸ਼ਾਮੀਂ ਦਫਤਰੋਂ ਘਰ ਅੱਪੜਿਆ ਤਾਂ ਵਹੁਟੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ, ਸੁਸਾਇਟੀ ਵਾਲੇ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਆਏ ਸਨ; ਅਖੇ, ਸੱਤ ਵਜੇ ਮਹੱਲੇ ਦਾ ਇਕੱਠ ਏ। ਅਚੰਭਾ ਤਾਂ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਚੰਗਾ ਵੀ ਲੱਗਾ, ਚਲੇ ਹੁਣ ਮਹੱਲੇ ਆਲੇ ਜੁੜ ਲੱਗੇ ਨੇ। ਸਾਰੇ ਬਲਾਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਸਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਸਲੇ ਉਹ ਹੱਲ ਕਰਾਂਦੀਆਂ ਪਈਆਂ ਸਨ। ਗਲੀਆਂ ਪੱਕੀਆਂ ਹੋਵਣ ਪਈਆਂ, ਰਾਤੀਂ ਪਹਿਰੇ ਲਈ ਪੈਸੇ ਪਾ ਕੇ ਚੌਕੀਦਾਰ ਵੀ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਲੱਗੇ, ਸੀਵਰੇਜ ਨੀਕ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਤੇ ਸਟਰੀਟ ਲਾਈਟਾਂ ਲੱਗਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਸੀ। ਪਰ ਸਾਡੇ ਬਲਾਕ ਦੇ ਮੰਦੇ ਭਾਗ, ਐਥੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਲਾਕੇ ਦਾ ਪੁਰਾਣਾ ਪਿੰਡ ਸਾਡੇ ਬਲਾਕ ਵਿਚ ਈ ਸੀ। ਆਖਣ ਨੂੰ ਤਾਂ ਥਾਂ ਸ਼ਹਿਰੀ ਸਕੀਮ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ, ਪਰ ਖਾਲੀ ਪਲਾਟਾਂ ਦੇ ਛੱਪੜ ਬਣੇ ਹੋਏ ਸਨ ਤੇ ਪਿੰਡ ਦੀਆਂ ਸੌਂਤੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿਚ ਆਏ ਦੀਆਂ

ਜ਼ੁਬੈਰ ਅਹਿਮਦ

ਚੌਕੀਆਂ ਤੇ ਰੂੰ ਪਿੰਜਣ ਦੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ।

ਮੈਨੂੰ ਚੇਤੇ ਏ, ਸੱਤ-ਅੱਠ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਜਦ ਅਸਾਂ ਐਥੇ ਪਲਾਟ ਲਿਆ ਤਾਂ ਮਸਾਂ ਇਕ-ਦੋ ਘਰ ਸਨ ਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਉਕਾ ਹਨੇਰਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦਿਆਂ ਵੀ ਇਹ ਥਾਂ ਲਾਹੌਰੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਲਾਹੌਰ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗ ਗਈ ਏ, ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਈ ਗਲੀਆਂ ਤੇ ਸੜਕਾਂ ਸਿਆਣੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀਆਂ। ਤੇ ਲਾਹੌਰ ਸ਼ਹਿਰ ਸੈਤਾਨ ਦੀ ਆਂਦਰ ਵਾਂਗ ਵਧੀ ਜਾਂਦਾ ਏ। ਮੇਰੀ ਵਹੁਟੀ, ਜੋ ਸਕੂਲ ਉਸਤਾਨੀ ਏ, ਉਸ ਸ਼ਾਮੀਂ ਬਾਲਾਂ ਨੂੰ ਟਿਊਸ਼ਨਾਂ ਪੜ੍ਹਾ ਪੜ੍ਹਾ ਤੇ ਕਮੇਟੀਆਂ ਪਾ ਪਾ ਕੁਝ ਪੈਸੇ ਜੋੜੇ ਤੇ ਅਸਾਂ ਐਸ ਨਵੀਂ ਉਸਰਦੀ ਸਰਕਾਰੀ ਸਕੀਮ ਵਿਚ ਔਖੇ-ਸੌਖੇ ਹੋ ਕੇ ਪਲਾਟ ਖਰੀਦ ਲਿਆ। ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਤੇ ਬੇਲੀਆਂ ਆਖਿਆ: ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਮਾਗ ਤਾਂ ਨੀਕ ਏ? ਐਨੀ ਦੂਰ?

ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਬੈਂਕ ਦਾ ਇਕ ਬੰਦਾ ਵਜ਼ੀਰ-ਏ-ਆਜ਼ਮ ਬਣਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਕਾਰਾਂ ਤੇ ਮਕਾਨਾਂ ਲਈ ਸੌਖੀਆਂ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਉਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇਣੇ ਛੇਹੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਅੰਗਾਂ-ਸਾਕਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਪੈਸੇ ਉਧਾਰ ਲੈ ਤੇ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈ, ਪੰਜ ਮਰਲੇ ਦੇ ਪਲਾਟ ਉਤੇ ਰਹਿਣ ਜੋਗੀ ਥਾਂ ਛੱਤ ਲਈ। ਦੋ ਚਾਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਵਿਚ ਈ ਐਸੀ ਅੱਗ ਲੱਗੀ, ਪਲਾਟਾਂ ਦੇ ਇੰਜ ਮੁੱਲ ਵਧੇ ਕਿ ਮੇਰੀ ਵਹੁਟੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਣ ਨਾਲ ਮਿਲਣ-ਜੁਲਣ ਲੱਗੀ। ਉਂਜ, ਸਾਰੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਆਈਆਂ ਸਨ। ਬੜੀਆਂ ਔਕੜਾਂ ਨਾਲ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਪਾ ਪਾ, ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਲੱਭ ਲੱਭ, ਵੱਢੀਆਂ ਦੇ ਦੋ ਮਸਾਂ ਸੀਵਰੇਜ ਨੀਕ ਹੋਇਆ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਖਾਲੀ ਪਲਾਟਾਂ ਵਿਚ ਸੀਵਰੇਜ ਦਾ ਪਾਣੀ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਮਕਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਨੀਹਾਂ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਜਾਣ ਲੱਗ ਪੈਣਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਫਰਸ਼ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ। ਹੁਣ ਟੁੱਟੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਨੂੰ ਪੱਕੀਆਂ ਕਰਨ ਉਤੇ ਜ਼ੋਰ ਸੀ।

ਜਦ ਕੁਝ ਘਰ ਛੱਤੇ ਗਏ ਤਾਂ ਮੁਹੱਲੇ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਬਣਨ ਲੱਗੀ। ਇਕ-ਦੋ ਸਟਰੀਟ ਲਾਈਟਾਂ ਤੇ ਬਲਬ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿੰਨ ਲੱਗ ਗਏ, ਅਚਨਚੇਤ ਪਲਾਟਾਂ ਦੇ ਭਾਅ ਹੋਰ ਵਧੇ ਤੇ ਇਕ-ਦੋ ਘਰਾਂ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਪਲਾਟ ਵੇਚ ਕੇ ਹੋਰ ਅਗਾਂਹ ਤੁਰ ਗਏ। ਮੁੜ ਇਕ-ਦੋ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਪਿੱਛੋਂ ਵਿਹੜੇ ਵਿਹੜੇ ਕਈ ਮਕਾਨ ਉਸਰ ਪਏ। ਜਦ ਵੀਹ-ਪੰਝੀ ਮਕਾਨ ਬਣ ਗਏ ਤਾਂ ਡਰ ਵੀ ਵਧ ਗਿਆ। ਜਦ ਦੋ-ਚਾਰ ਘਰ ਸਨ, ਤਾਂ ਬਹੁਤੇ ਲੋਟਾ-ਚੋਰ ਸਨ। ਸੀਵਰੇਜ ਦੇ ਢੱਕਣ ਚੋਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। ਗੇਟ ਬੱਲਿਓਂ ਹੱਥ ਪਾ ਕੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਪਾਈਪ ਕੱਟ ਲੈ ਜਾਂਦੇ। ਜਦ ਅਸੀਂ ਮਕਾਨ ਪਾਇਆ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਵੀ ਚੋਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਇੰਟਾਂ, ਸੀਮਿੰਟ ਤੇ ਦੂਜੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਸਾਂਭ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਸੀ। ਇਸੇ ਲਈ ਟੈਂਟ ਲਗਵਾ ਕੇ ਇਕ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਚੌਕੀਦਾਰ ਰੱਖਣਾ ਪਿਆ, ਜਿਸ ਦਾ ਕੰਮ ਬੱਸ ਇਹ ਸੀ, ਪਈ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਤੇ ਮਿਸਤਰੀ 'ਤੇ ਅੱਖ ਰੱਖੇ ਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਚੌਕੀਦਾਰੀ ਕਰੇ। ਪਿੱਛੇ ਜਿਹੇ ਜਦ ਮੁਹੱਲੇ ਦੀ ਇਕ ਜਨਾਨੀ ਕੋਲੋਂ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਆਲੇ ਮੁੰਡੇ ਪਰਸ ਖੋਹਿਆ, ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਗ ਆ ਗਈ।

ਇਕੱਠ ਵਿਚ ਜਾਂਦਿਆਂ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਇਹੀ ਗੱਲਾਂ ਸਨ। ਵੀਹ-ਪੰਝੀ ਘਰਾਂ 'ਚੋਂ ਮਸਾਂ ਅੱਧੇ ਘਰਾਂ ਦੇ ਜੀਅ ਆਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਇਕ-ਦੋ ਵਕੀਲ ਸਨ ਤੇ ਵਧ ਵਧ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਤੇ

ਯਾਦਾਂ ਦਾ ਵੱਗ

ਲਾਹੌਰ ਦਾ ਜੰਮਪਲ ਕਹਾਣੀਕਾਰ ਅਤੇ ਕਵੀ ਜ਼ੁਬੈਰ ਅਹਿਮਦ (ਜਨਮ 1958) ਇਸਲਾਮੀਆ ਕਾਲਜ ਵਿਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਈ ਸਾਲ 'ਕਿਤਾਬ ਤ੍ਰਿਵਣ' ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵੀ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਇਹਦੇ ਵਡੇਰੇ ਬਟਾਲੇ ਦੇ ਸਨ। ਗੁਰਮੁਖੀ ਲਿਪੀ ਵਿਚ ਵੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ 'ਕਬੂਤਰ, ਬਨੇਰੇ ਤੇ ਗਲੀਆਂ' (2012) ਛਪ ਚੁਕੀ ਹੈ। 'ਯਾਦਾਂ ਦਾ ਵੱਗ' ਵਿਚ ਪਿੰਡ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਜਲੌਲ ਦੇਖਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਹੈ; ਮਾਨੋ ਪਿੰਡ ਦੀ ਗੋੜੀ ਲੱਗ ਗਈ ਹੋਵੇ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਸਲਾਹਾਂ ਦਿੰਦੇ ਪਏ ਸਨ। ਦੋ-ਚਾਰ ਹਟਵਾਣੀਏ ਸਨ, ਇਕ-ਦੋ ਵਪਾਰੀ ਤੇ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮੁਲਾਜ਼ਮ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਸਾਇਟੀ ਬਣਾਵਣ ਦਾ ਹੋਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ; ਸਦਰ (ਪ੍ਰਧਾਨ), ਸੈਕਟਰੀ, ਖਜਾਨਚੀ ਮਿਥੇ ਗਏ। ਇਕ ਮਸਲਾ ਪਾਣੀ ਦਾ ਸੀ। ਜਦ ਘਰ ਬੋੜੇ ਸਨ, ਪਾਣੀ ਦਾ ਮਸਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਪਰ ਹੁਣ ਗਰਮੀਆਂ ਵਿਚ ਮਰ ਕੇ ਪਾਣੀ ਆਂਦਾ ਸੀ। ਲੋਕਾਂ ਪਾਣੀ ਖਿੱਚਣ ਦੀਆਂ ਮੋਟਰਾਂ ਵੀ ਲਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਮਸਲਾ ਉਥੇ ਈ ਸੀ।

ਚੋਰੀਆਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਦੋਸ਼ ਖਾਲੀ ਪਲਾਟਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਝੁੰਗੀਆਂ ਵਾਲਿਆਂ ਉਤੇ ਮੜ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪੂਰੇ ਮੁਹੱਲੇ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਗੱਲ ਧੁੰਮੀ ਪਈ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਮੁਹੱਲੇ ਦੀ ਜਨਾਨੀ ਕੋਲੋਂ ਪਰਸ ਖੋਹਿਆ, ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਡੀਲਰ ਦਾ ਮੁੰਡਾ ਸੀ ਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੁੱਟੀ ਜਨਾਨੀ ਸਿਹਾਣ ਵੀ ਲਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਪਿਓ ਨੇ ਜਨਾਨੀ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਖਸਮ ਦੀਆਂ ਮਿੰਨਤਾਂ ਤਰਲੇ ਕਰ ਕੇ ਇਹ ਗੱਲ ਠੱਪ ਦਿੱਤੀ ਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਵਧ-ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਝੁੰਗੀਆਂ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਬਰਖਿਲਾਫ਼ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, “ਬੜਾ ਗੰਦ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਏ ਐਨ੍ਹਾਂ ਝੁੰਗੀਆਂ ਆਲਿਆਂ। ਸਭ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਨਾਖਤੀ ਕਾਰਡ ਲਵੋ, ਤਾਂ ਜੋ ਜਦ ਚੋਰੀ ਹੋਵੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੈੱਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।”

ਮੈਂ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਸਨਾਖਤੀ ਕਾਰਡ ਮਾਤਰਾਂ ਕੋਲ ਕਿਥੇ ਹੋਣੇ ਨੇ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜਨਾਨੀਆਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲਾਂ ਹੋਵਣ ਲੱਗ ਪਈਆਂ ਕਿ ਰਾਤ ਨੂੰ ਗੱਡੀਆਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਨੇ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਝੁੰਗੀਆਂ ਤੋਂ ਜਨਾਨੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਨੇ। ਕਈ ਚਸਕੇ ਲੈ ਲੈ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਨ ਲੱਗ ਪਏ ਤੇ ਇਕੱਠ ਵਿਚ ਇਕਦਮ ਜਾਨ ਜਿਹੀ ਪੈ ਗਈ। ਕਈ ਬੜੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ, ਪਈ ਇਹ ਗੱਲ ਸੱਚੀ ਵੀ ਏ?

ਫਿਰ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਡੀਲਰ ਦੀ ਹਾਂ ਵਿਚ ਹਾਂ ਰਲਾਵਣ ਲੱਗੇ ਤੇ ਮਿਥਿਆ ਗਿਆ, ਪਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਸਨਾਖਤੀ ਕਾਰਡ ਲਏ ਜਾਵਣ ਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਵੀ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਅਖੀਰ ਗੱਲ ਮੱਝਾਂ ਦੀ ਹੋਵਣ ਲੱਗ ਪਈ। ਕਈ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਗਟਰ ਬੰਦ ਸਨ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਲਾਗੇ ਮੱਝਾਂ ਬੰਨ੍ਹੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਫਿਰ ਗੰਦ ਪਾਰੋਂ ਮੱਝਰ ਤੇ ਮੱਖੀਆਂ ਦੀ ਮੌਜ ਸੀ। ਉਂਜ ਭਾਵੇਂ ਅੱਧਾ ਮੁਹੱਲਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਦੁੱਧ ਲੈਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੱਝਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਉਤੇ ਇਕਮੁੱਠ ਸਨ। ਮਿਥਿਆ ਗਿਆ, ਪਈ ਟਾਊਨ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਪਾਈ ਜਾਵੇ ਤੇ ਮੁਹੱਲੇ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਕੁਝ ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਐਸ ਮਸਲੇ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਲਿਜਾਵਣ ਦਾ ਡਰਾਵਾ ਵੀ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਇਕ-ਦੋ ਬੰਦੇ ਗੁੱਜਰਾਂ ਦੇ ਜਾਣਨ ਵਾਲੇ ਬੈਠੇ ਸਨ ਤੇ ਗੱਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਵਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਪਈ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਪਈ, ਦਸ-ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਜਦ ਇਹ ਸਕੀਮ ਬਣੀ, ਪਲਾਟ ਤੇ ਸੜਕਾਂ ਬਣੀਆਂ, ਮੱਝਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਤੇ ਗੁੱਜਰਾਂ ਮੱਝਾਂ ਛੁਡਾਣ ਲਈ ਧਾਵਾ ਕੀਤਾ, ਸਰਕਾਰੀ ਬੰਦਿਆਂ ਗੋਲੀ ਚਲਾ ਦਿੱਤੀ ਤੇ ਗੁੱਜਰਾਂ ਦਾ ਇਕ ਬੰਦਾ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਤੇ ਇਹ ਕੰਮ ਤੋੜ ਨਾ ਚੜ੍ਹਿਆ। ਤੇ ਗੱਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਲਟਕ ਗਈ, ਹੁਣ ਵਸੋਂ ਵਧੇ ਪਈ, ਮੱਝਾਂ ਰੱਖਣਾ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਤੇ ਮੱਝਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਪੱਕਾ ਮਤਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ।

ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਬਹੁਤੀ ਹਾਮੀ ਨਾ ਭਰੀ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਂਹ ਵੀ ਨਾ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਮੱਝਾਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਂਦੀਆਂ? ਐਨੇ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਵਿਚ ਮੈਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖਿਆਲ ਵੀ ਨਾ ਆਇਆ। ਮੈਨੂੰ ਚੇਤੇ ਆਇਆ, ਜਦ ਅਸੀਂ ਨਵਾਂ ਨਵਾਂ ਘਰ ਪਾਇਆ ਸੀ ਤੇ ਮਾਂ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਮੰਜਲ ਦੇ ਟੈਰੇਸ ਤੋਂ ਗਲੀ ਵਿਚੋਂ ਮੱਝਾਂ ਲੈ ਲੰਘਦੇ ਗੁੱਜਰ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਬੁਢੇਰਾ ਜਿਹਾ ਸੀ ਤੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਡਾਂਗ ਫੜੀ ਰੋਜ਼ ਗਲੀ ਵਿਚੋਂ ਧੌਰੇ ਮੱਝਾਂ ਨੂੰ ਕਿਥੇ ਚਰਾਣ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਨੱਸਦਾ

ਜਾਂਦਾ ਉਹ ਮੱਝਾਂ ਦੁਆਲੇ ਇੰਜ ਨਜ਼ਰੀ ਆਉਂਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਨੱਸਦਾ ਨਹੀਂ ਤੈਰਦਾ ਪਿਆ ਹੋਵੇ ਤੇ ਮੱਝਾਂ ਨੂੰ ਵਲਾਉਂਦਾ ਉਹ ਮੁੜਦਾ ਘੁੰਮਦਾ ਉਡਦਾ ਜਾਂਦਾ। ਪੈਰੀਂ ਮੈਕਸਨ ਪੁਰਾਣੇ ਜਿਹੇ ਤੇ ਤੇੜ ਲੱਕਦੀ (ਧੋੜੀ)। ਉਹਨੂੰ ਵੇਖ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਆਪ ਮੁਹਾਰੇ ਮੱਥੇ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਉਠ ਜਾਂਦਾ ਤੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਹਵਾ ਵਿਚ ਉਡਦੇ ਜਾਂਦੇ ਜੁਆਬ ਦਿੰਦਾ। ਮੱਝਾਂ ਨਾਲ ਵਗਦੇ ਕੋਲ ਕਦੀ ਐਨਾ ਵੇਲਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਈ ਉਹ ਖਲੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੇ। ਮਾਂ ਕੋਲ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਪੀਰਾਂ ਬਾਗ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਘਰੀਂ ਮੱਝ ਵੀ ਸੀ। ਤੇ ਮਾਂ ਮੱਝ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਕਰਦੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਪਰ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਮੱਝਾਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨਾ!

ਰਾਤੀਂ ਮੈਂ ਚਿਰਕੇ ਤੀਕ ਮੱਝਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਰਿਹਾ। ਇੰਨੇ ਵਰ੍ਹੇ ਲੰਘ ਗਏ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੱਝਾਂ ਦਾ ਖਿਆਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗਲੀ ਵਿਚ ਗੋਰਾ ਭੈੜਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ? ਬੁੱਢੇ ਗੁੱਜਰ ਨਾਲ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਲਾਮ ਕਿਉਂ ਕਰਦਾ ਆਂ? ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਚਾਹਨਾਂ, ਪਈ ਉਹ ਕੁਝ ਚਿਰ ਖਲੋਵੇ ਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਸੁੱਖਸਾਂਦ ਲਵਾਂ।

ਰੋਜ਼ ਵਾਂਗ ਰਾਤ ਦੀ ਰੋਟੀ ਖਾਵਣ ਪਿੱਛੋਂ ਉਤਲੀ ਮੰਜਲ ਦੇ ਟੈਰੇਸ ਉਤੇ ਆ ਬੈਠਾ। ਅੱਧ

ਜੇਠ ਤੇ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਦੀ ਅੰਤਾਂ ਦੀ ਗਰਮੀ ਪਿੱਛੋਂ ਹੁਣ ਮੱਠੀ ਮੱਠੀ ਵਗਦੀ ਹਵਾ ਚੰਗੀ ਲੱਗੀ। ਐਵੇਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਥੋਂ ਬੱਦਲਾਂ ਦੇ ਟੋਟੇ ਆਏ ਤੇ ਹਵਾ ਵਿਚ ਮਾੜੀ ਜਿਹੀ ਠੰਢ ਦੀ ਕਣੀ ਸਹੀ ਹੋਈ। ਮੇਰੀ ਵਹੁਟੀ ਝੱਟ ਆਖਿਆ, “ਕਿਤੇ ਮੀਂਹ ਪਿਆ ਏ।” ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਹਵਾ ਕਣੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਪੁਰਾਣੀ ਖੁਸ਼ਬੋਈ ਆਈ। ਮੈਂ ਵਹੁਟੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, “ਮੈਨੂੰ ਚਾਹ ਐਥੇ ਈ ਲਿਆ ਦੇਹ। ਕੁਝ ਚਿਰ ਐਥੇ ਈ ਬੈਠਾਂਗਾ।”

ਹਵਾ ਸਹਿਜੇ ਸਹਿਜੇ ਟ੍ਰਿਖੀ ਹੋਈ ਤੇ ਹੋਰ ਠੰਢੀ ਜਿਹੀ ਲੱਗੀ। ਜੇਠ ਵਿਚ ਇਹ ਹਵਾ ਰੱਬੀ ਦਾਤ ਏ। ਵਗਦੀ ਹਵਾ ਨੇ ਪੁਰਾਣੀ ਯਾਦ ਨੂੰ ਮੋਹਰੇ ਲਾ ਧਰਿਆ। ਸਰਘੀ ਤੋਂ ਅਗਦੋਂ ਝੁਲਦੀ ਹਵਾ ਦੀ ਯਾਦ, ਜਿਹੜੀ ਨਿੱਤ ਠੰਢ ਨਿੱਘੀ, ਸੱਜ-ਜੰਮੀ, ਨਵੀਂ ਨਿਰੋਲ ਤੇ ਨਿੱਥਰੀ ਹੁੰਦੀ ਏ। ਮੁੱਕਦੀ ਰਾਤ ਦੀ ਇਹ 'ਵਾ' ਰਾਤ ਦੀ ਅਤਿ ਸੁਹਦੀ ਘੜੀ ਹੁੰਦੀ ਏ ਤੇ ਬੰਦੇ ਦੀ ਰੂਹ ਆਉਂਦੇ ਦਿਨ ਦੀ ਆਸ ਨਾਲ ਭਰ ਦੇਂਦੀ ਏ। ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਰਾਤ ਲੰਘੀ, ਤਿਉਂ ਤਿਉਂ ਅਚੇਤ ਵਿਚ ਕੱਸ ਕੇ ਬੰਨ੍ਹੀਆਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਬੱਧੀ ਯਾਦਾਂ ਦਾ ਅਟੈਚੀਕੇਸ ਅਚਨਚੇਤ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ।

ਮੈਂ ਮਸਾਂ ਛੇਵੀਂ ਸੱਤਵੀਂ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਦਾ ਸਾਂ। ਦੋ-ਚਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਐਥੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਗਰ, ਲਾਹੌਰ ਚਾਚੇ ਕੋਲ ਆ ਗਏ। ਪਿਓ ਐਵੇਂ ਕੁਝ ਚਿਰ ਲਈ ਬਿਮਾਰ ਹੋਇਆ ਤੇ ਮੁੜ ਸਦਾ ਲਈ ਅੱਖਾਂ ਮੀਟ ਲਈਆਂ, ਮਾਂ ਨੇ ਡਰੀ ਬਿੱਲੀ ਵਾਂਗ ਬਾਲਾਂ ਨੂੰ ਪਿੰਡੇ ਹੇਠ ਲਕੇ ਲਿਆ।

ਟਾਬਰੀ ਨੇ ਇਕ ਕਮਰਾ ਦੂਜੀ ਮੰਜਲੇ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਕੁਝ ਖਰਚਾ ਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਭਰਾਵਾਂ ਵਿਚ ਮੈਂ ਵੱਡਾ ਸਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਚਾਚੀ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਭਾਗ ਲਿਆ ਤੇ ਘਰ ਦੇ

ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਮੇਰੀ ਵੱਡੀ ਭੈਣ ਮੁਫਤ ਦੀ ਕਾਮੀ ਲੱਭ ਗਈ। ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਇਹ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿਚ ਪੈ ਗਏ ਤੇ ਸਾਰੇ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਪੜ੍ਹ ਜਾਣਗੇ ਤੇ ਕੁਝ ਬਣ ਜਾਣਗੇ; ਵੇਲਾ ਔਖਾ ਏ, ਪਰ ਲੰਘ ਜਾਏਗਾ। ਇਕ ਦਿਨ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਚਾਚੀ ਨੂੰ ਕੀ ਚਾਅ ਚੜ੍ਹਿਆ, ਉਸ ਪਿੰਡੋਂ ਮੱਝ ਮੰਗਾ ਲਈ। ਪੀਰ ਮੱਕੀ ਸ਼ੇਖੂਪੁਰੇ ਤੋਂ ਅਗਾਂਹ ਵੱਡੀ ਨਹਿਰ ਉਤੇ ਸਾਡੀ ਟਾਬਰੀ ਦੀ ਚੋਖੀ ਜਮੀਨ ਸੀ, ਜਿਹੜੀ ਮੁੜ ਸਾਂਝੀ ਨਾ ਗਈ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਤੇ ਮੁੜ ਨਵੀਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵੇਚ ਖਾ ਛੱਡੀ।

ਪਰ ਉਦੋਂ ਜਮੀਨ ਹੈ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ੇਰਾ ਕਣਕ, ਚੌਲ, ਗੰਨੇ ਤੇ ਹੋਰ ਸ਼ੈਲੀ ਲਿਆਈ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਚਾਚੀ ਨੂੰ ਖਾਲਸ ਦੁੱਧ ਦਾ ਬੜਾ ਰੌਲਾ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਸਵੇਰ-ਸ਼ਾਮ ਡੋਲੂ ਲੈ ਕੇ ਗੁੱਜਰਾਂ ਕੋਲੋਂ ਦੁੱਧ ਲੈਣ ਜਾਣਾ, ਪਰ ਚਾਚੀ ਕਹਿਣਾ, ਤੈਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ, ਉਹ ਪਾਣੀ ਪਾ ਦਿੰਦੇ ਨੇ। ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੇਣ ਤੋਂ ਅਗਦੋਂ ਈ ਜਾਂਦਾ ਸਾਂ, ਪਰ ਉਥੇ ਐਨੀਆਂ ਵਲਟੋਹੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ, ਪਤਾ ਨਾ ਲਗਦਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਪਾਣੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਲਟੋਹੀਆਂ ਵਿਚ ਦੁੱਧ ਚੋਂਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਗੁੱਜਰ ਸਾਡੇ ਘਰ ਦੇ ਨਾਲ ਦੀ ਗਲੀ ਤੋਂ ਪਾਰ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਵੱਡੇ ਪੱਕੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿਚ ਮੱਝਾਂ ਬੰਨ੍ਹੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਸਨ।

ਉਦੋਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਗਰ ਵਿਚ ਮੱਝਾਂ ਰੱਖਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਠ ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਦਾ ਅਖੀਰ ਸੀ। ਫਿਰ ਸਾਡੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿਹੜੇ ਸੜਕਾਂ ਪੱਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ, ਸੀਵਰੇਜ ਆਇਆ ਤੇ ਅਖੀਰ ਸੱਤਰ ਦੀ ਪੌਦ ਵਿਚ ਗੈਸ ਵੀ ਆ ਗਈ। ਇਕ ਦਿਨ ਸਕੂਲੋਂ ਘਰ ਆਇਆ ਤੇ ਸ਼ੇਰਾ ਆਇਆ ਹੋਵੇ ਤੇ ਘਰ ਅੱਗੇ ਮੱਝ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੋਵੇ। ਮੁਹੱਲੇ ਦੇ ਬਾਲਾਂ ਉਸ ਦੁਆਲੇ ਘੇਰਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤੇ ਬੜੀਆਂ ਸ਼ੌਂਕ ਭਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਮੱਝ ਨੂੰ ਵੇਖੀ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਨਵੀਂ ਥਾਂ ਪਾਰੋਂ ਮੱਝ ਕੁਝ ਹਰਿਆਨੀ ਨਾਲ ਤੱਕੇ ਪਈ, ਤੇ ਉਖੜੀ ਉਖੜੀ ਚਿਤਾਵੰਦ ਤੇ ਡਰੀ ਡਰੀ ਜਾਪੀ। ਇਕ ਵਾਰੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਮੱਝ ਦਾ

ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਈ। ਫਿਰ ਰਹਿਮਤ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਲੱਤਾਂ ਰੱਸੇ ਨਾਲ ਇੰਜ ਜੁੜ ਕੇ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਦੁੱਧ ਚੋਣ ਲੱਗਿਆਂ ਉਹ ਦੁਲੱਤੀ ਨਾ ਮਾਰੇ ਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਮੱਝ ਨੂੰ ਪਸਮਾਣ ਦਾ ਵਲ ਦੱਸਿਆ; ਤੇ ਆਖਿਆ, ਜਦ ਮੱਝ ਪਸਮ ਜਾਏ, ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਦੁੱਧ ਚੋਣ ਲਈ ਸੱਦ ਲਈ। ਮੱਝ ਚੋਣ ਲੱਗਿਆਂ ਰਹਿਮੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਲ ਬਿਠਾ ਲੈਣਾ ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕ-ਦੋ ਧਾਰਾਂ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਮਾਰਨੀਆਂ। ਪੰਜਾਹ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਪਿੱਛੋਂ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਕੱਚੇ ਦੁੱਧ ਦਾ ਸਵਾਦ ਚੇਤੇ ਏ।

ਪਰ ਅਸਲ ਔਖੀ ਘੜੀ ਤਾਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਉਣੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਚਾਚੀ ਬੁਲਾ ਆਖਿਆ, “ਤੂੰ ਰਾਤ ਮੱਝ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਬਾਹਰ ਸੌਣਾ ਏ।” ਉਸ ਮੈਨੂੰ ਮੰਜੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਤੇ ਆਖਿਆ, ਬਿਸਤਰਾ ਮਾਂ ਕੋਲੋਂ ਲੈ ਲਵਾਂ। ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ ਮੱਝ ਨੂੰ ਪੱਠੇ ਪਾਣੇ, ਪਸਮਾਣਾ ਤੇ ਰਹਿਮੇ ਕੋਲੋਂ ਚੁਆਣ ਪਿੱਛੋਂ ਸਕੂਲ ਜਾਣਾ। ਮੈਨੂੰ ਐਸ ਕੰਮ ਦਾ ਐਨਾ ਭਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਰਾਤ ਇਕੱਲੇ ਬਾਹਰ ਸੌਣ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਸਾਂ। ਨੌਂ-ਦਸ ਵਜੇ ਈ ਮੈਂ ਮੰਜੀ ਡਾਹ ਕੇ ਬਾਹਰ ਸੌਣ ਲਈ ਆ ਗਿਆ। ਸਾਹਮਣੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਦੇ ਘਰੋਂ ਰੇਡੀਓ ਉਤੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਗਾਣਿਆਂ ਦੀਆਂ 'ਵਾਜਾਂ' ਆਂਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ। ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਘਰਾਂ ਦੀਆਂ ਬੱਤੀਆਂ ਬੁਝੀਆਂ, ਅੰਤ ਸਾਰੇ ਘਰਾਂ ਦੀਆਂ ਬੱਤੀਆਂ ਬੁਝ ਗਈਆਂ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨੀਂਦ ਵੀ ਆ ਗਈ।

ਫਿਰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਰਾਤ ਦੇ ਕਿਸ ਵੇਲੇ ਮੇਰੀ ਅੱਖ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਈ। ਤੇ ਮੈਂ ਮੂੰਹ ਉਤੋਂ ਚਾਦਰ ਹਟਾ ਕੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ ਵੇਖਣ ਦਾ ਆਹਰ ਕੀਤਾ। ਗਲੀ ਉਕਾ ਸੁੰਵ ਮਸਾਣ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ, ਮੁਹੱਲੇ ਦੇ ਕੁਝ ਮੁੰਡੇ ਬੜੇ ਬਦਨਾਮ ਸਨ ਤੇ ਦੂਜੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨਾਲ 'ਫਿਅਲ' ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਦੋਂ ਬੱਧ ਤੋਂ ਪਾਰ ਉਜਾੜ ਸੀ, ਖੂਹ ਤੇ ਪੈਲੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਕਈ ਵੱਡੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨਿੱਕਿਆਂ ਨੂੰ ਵਲਾ ਕੇ ਲੈ ਜਾਣਾ ਤੇ ਫਿਅਲ ਕਰਨੇ। ਕਈਆਂ ਲਿੱਸਿਆਂ ਰੋਜ਼ ਕਾਬੂ ਆ ਜਾਵਣਾ। ਐਵੇਂ ਲੱਗਾ, ਕੋਈ ਦੂਰੋਂ ਮੈਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਪਿਆ ਏ। ਮੈਂ ਝੱਟ ਮੂੰਹ ਉਤੇ ਚਾਦਰ ਲੈ ਡਰ ਨੂੰ ਵਲਾਣ ਦਾ ਕੀਤਾ। ਕਈ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ 'ਵਾਜ ਆਵੇ। ਮੈਂ ਦੜ ਵੱਟ ਕੇ ਪਿਆ ਰਿਹਾ। ਜੇ ਨਾਜੀ ਆ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਫੜ੍ਹ ਲਿਆ ਤਾਂ ਮੇਰੀ 'ਵਾਜ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਣੀ। ਨਾਜੀ ਸਾਡੀ ਗਲੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਬਦਨਾਮ ਮੁੰਡਾ ਸੀ। ਨਸ਼ੇ ਵੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਸੂਟਾ ਆਮ ਲੱਭ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਬੰਧੋਂ ਪਾਰ ਖੂਹਾਂ ਉਤੇ ਭੰਗ ਵੀ ਘੋਟੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।

ਮੇਰੀ ਨੀਂਦ ਉਕਾ ਉੱਡ ਗਈ ਤੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿੰਨੀ ਦੇਰ ਡਰਿਆ ਜਾਗਦਾ ਰਿਹਾ। ਫਿਰ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਹਵਾ ਵਗਦੀ ਛੋਹੀ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ, ਰਾਹ ਹੁਣ ਮੁੱਕਣ ਵਾਲੀ ਏ। ਸਰਘੀ ਤੋਂ ਅਗਦੋਂ ਦੀ ਹਵਾ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਕਈ ਮਹੀਨੇ ਹੰਢਾਈ, ਸਿਆਲ ਵੀ ਹੁਨਾਲ ਵੀ।

ਅਚਨਚੇਤ ਮੈਨੂੰ ਮੱਝ ਦਾ ਖਿਆਲ ਆਇਆ ਤੇ ਮੇਰਾ ਡਰ ਲਹਿ ਗਿਆ। ਮੱਝ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਈ ਤਾਂ ਬੱਧੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਹ ਜਾਗਦੀ ਪਈ ਸੀ ਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਉਠ ਕੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਸਾਹ ਸੁੱਟਿਆ ਤੇ ਗਲ ਦਾ ਸੰਗਲ ਹਿਲਾਇਆ। ਹੈ! ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਤਾਂ ਜਿਉਂਦਾ ਜਾਗਦਾ ਜੀਅ ਏ, ਮੈਨੂੰ ਡਰਨ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਏ। ਦੂਰੋਂ ਕਿਸੇ ਘਰੋਂ ਖੰਘਣ ਤੇ ਬੱਤੀ ਜਲਾਣ ਦੀ 'ਵਾਜ ਆਈ। ਨਲਕਿਆਂ 'ਚੋਂ ਪਾਣੀ ਡਿਗਣ ਦੀ। ਕੁਝ ਘਰਾਂ ਦੇ ਬੁੱਢੇ ਬਾਬੇ ਨਮਾਜ਼ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਫੜ੍ਹਦੇ ਹੋਏ ਨੇ। ਫਜ਼ਲੇ ਤੇ ਹਾਜੀ ਕਮਾਲ ਦਾ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ। ਹਵਾ ਦੇ ਬੁੱਲੇ ਆਵਣ ਤੇ ਗਲੀ ਵਿਚ ਵਾਵਰੇਲੇ ਬਣਨੇ। ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਘਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਆਉਂਦੀਆਂ 'ਵਾਜਾਂ' ਵਧਦੀਆਂ ਗਈਆਂ- ਪੈਰਾਂ ਦੀਆਂ, ਬੂਹੇ ਬਾਰੀਆਂ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਦੀਆਂ ਤੇ ਫਿਰ ਮਸੀਤ ਤੋਂ ਬਾਗ ਦੀ 'ਵਾਜ ਨੇ ਰਾਤ ਮੁਕਾ ਦਿੱਤੀ।

ਮੈਂ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਚਾਦਰ ਲਾਹੀ ਤੇ ਉਠ ਕੇ ਬਹਿ ਗਿਆ। ਮੱਝ ਸਾਹਮਣੇ ਖਲੋਤੀ ਮੈਨੂੰ ਵੇਖਦੀ ਪਈ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮੈਂ ਉਹਨੂੰ ਨੀਝ ਨਾਲ ਤੱਕਿਆ। ਚੁੱਪ ਤੇ ਉਦਾਸ ਮੋਟੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਸਿੱਛ ਉਤਾਹ ਨੂੰ ਵਲੇ ਹੋਏ। ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹ ਉਤੇ ਵੀ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਹੇਠ ਰੱਸਾ ਵਫ ਕੇ ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੂੰਹ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤੇ ਉਹ ਰੱਸਾ ਵੀ ਗਲ ਵਿਚ ਸੀ। ਮੈਂ ਅਗਾਂਹ ਹੋ ਕੇ ਉਸ ਦਾ ਉਹ ਰੱਸਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਸੌਖੀ ਜਿਹੀ ਹੋ ਗਈ ਤੇ ਉਸ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਮੇਰੇ ਜੁੱਸੇ ਨਾਲ ਰਗੜਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਲਾਡ

(ਬਾਕੀ ਅਗਲੇ ਸਫੇ 'ਤੇ)

ਪੈਪਸੂ ਜਿਸ ਦੀ ਰਾਜ ਭਾਸ਼ਾ ਸੀ ਪੰਜਾਬੀ

ਭਾਰਤ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਰਾਜੇ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਧੀਨ ਚਲਦੇ ਸਨ। 1947 ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸਰਕਾਰ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਨਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿਚ ਆ ਗਏ, ਪਰ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਤੇ ਸਖਤੀ ਤੇ ਕਿਤੇ ਸੰਧੀ ਕਰਨੀ ਪਈ।

ਮੁਲਕ ਦੀ ਵੰਡ ਸਮੇਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹਿੱਸਿਆ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ। ਪੱਛਮੀ ਹਿੱਸਾ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਗਿਆ ਤੇ ਪੂਰਬੀ ਹਿੱਸਾ ਭਾਰਤ ਦਾ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਣਿਆ। ਇਹ ਵੰਡ ਧਰਮ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ ਜਿਸ ਕਰ ਕੇ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਹਿੰਜਰਤ ਹੋਈ ਤੇ ਜਾਨੀ-ਮਾਲੀ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਕਦੀ ਵੀ ਪੂਰਾ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨੁਕਸਾਨ ਸੀ। ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਜਿਹੜੀਆਂ ਰਿਆਸਤਾਂ

ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਬਰਾੜ

ਫੋਨ: +91-98884-00725

ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਲਕ ਦੇ ਰਾਜ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅਧੀਨ ਕਰਨ ਲਈ 6 ਅਗਸਤ 1948 ਨੂੰ ਸੰਧੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਸੰਧੀ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟਿਆਲਾ, ਨਾਭਾ, ਜੀਂਦ, ਨਾਲਾਗੜ੍ਹ, ਮਲੇਰਕੋਟਲਾ, ਫਰੀਦਕੋਟ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਤੇ ਕਲਸੀਆ-8 ਰਿਆਸਤਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਨਵਾਂ ਰਾਜ ਪੈਪਸੂ (ਪਟਿਆਲਾ ਐਂਡ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟਸ ਯੂਨੀਅਨ) ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੋਈ ਤੈਅ ਹੋਈ। ਇਹ ਸੰਧੀ ਕਰਨ ਵਿਚ ਪਟਿਆਲਾ ਦੀ ਵੱਡੀ ਰਿਆਸਤ ਦੇ ਹੁਕਮਰਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰਭਾਵ ਰੱਖਣ ਕਰ ਕੇ ਮੁਖ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਗਈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਿਆਸਤਾਂ ਦਾ ਖੇਤਰ ਟੁੱਟਵਾਂ ਸੀ। ਨਾਲਾਗੜ੍ਹ ਤੇ ਮਲੇਰਕੋਟਲੇ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਸਿੱਖ ਰਾਜੇ ਸਨ। ਪਟਿਆਲਾ, ਨਾਭਾ ਅਤੇ ਜੀਂਦ ਦੇ ਮੁਖੀ ਮਹਾਰਾਜਾ, ਫਰੀਦਕੋਟ, ਕਲਸੀਆ ਤੇ ਨਾਲਾਗੜ੍ਹ ਦੇ ਮੁਖੀ ਰਾਜਾ ਤੇ ਮਲੇਰਕੋਟਲੇ ਦੇ ਮੁਖੀ ਨਵਾਬ ਸਨ। ਨਾਲਾਗੜ੍ਹ ਤੇ ਕਲਸੀਆ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਸਭ ਮਹਾਰਾਜਿਆਂ ਅਤੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਵੱਲੋਂ ਤੋਪਾਂ ਦੀ ਸਲਾਮੀ ਵੀ ਮਿਲਦੀ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਿਆਸਤਾਂ ਵਿਚ ਹੱਕਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਕਾਫੀ ਅੰਦੋਲਨ ਚੱਲੇ, ਜੀਂਦ ਰਿਆਸਤ ਵਿਚ ਵਿਦਰੋਹ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਟਿਆਲਾ ਦੀ ਫੌਜ ਨੇ ਦਬਾਇਆ। ਪਰਜਾ ਮੰਡਲ

23 ਜਨਵਰੀ 1956 ਨੂੰ ਪੈਪਸੂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਸਮੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਉਂ ਸਿੱਖ ਵਸੋਂ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਾਲਾ ਰਾਜ 7 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਹੰਢਾ ਕੇ ਹੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਨਕਸ਼ੇ ਤੋਂ ਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਵੰਬਰ 1966 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਸੂਬਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਮੰਨੀ ਗਈ। ਪਹਿਲੀ ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਪੈਪਸੂ ਦਾ ਖੇਤਰ ਵੀ ਤਿੰਨਾਂ ਰਾਜਾਂ ਵਿਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਸਿਆਸੀ ਸੋਚ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੈਪਸੂ ਨੂੰ ਲੋਪ ਕਰਨਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਲੁਕਵਾਂ ਵਾਰ ਸੀ।

ਦੀ ਲਹਿਰ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਭੂਮੀ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਨਾਭੇ ਵਿਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਸਾਰੀਆਂ ਰਿਆਸਤਾਂ ਤੱਕ ਫੈਲ ਗਈ। ਇਸ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿਚ ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਨਹਿਰੂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ। ਪਰਜਾ ਮੰਡਲ ਵੱਲੋਂ ਸਮਾਨ ਅੰਤਰ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵੀ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਨਾਭਾ ਰਿਆਸਤ ਵਿਚ ਧਾਰਮਿਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਲੱਗਿਆ ਜੈਤੋ ਦਾ ਮੋਰਚਾ ਸ਼ਾਨਮੰਤਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ। ਇਸ ਮੋਰਚੇ ਨੇ ਹੀ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਕਾਇਮੀ ਦਾ ਮੁੱਢ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਸੀ। ਪਰਜਾ ਮੰਡਲ ਲਹਿਰ ਨਾਲ ਜੁੜ ਕੇ ਗਿਆਨੀ ਜ਼ੈਲ ਸਿੰਘ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੇ, ਬਾਬੂ ਬ੍ਰਿਜਭਾਨ ਪੈਪਸੂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਸਰਦਾਰ ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ ਭੱਠਲ ਦੀ ਬੇਟੀ ਰਾਜਿੰਦਰ ਕੌਰ ਭੱਠਲ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਬਣੀ।

ਸੰਧੀ ਅਨੁਸਾਰ 13 ਜਨਵਰੀ 1949 ਨੂੰ ਪੈਪਸੂ ਰਾਜ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਯਾਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪਟਿਆਲਾ, ਰਾਜ ਪ੍ਰਮੁਖ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਤਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕਪੂਰਥਲਾ ਉਪ ਰਾਜ ਪ੍ਰਮੁਖ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸਰਦਾਰ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਰਾੜੇਵਾਲਾ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੰਤਰੀ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਸਰਦਾਰ ਰਾੜੇਵਾਲਾ ਮਹਾਰਾਜਾ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਪਟਿਆਲਾ ਰਿਆਸਤ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਵੀ ਸਨ; ਜਿਵੇਂ ਰਿਆਸਤਾਂ ਵਿਚ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਸੀ। ਨਿਆਂ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸੀ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਹੋਇਆ। ਫਿਰ ਪਰਜਾ ਮੰਡਲ ਲਹਿਰ ਕਾਂਗਰਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨਲ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਦੇਸ਼ ਸੇਵਕ ਸਭਾ ਵੀ ਕਾਂਗਰਸ ਵਿਚ ਮਿਲ ਗਈ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮੁਖਾਲਫਤ ਰੋਕਣ ਲਈ 23 ਮਈ 1951 ਨੂੰ ਕਰਨਲ

ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਵਿਰੋਧ ਹੋਇਆ।

ਮੁਲਕ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵਾਂਗ ਪੈਪਸੂ ਵਿਚ 60 ਮੈਂਬਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ 50 ਹਲਕਿਆਂ ਤੋਂ ਚੋਣ ਹੋਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ 10 ਡਬਲ ਹਲਕੇ ਸਨ। ਕਾਂਗਰਸ ਅਤੇ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਮੁਖ ਪਾਰਟੀਆਂ ਸਨ। ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ 26 ਸੀਟਾਂ ਜਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ

ਗਈ। ਸੰਭਾਵੀ ਅੰਦੋਲਨ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਰਾਓ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਕਾਂਗਰਸ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਨਵੀਂ ਚੋਣ ਲੜਨ ਲਈ ਕਈ ਵਿਉਂਤਬੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਕੀਤੇ। ਹਲਕਿਆਂ ਦੀ ਹੱਦਬੰਦੀ ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਓਂ ਕਰ ਕੇ 34 ਜਨਰਲ, 2 ਰਿਜ਼ਰਵ ਅਤੇ 12 ਡਬਲ ਹਲਕੇ ਬਣਾ ਕੇ ਮਾਰਚ 1954 ਵਿਚ ਪੈਪਸੂ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦੀ ਮੱਧਕਾਲੀ ਚੋਣ ਕਰਾਈ

ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਰਾੜੇਵਾਲਾ

13 ਜਨਵਰੀ 1949 ਨੂੰ ਪੈਪਸੂ ਰਾਜ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਯਾਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪਟਿਆਲਾ, ਰਾਜ ਪ੍ਰਮੁਖ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਜਗਤਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕਪੂਰਥਲਾ ਉਪ ਰਾਜ ਪ੍ਰਮੁਖ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸਰਦਾਰ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਰਾੜੇਵਾਲਾ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੰਤਰੀ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਸਰਦਾਰ ਰਾੜੇਵਾਲਾ ਮਹਾਰਾਜਾ ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਪਟਿਆਲਾ ਰਿਆਸਤ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਵੀ ਸਨ; ਜਿਵੇਂ ਰਿਆਸਤਾਂ ਵਿਚ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਸੀ।

ਵੱਡੀ ਪਾਰਟੀ ਬਣੀ, ਪਰ ਸਰਕਾਰ ਨਾ ਬਣਾ ਸਕੀ। ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਰਾੜੇਵਾਲਾ ਨੇ 22 ਅਪਰੈਲ 1952 ਨੂੰ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਪਹਿਲੀ ਗੈਰ-ਕਾਂਗਰਸ ਸਰਕਾਰ ਬਣਾਈ। ਇਸ ਸਰਕਾਰ ਖਿਲਾਫ ਅਮਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਸਿਆਸੀ ਮਨੋਰਥ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਅੰਦੋਲਨ ਚੱਲ ਪਿਆ। ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮਾਸਟਰ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮੁੱਦਾ ਲੈ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਕੇ 5 ਮਾਰਚ 1953 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤੀ

ਗਈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਕਰਨਲ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਹੁਮਤ ਲੈ ਕੇ 8 ਮਾਰਚ 1954 ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਤੇ ਬਾਬੂ ਬ੍ਰਿਜਭਾਨ ਉਪ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਬਣੇ। ਫਿਰ 23 ਜਨਵਰੀ 1956 ਨੂੰ ਕਰਨਲ ਰਘਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਬੂ ਬ੍ਰਿਜਭਾਨ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਬਣੇ।

23 ਜਨਵਰੀ 1956 ਨੂੰ ਪੈਪਸੂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਸਮੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਉਂ ਸਿੱਖ

ਵਸੋਂ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਾਲਾ ਰਾਜ 7 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਹੰਢਾ ਕੇ ਹੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਨਕਸ਼ੇ ਤੋਂ ਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਵੰਬਰ 1966 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਸੂਬਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਮੰਨੀ ਗਈ। ਪਹਿਲੀ ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਪੈਪਸੂ ਦਾ ਖੇਤਰ ਵੀ ਤਿੰਨਾਂ ਰਾਜਾਂ ਵਿਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਸਿਆਸੀ ਸੋਚ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੈਪਸੂ ਨੂੰ ਲੋਪ ਕਰਨਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਲੁਕਵਾਂ ਵਾਰ ਸੀ। ਪੈਪਸੂ ਵਿਚ ਗੈਰ-ਕਾਂਗਰਸ ਸਰਕਾਰ ਬਣਨਾ ਉਦੋਂ ਵੀ ਕੇਂਦਰ ਵਿਚ ਕਾਂਗਰਸ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਰਤਕਦਾ ਸੀ। ਪੈਪਸੂ ਰਾਜ ਵਿਚ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਦ 60 ਸਾਲ ਸੀ। ਰਿਆਸਤਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਰਕਾਰੀ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਪੈਪਸੂ ਰਾਜ ਦਾ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ ਅੱਜ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਗਵਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪੈਪਸੂ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭੂਮੀ ਸੁਧਾਰ ਲਾਗੂ ਹੋਏ। ਕਿਲ੍ਹਾਬੰਦੀ ਅਤੇ ਮੁਰੱਬਾਬੰਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਖੇਤੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ। ਖੇਡਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਰਾਜ ਮੋਹਰੀ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਪਟਿਆਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟਿਆਲਾ ਰਿਆਸਤ ਦੇ ਦਫਤਰਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਇਸ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਚਲਦੀ ਰਹੀ। ਅੱਜ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜ ਪੱਧਰੀ ਕਾਫੀ ਦਫਤਰ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਚ ਚਲ ਰਹੇ ਹਨ।

ਪੈਪਸੂ ਰਾਜ ਤੋਂ 1952 ਦੀਆਂ ਲੋਕ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਲਈ 5 ਮੈਂਬਰ ਚਾਰ ਹਲਕਿਆਂ ਪਟਿਆਲਾ, ਮਹਿੰਦਰਗੜ੍ਹ, ਸੰਗਰੂਰ ਅਤੇ ਬਠਿੰਡਾ, ਕਪੂਰਥਲਾ, ਡਬਲ ਤੋਂ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਸ. ਹੁਕਮ ਸਿੰਘ ਜੋ ਮਿੰਟਗੁਮਰੀ (ਪਾਕਿਸਤਾਨ) ਤੋਂ ਆ ਕੇ ਕਪੂਰਥਲਾ ਵਸੇ ਸਨ, ਬਠਿੰਡਾ ਕਪੂਰਥਲਾ ਹਲਕੇ ਤੋਂ ਜਿੱਤ ਕੇ ਲੋਕ ਸਭਾ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਸਿਆਮਾ ਮੁਕਰਜੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਬਣੇ ਫਰੰਟ ਦੇ ਆਗੂ ਵਜੋਂ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ 1956 ਵਿਚ ਡਿਪਟੀ ਸਪੀਕਰ ਬਣੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਪੀਕਰ ਵੀ ਰਹੇ।

ਰਿਆਸਤਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਘਰਾਣੇ ਸੱਤਾ ਲਈ 1952 ਤੋਂ ਹੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਾਰਟੀਆਂ ਤੋਂ ਚੋਣ ਲੜਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਟਿਆਲਾ ਰਿਆਸਤ ਦੀ ਦੂਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਜੋਂ ਕੈਪਟਨ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 2002 ਤੋਂ 2007 ਤੱਕ ਕਾਂਗਰਸ ਪਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਮਾਣ ਮਿਲਿਆ। ਪੈਪਸੂ ਰਾਜ ਭਾਵੇਂ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਪੈਪਸੂ ਰੋਡਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਪੈਪਸੂ ਹਾਕੀ ਨੇ ਯਾਦ ਤਾਜ਼ਾ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਹੈ।

ਯਾਦਾਂ ਦਾ ਵੱਗ

(ਪਿਛਲੇ ਸਫ਼ੇ ਦੀ ਬਾਕੀ)

ਕਰਦੀ ਪਈ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਮੂੰਹ ਉੱਤੇ ਚਾਦਰ ਲਈ ਤੇ ਬੇਫਿਕਰ ਹੋ ਕੇ ਸੌਂ ਗਿਆ। ਮੁੜ ਮੈਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਮਾਂ ਨੇ ਈ ਜਗਾਇਆ, ਤੇ ਮੈਂ ਮੱਝ ਨੂੰ ਪੱਠੇ ਪਾਉਣ ਤੇ ਪਸਮਾਣ ਦੇ ਆਹਰੇ ਜਾ ਲੱਗਾ।

ਅੱਠ-ਦਸ ਮਹੀਨੇ ਮੈਂ ਇੰਜ ਈ ਰੋਜ਼ ਬਾਹਰ ਸੌਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਮੈਂ ਇਕ ਨਵਾਂ ਕੰਮ ਪਾਇਆ। ਅਗਲੀ ਰਾਤੀ ਮੱਝ ਦਾ ਸੰਗਲ ਲੰਮਾ ਕੀਤਾ ਤੇ ਆਪਣੀ ਮੰਜੀ ਘਰ ਦੀ ਨਾਲੀ ਉੱਤੇ ਡਾਹ ਲਈ। ਮੰਜੀ ਦੇ ਦੋ ਪਾਵੇ ਘਰ ਦੀ ਬਾਹਰਲੀ ਕੰਧ ਨਾਲ ਵਗਦੀ ਨਾਲੀ ਦੀ ਪੱਟੀ ਉੱਤੇ ਵਸਾ ਦਿੱਤੇ ਤੇ ਮੱਝ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਰ ਲਿਆ। ਹੁਣ ਮੇਰੀ ਮੰਜੀ ਕੰਧ ਨਾਲ ਲੱਗੀ ਸੀ ਤੇ ਮੱਝ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ, ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵੱਲ। ਜਿਵੇਂ ਮੱਝ ਦਾ ਓਹਲਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਮੱਝ ਮੇਰੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਹੋ ਗਈ ਤੇ ਓਸ ਮੇਰੇ ਜੁੱਸੇ ਉੱਤੇ ਮੂੰਹ ਲਿਆ ਕੇ ਜੁਗਲੀ ਕਰਨੀ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਓਸ ਦੇ ਸਾਹਵਾਂ ਦੀ 'ਵਾਜ਼ ਆਉਂਦੀ ਰਹਿਣੀ। ਉਹਦੇ ਸਾਹਵਾਂ ਵਿਚ ਮੈਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੀ 'ਵਾਜ਼ ਆਉਣੀ। ਸਰਘੀ ਅਗਦੇ ਹਵਾ ਝੁੱਲਣੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਉੱਤੇ ਵਗਦੀ ਹਵਾ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਆਉਣੇ, ਨਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਮੱਝਾਂ ਨਾਲ ਨਹਾਉਂਦਿਆਂ ਦੇ। ਜ਼ਰੀ ਅੱਖ ਖੁੱਲ੍ਹਣੀ, ਉਹਦਾ ਸਾਹ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਹੋਣਾ।

ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਡਰ ਲਹਿ ਗਏ ਤੇ ਮੇਰਾ ਉਹਦਾ ਅਜਬ ਜਿਹਾ ਸਾਂਗ ਬਣ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਸਕੂਲੋਂ ਆਉਣਾ ਤੇ ਓਸ ਮੈਨੂੰ ਉਡੀਕਦੀ ਹੋਵਣਾ। ਮੈਂ ਓਸ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਵਣਾ, ਤਾਂ ਹੀ ਓਸ ਖਾਵਣਾ। ਮੈਂ ਨਾਲ ਬੈਠਾ ਹੋਵਾਂ ਤਾਂ ਓਸ ਦੁੱਧ ਚੋਣ ਦੇਵਣਾ। ਰਾਤ ਓਸ ਮੇਰੀ ਮੰਜੀ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣਿਓਂ ਇੰਜ ਵਲ ਲੈਣਾ, ਪਈ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਨੇੜੇ ਲੱਗਣ ਜੋਗਾ ਨਾ ਹੋਣਾ।

ਫਿਰ ਇਕਦਮ ਰੋਲਾ ਪੈ ਗਿਆ ਮੱਝਾਂ ਕੱਢਣ ਦਾ। ਗੁੱਜਰਾਂ ਚਾਰ ਦੀਵਾਰੀ ਕਰਾਈ। ਫਿਰ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਨਾ ਮੰਨੀ। ਚਾਚੀ ਨੂੰ ਦੁੱਧ ਦਾ ਬੜਾ ਆਰਾਮ ਸੀ, ਪਰ ਚਾਚਾ ਬੜਾ ਦਬਦੂ ਸੀ; ਓਸ ਝੱਟ ਨਾ ਲਾਇਆ, ਸ਼ੇਰੇ ਨੂੰ ਸੱਦਿਆ ਤੇ ਮੱਝ ਖੋਲ੍ਹ ਓਸ ਨੂੰ ਫੜ੍ਹਾ ਦਿੱਤੀ। ਓਸ ਰਾਤ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਸ਼ੇਰਾ ਈ ਸੁੱਤਾ ਤੇ ਓਸ

ਸਾਝਰੇ ਮੱਝ ਨੂੰ ਪੈਦਲ ਪਿੰਡ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਮੂੰਹ ਹਨੇਰੇ ਮੈਂ ਦੁੱਧ ਚੁਆਇਆ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਰੋਣ ਨਿਕਲ ਗਿਆ। ਸ਼ੇਰਾ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਓਸ ਰੋਟੀ ਟੁੱਕਰ ਖਾਧਾ, ਕੁਝ ਨਾਲ ਬੱਧਾ ਤੇ ਰਮਕੇ ਰਮਕੇ ਮੱਝ ਨੂੰ ਤੋਰਦਾ ਲੈ ਤੁਰਿਆ। ਮੈਂ ਸਕੂਲੋਂ ਛੁੱਟੀ ਕੀਤੀ ਤੇ ਸ਼ੇਰੇ ਨੂੰ ਲਾਟ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਦਫਤਰ ਤੀਕ ਛੱਡਿਆ। ਮੱਝ ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਚੱਟਦੀ ਰਹੀ ਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਓਸ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਚੁੰਮਿਆ। ਬੱਸ ਸਰਘੀ ਤੋਂ ਅਗਦੇ ਝੁੱਲਦੀ ਹਵਾ ਦੀ ਯਾਦ ਰਹਿ ਗਈ; ਜੇ ਨਿੱਤ ਠੰਢ ਨਿੱਘੀ, ਸੱਜ-ਜੰਮੀ ਨਵੀਂ ਨਿਰੋਲ, ਨਿੱਬਰੀ ਹੋਂਦੀ ਏ।

ਮੁਹੱਲੇ ਦੇ ਓਸ ਇਕੱਠ ਦੇ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਪਿਛੋਂ ਇਕ ਦਿਨ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਸ਼ਾਮੀਂ ਰੋਲੇ ਦੀਆਂ 'ਵਾਜ਼ਾਂ ਆਈਆਂ। ਅਜੇ ਦਫਤਰੋਂ ਆਇਆ ਈ ਸਾਂ। ਮੈਂ ਝੱਟ ਬੂਹਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਗਲੀ 'ਚੋਂ ਪੁਲਿਸ ਦੀਆਂ ਦੋ-ਤਿੰਨ ਗੱਡੀਆਂ ਲੰਘੀਆਂ। ਫਿਰ ਐਂਬੂਲੈਂਸ, ਫਿਰ ਕੁਝ ਪੈਦਲ ਪੁਲਸੀਏ ਤੇ ਸਾਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਅਮਲਾ-ਫੈਲਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਫਾਈਲਾਂ ਫੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ, ਤੇ ਫਿਰ ਮੱਝਾਂ ਦੀ ਹੋੜ੍ਹ। ਐਨੀਆਂ ਮੱਝਾਂ ਕਿਥੋਂ ਨਿਕਲ ਆਈਆਂ, ਨਾਲੋਂ-ਨਾਲ ਗੁੱਜਰਾਂ ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਭੱਜਦੇ ਪਏ ਸਨ, ਤੇ ਅਖੀਰ ਉਹ ਗੁੱਜਰ ਨਜ਼ਰੀਂ ਪਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਸਲਾਮ ਲੈਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸਾਂ। ਉਹ ਡੋਰ-ਡੋਰਾ ਪਾਗਲਾਂਹਾਰ ਮੱਝਾਂ ਪਿਛੇ ਨੱਸੀ ਜਾਵੇ ਪਿਆ, ਤੇ ਓਸ ਮੈਨੂੰ ਤੱਕਿਆ ਵੀ ਨਾ। ਅਖੀਰ ਉੱਤੇ ਫਿਰ ਪੁਲਿਸ, ਐਲ. ਡੀ. ਏ. ਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਗੱਡੀਆਂ। ਤੇ ਢੇਰ ਸਾਰੇ ਬੰਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਛੇ ਰੋਲਾ ਪਾਉਂਦੇ ਆਉਂਦੇ ਪਏ ਸਨ। ਪੁਲਸੀਏ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਫੜ੍ਹੇ ਪਿਸਤੌਲ ਤੇ ਬੰਦੂਕਾਂ ਹਵਾ ਵਿਚ ਲਹਿਰਾਂਦੇ ਪਏ ਸਨ।

ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਲੀ ਵਿਚ ਜਾਂਦੇ ਤੱਕਦਾ ਰਿਹਾ। ਜਦ ਸਾਰੇ ਲੰਘ ਗਏ ਤਾਂ ਇਕਦਮ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਥੋਂ, ਇਕ ਮੱਝ ਜੋ ਰਾਹ ਭੁੱਲ ਗਈ ਹੋਣੀ ਏ, ਗਲੀ ਦੇ ਸੱਜਿਓਂ ਨਿਕਲੀ, ਉਹ ਭੱਚਲੀ ਹੋਈ ਐਧਰ ਓਧਰ ਤੱਕੇ ਪਈ। ਪਿੱਛੇ ਪਿੱਛੇ ਬੰਦੇ ਨੱਸਦੇ ਨਿਕਲੇ ਤੇ ਉਹ ਹਫੀ ਸਿੱਧੀ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਆਈ, ਸਾਹਵਾਂ ਦੀ ਹਵਾੜ੍ਹ ਮੈਨੂੰ ਵੱਜੀ। ਮੈਂ ਅੱਜ ਤੀਕ ਮੱਝਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਡਰਿਆ, ਤੇ ਉਹ ਐਵੇਂ ਇਕ ਪਲ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਵੇਖ ਅਝਕ ਗਈ, ਉਹੋਂ ਸਦੀਆਂ ਬੱਧੀਆਂ ਚੁੱਪ, ਨਿਮਾਣ ਉਦਾਸ ਅੱਖਾਂ।

ਗਜ਼ਲ

ਹਿੰਦ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਸਿਆਸੀ ਦਾ, ਜੇ ਪੱਲਾ ਫੜ੍ਹ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਪੁਸ਼ਤਾਂ ਦੇ ਚੰਗੇ ਭਵਿੱਖ ਲਈ, ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ।

ਦੋਸ਼ ਕਤਲਾਂ, ਰੋਪਾਂ ਦੇ ਜਾਂ ਲੱਗਦੇ ਫਿਰ ਕੁਰੱਪਸ਼ਨ ਦੇ, ਕਿਤੇ ਧਮਕੀ ਦੇ ਦਿੰਦੇ, ਕਿਤੇ ਬੇਸ਼ਰਮ ਹੋ ਜਰ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ।

ਨਾ ਪੰਜਾਬ ਹੀ ਉਜੜਦਾ, ਨਾ ਕੋਈ ਜੱਟ ਫਾਹੇ ਲੱਗਦਾ ਜੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਸੱਚੇ ਪੰਜਾਬੀ ਬਣ, ਏਕਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ।

ਨਾ ਕੋਈ ਜਨਮ ਭੋਇ ਛੱਡਦਾ, ਨਾ ਵਿਛੜਦਾ ਮਾਪਿਆਂ ਤੋਂ ਜੇ ਨਿਪੁੰਸਕ ਸਿਸਟਮ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ।

ਬੇਦੋਸ਼ੇ ਜੇਲ੍ਹੀਂ ਡੱਕਦੇ ਨਾ, ਕਾਤਲ ਆਜ਼ਾਦ ਫਿਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜੇ 'ਸਾਹੀ' ਦਾ ਵੱਸ ਚੱਲਦਾ, ਗੋਡੇ ਹੇਠ ਧਰ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ।

-ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਾਹੀ

ਫੋਨ: 317-430-6545

ਅਜ਼ਮਾ ਕੇ ਤਾਂ ਵੇਖ

ਸੁਣੀਆਂ ਸੁਣਾਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਮੰਨ ਲੈਨਾਂ ਵੇ, ਬਣਨ ਲੱਗੀ ਗੱਲ ਤੂੰ ਭੰਨ ਲੈਨਾਂ ਵੇ। ਨਿੱਕੀ-ਨਿੱਕੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜਾਵੇ ਰੁੱਸ ਵੇ ਬੱਚਿਆ। ਕਦੇ ਅਜ਼ਮਾ ਤਾਂ ਵੇਖ ਸੁਣ ਕੰਨਾਂ ਦਿਆ ਕੱਚਿਆ!

ਨੇੜੇ ਨੇੜੇ ਹੋਈਏ ਨਾ ਜਰਦੀ ਏ ਦੁਨੀਆਂ, ਵੇਖ ਕੇ ਮੁਹੱਬਤਾਂ, ਹਉਕੇ ਭਰਦੀ ਏ ਦੁਨੀਆਂ। ਬਣ ਜਾ ਤੂੰ ਸਾਡਾ, ਅਸੀਂ ਰਹੀਏ ਤੇਰੇ ਬਣ ਕੇ, ਆਕੜਾਂ ਵਿਖਾਉਨਾਂ ਜਦੋਂ ਭੋਰਾ ਵੀ ਨਾ ਜੱਚਿਆ...।

ਵਫਾ ਸਾਡੀ ਉਤੇ ਐਵੇਂ ਕਰ ਨਾ ਤੂੰ ਸ਼ੱਕ ਵੇ, ਹੀਰੇ ਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਤੂੰ ਸਮਝੀ ਨਾ ਕੱਚ ਵੇ।

ਹਾਸੇ ਹਾਸੇ ਵਿਚ ਵੇਖੀਂ ਤੋੜਦੀਂ ਨਾ ਦਿਲ ਤੂੰ, ਰੀਝਾਂ ਚਾਵਾਂ ਦੀ ਨਾ ਕਿਤੇ ਕਰ ਦੇਵੀਂ ਹੱਤਿਆ...।

ਆ ਕੋਲ ਬੈਠ ਮੇਰੇ, ਤੇਰੇ ਗੀਤ ਮੈਂ ਬਣਾਵਾਂ, ਲਫਜ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਹਾਲ ਦਿਲ ਦਾ ਸੁਣਾਵਾਂ। ਪਾ ਲੈ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਅੱਖਾਂ ਨਾ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਤੱਕਾਂ, ਕਰਕੇ ਦੀਦਾਰ ਤੇਰਾ ਦਿਲ ਜਾਵੇ ਨੱਚਿਆ। ਅਜ਼ਮਾ ਕੇ ਵੇਖ 'ਲਾਲਪੁਰੀ' ਕੰਨਾਂ ਦਿਆ ਕੱਚਿਆ।

-ਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਲਾਲਪੁਰੀ

ਨੂਰਪੁਰ ਬੇਦੀ (ਰੋਪੜ)

ਫੋਨ: 91-94634-52261

ਸੋਚਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ

ਉਠ ਨਿੱਤ ਖੜ੍ਹਦਾ ਸੀ ਕੁੱਕੜ ਦੀ ਬਾਂਗ ਨਾਲ ਮਨਾਂ ਝੱਲਿਆ ਤੂੰ ਪਿਆ ਪਰ, ਸੁੱਤਾ ਹੀ ਰਿਹਾ। ਰਿਹਾ ਮਾਰਦਾ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਜੰਗਲਾਂ ਦੇ ਬੈਠਾ ਵਿਚ ਸੀ ਉਸ ਨਾਲੋਂ, ਟੁੱਟਾ ਹੀ ਰਿਹਾ।

ਕੀਤਾ ਮਨੋਂ ਨਾ ਯਾਦ, ਉਹਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਕਰਨ ਕਰਮ-ਕਾਂਡਾਂ 'ਚ ਉੱਜ, ਜੁੱਟਾ ਹੀ ਰਿਹਾ। ਕਰ ਜੋਦਤੀ ਨਾ ਮੰਗਿਆ ਕਦੇ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਮੰਗ ਨਿੱਤ ਮੰਗਾਂ ਸਾਰਦਾ ਬੁੱਤਾ ਹੀ ਰਿਹਾ।

ਉਹ ਕੀ ਜਾਣੇ ਬੇਪ੍ਰਵਾਹ ਦੀ ਬੇਪ੍ਰਵਾਹੀ ਨੂੰ ਦੇਚਿੱਤੀ ਵਿਚ ਜਿਹੜਾ ਸਦਾ ਘੁੱਟਾ ਹੀ ਰਿਹਾ। ਬਚਾਅ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਲੈ ਆਇਆ ਦਰ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹੰਕਾਰੀ ਸਿਰ ਨਾਲੋਂ ਚੰਗਾ, ਉਹ ਜੁੱਤਾ ਹੀ ਰਿਹਾ।

ਬਣ 'ਦਵਿੰਦਰ' ਰਹਿ ਗਿਆ ਜੋ ਦਰ ਇੱਕ ਦਾ ਹੀ ਲੱਖ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਉਹ, ਕੁੱਤਾ ਹੀ ਰਿਹਾ।

-ਦਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੇਖੋਂ

ਫੋਨ: 913-735-4661

ਵਡਾਲੀ ਭਰਾ: ਸੂਫੀ ਗਾਇਨ ਤੇ ਬੰਦੇ ਅੰਦਰਲੀ ਸਦੀਵੀ ਸਿੱਕ

ਟੋਰਾਂਟੋ ਦੀ ਸਬਰਬ ਓਕਵਿਲ ਵਿਚ ਵਡਾਲੀ ਭਰਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਸੀ। 30-35 ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਦੇ ਪਿੰਡ ਝੁੰਦਾਂ ਵਿਖੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਮਨ ਵਿਚ ਸੀ ਕਿ ਉਹ 80 ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਹੋ ਗਏ ਹੋਣਗੇ, ਹੁਣ ਉਸ ਸਿੱਦਤ ਨਾਲ ਉਹ ਕੀ ਗਾਉਣਗੇ! ਮਨ ਵਿਚ ਸੀ ਕਿ ਹਾਲ ਵਿਚ ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਅੱਠ ਵਜੇ ਤੱਕ ਇਹੋ ਹਾਲ ਸੀ, ਪਰ ਮੇਰਾ ਖਦਸ਼ਾ ਗਲਤ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ। ਅਗਲੇ ਮਹਿੰਜ 10-12 ਮਿੰਟਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਹਾਲ ਭਰ ਗਿਆ।

ਕਰੀਬ ਸਾਢੇ ਅੱਠ ਵਜੇ 'ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਰਸਾ' ਰੇਡੀਓ-ਟੈਲੀਵੀਜ਼ਨ ਵਾਲੇ ਬਾਈ ਹਰਜੀਤ ਨੇ ਵਡਾਲੀ ਭਰਾਵਾਂ ਦਾ ਤੁਆਰਫ਼ ਕਰਵਾਇਆ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੱਵਾਲ ਮੰਡਲੀ ਨਾਲ ਆਏ ਉਸਤਾਦ ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਵਡਾਲੀ ਦੇ ਫਰਜ਼ੰਦ ਲਖਵਿੰਦਰ ਜੋ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਖੁਦ ਸਥਾਪਤ ਗਾਇਕ ਹੈ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਵਡਾਲੀ ਅਤੇ ਚਾਚੇ ਪਿਆਰੇ ਲਾਲ ਦੇ ਗਾਇਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੇਂਡੂ ਪਿਛੋਕੜ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਾਇਆ।

ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਬੱਲ
ਫੋਨ: 647-982-6091

ਹੁਣ ਵਾਰੀ ਆਈ ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਵਡਾਲੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਿੱਕੇ ਵੀਰ ਪਿਆਰੇ ਲਾਲ ਵਡਾਲੀ ਦੀ। ਉਸ ਨੇ ਸੂਰ ਛੇਤੀ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਪੂਰਾ ਹਾਲ ਤਾਲੀਆਂ ਨਾਲ ਗੂੰਜ ਉਠਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਨਜ਼ਮ ਛੋਹੀ: ਆਜ ਕੀ ਸ਼ਾਮ ਫਿਰ ਨਹੀਂ ਹੋਗੀ ਯੇਹ ਮੁਲਾਕਾਤ ਫਿਰ ਨਹੀਂ ਹੋਗੀ ਐਸੇ ਬਾਦਲ ਤੋਂ ਫਿਰ ਬੀ ਆਏਗੇ ਐਸੀ ਬਰਸਾਤ ਫਿਰ ਨਹੀਂ ਹੋਗੀ।

ਰਾਤ ਉਨਕੇ ਯੂੰ ਹੁਆ ਮਹਿਸੂਸ ਜੈਸੇ ਯੇ ਰਾਤ ਫਿਰ ਨਹੀਂ ਹੋਗੀ ਏਕ ਨਜ਼ਰ ਮੁੜ ਕੇ ਦੇਖਨੇ ਵਾਲੇ ਕਿਆ ਯੇਹ ਬੈਰਾਤ ਫਿਰ ਨਹੀਂ ਹੋਗੀ।

ਗਾਇਨ ਦੀ ਸਤਰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿੱਕਾ ਭਾਈ ਉਚਾਰਦਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੱਡਾ ਦੋਹਰ ਪਾਉਂਦਿਆਂ ਹਰ ਸਤਰ ਦੇ ਇਕ ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਲੱਖਣ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿਚ ਗੋਲਾਈ ਅਤੇ ਗਹਿਰਾਈ ਦਿੰਦਿਆਂ ਆਪਣੇ ਭਾਵਾਂ ਜਾਂ ਕਹੇ, ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਰੋਤਿਆਂ ਦੇ ਪੂਰ ਅੰਦਰ ਤੱਕ ਉਤਾਰ ਦਿੰਦਾ।

ਹੁਣ ਹਾਲ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਾਇਨ ਦੀ ਗੂੰਜ ਸੀ, ਜਾਂ ਫਿਰ ਚੁੱਪ-ਚਾਅ। ਸੰਨਾਟੇ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਸਰੋਤਿਆਂ ਨਾਲ ਹੋਰ ਵੀ ਗੂੜ੍ਹਾ ਤਨਾਸਬ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮਨਸੂਬਾਬੰਦੀ ਤਹਿਤ ਸੂਫੀ ਕਲਾਮ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਚ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਸਾਦਾ ਪੇਂਡੂ ਪਿਛੋਕੜ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਸਕੂਲੇ ਕਦੀ ਗਏ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਤਵੱਸਫ਼ ਦੇ ਭੇਤਾਂ ਬਾਰੇ ਗੂੜ੍ਹਾ ਗਿਆਨ ਦੀ ਵਾਕਫੀਅਤ ਹੋਣੀ ਤਾਂ ਦੂਰ ਦੀ ਗੱਲ ਸੀ।... ਤੇ ਫਿਰ ਮਾਨੇ ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਨੇ ਆਪਣੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਾਈਦ ਵਜੋਂ ਉਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਇਹ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਤੋੜਾ ਝਾੜਿਆ: ਹਮੇਂ ਨਮਾਜ਼ ਆਤੀ ਹੈ ਨਾ ਵਜੂ ਆਤਾ ਹੈ ਸਜਦਾ ਕਰ ਲੇਤਾ ਹੂੰ ਜਬ ਸਮੁੰਨੇ ਤੁ ਆਤਾ ਹੈ।

ਪਰ ਫਿਰ ਨਾਲ ਹੀ ਬੜੀ ਧੀਮੀ ਜਿਹੀ ਸੂਰ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਦੀ ਭਲੇ ਵਕਤਾਂ ਵਿਚ ਮੀਆਂ ਸਾਹਿਬ ਬੜੇ ਗੁਲਾਮ ਖਾਨ ਦੇ 'ਭਾਂਡੇ' ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਮਾਂਜੇ ਹੋਏ ਸਨ।

ਇਹ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਬਾਬਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚ ਅਨੁਸਾਰ ਚੰਦ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਸੂਫੀ ਕਾਵਿ ਅਤੇ ਚਿੰਤਨ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, "ਇਹ ਤਾਂ ਪੱਕੀ ਗੱਲ ਹੈ ਸਾਰਾ ਸੂਫੀ ਕਾਵਿ ਇਸ਼ਕ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ; 'ਨਾਲ ਪਿਆਰੇ ਨਿੰਹੁ' ਉਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਹੀ ਤਸਲੀਮ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਇਸ਼ਕ ਹਕੀਕੀ ਅਤੇ ਇਸ਼ਕ ਮਜ਼ਾਜੀ ਦਾ ਫਰਕ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਵੱਧ ਸੁੱਚਾ ਜਾਂ ਉਚਾ ਕਿਹੜਾ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭੇਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਉਸਤਾਦ ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਵਡਾਲੀ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਡੇਰਿਆਂ ਕੋਲੋਂ ਸੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮਜਨੂੰ ਨੂੰ ਅੱਲ੍ਹਾ ਤਾਲਾ ਨੇ ਕਿਧਰੇ ਜ਼ਿਆਦਾ

ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਨੂੰ ਸਰਸ਼ਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਡਾਲੀ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿਚੋਂ ਨਿੱਕੇ, ਪਿਆਰੇ ਲਾਲ ਵਡਾਲੀ ਦਾ ਦੇਹਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾ, ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਵਡਾਲੀ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਗਲੀ ਦਾ ਖੂਬ ਗੇੜਾ ਲਾਇਆ। 'ਪੰਜਾਬ ਟਾਈਮਜ਼' ਦੇ ਖੈਰ-ਖਵਾਹ ਸੀਨੀਅਰ ਪੱਤਰਕਾਰ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਬੱਲ ਨੇ ਵਡਾਲੀ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚ ਹੋਏ ਸ਼ੋਅ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਾਇਨ ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੇ ਸੰਗੀਤ ਬਾਰੇ ਖੂਬਸੂਰਤ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਿਖਤ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕਿਸ਼ਤ ਹਾਜ਼ਰ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਵਡਾਲੀ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਗਾਇਨ ਦਾ ਜਾਦੂ ਸਿਰ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। -ਸੰਪਾਦਕ

ਹੀ ਤਰੁੱਠ ਕੇ ਜਦੋਂ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਤਾਂ ਉਹਨੇ ਨਾਂਹ ਕਰਦਿਆਂ ਪਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲਾਇਆ। ਉਹਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਖੁਦਾ ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਲੈਲਾ ਬਣ ਕੇ ਖੁਦ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆ ਜਾਵੇ।

ਇਹ ਸੁਣਦਿਆਂ ਹੀ ਹਾਲ ਮੁੜ ਤਾੜੀਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਗੂੰਜ ਉਠਿਆ, ਮਾਨੇ ਸਰੋਤੇ ਉਸਤਾਦ ਦੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮਜਨੂੰ ਦੀ ਤਾਈਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਣ! ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੂਫੀ ਗਾਇਨ ਛੇਤਿਆ:

ਤੁਝੇ ਦੇਖਾ ਤੋਂ ਲਗਾ ਮੁਝੇ ਐਸੇ ਜੈਸੇ ਮੇਰੀ ਈਦ ਹੋ ਗਈ ਏਕ ਪਲ ਮੇਂ ਹਜ਼ਾਰੋਂ ਹਜ ਹੋ ਗਏ ਜਬ ਤੇਰੀ ਦੀਦ ਹੋ ਗਈ।

ਤਾਜਦਾਰੋਂ ਸੇ ਬਚ ਕੇ ਚਲਤਾ ਹੂੰ ਗਮ ਗੁਸਾਰੋਂ ਸੇ ਬਚ ਕਰ ਚਲਤਾ ਹੂੰ ਮੁਝ ਕੇ ਧੋਖਾ ਦੀਆ ਸਹਾਰੋਂ ਨੇ ਅਬ ਸਹਾਰੋਂ ਸੇ ਬਚ ਕੇ ਚਲਤਾ ਹੂੰ।

ਕੁੱਪੇ ਵਿਚ ਰੋੜ ਖੜਕਦੇ ਮੂਰਖ ਆਖਣ ਕੌਣ ਬੁਲ੍ਹਾ ਸਾਈਂ ਘਟ ਘਟ ਰਵਿਆ ਜਿਉਂ ਆਟੇ ਵਿਚ ਲੋਣ।

ਭੱਠ ਨਮਾਜ਼ਾਂ ਤੇ ਚਿੱਕੜ ਰੋਜ਼ੇ ਕਲਮੇ 'ਤੇ ਫਿਰ ਗਈ ਸਿਆਰੀ ਬੁਲ੍ਹੇ ਸਾਹ ਸਹੁ ਅੰਦਰੋਂ ਮਿਲਿਆ ਭੁੱਲੀ ਫਿਰੇ ਲੁਕਾਈ।

ਪੂਰੇ ਦੀ ਹਵਾ ਚਲੇ ਦਿਲ ਮੇਰਾ ਡੋਲਦਾ ਕੱਬ ਕੱਬ ਜਾਵਾਂ ਜਦੋਂ ਕਾਂ ਕਿਤੇ ਬੋਲਦਾ ਆਵੇਂ ਤਾਂ ਸੁਣਾਵਾਂ ਮੈਂ ਵਿਛੋੜਾ ਕਿਵੇਂ ਮਾਰਦਾ ਆ ਜਾ ਵੇ ਆ ਜਾ ਤੈਨੂੰ ਵਾਸਤਾ ਈ ਪਿਆਰ ਦਾ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਸ ਪੁਰਾਣੇ ਮਕਬੂਲ ਗੀਤ 'ਤੇ ਸਾਰਾ ਹਾਲ ਝੂਮ ਉਠਿਆ। ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਮੁਰਾਦ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਾਣੀਆਂ-ਪਛਾਣੀਆਂ ਕਾਫੀਆਂ ਅਤੇ ਦੋਹਰਿਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਗਾਇਨ ਵਿਚ ਤਾਜ਼ਗੀ ਸੀ।

ਤੁਰ ਗਿਆ ਪਿਆਰੇ ਲਾਲ ਵਡਾਲੀ

ਇਸ ਦਾ ਇਕ ਸਬੂਤ ਇਹ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਰਾਤ 10 ਵਜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੇ 15 ਕੁ ਮਿੰਟ ਲਈ ਜਦੋਂ ਵਕਫਾ ਲਿਆ ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਪੱਕਾ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗਲਤ ਕੀਤਾ, ਵਾਪਸ ਪਰਤ ਕੇ ਚੋਥਾ ਕੁ ਹਿੱਸਾ ਸਰੋਤੇ ਵੀ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਆਵਣ; ਪਰ ਸਰੋਤੇ ਸਾਰੇ ਹੀ ਵਾਪਸ ਪਰਤ ਆਏ। ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਕਲਾਤਮਕ ਜਲਵਾ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵਿਚ ਸਮਰੱਥਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅੰਨ੍ਹੀ ਖਪਤਵਾਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਦੀ ਜ਼ਦ ਵਿਚ ਆਏ ਸਾਡੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸੁਹਜ, ਸੁਹੱਪਣ, ਪਿਆਰ-ਮੁਹੱਬਤ, ਸੰਗੀਤ ਜਾਂ ਕਲਾ ਦੀ ਚਾਹਤ ਅਜੇ ਵੀ ਵਿਸਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਬੰਦੇ ਦੀ ਇਹ ਚਾਹਤ ਸ਼ਾਇਦ ਕਦੀ ਮਰਨੀ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਇਹੋ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਾਇਨ ਦੇ ਮਹਾਤਮ ਦੀ ਸੋਝੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਅੱਜ ਵੀ ਭਾਈ ਸਮੁੰਦ ਸਿੰਘ ਦਾ ਨਾਂ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੁਬਰੀ ਲੋਕ ਗਾਇਕੀ ਦੇ ਪਾਰਖੂ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖੇਤਰ ਦੀ ਖੁਦਾ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਕੇ. ਐਲ. ਸਹਿਗਲ, ਬੇਗਮ ਅਖਤਰ, ਮਹਿਦੀ ਹਸਨ ਜਾਂ ਮਲਿਕਾ ਪੁਖਰਾਜ

ਦਾ ਸੰਗੀਤ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਅੰਦਰ ਬਹੁਤ ਉਚਾ ਮੁਕਾਮ ਹੈ।

ਮੱਧ ਯੁਗ ਦੇ ਸਾਡੇ ਮਹਾਨ ਗਾਇਕਾਂ ਤਾਨਸੈਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਗੁਰਭਾਈ ਬੈਜੂ ਬਾਵਰਾ ਦੀਆਂ ਦੰਤ ਕਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਭਲਾ ਕੌਣ ਵਾਕਫ਼ ਨਹੀਂ। ਪੱਛਮ, ਖਾਸ ਕਰ ਕੇ ਜਰਮਨ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਿਰ ਬੀਬੇਵਨ ਜਾਂ ਵਾਗਨਰ ਦੀਆਂ ਸੰਗੀਤ ਰਚਨਾਵਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਆਉਂਦਿਆਂ ਮਾਣ ਨਾਲ ਉਚਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ

ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਅਣਗਿਣਤ ਨਾਂਵਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਛੱਡੋ, ਸਮੁੱਚਾ ਪੱਛਮੀ ਜਗਤ ਜੇ ਇਨਸਾਨ ਲਈ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਪ੍ਰਤੀ ਅਜ਼ੀਮ, ਰਹੱਸਮਈ ਖਿੱਚ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ, ਟਰਾਏ ਦੀ ਹੈਲਨ ਨੂੰ ਭੁੱਲਿਆ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਪੋਲੋ ਦੇਵ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਪਿਤਾਮਾ ਆਰਫੀਅਸ ਮੁਕਟ ਵਿਚ ਜਤੇ ਕੋਹਿਨੁਰ ਦੇ ਹਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮੂਹਿਕ ਸਿਮਰਤੀ ਦੇ ਐਨ ਕੇਂਦਰ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਨੋਤ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੀਆਂ ਤਾਨਸੈਨ ਅਤੇ ਬੈਜੂ ਬਾਵਰਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਾਇਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਜੇ ਰਾਗ ਬਹਾਰ ਗਾ ਕੇ ਦਰੱਖਤਾਂ ਤੇ ਫੁੱਲ ਖਿਲਾਏ, ਰਾਗ ਮੇਘ ਮਲਹਾਰ ਗਾ ਕੇ ਰਿਮ ਝਿਮ ਲਵਾਈ ਜਾਂ ਰਾਗ ਦੀਪਕ ਗਾ ਕੇ ਦੀਪ ਜਗਾਏ ਤਾਂ ਪੱਛਮੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਨੋਤ ਹੈ ਕਿ ਆਰਫੀਅਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਹਿਬੂਬ ਪਤਨੀ ਯੂਰੀਡਿਸੀ ਬਦੀ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਨਾਗ ਵਲੋਂ ਡੰਗੇ ਜਾਣ ਪਿਛੋਂ ਆਪਣੇ ਗਾਇਨ ਨਾਲ ਯਮਰਾਜ ਦੇ ਵੀ ਅਬਰੂ ਲਿਆ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਜਥਾਤਿਆਂ 'ਚੋਂ ਕੇਰਾਂ ਬਚਾ ਲਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਮਿਥ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਵੀਣਾ ਨਾਲ ਆਰਫੀਅਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਯਮਲੋਕ ਦੇ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਪਹਿਰੇ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਤਿੰਨ ਸਿਰਾਂ ਵਾਲੇ ਰਾਖਸ ਨੂੰ ਰੁਆਇਆ। ਫਿਰ ਯਮਰਾਜ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਪਰਸੇਫੋਨੀ ਨੂੰ ਕਾਇਲ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਹੀਆਂ ਕਰੋਪੀ ਦੀਆਂ ਡਾਇਣਾਂ ਸਿਰ ਸੁੱਟ ਕੇ ਪੈ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਤੋਂ ਇਨਸਾਨ ਦੇ ਮਿੱਤਰ ਦੇਵਤੇ ਪ੍ਰੇਮੀਥੀਅਨ ਜਾਂ ਟਿਟੀਐਸ ਦਾ ਜਿਗਰ ਖਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸੀਮ ਕਸ਼ਟ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਕੰਮ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸ਼ਿਕਰੇ ਵੀ ਅਰਫੀਅਸ ਦੇ ਸੰਗੀਤ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ।

ਦੋ ਮਹਾਂ ਕਵੀਆਂ ਓਵਿਡ ਅਤੇ ਵਰਜਿਲ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਅਹਿਮ ਮਿਥ ਦਾ ਵੱਖ ਵੱਖ ਰੂਪਾਂ ਵਿਚ ਨਿਰੂਪਣ ਕੀਤਾ ਹੈ। 20ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਤੀਸਰੇ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਮਹਾਨ ਜਰਮਨ ਕਵੀ ਐਰਿਕ ਮਾਰੀਆ ਰਿਲਕੇ ਨੇ ਸ਼ਾਇਰੀ ਅਤੇ ਮੁਹੱਬਤ ਦੇ ਇਸ ਦੇਵਤੇ ਦੇ ਮਰਹਮ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ 60 ਦੇ ਕਰੀਬ ਆਰਫੀਅਸ ਲੜੀ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕੀਤੀ। ਫਰਾਇਡ ਅਤੇ ਜੁੰਗ ਵਰਗੇ ਮਹਾਨ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਨੇ ਆਰਫੀਅਸ ਦੀ ਮਿਥ ਦੇ ਮਰਹਮ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯਾਂ ਕੋਕਤੋ ਤੇ ਅਦਭੁਤ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਚਿੰਤਕ ਮਾਰਸਲ ਬਲਾਸੋ

ਨੇ ਵੀ ਪੂਰਾ ਜ਼ੋਰ ਲਾਇਆ।

ਇਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਅਜੇ ਵੀ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਮਹਿੰਜ 4-5 ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਡਮ ਐਨ ਰੋਏ ਨੇ 'ਆਰਫੀਅਸ: ਦਾ ਸੌਂਗ ਆਫ ਲਾਈਫ' ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਇਸ ਮਿਥ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਮਨੋ-ਇਤਿਹਾਸਮੁਖੀ ਪੁਸਤਕ ਲਿਖੀ ਹੈ। ਉਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 2005 ਵਿਚ ਯੂਨਾਨ ਦੀ ਸਰਹੱਦ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਦੇ ਆਰਫੀਅਸ ਦੇ ਜਨਮ ਨਾਲ ਜੁੜੇ

ਸਾਹਿਰ ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮੰਦਿਰ ਤਾਮੀਰ ਕਰਵਾਇਆ ਤਾਂ ਕਿਵੇਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਚਾਅ ਮਿਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਉਹ 2 ਫਰਵਰੀ 1922 ਦੀ ਸਵੇਰ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਵਿਮਈ ਪਲਾਂ ਦੇ ਜ਼ਿਕਰ ਨਾਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਰਿਲਕੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਤਿਅੰਤ ਹੁਸੀਨ ਅਤੇ ਅਨੂਠੀ 'ਆਰਫੀਸੀਅਨ ਗੀਤਮਾਲਾ' ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕੀਤੀ।

ਅਰਬ ਦੇਸ਼ਾਂ ਅੰਦਰ ਲੈਲਾ ਮਜਨੂੰ ਦੀ ਕਹਾਣੀ 7ਵੀਂ ਸਦੀ, ਭਾਵ ਤਕਰੀਬਨ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਜਨਮ ਸਮੇਂ ਜਿੰਨੀ ਹੀ ਪੁਰਾਣੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੀਰੀ-ਫਰਿਹਾਦ ਦੀ ਮੁਹੱਬਤ ਦੀ ਦੰਤ ਕਥਾ ਹੈ। ਸ਼ੀਰੀ-ਫਰਿਹਾਦ ਦਾ ਫਾਰਸੀ ਮਹਾਂ ਕਾਵਿ 'ਸ਼ਾਹ ਨਾਮਾ' ਵਿਚ ਵੀ ਖੂਬ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ। 12ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਫਾਰਸੀ ਸਾਹਿਤ ਦੇ ਮੋਢੀ ਨਿਜ਼ਾਮੀ ਨਜ਼ਾਵੀ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ 'ਪ੍ਰੀਤ ਕਥਾਵਾਂ' ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਕਾਵਿ ਰਚਨਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਇਆ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਾਂ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਲੀ ਸ਼ੇਰ ਨਵਾਈ ਦਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਉਜ਼ਬੇਕ ਅਤੇ ਤੁਰਕ ਆਪਣਾ ਅਫਲਾਤੂਨ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਗੋਟੇ ਵਾਂਗ ਉਹ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਵੀ ਸੀ, ਸ਼ਾਇਰ ਵੀ, ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਗਿਆਨੀ ਵੀ, ਪੇਂਟਰ ਵੀ ਅਤੇ ਕਈ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵੀ। ਉਹਨੇ ਸ਼ੀਰੀ ਫਰਿਹਾਦ ਦੀ ਮੁਹੱਬਤ ਬਾਰੇ ਮਹਾਂ ਕਾਵਿ ਰਚਿਆ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਅੰਦਰ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਾਰਿਸ ਦੀ ਹੀਰ ਵਾਂਗੂ ਹੀ ਮਕਬੂਲ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਪ੍ਰੀਤ ਕਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਭਾਰਤ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਸਮੇਤ ਵੱਖ ਵੱਖ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਪਿਛਲੇ 80-90 ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਕਈ ਫਿਲਮਾਂ ਬਣੀਆਂ।

ਇਹ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖਦਿਆਂ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਿਨ ਹਾਲ 'ਚ ਗਈ ਰਾਤ ਤੱਕ ਵਡਾਲੀ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਗਾਇਕੀ ਹੀ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ਼ਕ-ਮੁਹੱਬਤ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਕਦਰ ਦੱਸਣ ਵਾਲਾ ਸੂਫੀ ਕਲਾਮ ਵੀ ਓਨਾ ਹੀ ਅਹਿਮ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੰਗੀਤ ਦੀਆਂ ਧੁਨਾਂ ਵਿਚ ਅਲੂ ਜਾਂ ਰੱਬ ਸੱਚੇ ਦਾ ਨਾਂ ਖਿੱਚ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਸਾਡੀ ਸਮੂਹਿਕ ਯਾਦ ਵਿਚ ਹੀਰ, ਸੋਹਣੀ, ਸੱਸੀ, ਸ਼ੀਰੀ ਅਤੇ ਲੈਲਾ ਦੇ ਤਸੱਵਰ ਵੀ ਕਿਧਰੇ ਗਹਿਰੇ ਖੁਣੇ ਹੋਏ ਹਨ।

ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿਚ ਲੋਕ ਗਾਇਕੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਗਾਇਨ-ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਸ਼ਾ ਹਰੇਕ ਰਚਨਾ ਵਿਚ ਵਿਛੋੜੇ ਦਾ ਸੱਲ ਤੇ ਪਿਆਰੇ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਤਾੱਘ ਹੀ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੁਨਿਆਵੀ ਜੀਵਨ ਮੈਂ ਤੇ ਕੇਂਦਰਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਹਰ ਗੀਤ ਜਾਂ ਸੰਗੀਤ ਦਾ ਮੁਖਤਾ ਤੂੰ ਵੱਲ ਹੈ।

ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਸੰਗਤ

1

ਸਾਰੇ ਦਾ ਸਾਰਾ ਸੂਫੀ ਗਾਇਨ ਮੈਂ ਦਾ, ਹਉਮੈ ਦਾ ਨਿਖੇਧ ਹੈ, ਇਨਸਾਨੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਅਜਬ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਚਲਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਕੋਲੋਂ 'ਮੈਂ' ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ 'ਤੂੰ' ਨਾਲ ਜੁੜਨ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਖਿੱਚ ਬਿਨਾ ਵੀ ਗੁਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਿੱਕ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ਮੇਰੀ ਸਿਮਰਤੀ ਵਿਚ ਮੁੱਦਤ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਪੰਡਿਤ ਹਰੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਚੌਰਸੀਆ ਦੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਤੀ ਰੰਗ ਵਿਚ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਜਾਦੂਮਈ ਬੰਸਰੀ ਵਾਦਨ ਦੀਆਂ ਧੁਨਾਂ ਵੀ ਉਭਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਸਵੈ ਤੋਂ ਪਾਰ ਪਾਉਣ ਲਈ ਜਾਂ ਪਿਆਰੇ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਹੋ ਹੀ ਲੋਚਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਲੋਚਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰਨ ਤਹਿਤ ਕਿ ਆਪਣੇ ਕੱਵਾਲੀ ਗਾਇਨ ਰਾਹੀਂ ਸਾਬਰੀ ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਪਿਛਲੀ ਅੱਧੀ ਸਦੀ ਦੌਰਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿਚ ਵਸੇ ਭਾਰਤੀਆਂ ਅਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਚਕਾਚੌਧ ਕਰੀ ਰਖਿਆ।

ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਤਾਲਿਬਾਨ ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦਾਂ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਜੂਨ ਮਹੀਨੇ ਦੌਰਾਨ ਅਮਜਦ ਸਾਬਰੀ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕਰ ਦਿਤੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਲ੍ਹਾ ਦੀ ਇਬਾਦਤ ਦਾ ਉਸ ਵਾਲਾ ਅੰਦਾਜ਼ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਖੈਰ, ਮਾਨਵੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੁਖਿਤ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹੈ। ਹੱਤਿਆ ਤੋਂ ਕੁੱਝ ਹੀ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਾਇਕੀ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੌਰਾਨ:

ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਮਾਂਗਨਾ ਹੈ ਦਰੇ ਮੁਸਤਫਾ ਸੇ ਮਾਂਗ ਅੱਲਾਹ ਕੇ ਹਬੀਬ-ਸਰੇ ਅੰਬੀਆ ਸੇ ਮਾਂਗ ਅਬ ਤਕ ਕਹਾਂ ਅੰਧੇਰੋਂ ਮੇਂ ਭਟਕਾ ਹੁਆ ਥਾ ਤੂ 'ਗਰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਕੀ ਚਾਹ ਹੈ ਨੂਰ ਖੁਦਾ ਸੇ ਮਾਂਗ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤੇਰੇ ਸਿਵਾ ਮੈਂ ਬਨ ਕੇ ਸਵਾਲੀ ਆਇਆ ਹੂੰ ਮੁਝੇ ਨਜ਼ਰੇ ਕਰਮ ਕੀ ਭੀਖ ਮਿਲੇ ਓ ਆਕਾ ਯੇਹ ਝੋਲੀ ਖਾਲੀ ਲੇ ਕੇ ਆਇਆ ਹੂੰ।

ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਅੱਲਾਹ ਦੇ ਇਸ਼ਕ ਦਾ ਜਲਵਾ ਜੋ ਖਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਵਿਚ ਕਸਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਛੱਡੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅੱਜ ਤੱਕ ਵੀ ਨੈਟ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੇਖੇ ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਤਾੜੀ ਵੱਜਦੀ ਹੈ, ਸਰੋਤਿਆਂ ਅੰਦਰ ਵਜ਼ਦ ਤਾਰੀ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਮਜਦ ਸਾਬਰੀ ਦਾ ਰੰਗ ਦੇਖਿਆਂ ਹੀ ਬਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਜਾਚੇ ਇਸੇ ਕੱਵਾਲੀ ਦੇ ਗਾਇਨ ਦੌਰਾਨ ਜੋ ਜਲਵਾ ਉਸ ਦਾ ਬਾਪ ਗੁਲਾਮ ਸਾਬਰੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਭਾਈ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਿਆ ਕਰਦੇ, ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਤੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਕੱਵਾਲੀ ਗਾਇਨ ਦਾ ਆਲਮ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ। 70ਵਿਆਂ ਦੇ ਮੱਧ ਦੀ ਆਈ ਫਿਲਮ 'ਗਰਮ ਹਵਾ' ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਵੇਖੀ ਹੋਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਅਹਿਮਦ ਖਾਨ ਵਾਰਸੀ ਦੇ

ਸੂਖੀ ਰੁੱਤ ਮੇਂ ਛਾਈ ਬਦਰੀਆ ਚਮਕੀ ਬਿਜਰੀਆ ਸਾਬ ਡੂਬੇ ਤੁਮ ਭੀ ਸੰਗ ਮੇਰੇ, ਥਾਮੇ ਮੇਰਾ ਹਾਥ। ਤੇ ਅੱਗੋਂ ਫਿਰ ਮੌਲਾ ਸਲੀਮ ਚਿਸ਼ਤੀ ਆਕਾ ਸਲੀਮ ਚਿਸ਼ਤੀ ਜਿਤਨੀ ਬਲਾਏਂ ਆਈਂ ਸਭ ਕੇ ਗਲੇ ਲਗਾਇਆ ਯੂੰ ਹੋ ਗਿਆ ਕਲੇਜਾ ਸ਼ਿਕਵਾ ਨਾ ਲਬ ਪੇ ਆਇਆ ਹਰ ਦਰਦ ਹਮਨੇ ਅਪਨਾ ਅਪਨੇ ਸੇ ਭੀ ਛੁਪਾਇਆ ਤੁਮ ਸੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰਦਾ ਮੌਲਾ ਸਲੀਮ ਚਿਸ਼ਤੀ।

ਬੋਲਾਂ ਵਾਲੇ ਕੱਵਾਲੀ ਗਾਇਨ ਨੇ ਕੇਹਾ ਰੰਗ ਬੰਨਿਆ ਸੀ। ਜਿਸ ਨੇ ਫਿਲਮ ਉਹ ਕਦੀ ਵੇਖੀ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਜਾਇਕਾ ਅੱਜ ਤੱਕ ਉਹ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਬਾਕੀ ਅਗਲੇ ਸਫੇ 'ਤੇ)

ਮਾਰਕਸ ਤੇ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਮੈਨੀਫੈਸਟੋ ਦਾ ਅਜੋਕਾ ਪ੍ਰਸੰਗ

ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਵਸਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਉਥਲ-ਪੁਥਲ ਦੇ ਜਿਸ ਦੌਰ ਵਿਚੋਂ ਗੁਜਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ ਦੀ ਯਾਦ ਤਾਜ਼ਾ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਰ੍ਹੇ 5 ਮਈ 1818 ਨੂੰ ਜਨਮੇ ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ ਦੀ ਦੂਜੀ ਜਨਮ ਸ਼ਤਾਬਦੀ ਮਨਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਮਾਰਕਸ ਨੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਹੋਰ ਉੱਚੇਰੇ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਓਂ ਜਥੇਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਨਵੀਂ ਦਿਸ਼ਾ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਚੱਲ ਕੇ ਇਕ ਸਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਵਲਾਦੀਮੀਰ ਇਲਿਆਚ ਲੈਨਿਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਰੂਸ ਦੀ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਰਜਵਾੜਿਆਂ ਤੇ ਸਾਮਰਾਜੀਆਂ ਦੀ ਹਕੂਮਤ

ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ
ਫੋਨ: 91-98156-98451

ਉਲਟਾ ਕੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਸਮਾਜ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਕਰਦਿਆਂ ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਕਿਆਸੇ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕਰਨਾ ਸੀ।

ਭਾਵੇਂ ਹੁਣ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਕਸ ਦਾ ਕਿਆਸਿਆ ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ, ਪਰ ਕਿਰਤੀ ਵਰਗ ਵਲੋਂ ਸਾਮਰਾਜੀ ਹਕੂਮਤ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸਫਲ ਤਜਰਬਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦੇ ਸਬਕ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਹਨ। ਇਸ ਇਨਕਲਾਬ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਲੈ ਕੇ ਹੀ ਪੋਲੈਂਡ, ਹੰਗਰੀ, ਅਲਬਾਨੀਆ, ਕਿਊਬਾ, ਚੈਕੋਸਲੋਵਾਕੀਆ, ਯੂਗੋਸਲਾਵੀਆ, ਚੀਨ, ਵੀਅਤਨਾਮ, ਭਾਵ ਲਗਭਗ ਅੱਧੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਸਮਾਜ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਯਤਨ ਹੋਏ। ਸਦੀ ਦੇ ਅੰਤ ਤਕ ਪਹੁੰਚਦਿਆਂ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਾਰੇ ਯਤਨ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਸਮਾਜ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਨੂੰ ਸਾਕਾਰ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ 'ਚ ਇਹ ਯਤਨ ਹੋਏ ਵੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕਾਬਜ ਵਰਗ ਮੁੜ ਤੋਂ ਸਾਮਰਾਜੀ ਪੂੰਜੀਵਾਦੀ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਵਿਚ ਹੀ ਉਲਝ ਗਏ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅੱਧੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ਾਂ 'ਚ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਦੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਹ ਯਤਨ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦੀ ਚੇਤਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ।

ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਦੇ ਬੌਧਿਕ, ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਅਤੇ ਸਿਆਸੀ ਹਲਕਿਆਂ ਵਿਚ ਹੁਣ ਤੱਕ ਛਾਈ ਰਹੀ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਬਾਦਸਤੁਰ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਸਬੂਤ ਵੱਖ ਵੱਖ ਪੱਧਰਾਂ ਦੇ ਇਸ ਦੇ ਕਰੋੜਾਂ ਹਮਾਇਤੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਹਨ, ਜੋ ਇਕ ਪਾਸੇ ਇਹ ਪ੍ਰਚਾਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰੂਸ ਅਤੇ ਚੀਨ ਸਮੇਤ ਅਨੇਕਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਹੋਏ ਇਨਕਲਾਬ ਆਪਣੇ ਕਿਆਸੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਅਤੇ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਈ

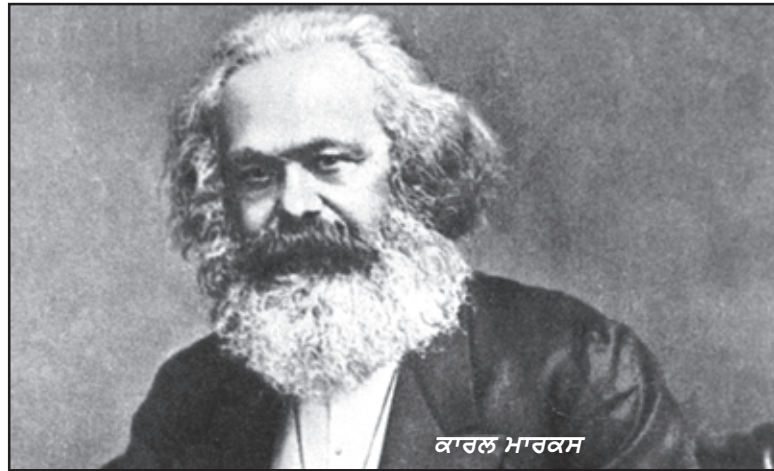
ਹੈ, ਪਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਹੱਥੋਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਦਿੰਦੇ। ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਰੂਸ ਤੇ ਚੀਨ ਸਮੇਤ ਅਨੇਕਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਹੋਏ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਇਨਕਲਾਬ ਦੇ ਕੁਰਾਹੇ ਪੈ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਜਿਉਂਦੀ ਹੈ।

ਪਿਛਲੀ ਸਾਰੀ ਸਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੇ ਗਰੀਬ ਕਿਰਤੀ ਤੇ ਨੀਮ ਮੱਧ ਵਰਗ ਦੇ ਚੇਤਨ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਸਮਾਜਕ ਬਰਾਬਰੀ, ਭੌਤਿਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਅਤੇ ਆਤਮਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਆਧਾਰਤ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਤੇ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਲੈ ਕੇ ਜਿਉਂਦੇ ਰਹੇ। ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਹੱਲ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਤਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵਾਲੇ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਵਿਚ ਲੱਭਦੇ ਰਹੇ। ਲੱਖਾਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕਰੋੜਾਂ ਚੇਤਨ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸੁਪਨੇ ਨੂੰ ਸਾਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸਹਿ ਤੇ ਅਕਹਿ ਕਸ਼ਟ ਸਹਾਰੇ ਅਤੇ ਬੇਮਿਸਾਲ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਆਦਮ ਜਾਤੀ ਦੇ ਲੱਖਾਂ ਸਾਲ ਦੇ ਨਿਰੰਤਰ ਪ੍ਰਵਾਹ ਵਿਚ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕੋਈ ਬਹੁਤੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀਆਂ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਕਰੋੜਾਂ ਲੋਕ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਉਸ ਨਰੋਏ ਅੰਗ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਬਦੌਲਤ ਆਦਮ ਜਾਤੀ ਸਮਾਜੀ ਅਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਅਜੋਕੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਜਰਬੇ ਦੇ ਹਾਂ ਪੱਖੀ ਸਬਕਾਂ ਨੂੰ ਅਪਨਾਉਂਦਿਆਂ ਅਤੇ ਨਾਂਹ ਪੱਖੀ ਸਬਕਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦਿਆਂ ਹੀ, ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਿਕਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਸ਼ਬਦ ਭਾਵੇਂ ਕਾਫੀ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਅਨੇਕਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਬਹਿਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਲਹਿਰ ਆਪਣੇ ਜਥੇਬੰਦਕ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਮੈਨੀਫੈਸਟੋ ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਅਰੰਭ ਹੋਈ। 'ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਮੈਨੀਫੈਸਟੋ' ਦਾ ਖਰੜਾ ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ ਤੇ ਫਰੈਡਰਿਕ ਏਂਗਲਜ਼ ਨੇ ਮਿਲ ਕੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਕਮਿਊਨਿਸਟਾਂ ਨੇ 1848 ਵਿਚ ਲੰਡਨ ਵਿਖੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਕੋ ਵੇਲੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ, ਫਰਾਂਸੀਸੀ, ਜਰਮਨ, ਇਤਾਲਵੀ, ਫਲੇਮਿਸ਼ ਤੇ ਡੈਨਿਸ਼ ਬੋਲੀਆਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਮੈਨੀਫੈਸਟੋ ਦੇ ਅਰੰਭ ਵਿਚ ਦਰਜ ਹੈ, "ਯੂਰਪ ਨੂੰ ਇਕ ਦੈਂਤ ਡਰਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੈਂਤ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਯੂਰਪ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਤਾਕਤਾਂ-ਪੋਪ ਤੇ ਜਾਰ, ਮੈਟਰਨਿਕ ਤੇ ਗ੍ਰੇਜ਼ੋਂ, ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਗਰਮਦਲੀਏ ਤੇ ਜਰਮਨ ਖੁਫੀਆ ਪੁਲਿਸ, ਸਭ ਨੇ ਇਸ ਦੈਂਤ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਗਠਜੋੜ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਕਿਹੜੀ ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਰਟੀ ਹੈ,

ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਨਾ ਲਾਇਆ ਹੋਵੇ? ਕਿਹੜੀ ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਰਟੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੋੜਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਵਧ ਅਗਾਂਹਵਧੂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਛਾਂਹ-ਖਿੱਚੂ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਦਾ ਮਿਹਣਾ ਨਾ ਮਾਰਿਆ ਹੋਵੇ?"

ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਦੋ ਸਿੱਟੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ-ਪਹਿਲਾ, ਸਾਰੀਆਂ ਯੂਰਪੀਅਨ ਤਾਕਤਾਂ ਵਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁਕਾ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ, ਆਪਣੇ-ਆਪ ਵਿਚ ਇਕ ਤਾਕਤ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਇਹੀ ਯੋਗ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਸਾਹਮਣੇ ਸ਼ੱਰੂਆਤ ਆਪਣਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ, ਆਪਣੇ ਨਿਸ਼ਾਨਿਆਂ, ਆਪਣੇ ਝੁਕਾਵਾਂ (ਦਿਸ਼ਾ) ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਤੇ

ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ

ਇਸ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਦੇ ਦੈਂਤ ਬਾਰੇ ਫੈਲਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਮਨਘੜਤ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦਾ ਜੁਆਬ ਆਪਣੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਮੈਨੀਫੈਸਟੋ ਨਾਲ ਦੇਣਾ।

ਆਪਣੇ ਵੇਲੇ ਦੇ ਯੂਰਪ ਦੀ ਬਾਹਰਮੁਖੀ ਸਮਾਜੀ ਤੇ ਰਾਜਸੀ ਹਾਲਤ ਦਾ ਬਿਆਨ ਕਰਦੀਆਂ, ਉਕਤ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕਰੀਬ 170 ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਲਮੀ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਲਹਿਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਉੱਤੇ ਇਕ ਮੋੜਵੀਂ ਝਾਤ ਮਾਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮਨ ਵਿਚ ਸ਼ੰਕਾ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ ਸੁਭਾਵਕ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਮਾਰਕਸ-ਏਂਗਲਜ਼ ਨੇ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਮੈਨੀਫੈਸਟੋ ਲਿਖਣ ਵੇਲੇ ਆਪਣੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਲਹਿਰ ਦੀਆਂ ਬਾਹਰਮੁਖੀ ਹਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਠੋਸ ਹਕੀਕਤ ਨਾਲੋਂ ਵਧਾ ਕੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ 20 ਜਨਵਰੀ 1845 ਨੂੰ ਪੈਰਿਸ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਮਾਰਕਸ ਨੂੰ ਲਿਖੀ ਆਪਣੀ ਇਕ ਚਿੱਠੀ ਵਿਚ ਏਂਗਲਜ਼ ਦਾ ਜਰਮਨੀ 'ਚ ਬੜੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਫੈਲ ਰਹੀ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਲਹਿਰ ਬਾਰੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇਕ ਹਵਾਲਾ, 'ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਮੈਨੀਫੈਸਟੋ' ਦੇ

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਏਂਗਲਜ਼ ਨੇ ਇਸ ਚਿੱਠੀ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, "ਜਿਸ ਗੱਲ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ, ਜਰਮਨੀ ਵਿਚ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਸਾਹਿਤ ਦਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਆਮ ਪਸਾਰਾ, ਜੋ ਹੁਣ ਇਕ ਹਕੀਕਤ ਬਣ ਚੁਕਾ ਹੈ। ਇਕ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਸਾਹਿਤ ਜਰਮਨੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਪੈਰਿਸ ਵਿਚ ਫੈਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਸ ਨੇ ਆਮ ਜਰਮਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਕਲਾਵੇ ਵਿਚ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ। ਅਖਬਾਰਾਂ, ਹਫਤਾਵਾਰੀ, ਮਾਸਿਕ, ਤ੍ਰੈਮਾਸਿਕ ਪਰਚੇ ਤੇ ਭਾਰੀ ਪ੍ਰਚਾਰ-ਤੋਪਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਹੇ ਕਾਫਲੇ, ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਥਾਂ ਉੱਤੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਫੁਰਤੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੇ

ਆਪਣਾ ਅਸਰ ਵਿਖਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹਰ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕੋਲੋਗਨ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਤੇ ਪਬ ਵਿਚ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਨਵੇਂ ਬਣੇ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਕੋਲੋਗਨ ਮੀਟਿੰਗ ਨੇ ਕਰਾਮਾਤ ਕਰ ਵਿਖਾਈ ਹੈ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਵਖ-ਵਖ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਗਰੁਪ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆ ਰਹੇ ਹਨ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਲੋਂ ਮਿਲੀ ਸਿੱਧੀ ਮਦਦ ਤੋਂ ਬਗ਼ੈਰ ਹੀ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਏ ਹਨ।"

ਇਹ ਇਕ ਹਕੀਕਤ ਹੈ ਕਿ 19ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਅੱਧ ਤਕ ਸਾਰੇ ਯੂਰਪ ਵਿਚ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਲਹਿਰ ਬੜੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਫੈਲ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਤਕਰੀਬਨ ਸਾਰੇ ਯੂਰਪ ਵਿਚ ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਸਮਾਜ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਬਾਰੇ ਬੜੀ ਗੰਭੀਰ ਬਹਿਸ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਮਾਰਕਸ-ਏਂਗਲਜ਼ ਨੇ ਜਿਥੇ ਇਸ ਬਹਿਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਤੋਰਿਆ, ਉਥੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਸ ਬਹਿਸ ਨੂੰ ਦਿਮਾਗੀ (ਖਿਆਲੀ) ਸੰਕਲਪਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ ਸਮਾਜੀ ਹਕੀਕਤ ਦਾ ਠੋਸ ਆਧਾਰ ਮੁਹੱਈਆ ਕੀਤਾ।

ਮਾਰਕਸ-ਏਂਗਲਜ਼ ਨੇ ਲਗਭਗ 60 ਸਾਲ

(1837 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 1895 ਤਕ) ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਤੇ ਆਪਣੇ ਦੌਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਫਿਲਾਸਫੀ ਨੂੰ ਘੋਖਿਆ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਤੇ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਆਪਸੀ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦਿਆਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸੁਚੇਤ ਆਤਮਕ ਤੇ ਮਾਨਸਕ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਪਰਖ ਵਾਸਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੇਮਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ: 1. ਦਵੰਦਵਾਦੀ ਭੌਤਿਕਵਾਦ (ਪਦਾਰਥਵਾਦ) ਅਤੇ 2. ਇਤਿਹਾਸਕ ਭੌਤਿਕਵਾਦ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਨੇਮ ਮਨੁੱਖੀ ਚੇਤਨਾ ਵਿਚ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਏ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਜੀ ਨੇਮਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨੇਮ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਫਿਲਾਸਫੀ ਦਾ ਤਤ ਨਿਚੋੜ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਹੀ ਮਾਰਕਸ ਨੇ ਕੁਦਰਤ ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਆਪਸੀ ਰਿਸ਼ਤੇ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤਕ ਦੇ ਹੋਏ ਸਮਾਜੀ ਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਕਲਮਬੰਦ ਕੀਤਾ। ਇਸੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਮਾਰਕਸ-ਏਂਗਲਜ਼ ਨੇ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦੀ ਅਗਲੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸਿਰਫ ਤੇ ਸਿਰਫ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਹੀ ਪ੍ਰਫੁੱਲਿਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ ਕਮਿਊਨਿਜ਼ਮ ਹੀ ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਹਕੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਧਾਰ ਬਣਾ ਕੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪਦਾਰਥਕ ਤੇ ਜਜ਼ਬਾਤੀ-ਦੇਵੇਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਰਾਹ ਨਹੀਂ ਤੇ ਯਕੀਨਨ ਹੀ ਪੂੰਜੀਵਾਦ ਦਾ ਰਾਹ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਦਾ ਰਾਹ ਹੈ।

ਅਜੋਕੀਆਂ ਸੰਸਾਰ ਹਾਲਤਾਂ ਕਾਰਨ ਮਾਰਕਸ ਦੀ ਇਸ ਭਵਿੱਖਵਾਦੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਵਜੂਦ ਦੇ ਵੇਰ ਉੱਤੇ ਬੈਠੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕੁਦਰਤ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੁੰਦੀ-ਹੁੰਦੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਵੀ ਦੂਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੀ ਅਸਲੀ ਮਨੁੱਖੀ ਹੋਂਦ ਭੁੱਲ ਕੇ ਬੋਲੋਤੀ ਖਪਤਕਾਰੀ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਦਲਦਲ ਵਿਚ ਫਸ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਏ ਮਨੁੱਖੀ, ਪਰਿਵਾਰਕ ਤੇ ਸਮਾਜੀ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਤਿਲਾਂਜਲੀ ਦੇਈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਲੋੜਾਂ-ਸ਼ੁੱਧ ਹਵਾ, ਸ਼ੁੱਧ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਭੋਜਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਉੱਤੇ ਵਿਖਾਵੇ ਤੇ ਕਲਪਿਤ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇ ਭਰਮਜਾਲ ਵਿਚ ਫਸ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਮਨੁੱਖੀ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲਤਾ ਮਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਸਿਰਫਿਰਿਆ ਅੱਧੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦੇਵੇ, ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਜਾਗਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

'ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਮੈਨੀਫੈਸਟੋ' ਦੀ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਮੁੜ ਚੇਤੇ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਨਾਫੇ ਦੀ ਹਾਬਤ, ਸਾਮਰਾਜੀਆਂ ਵਿਚਲੀ ਘੋਰ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਅਤੇ ਪੈਦਾਵਾਰ ਵਿਚ ਅਰਾਜਕਤਾ ਆਧਾਰਤ 'ਆਜ਼ਾਦ ਮੰਡੀ' ਕਦੀ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦਾ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਲਾ ਸਕਦੀ। 'ਆਜ਼ਾਦ ਮੰਡੀ' ਦੇ ਇਸ ਭਰਮਜਾਲ 'ਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਵਡਾਲੀ ਭਰਾ

(ਪਿਛਲੇ ਸਫੇ ਦੀ ਬਾਕੀ)

ਐਨ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਫਿਲਮ 'ਬਰਸਾਤ ਕੀ ਰਾਤ' ਵਿਚ ਰੌਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਮੁਹੰਮਦ ਰਫੀ, ਮੰਨਾ ਡੇ, ਆਸ਼ਾ ਭੋਂਸਲੇ ਅਤੇ ਸੁਧਾ ਮਲਹੋਤਰਾ ਵੱਲੋਂ ਗਾਈ "ਯੇ ਇਸ਼ਕ ਇਸ਼ਕ ਹੈ, ਇਸ਼ਕ ਇਸ਼ਕ" ਕੱਵਾਲੀ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੱਵਾਲੀ 'ਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੁਰ ਇਸ਼ਕ ਮਜਾਜ਼ੀ ਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਨਿਰੂਪਮਾ ਦੱਤ ਦੀ ਇਹ ਰਾਏ ਵੀ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦਿਗੰਬਰ ਗਾਇਕ ਆਪਣੇ ਗਾਇਨ ਦੌਰਾਨ ਮਾਹੌਲ ਅਜਿਹਾ ਸਿਰਜਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਦਮੀ ਸੁੱਤੇ ਸਿੱਧ ਇਸ਼ਕ ਹਕੀਕੀ ਵਾਲੇ ਭਾਵ ਜਗਤ ਵਿਚ ਚਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਮੇਰੀ ਮੁਰਾਦ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਾਠਕ ਹਰੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਚੌਰਸੀਆ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਫਿਰ ਹਾਜ਼ੀ ਗੁਲਾਮ ਫਰੀਦ ਕਾਦਰੀ ਤੇ ਮਕਬੂਲ ਅਹਿਮਦ ਕਾਦਰੀ ਦਾ ਕੱਵਾਲੀ ਗਾਇਨ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਜ਼ਰਾ ਨਿਰੂਪਮਾ ਦੱਤ ਵੱਲੋਂ ਬੜੇ ਹੀ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸੁਣਾਏ, ਸਾਹਿਰ ਦੇ ਲਿਖੇ ਫਿਲਮ 'ਬਰਸਾਤ ਕੀ ਰਾਤ' ਵਾਲੇ ਕੱਵਾਲੀ ਗਾਇਨ ਨੂੰ ਵੀ ਜ਼ਰਾ ਸੁਣ ਕੇ ਵੇਖਣ, ਹਰ ਜਗਹ ਹਉਮੈ ਜਾਂ ਕਹੋ ਕਿ ਸਵੈ ਤੋਂ ਪਾਰ ਪਾ ਕੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਉਚੇ ਤੋਂ ਉਚੇ ਅੰਜਾਮ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਦੀ ਇਨਸਾਨ ਦੀ ਸਦੀਵੀ ਸਿੱਕ ਹੀ ਆਸ਼ਕਾਰ ਹੁੰਦੀ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇਗੀ।

ਖੈਰ, ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਮਹਾਤਮ ਦਾ

ਮੈਨੂੰ ਕੱਖ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲੋਕ ਗਾਇਕਾਂ ਦੇ ਗੀਤ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗੇ ਲਗਦੇ ਰਹੇ, ਉਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵੀ ਪਾਠਕਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਕਰਨ ਦਾ ਮਨ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਰਫੀਅਸ ਦੀ ਧੀ ਹੀ ਲਗਦੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਜਾਚੇ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਲੇਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਸਲਨ:

ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖੀਆਂ 'ਚ ਪਾਵਾਂ ਕਿਵੇਂ ਕਜਰਾ
ਵੇ ਅੱਖੀਆਂ 'ਚ ਤੂੰ ਵੱਸਦਾ।

ਇਸ ਗੀਤ ਪਿਛੇ ਉਸ ਦੀ ਨਿਹਿਤ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਪਾਕੀਜ਼ਗੀ ਦੀ ਇੱਤਹਾ ਲਗਦੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਗੀਤ ਵਿਚ ਤਰਲਾ ਹੈ, ਬੇਬਸੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਹੱਬਤ ਤੇ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਸਦੀਵੀ ਅਤੇ ਅਮੋੜ ਚਾਹੁਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਲੋਚਾ ਲੈ ਕੇ ਜੰਮੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਰਦ ਜਾਂ ਔਰਤ ਨੂੰ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਬੇਚੈਨ ਕਰੀ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਹੋ ਉਹ ਲੋਚਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਧੁਰੇ ਦੁਆਲੇ ਬੰਦੇ ਨੇ ਸੋਹਣੀ-ਮਹੀਵਾਲ, ਹੀਰ-ਰਾਂਝਾ ਅਤੇ ਸੋਸੀ-ਪੁਨੂੰ ਵਰਗੀਆਂ ਅਤਿਅੰਤ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਅਜ਼ੀਮ ਪ੍ਰੀਤ ਕਥਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕੀਤੀ। ਤੇ ਜੇ ਇਹ ਜਜ਼ਬਾ ਹੈ ਨੂੰ ਤਾਂ ਫਿਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ? ਕਿਸੇ ਪਹਿਲੇ ਜਾਂ ਅੰਤਿਮ ਸੱਚ ਦੀ ਭਾਲ ਕਿਸ ਕੰਮ! ਇਹ ਗੱਲ ਪੱਕੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੇਰਾ ਤਾਂ ਅੱਜ ਤੱਕ ਇਤਕਾਦ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਨਸਾਨੀ ਜਾਮੇ ਵਿਚ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਅਸੀਮ ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਛੋਹਣ ਦੀ ਬੰਦੇ ਦੇ ਅੰਦਰ

ਜੇ ਸਿੱਕ ਹੀ ਹੈ ਨੂੰ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕੋਈ ਗੱਲ, ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਜਜ਼ਬਾ ਕਿਸ ਕੰਮ ਦਾ? ਕੋਈ ਬਾਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ!

ਅਤੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਸਦਾ ਹੀ ਨਮੋ ਇਸ ਲਈ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਗਾਇਨ ਰਾਹੀਂ ਆਦਮੀ ਦੀ ਇਸੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਿੱਕ ਨੂੰ ਉਨ ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਨੁਮਾਇਆ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸੋ ਇਸੇ ਗੀਤ ਦੇ ਕੁਝ ਅਗਲੇ ਬੋਲ ਵੇਖੋ:
ਹਰ ਵੇਲੇ ਚੰਨਾ ਮੇਰਾ ਤੇਰੇ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਵੇ
ਬੁਲੀਆਂ 'ਚ ਨਾ ਤੇਰਾ, ਅੱਖੀਆਂ 'ਚ ਤੂੰ ਵੇ
ਜਦੋਂ ਹੱਸਦੀ ਭੁਲੇਖਾ ਮੈਨੂੰ ਪੈਂਦਾ ਵੇ
ਹਾਸਿਆਂ 'ਚ ਤੂੰ ਹੱਸਦਾ...।

ਸ਼ਾਇਦ ਦੇ ਬੋਲ ਤਾਂ ਹੈਨ, ਇਸ ਗੀਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੇ ਗਾਇਨ ਦੌਰਾਨ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਮੈਨੂੰ ਬੋਲਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਨੋਖੀ ਹੀ ਇਲਾਹੀ ਆਭਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੀ ਜਾਂਦੀ ਮਲੂਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਰੌਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸੁਹੱਪਣ ਦੇ ਕਰਤਾਰੀ ਆਭਾ ਵਾਲੇ ਮਹਾਨ ਚਤੋਰਿਆਂ, ਲਿਓਨਾਰਦੋ ਦਾ ਵਿੰਸੀ, ਮਾਈਕਲ ਐਂਜਲੋ ਜਾਂ ਰਫੇਲ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਲਨਾਉਣ ਦਾ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਏਜੰਡਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਸਿੱਕ ਉਹੋ ਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੱਥਰਾਂ 'ਚੋਂ ਤਰਾਸ਼ਣ ਲਈ ਜਾਂ ਦੀਵਾਰਾਂ 'ਤੇ ਚਿਤਰਨ ਲਈ ਉਹ ਦਰਵੇਸ਼ ਜੂਝ ਰਹੇ ਸਨ। ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦੇ ਹੋਰ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਗੀਤ ਹਨ, ਮਸਲਨ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮਕਬੂਲ ਸ਼ਾਇਰ ਸ਼ਿਵ ਕੁਮਾਰ ਦਾ ਗੀਤ:

ਨੀਂ ਇੱਕ ਮੇਰੀ ਅੱਖ ਕਾਸ਼ਨੀ
ਦੂਜਾ ਰਾਤ ਦੇ ਉਨੀਂਦਰੇ ਨੇ ਮਾਰਿਆ
ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਨੂੰ ਤ੍ਰੇੜ ਪੈ ਗਈ

ਵਾਲ ਵਾਹੁੰਦੀ ਨੇ ਧਿਆਨ ਜਦੋਂ ਮਾਰਿਆ।
ਗੀਤ ਦੀਆਂ ਅਗਲੀਆਂ ਸਤਰਾਂ ਮਹਿਜ਼ ਭਰਤੀ ਦੀਆਂ ਹਨ, ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਤਰਾਂ ਵਿਚ ਇਨਸਾਨੀ ਸੁਹੱਪਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਿਵ ਨੇ ਫੜੀ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਲੇਖਾ ਹੀ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਕੋਈ ਅਤਿਕਥਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਹਾਨ ਕੀਟਸ ਦਾ 'ਏ ਬਿੰਗ ਆਫ ਬਿਊਟੀ, ਜੁਆਏ ਫਾਰ ਐਵਰ' ਵਾਲਾ ਕਥਨ ਆਪ ਮੁਹਾਰੇ ਹੀ ਚੇਤਿਆਂ 'ਚ ਉਭਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਗਾਉਂਦਿਆਂ ਇਸ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਸਸ਼ੱਕਤ ਰੂਪ ਵਿਚ ਉਜਾਗਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।
ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਪਿਆਰਾ ਗੀਤ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਚੰਦ ਬੋਲ ਵੀ ਜ਼ਰਾ ਵੇਖੋ:
ਵੇ ਇਕ ਵਾਰੀ ਆ ਜਾ ਹਾਣੀਆ
ਚੜ੍ਹ ਪੀਘ ਦੇ ਹੁਲਾਰੇ ਉਤੇ ਗਵਾਂ
ਵੇ ਇਕ ਵਾਰੀ...।

ਕੀਹਨੂੰ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਖੋਲ੍ਹ ਸੁਣਾਵਾਂ
ਗੁੱਤ ਭੁਤਕੇ ਪਰਾਂਦਾ ਪਾਵੇ ਕਿੱਕਲੀ
ਲੱਖਾਂ ਕਰਕੇ ਬਹਾਨੇ ਘਰੋਂ ਨਿਕਲੀ
ਕਲੀ ਪੀਘ ਦੇ ਹੁਲਾਰੇ ਉਤੇ ਗਵਾਂ
ਵੇ ਇਕ ਵਾਰੀ...।

ਗੋਰੀ ਵੀਣੀ ਉਤੇ ਵੰਗਾਂ ਨੇ ਸੱਤ ਰੰਗੀਆਂ

ਭਾਵੇਂ ਚੰਗੀਆਂ ਢੋਲਾ ਵੇ ਭਾਵੇਂ ਮੰਦੀਆਂ
ਤੇਰੀ ਦੀਦ ਦੀਆਂ ਭੁੱਖੀਆਂ ਨਿਗਾਹਵਾਂ।
ਵੇ ਇਕ ਵਾਰੀ...।

ਗੀਤ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀ ਸਤਰਾਂ ਵੇਖੋ ਜ਼ਰਾ:
ਗੁੱਤ ਸੱਪਣੀ ਕਲਾਵਾ ਪਾਵੇ ਲੱਕ ਨੂੰ
ਲੋਕੀਂ ਵੇਖਦੇ ਬੁੱਲਾਂ 'ਤੇ ਮਲੇ ਸੱਕ ਨੂੰ
ਬਾਹਾਂ ਗੋਰੀਆਂ 'ਚ ਮੁਖੜਾ ਲੁਕਾਵਾਂ
ਵੇ ਇਕ ਵਾਰੀ...।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਤਰਾਂ ਨੂੰ ਜਿਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕਰਤਾਰੀ ਆਭਾ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੌਰ ਆਪਣੇ ਗਾਇਨ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਖੁਦ ਸੁਣਿਆਂ ਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਿਆਂ ਹੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਗੀਤ,

ਚੰਨ ਕਿੱਥਾ ਗੁਜ਼ਾਰੀ ਅਈ ਰਾਤ ਵੇ
ਮੇਰਾ ਜੀਅ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਵੱਸ ਵੇ।
ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗੀਤ ਹੋਰ ਵੀ ਬਬੇਰੇ ਹੈਗੇ ਪ੍ਰੰਤੂ ਜ਼ਿਕਰ ਅਧੀਨ ਆਏ ਪਹਿਲੇ ਗੀਤ ਵਾਲੀ ਅਲੋਕਾਰੀ ਸਿਖਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਸਾਡੀ ਜਾਚੇ ਫਿਰ ਬਾਬੇ ਬੁਲ੍ਹੇ ਸ਼ਾਹ ਦੀ
ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਕਰ ਜਾਵਾਂ ਕਾਅਬੇ ਨੂੰ
ਦਿਲ ਲੋਚੇ ਤਖਤ ਹਜ਼ਾਰੇ ਨੂੰ
ਲੋਕੀ ਸਜਦਾ ਕਾਅਬੇ ਨੂੰ ਕਰਦੇ
ਸਾਡਾ ਸਜਦਾ ਯਾਰ ਪਿਆਰੇ ਨੂੰ
ਬੋਲਾਂ ਵਾਲੀ ਕਾਫੀ ਦੇ ਗਾਇਨ ਦੌਰਾਨ ਹੀ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾ ਸਕਿਆ ਹੈ।

(ਚਲਦਾ)

ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਡਰਾਮਿਆਂ ਪਿਛਲਾ ਡਰਾਮਾ

ਛੋਟੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਭਾਲੂ (ਰਿਫ਼) ਬੱਚੀ ਬਾਰੇ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਦੇ ਆਏ ਹਾਂ। ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਵਿਚ ਭਾਲੂ ਦੀ ਬੱਚੀ ਆਪਣੇ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦਾ ਸਾਮਾਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਕੇ ਆਪਣੀ ਗੁਫ਼ਾ ਅੰਦਰ ਵੜ ਕੇ ਸੌਂ ਗਈ। ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਗ ਆਈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦਾ ਸਾਰਾ ਸਾਮਾਨ ਖ਼ਰਾਬ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਇਸ ਦਾ ਜੁਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਗੁਫ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਕੁਝ ਵੀ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਭ ਕੁਝ ਉਵੇਂ ਹੀ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦਾ

ਫਰਿਆਲ ਅਲੀ ਗੌਹਰ

ਆਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਫਿਰ ਆਪਣਾ ਅਸਬਾਬ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਗੁੜੀ ਨੀਂਦ ਸੌਂ ਗਈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਬਿਲਕੁਲ ਆਪਣੀ ਹੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲ ਦਾ ਵਕਫ਼ਾ ਬੇਹਦ ਸੁਸਤ ਭਾਲੂਆਂ ਦੇ ਬੇਹਰਕਤ ਪਏ ਰਹਿਣ ਲਈ ਵੀ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਬਿਲਕੁਲ ਇੰਨਾ ਹੀ ਸਮਾਂ ਮੈਂ ਵੀ 'ਈਡੀਐਟ ਬੋਕਸ', ਮਤਲਬ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਦੀ ਬੋਕਸ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਨੀਰਸਤਾ ਤੋਂ ਲਾਂਭੇ ਰਹੀ। ਮੈਂ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਨੂੰ ਅਸੀਮ ਭੇਤਾਂ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਨ-ਮਨਨ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਰੁਝੇਵਿਆਂ ਵਿਚ ਹੀ ਰੁੜੀ ਰਹੀ। ਇਸ ਭਾਗਾਂ ਭਰੇ ਦੌਰ ਵਿਚ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਨੇਤਤਾ ਖੂਬ ਮਾਣੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਖੁਦ ਨੂੰ ਕਈ ਅਰਥਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਦੀ ਰਹੀ, ਮਸਲਨ ਜਲ ਸੈਨਿਕ ਸਫ਼ੈਦ ਜੁੱਤੀ ਕਿਉਂ ਪਹਿਨਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਸਾਡੇ ਮੁਲਕ ਦੇ ਆਦਮੀ ਵੱਲੋਂ ਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਲਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਲਫ਼ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਰੰਗਾਂ ਦੀ ਹੀ ਕਿਉਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸਾਹਸੀ ਕਾਰਨਾਮਾ ਕਰਨ ਦੀ ਖੁਰਕ ਉਠਦੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਖੋਲ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਦਿਲ ਬੰਦੇ ਜਿਥੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਘਬਰਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਮੈਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਲਿਖੀਆਂ, ਫਿਲਮਾਂ ਬਣਾਈਆਂ, ਵੱਡੇ ਡੈਮਾਂ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈਆਂ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਵਿਰਾਸਤਾਂ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਅਤੇ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਵਿਰਾਸਤ ਦੀ ਜਾਣਬੂਝ ਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਤਬਾਹੀ ਦੀ ਖਿਲਾਫ਼ਤ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮੈਂ ਚੰਗੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਦੇਖੀਆਂ ਅਤੇ ਅੰਤਹੀਤ ਸਿਆਸੀ ਬਹਿਸ-ਮੁਬਾਹਸਿਆਂ ਤੋਂ

ਦੂਰੀ ਬਣਾ ਕੇ ਰੱਖੀ।

ਫਿਰ ਜਿਵੇਂ ਮੇਰੀ ਅਕਲ ਜਵਾਬ ਦੇ ਗਈ। ਸਾਰੇ ਤਰਕ ਖੂਹ ਖਾਤੇ ਪੈ ਗਏ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜਤਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਅਹਿਮ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਖੁਦ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਵਾਅਦੇ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿਚ ਉਦੋਂ ਤੋੜ ਦਿੱਤੇ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਪਰਦੇ ਉਤੇ 'ਵਾਪਸੀ' ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਈ। ਇਸ ਪਰਦੇ 'ਤੇ ਡਰਾਮਿਆਂ ਵਿਚ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਮੋੜ ਸਦਾ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਡਰਾਮਿਆਂ ਦੇ ਲੇਖਕ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਸਾਲਾ ਪਾ ਕੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਕਹਾਣੀਆਂ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਜੋ ਵੱਖ ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹਰ ਕਹਾਣੀ ਨਿਵੇਕਲੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵਿਲੱਖਣ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਣੀ ਪਛਾਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਮੈਂ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੇ ਸਾਹਿਤ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੀਆਂ ਅਲਮਾਰੀਆਂ ਛੱਡ ਕੇ ਸਿੰਥੈਟਿਕ ਕਾਲੀਨਾਂ ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਜਿਹੀ ਗੰਧ ਵਾਲੇ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਸਟੂਡੀਓ ਵਿਚ ਆ ਗਈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਇਕੱਠੇ ਦੀ ਪੁਰਸਕੂਨ ਖਾਮੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਟੂਡੀਓ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਅਮਲੇ ਦੇ ਸ਼ੋਰਗੂਲ ਨਾਲ ਵੱਟਾ ਲਿਆ। ਇਹ ਅਮਲਾ ਆਪਣੇ ਹੀ ਅੰਦਾਜ਼ ਨਾਲ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। 'ਸਰ ਜੀ', 'ਬਾਉਸ' (ਬੋਸ), 'ਗੁੱਡ ਹੈ' ਜਿਹੇ ਲਫ਼ਜ਼ ਆਮ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਖੱਪਖਾਨੇ 'ਚ ਅਸਹਿਜ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਲਾਕਾਰ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ 'ਈਜ਼ੀ ਹੋ ਜਾਏ' ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਖ਼ੈਰ! ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ ਮੈਂ 'ਈਜ਼ੀ' ਹੋ ਗਈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਇਕ ਮਾਂ, ਇਕ ਮਤਰੇਈ ਮਾਂ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵੀ ਸੌਸ ਦਾ ਕਿਰਦਾਰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਮੰਨ ਗਈ ਸਾਂ। ਇਕ ਕਲਾਕਾਰ ਦੇ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਵਿਚ ਤਿੰਨ ਕਿਰਦਾਰ! ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਇਕ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ ਮੈਨੂੰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹਰ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਠੁਕਰਾਉਂਦੀ ਆ ਰਹੀ ਸਾਂ। ਪਰ ਇਕ ਅਧਖਤ ਮਹਿਲਾ ਅਲਬੱਤਾ 'ਅਸਹਿਜ' ਨਾਗਰਿਕ ਵਜੋਂ ਮੈਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਭੂਮਿਕਾ ਵਿਚ ਫਿੱਟ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦੀ। ਮੇਰੀ ਉਮਰ ਦੀ ਮਹਿਲਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਗਿਆਨੀ, ਕੈਂਸਰ ਦੀ ਮਾਹਿਰ ਡਾਕਟਰ, ਪੁਲਾੜ ਯਾਤਰੀ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਕਿਰਦਾਰ ਮਿਲਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਮਹਿਲਾ ਵਕੀਲਾਂ, ਸਿਆਸਤਦਾਨਾਂ, ਕਾਰਕੁਨਾਂ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ, ਪ੍ਰੋਫੈਸਰਾਂ, ਉਦਮੀਆਂ, ਸੂਚਨਾ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਮਾਹਿਰਾਂ, ਨਰਸਾਂ, ਸਰਜਨਾਂ ਜਾਂ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਕਰ ਕੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਅੰਨ ਉਗਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮਿਹਨਤਕਸ਼ ਔਰਤਾਂ ਬਾਰੇ ਤਾਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀਆਂ। ਪੈਂਤੀ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੋਂ ਵਡੇਰੀ ਉਮਰ ਦੀਆਂ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਨਾ ਤਾਂ ਲੇਖਕਾਂ, ਨਿਰਦੇਸ਼ਕਾਂ, ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ

ਵਿਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਹਸਤੀ ਹੈ, ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿਚ।

ਪੰਦਰਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਕਹਾਣੀ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਆਪ੍ਰ ਸਹੇੜਿਆ ਬਣਵਾਸ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰ ਸਕਦੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਨੀਂਦਰ ਤੋਂ ਜਾਗੀ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਚੈਨਲ ਅਤੇ ਡਿਜੀਟਲ ਜਮਾਨਾ ਆ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਰਤਾ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕੀ। ਵਾਰ ਵਾਰ ਕੁਝ

(ਉਪਰ) ਇਕ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਲੜੀਵਾਰ ਦੀ ਸ਼ੂਟਿੰਗ ਦੀ ਝਲਕ ਅਤੇ (ਹੇਠਾਂ) ਔਰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਤਮੰਨਾਵਾਂ ਦੀ ਦਾਸਤਾਨ

ਕੁ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਘਸੀਆਂ ਪਿਟੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿਚ ਔਰਤ ਜਾਤ ਪ੍ਰਤੀ ਨਫ਼ਰਤ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਪੁਰਖੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਭਾਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਨਿਵੇਕਲਾ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਖਤਰਾ ਨਹੀਂ ਸਹੇੜਿਆ ਜਾਂਦਾ।

ਡਰਾਮਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਖੋਡ ਖੋਡਦਿਆਂ ਸੋਹਣਾ ਜਿਹਾ ਨਾਮ ਚੁਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਾਮ ਚੁਣਨ ਮਗਰੋਂ ਕਹਾਣੀ ਲਈ ਪਾਤਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੋਹਣੀ ਕੱਟੀ ਹੋਈ ਦਾੜ੍ਹੀ, ਧੁੱਪ ਵਾਲੀਆਂ ਐਨਕਾਂ ਅਤੇ ਤੰਗ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਿਚ ਫੱਬਣ ਵਾਲੇ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਨਾਇਕ

ਚੁਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਕਿਰਦਾਰ ਦਾ ਆਮਿਰ, ਅਸਦ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਜੀਸ਼ਾਨ, ਜ਼ਾਰੂਨ ਤਕ ਕੋਈ ਸੋਹਣਾ ਜਿਹਾ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨੌਜਵਾਨ ਡਰਾਮੇ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਗ਼ਰੀਬ ਜਾਂ ਅਮੀਰ ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਨਿਕਾਹ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਤਲਾਕ ਦੇ ਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਮੀਰ ਜਾਂ ਗ਼ਰੀਬ ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਸ਼ਾਦੀ ਰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀਆਂ ਭੈੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਆਪਣੀ ਬੀਵੀ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਮਨ ਮੱਧ ਵਰਗ, ਮੱਧ ਵਰਗ ਜਾਂ ਨਵੇਂ ਨਵੇਂ ਅਮੀਰ ਹੋਏ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਮੀਰ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਲੰਮੇ ਵਾਲਾਂ ਅਤੇ ਗੁਲਾਬੀ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਗ਼ੋਰੀ ਨਿਛੋਹ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਨਾਇਕਾ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਡਰਾਮੇ ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਨਿਕਾਹ ਕਿਸੇ ਗ਼ਰੀਬ ਜਾਂ ਅਮੀਰ ਲੜਕੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਖ ਦੇ ਫੋਰ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਤਲਾਕ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਨਾਇਕ

ਨਾਲ ਨਿਕਾਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸ ਦਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਕਸਦ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ। ਕਹਾਣੀ ਵਿਚ ਨਾਇਕਾ ਦੀ ਸੌਸ ਦਾ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਨੂੰ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਭੜਕਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਪੁੱਤਰ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਬੀਵੀ ਨੂੰ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਉਤੇ ਘਰ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਉਸੇ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਾਇਕ ਦਾ ਬਿਮਾਰ ਪਿਤਾ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿਚ ਜ਼ਰੂਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੈਠਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ, ਨੂੰਹ ਅਤੇ ਬੀਵੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਉਸਾਰੂ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦਿਆਂ ਨਹੀਂ

ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕੋਈ ਕੀਨੋਬਾਜ਼ ਮੁੰਡਾ, ਕੁੜੀ, ਮਰਦ ਜਾਂ ਔਰਤ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਹਾਣੀ ਵਿਚ ਕੀ ਮਜ਼ਾ ਰਹਿ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਕਿਰਦਾਰ ਹਰ ਵੇਲੇ ਬਿਨਾਂ ਗੱਲੋਂ ਨਾਇਕ ਜਾਂ ਨਾਇਕਾ ਤੋਂ ਸੜਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਗੁਆਂਢੀ ਨਾਇਕ ਦੇ ਬਿਮਾਰ ਪਿਤਾ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਬੈਠ ਕੇ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖਤੋਂ ਰੋਂਦਾ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਡਰਾਮੇ ਵਿਚ ਖ਼ਲਨਾਇਕ ਵੀ ਨਾਇਕ ਜਿੰਨਾ ਹੀ ਸੋਹਣਾ ਸੁਨੱਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫ਼ਰਕ ਸਿਰਫ਼ ਇੰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਗ਼ਲੀ ਮੁਹੱਲੇ ਦਾ ਆਵਾਰਾ ਕਿਸਮ ਦਾ ਲੜਕਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪਾਨ ਚਬਾਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਰੱਜੇ ਪੁੱਜੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਵੱਡੀਆਂ ਗੱਡੀਆਂ ਵਿਚ ਬੇਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਘੁੰਮਦਾ ਤੇ ਸ਼ੌਕ ਦੇ ਕਬੂਤਰ ਉਡਾਉਂਦਾ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਮਜ਼ਾਹੀਆ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਜੀਬ ਜਿਹੀ ਦਿੱਖ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਮਸਖਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਾਇਕਾ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਸੌਸ ਸਹੁਰੇ ਨੂੰ ਵਿਹੁ ਘੋਲਦੇ ਚੁੱਪਚਾਪ ਦੇਖਦਾ ਸੁਣਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਨੌਕਰ ਜਾਂ ਨੌਕਰਾਣੀ ਵੀ ਘਰ ਵਿਚ ਜ਼ਰੂਰ ਦਿਖਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਾਇਕ, ਨਾਇਕਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇਕ ਦੀ ਮਾਂ ਦੇ ਗੁੱਤੇ ਭੇਤਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਰ ਕਰਨ ਦੇ ਡਰਾਵੇ ਵੀ ਦਿੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸੌਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ, ਖਾਣੇ ਵਾਲੇ ਮੇਜ਼, ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ, ਘਰ ਦੇ ਲਾਅਨ ਜਾਂ ਫਿਰ ਰਸੋਈ ਵਿਚ ਫਿਲਮਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਂਜ ਤਾਂ ਡਰਾਮੇ ਦੇ ਕਿਰਦਾਰ ਕੋਈ ਦਫ਼ਤਰੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਏ ਜਾਂਦੇ, ਪਰ ਕਦੇ ਕਦਾਈਂ ਨਾਇਕ ਦਾ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਸੰਗ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿਚ ਹੀ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਜੱਦੀ ਹਵੇਲੀ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਥੇ ਅਗਵਾ ਜਾਂ ਬਲਾਤਕਾਰ ਵਰਗੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਫਿਲਮਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਵੇਲੀ ਵਿਚ ਘੋੜੇ, ਬੰਦੂਕਾਂ ਅਤੇ ਕਬੂਤਰ ਆਦਿ ਵੀ ਹੋਣ ਤਾਂ ਕੀ ਕਹਿਣੇ।

ਖ਼ੈਰ! ਜੋ ਵੀ ਹੈ, ਇਹ ਬੇਤੁਕੇ ਡਰਾਮੇ ਕਹਾਣੀ ਵਿਚ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੋੜਾਂ ਰਾਹੀਂ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਅੱਗੇ ਬੈਠ ਕੇ ਬਿਠਾਈ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵਿਚਾਰੇ ਗੋਭੀ ਦੇ ਫੁੱਲ ਕੀ ਜਾਣਨ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਵੇਲੇ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਡਰਾਮੇ ਦੇਖਦਿਆਂ ਉਹ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਅੱਬਰੂ ਵਹਾ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਵਾਪਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਨਾ ਨਾ ਨਾ, ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਮੇਰੇ ਅਧਖਤ ਔਰਤ ਦੇ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਗੁਫ਼ਾ ਵਿਚ ਵੜ ਕੇ ਸੌਣ ਦਾ ਵੇਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਔਲਾ ਹਾਫ਼ਿਜ਼!

ਮਾਨਵੀ ਸਾਂਝ ਬਨਾਮ ਜਾਇਦਾਦ ਵੰਡਾਰਾ: ਜੈਨੇਸਿਸ

ਸਾਲ 1986 ਵਿਚ ਬਣੀ ਹਿੰਦੀ ਫਿਲਮ 'ਜੈਨੇਸਿਸ' ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਮ੍ਰਿਣਾਲ ਸੇਨ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਉਮਦਾ ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਓਮਪੁਰੀ, ਨਸੀਰੂਦੀਨ ਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਸ਼ਬਾਨਾ ਆਜ਼ਮੀ ਵਰਗੇ ਅਦਾਕਾਰਾਂ ਨੇ ਅਹਿਮ ਕਿਰਦਾਰ ਨਿਭਾਏ ਸਨ। 'ਜੈਨੇਸਿਸ' ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਇਕ ਕਿਸਾਨ ਅਤੇ ਇਕ ਜੁਲਾਹੇ ਉਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਆਪਣੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਪਏ ਸੋਕੇ ਦੀ ਮਾਰ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਇਲਾਕਾ ਛੱਡ ਕੇ ਦੂਰ-

ਸੁਖਵੰਤ ਹੁੰਦਲ

ਦੁਰਾਡੇ ਦੇ ਉਜੜੇ ਹੋਏ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਜਾ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਮੁੱਢੋਂ ਮੁੱਢੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸਾਨ ਦਿਨ ਰਾਤ ਖੇਤਾਂ ਵਿਚ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੁਲਾਹਾ ਕੱਪੜੇ ਬੁਣਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੁਲਾਹੇ ਦੇ ਬੁਣੇ ਕੱਪੜੇ ਇਕ ਵਪਾਰੀ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਆ ਕੇ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਧਾਗਾ ਅਤੇ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦੀ ਰਸਦ (ਲੂਣ, ਤੇਲ, ਆਲੂ ਆਦਿ) ਦੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰਹਿਣ ਦੀਆਂ ਮੁਢਲੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੋ ਕੁਝ

ਉਸ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਹੈ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਸੰਪਤੀ ਵਜੋਂ ਜੋੜ ਕੇ ਸਾਂਝਣਾ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖਿਆ। ਇਸ ਲਈ

ਫਿਲਮ 'ਜੈਨੇਸਿਸ' ਦੀ ਝਲਕ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਂਝ ਹੈ, ਕੋਈ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ। ਫਿਰ ਉਸ ਪਿੰਡ ਇਕ ਔਰਤ ਆ ਪਹੁੰਚਦੀ

ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਇਲਾਕਾ ਹੜ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਰ ਹੇਠ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੜ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਤਬਾਹੀ ਅਤੇ ਮੌਤਾਂ ਦੀ ਭਿਆਨਕਤਾ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਉਹ ਲੰਮਾ

ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਇਲਾਕਾ ਹੜ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਰ ਹੇਠ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੜ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਤਬਾਹੀ ਅਤੇ ਮੌਤਾਂ ਦੀ ਭਿਆਨਕਤਾ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਉਹ ਲੰਮਾ

ਸਫਰ ਕਰ ਕੇ ਇਸ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ। ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਰਹਿ ਰਹੇ ਦੋਵੇਂ ਜਣੇ ਉਸ ਨੂੰ

ਆਸਰਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਜੋ ਕੁਝ ਹੈ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਲੇਸ਼ ਦੇ ਤੁਰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਪਰ ਛੇਤੀ ਹੀ ਮਰਦ ਪਾਤਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਸਤਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਔਰਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਆਪਣੀ ਬਣਾ ਕੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਜਾਗਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਔਰਤ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਕੁੱਖ ਵਿਚ ਪਲ ਰਿਹਾ ਬੱਚਾ ਕਿਸ ਦਾ ਹੈ। ਔਰਤ ਦਾ ਜਵਾਬ ਕਿ "ਇਹ ਬੱਚਾ ਮੇਰਾ ਹੈ", ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਇਕ ਮਰਦ ਦਾ ਹੱਕ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵਸਤਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਆਉਣ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਸੀ ਸਾਂਝ ਤਿੜਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਫਿਲਮ ਦੀ ਸਰਲ ਕਹਾਣੀ ਰਾਹੀਂ ਮ੍ਰਿਣਾਲ ਸੇਨ ਸਰਮਾਏਦਾਰੀ ਅਤੇ ਮਰਦ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਸਮਝਣ/ਸਮਝਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਸਿਧ ਫਿਲਮ ਤੇ ਰੰਗਮੰਚ ਅਦਾਕਾਰ ਅਤੇ ਫਿਲਮ ਆਲੋਚਕ ਉੱਤਪਲ ਦੱਤ

ਅਨੁਸਾਰ, "ਇਹ ਫਿਲਮ ਲਾਲਸਾ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਸਰਮਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਅਧਿਆਇ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਵਪਾਰਕ ਸਰਮਾਏਦਾਰੀ (ਮਰਚੈਂਟ

ਫਿਲਮ 'ਜੈਨੇਸਿਸ' ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਮ੍ਰਿਣਾਲ ਸੇਨ

ਕੈਪੀਟਲ) ਉਦਯੋਗਿਕ ਸਰਮਾਏਦਾਰੀ (ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਕੈਪੀਟਲ) ਨੂੰ ਰਾਹ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਲੇਤਾਰੀ ਦੀ 100 ਗੁਣਾਂ ਵੱਧ ਲੁੱਟ ਲਈ ਰਾਹ ਪੱਧਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।"

PUNJABI STARLIVE EVENT MANAGEMENT PVT LTD.

PRESENTS

Nirmal Sidhu

Resham Anmol

Sara Gurpal

USA
TOUR
2018

MEDIA PARTNER

Bunty Bains

GUEST APPEARANCE

CONTACT FOR LIVE SHOW BOOKINGS ACROSS USA

+1 - 847-907-1074 | +1 - 224-410-8380

www.punjabistarlive.com

ਰੰਗਲਾ ਪੰਜਾਬ

TO CELEBRATE VAISAKHI

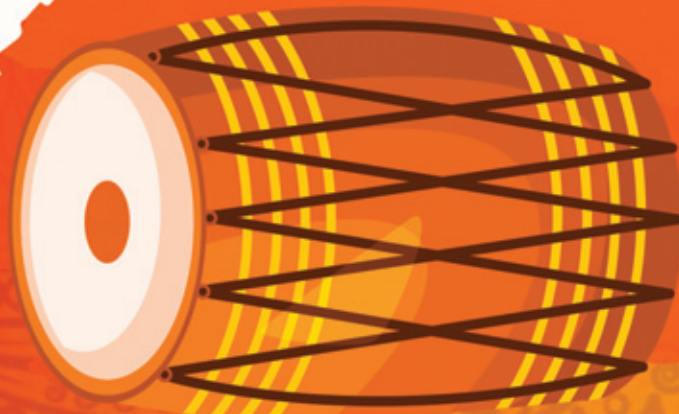
PUNJABI CULTURAL SOCIETY

OF CHICAGO

proudly presents

RANGLA PUNJAB

2018

Saturday March 31, 2018

7:00 pm Sharp
Meadows Club Banquets
2950 W Golf Rd,
Rolling Meadows, IL 60008

Enjoy a colorful family-style
evening full of excitement!
Bhangra, Gidha, Children's Items,
Bolian, Dances, Punjabi Skits
and much more

Admission Donations: \$25, \$50,
\$100/VIP front row reserved seats +
Dinner included w/ \$100 tickets;
For children under 10 year old admission is free
Sponsors are encouraged & will be
appropriately recognized at the show

Advance purchase is encouraged
Please make checks payable to PCS

For more information, please contact:

(847) 359-5PCS

P.O. BOX 1244, Palatine, IL 60078

info@pcschicago.org

www.PCSChicago.org

Punjabi Cultural Society is a non-profit organization promoting Punjabi culture, language, sports & performing arts

RP2018 Tickets can be purchased online:

http://events.sulekha.com/rangla-punjab-2018_event-in_rolling-meadows-il_323692